பெரியநம்பி திருமாளிகை
திருநல்வேலிஜில்லா

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீரங்கேச்வரபுரோஹித கூரநாத ஸ்ரீபராசரபட்டர்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

இஃது

திருமழிசை கோயில்கந்தாடை

ஸ்ரீமத்-உ-வே-அண்ணா அப்பங்காரால்

இட்டருளப்பட்ட

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநத்துடன்

அநேகதாளபத்ர சுத்த ஸ்ரீகோசங்களைக்கொண்டு

ஸ்ரீராமாயணத்தை ப்ரதிபததாத்பர்ய ஸம்ப்ரதாய விசேஷார்த்தத்துடன் த்ரமிடத்தில் மொழிபெயர்த்தச்சிட்டுவரும்

பழந்தண்டலம்-மாடபூஷி

ஸ்ரீ நிவாஸ ராகவாசாரியரால்

யதாமதிபரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத ௵

இதன்விலை ரூபா. 1.

இப்பொழுதச்சிட்டிருக்கும் கிரந்தங்கள்.

	கிரயம்.	தபாற்கூலி
ப்ரதிபத தாத்பர்யஸம்ப்ரதாய விசேஷார்த்த ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டம் ...	12 0 0	0 12 0
ஷ பாலகாண்டம்	8 0 0	0 0 0
ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்	1 0 0	0 2 0
யுத்தகாண்டம் அச்சிட்டு வருகின்றது ...	8 0 0	0 0 0

வேண்டுமவர்கள் அடியிற்கண்டவரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,
ஸாதுஜநாநுக்ரஹாபிலாஷீ
ப-மா. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர்,
திராவிடவியாக்கியானகர்த்தா
104-நெ, பவழக்காரத்தெரு, முத்தியால்பேட்டை, சென்னை.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ப⁴ட்டர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - உத்தரஶதக

வ்யாக்²யாநாரம்ப⁴:.

ஶ்ரீபராஶரப⁴ட்டார்ய: ஶ்ரீரங்கேஶபுரோஹித: |
ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஶ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேऽஸ்து பூ⁴யஸே ||

(அவதாரிகை.)

பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஶ்ரீபராஶரபட்டரை விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருள, அவற்றாலும், மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்சமுக்குறும்பாம்குழியைக்கடக்கும் நங்கூரத்தாழ்வானோடு, வித்யையாலும் ஜந்மத்தாலுமுண்டான ஸம்பந்தத்தாலும், ஸாக்ஷாத் க்ருதபராபர தத்வராய், பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம் யர்ச்சாவதாரங்களில் வைத்துக்கொண்டு, ப்ரமேயசாரமான பெரியபெருமாளை பெரியபிராட்டியாரோடு

நித்ய ஸம்ஸ்லிஷ்டரா யாஸ்ரயண ஸௌகர்ய கார்யாபாதகங்களான ஸௌலப்யாதிகளோடும், ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளோடுங்கூடி, என்னமுதனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவென்னும்படி நிரதிஸயபோக்யராயிருக்கையாலே, த்வயத்தில் சொல்லுகிற உபாயோபேயமன்றநுபவித்து, அவ்வநுபவமுள்ளடங்காமே, பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகார த்வோபேயத்வோபயோகிகளான குணங்களை, ஸ்ரீகுணரத்நகோஸத்தில் வெளியிட்டருளி, நாராயணஸப்தார்த்தங்களை ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் வெளியிடத்திருவுள்ளமாய், பூர்வஸதகத்தில் ஸரணஸப்தார்த்தமான விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைப் பரக்கப்ரதிபாதித்து,உத்தரஸதகத்தில், தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஸாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ண வவற்றாலே ஸதஸத்விவேகம்பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க,அதுசெய்யாதே விக்ரஹமில்லை குணமில்லை விபூதியில்லை,என்றிப்படிச்சொல்லுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, பகவத்குணங்களையும், குணபரீவாஹரூபங்களான அவதார சேஷ்டிதாதிகளையும், பரக்க வருளிச்செய்து அக்குணங்களுக்குத் தோற்று ஸ்வவைசயத்தையும் விஸ்தரேண வெளியிடுகிறார்.

அதில் முந்தரமுன்னம் குருபரம்பராநுஸந்தாநம், "[illegible] [illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும், (வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) என்றும் இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே அதுசெய்யத் திருவுள்ளமாய், முதலடியிலே வித்யாஜந்மங்களாலே ஸ்வஜநகராய் மஹோபகாரகரான ஆழ்வான்விஷயத்தில் ஸேஷத்வாத்யவஸாயயுக்தராய், யாதொரு த்தருடைய ஸ்ரீஸ்தவாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகள், ருக் யஜுஸ் ஸாமரூபங்களான வேதமாகிற ஒருஸ்திரீக்கு நாராயணை கநிஷ்டத்வமாகிற பாதிவ்ரத்திய ஸூசகமான மங்களஸூத்திரமாகிறதுகளோ! அப்படிப்பட்ட பூஜ்யரான வாழ்வான்பொருட்டு,ஸேஷத்வஸூசகமான நமஸ்ஸப்தத்தை அப்யஸிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

பூர்வஶதகம்.

க. ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்⁴யோ நம உக்திமதீ⁴மஹி।
யது³க்தயஸ்த்ரயீகண்டே² யாந்தி மங்க³ளஸூத்ரதாம்॥

(வ்யாக்யாநம்.)

ஶப்³தா³ர்த²꞉-* "க்ஷயம் வணம்ருதேக கூரநாத²꞉" என்னும்படியான வைபவமுடைய வாழ்வானுடைய ஸ்ரீஸ்தவாதி ரூபங்களான ஸ்ரீஸூக்திகள், த்ரயீ வேதத்ரயீ தஸ்யா꞉ கண்ட²ஶப்³தி³த-பாகத்வயாத்மகமான வேதத்ரயத்திநுடைய கண்டஸ்த்தாநமான உபநிஷத் பாகத்தில், யாந்தி ப்ராப்நுவந்தி ஸூத்ராணி வ தேஷாம் பா⁴வஸ்ஸூத்ரதா தாம் - பாதிவ்ருத்திய ஸூசகமான மங்களஸூத்ரமாயிருக்கையை, ப்ராப்தி-லபிக்கிறதுகள், ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நம் யஸ்ய ஸ꞉ ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நஶ்சாஸௌ மிஶ்ரஶ்ச தேப்⁴ய꞉-(பூஜாயாம் ப³ஹுவசநம்.) ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரென்கிற திருநாமமுடையமிகவும் பூஜ்யரான வந்த வாழ்வான்பொருட்டு, நம இதி உக்தி꞉ நம உக்திஸ்தாம் - பாரதந்த்ர்ய ஸூசகமான, நம꞉ - என்கிற ஶப்தத்தை, அதீ⁴மஹி - அடுத்தடுத் தநுஸந்திக்கக் கடவோம். (அதீ⁴மஹே - என்று பாடமானபோது அநுஸந்திக்கிறோமென்றபடி.)

(தாத்பர்யார்த்தம்.)

(க) எம்பெருமானர் பெரியநம்பி நியமநப்படி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதிக்கு பதினெட்டாவர்த்தி யெழுந்தருளி அவர் திருவடியைத்தொட்டு தேவரீராலருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை அடியே னொருவருக்கும் சொல்லுவதில்லையென்று அவர் திருவுள்ளப்படி ஶபதம்செய்து, பெரிய திருமந்திரார்த்தத்தை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் அதின் மற்றைநாள் அவ்வூரில் எம்பெருமானை தெக்காழ்வான் கோயிலிலே "ஶ்ரோவாப்ரோவாதிகூரேணைநிஶ்சித்ய ஸ்வஸ்ரத்³தா⁴ம் த்³ருட்⁴ம்। பராநயப்ராஸஹிஷ்ணுர்வாந்தம் த்வம் ப்ராவாவஹாஷ்ப்ருக்ருஷ" என்கிறபடியே, பரானர்த்தத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதவராய், அபேக்ஷித்த வநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாருக்கும் அப்பரமரஹஸ்யமான திருமந்திரார்த்தத்தை வெளியிட்டருளி, இப்படி தாம் குரோர்வசநாதிக்ரமணம் பண்ணினமையால் தமக்கு துர்கதியையே நிஶ்சயித்திருக்குங்காலத்திலே, ஆழ்வான், நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து தேவரீரை அநுபவிப்பதற்கு விரோதியான இந்த ஶரீரத்தை விடுவித்துத் தரவேணுமென்று கேட்க, பெருமாளுமுகந்து ஆகில். உமக்கும், உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாருக்கும் பரமபதம் தந்தோமென்றருளிச்செய்ய, அப்பொழுது,*"ஸோயம் ஸர்வாந ஜநாந்ஜந்திர விஶ்வஸ்யார்த்திம் ஸர்வஸாந்தஸ்வஸம்ப³ந்தா⁴ந் நித்யம் வணம்ருதேக கூரநாத²꞉" என்கிறபடியே, திருமுடிஸம்பந்தத்தால் முன்னுசாரியர்களுக்

(அ-கை.) அநந்தரம், " குருணா யோபிமந்யேத " என்கிற படியே. தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அபிமாநித்து த்வயோபதேஸாதிகளா லே நேரே ஆசார்யரானவெம்பார் விஷயத்தில், " குரோர் ந்தேவாஸிநாஞ்ச வைஷ்ணவ | தஸ்ய ஸ்வத்வம் தத் ஸாக்ஷாந் நாராயணோ ஹரி: || க்வ வீக்ஷ்ய தத்வார்த்தம் ஸம்ஸக்தம் குர்வந்தி யத்த்வயம் | தந்நிஷ்டா வஸாதீவ தத் ஜ்ஞாநம் குணஹேதுக: || யதா குருர் ஜீவந்நேவ தம் யதா ஸக்ருத் த்வமேவ தத் || ததைவ ஸிஷ்யம் ஸிஷ்ய ஸ்வாமித்வம் விநயாந்வித: | நாஸ்தி ஹிரோதநாநி வ்ரஜ ஸ்ரவணம் கீர்த்தநம் ஸ்ம்ருதி: ||" இத்யாதியான விஸி ஷ்டாதிகாரி விஷய விஸேஷ ஸாஸ்திரத்தின்படியே நிரவதிக பக்தி ப்ரேரி தராய், கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையராய், பெருமாளுக் கிளையபெரு மாளைப்போலே யெம்பெருமானாருக்குத் திருவடிச் சாயைபோலே பிரியாத வராய், " தஸ்ய ஸ்வத்வம் " என்கிறபடியே, அவரதீநமான ஸ்வ ரூபாதிகளையுடையராய், ஸம்ஸார தாபார்த்தரான வென்போல்வாருக் கொது ங்க நிழலான வெம்பாருக்குப் பல்லாண்டென்கிறார்.

கும், திருவடிஸம்பந்தத்தால் பின்னுசாரியர்களுக்கும் முக்திப்ரதராக ப்ரஸித் தரான வெம்பெருமானாரும், இதைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயவஸ்திரத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேரவெறிந்து நமக்காழ்வான் ஸம்பத்தாலன்றோ பரமபதம் ஸித்தித்ததென்று கூத்தாடினாரென்று ப்ரஸித்தமிறே, அப்படிப்பட்ட வெம் பெருமானாருக்கும் முக்தியைத் தரவல்லரான ஆழ்வானை ஸ்துதிப்ப தெங் ஙனம்? என்றபடி.

ஸர்வசேஷியான வெம்பெருமான், வெங்கதிரோன் குலத்திற்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி,ஸரணமடைந்தோரை யிரக்ஷிப்போமென்கிற தம் திரு வுள்ளக்கருத்தை ஸ்ரீராமாயணத்தில் வெளியிட்டவரும், தம்முடைய நிர் ஹேதுகமான கிருபை யொருவடிவுகொண்டு வந்ததோவெனும்படி விளங் கும் ஜநகன் திருமகளுக்கு வல்லபனும், தம்மை யாஸ்ரியித்தவர்களான பர தன் முதலானோருக்குத் தம்முடைய பாதுகைகளைத்தந்து அவர்களின் அநிஷ் டத்தை யொழித்தவரும், தமதவ்யாஜமான கிருபாதிசயத்தால் ஸம்ஸாரஸா கரத்திநின்று ஸகல சேதநாசேதநவர்க்கங்களை யிரக்ஷித்தவருமான சக்கரவர் த்தித்திருமகன், தம்மால் நன்காராதிக்கப்பட்ட தம் குலதநமான ஸ்ரீரங்கரா ஜனையே, இராக்ஷஸஜாதியாக இராவணனே டொருகுடலிற்பிறந்து, ஒரு குடியில் வளர்ந்து, தம்மைச் சரணமடைந்த ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானையும்பொரு ட்டு அவிரோதமான புத்தி யொன்றுக்காகத்தந்தருளினாரன்றோ? அப்படிப்ப ட்ட அந்த திருவரங்கச்செல்வனை பெரியபெருமாளை, ஸ்ரீபராஸரபட்டர், பெரியபிராட்டியாரோடு ஸ்தோத்திரம் செய்ய நினைப்பிட்டவராய், முதலடி யிலே மங்களம்செய்வது ஆவஸ்யகமாகையாலே, தமக்குப் பிதாவாய், மஹார் த்தங்களை யுபதேசித்த மஹோபகாரருமான ஸ்ரீவத்ஸாங்கரான கூரத்தாழ்வா னடிபணிகிறதாகிற மங்களம் செய்தருளினாரென்று கருத்து.

உ. ராமாநுஜவஷூயாமொவிஷூஹாநவாயிநீ।
தஷாயதூஹூவாஸாஜீயாநூிஙுமெஹூ॥

(வ்-ம்) ராமாநுஜாதூஹூவஷயொஹூயா - இளையபெருமாளுடைய வவதாரமாயவர் திருநாமமுடைய வெமபெருமானுருடைய திருவடிச்சாயையபோ லிருப்பாராய், கூவாயஃகூஹ ாகூஹீத வாயிநீ - ஸாநஹவதீத நவாயிநீ - விஶ்லேஷத்தை யுடைத்தாகாதவராய், தயொராயதூஹூவாயஹாஹூ - அந்த வெம்பெருமானுர் திருவடிக ளதீநமான ஸ்வரூபத்தையுடையராய், மொவிஷஉதாஹூாயஹாஹூ - கோவிந்தனென்று திருநாமமுடையரான, ஸா - ப்ரஸித்தரான, மெவிஙுமெஹஹூ - எனக் கிளைப்பாறுகைக்கிடமான வெம்பார், ஜீயாகூ - உத்கர்ஷத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கக்கடவர். (மெிஙுமெஹூ எனறது, எம்பாரென்றதற்குப்பர்யாயமாய் விஶேஷ்யமாகவுமாம், அன்றிக்கே இது விசேஷணமாய், ராமாநுஜவஷூயா-என்றது விஶேஷ்யமாகவுமாம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம் எம்பாருக்குப் பரமோத்தோஶ்யரான வெம்பெருமானுர் விஷயமாக, "கவளகஹூிஷவிஷ ி' கலியுங்கெடுமென்று ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட வைபவமுடையராய் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஶீலஞன வெம்பெருமான்விஷயமான தைலதாராவத விச்சிந்ந ஸ்ம்ருதி ஸந்த திரூப ப்ரீதியாகிற பிஶாசோச்சாடந ஸாதநத்தாலே கலிகாலத்தினுடைய கோலாஹலஶப்தத்தோடுகூடின ஒரு லீலையென்றும்படியான பக்தி வைகல்ய ஸம்பாதநமாகிற நிர்நிபந்தந பிஶாசத்தை நிராகரித்த வெம்பெருமானுர் ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகக் கடவரென்கிறார்.

ந. ராமாநுஜமாநிஜீயாஷெ ாஹரொஹகீயஞ்ஞு தஃ।
கஷிகொஉாஹஉகீ பாமாயாஹ ஹஉவொஹாகூ।

(வ்-ம்) யஃ - யாதொருத்தர், ஹரெஃ - விரோதி நிரஸநஶீலநிலைஷயையான, ஹகிரெவயஞ்ஞுஂதஹாகூ - (யஞ்ஞு தஃ என்று பாடமானபோது, பக்தியாகிற யந்திரத்தையுடையராயென்றபடி. பக்தியாகிற யந்த்ரத்தாலேயென்று முந்தினபக்ஷத்திலர்த்தம். யஞ்ஞுதாகூ - என்றுபாடமுமுண்டு. அப்போது, யஞ்ஞுதழ-யஞ்ஞுணஂ - ஹாவெகூவவ

(உ) மனிதனை விட்டுப்பிரியாத நிழல்போல், பெருமாளைவிட்டு ஒருக்ஷணமுமகலாமல் அவர் கைங்கரியமாகிற ஸம்பத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய இளையபெருமாளைப்போல் உடையவருடைய திருவடிகளையே தஞ்ஜமாகப்பற்றி அவரைப்பிரிந்து ஸகிக்கமாட்டாதவராய், அவருக்காள்பட்டிருப்பதையே முக்கியமாகக்கொண்டு, ஶரணம் புகுந்தோரை யிரக்ஷிக்கவல்ல எம்பார் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கக்கடவர் என்று கருத்து.

யவாத்தமதுவே.)கலெௌஃகொலாஹலஸஹிதா ஸீலாலெஸவிலா ஹ்ருஹ்ரஃதழ-கலியினுடையகோலாஹலரவத்தோடுகூடின லீலையாகிற வ்யர்த்தப்ரயாசத்தை, கவாஹாஸ் - அபகரித்தார், ராமாநுஜமு நிஃ - பகவத்குண மநநஶீலரான வந்த வெம்பெருமானார், ஜீயாஸ் - ஸ்பஷ்டம், ஜீஜயெஜய - உத்கர்ஷ ப்ராப்திஃ, ஞூஸீஷீஞ்.

(அ-கை.) அநந்தரம் எம்பெருமானாருக்காசாரியரான பெரிய நம்பிகளை மநஸா வநுஸந்தித்து அவருக்காசார்யராய் ஆமுதல்வனென்றே எம்பெருமானாரைக் கடாக்ஷித்த வாளவந்தார்விஷயமாக ஸ்வதஃ ப்ரமாணமான வேதத்தில் ப்ரதிபாதித்த தத்வாசாரரூபமான மார்க்கத்தை குதஃ? குதஃ? வென்று கேட்டுக்கொண்டு ஹேதுமாத்ர ஶரணரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிற முள்ளில்லாமல் ஸித்தித்ரயாதிகளான ஸப்ரபந்தங்களாலே செய்து அதில் ஜ்ஞாநாதி பூர்ணனான வெம்பெருமான் விஷயமான பக்தியை நடத்தாநின்ற வாளவந்தாரை மநநம் பண்ணக் கடவோமென்கிறார்.

ச. வியாயவெஷிகஂஶாம-ஶகஂளத்ஸாதகணகஂழ|
நெதாரஂஹமவஹ்ருக்ஷுபஶாராநஂநவாமெஹ॥

(வ்-ம்.) வெஜெஹவஂ வெஷிகஂழ ஶாம-ஶழ-வழியை, கா-தஃகா தஃ வ்ருஹ்ஹிதெவணவகஂடகாநவிஜ்ஞெயஷிநுதஂ-கேவலதார்கிகராகிற முள்ளில்லாததாக - வியாய-பண்ணி,ஹமவதிஹதிஸஸ்ராஃ- எம்பெருமான்விஷயமான ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை, (கர்மணிஷஷ்டி.) நெதாரஂ-ப்ராபியாநின்ற, யமாநாயாஂஹவொயாமாநஸ்தழ- யமுனத்துறைவனான ஸ்ரீ ஆளவந்தாரை, மநவாமெஹ-குணவத்தாநுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவோம். (மநகவவொயநெஷொஹாதவெ ஹாவவநழ-குணாநுபவத்தாலாதல் தமக்குட்பிறந்த நாநாபாவத்தாலாதல் ஸ்வகீயரையுங் கூட்டிக்கொண்டாதல் பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இதில் ஸ்ரீஆளவந்தாருக்கு ஆசார்யரான மணக்கால்நம்பியையும், ப்ராசாரியரான உய்யக்கொண்டாரையும்,மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவருக்கும் " ஹஷெயாநஃவிதாமஹஂநாயமாநிஂவிஜொக " என்றும்

(௩) எம்பெருமானிடத்தி லுண்டான பக்திவிசேஷத்தாலே கலியின் கொடுமையு மழியும்படியான வைபவமுடைய எம்பெருமானார் மிக மேன்மையாக விளங்கக்கடவரென்று கருத்து.

(௪) ஸகல ப்ரமாணங்களுக்கும் ஹேதுவான வேதத்தி லோதியிருக்கும் தர்மாநுஷ்டாநங்களை தூஷித்து ஆக்ஷேபிக்கும் மற்ற வல்பப்ரபந்தங்களை, தம் ப்ரபந்தங்களால் கண்டித்து பகவத்பக்தியை ஊட்டும் ஸ்ரீயாளவந்தாரை தியானிப்போமென்று கருத்து.

படி, பரமோத்தேஶ்யரான நாதமுனிகள் விஷயமாக ஸாம்ஸாரிக தாபஶாந்தி கரமான பகவத்பக்தி பிறைக்கைக்கு பிரதிபந்தகங்கள் மேலிட்டகாலத்தில் ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக கிருபையாலே லபித்த ஸ்ரீஸூக்த்யாதி முகமாஹ ஶப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து பகவத் ஜ்ஞானபக்திகளை குணகுண நிருபணம்பண்ணுதே ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரித்து அத்தால் ப்ரபந்நகுலத்துக்கு நாதராய் பகவத்குணாநுஸந்தானஶீலரான நாதமுனிகளென்று பிரஸித்தமான ஒருமேகத்தை நிரந்தரம் ஸ்துதித்து வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம் பெருகிறேனென்கிருர்.

ரு. நௌமி நாயமுநிம் நாம ஜீமூதம் ஸக்த்ருவர்ஷ்ணம்।
வைராக்யஸம்பத்ஜ்ஞானஸக்த்ருவிஷயகம்॥

(வ-ம்.) ஸக்த்ருவர்ஷ்ணம் - பக்தியாகிற தீர்த்தத்தினுடைய வர்ஷமில்லாதகாலத்தில், (வர்ஷாவர்ஷணமஸ - என்று கோஶம்.) விஷயாந்தரவைராக்யஸம்பத் தஸ்யஸம்பத்ஜ்ஞானம் ஸக்திதவைராக்யம் ஸம்பதிதஜ்ஞான ஸக்தீ தாஸாம் வர்ஷகம் - பகவத் வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் வைராக்யமென்ன, பகவத்விஷயத்தில் ஶேஷித்வாதி யாதாத்ம்யஜ்ஞானமென்ன, தத்விஷய பக்தியென்ன, இதுகளை, ஸம்ருத்தமாக வர்ஷியானின்றுள்ள, நாயமுநிம் நாம - நாதமுனியென்று பிரஸித்தமான, ஜீமூதம் மேகத்தை, நௌமி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (ஸூத்ராவிதியாதோநுபநத்யைகவசநம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யார்த்தம் ஒருங்கவ வொன்னும்படி யுடையவருக்கு, ஸ்ரீப்ராஷ்யநிர்மாணோபகாரகராய், மாதாபிதேத்யாதிப்படியே, ப்ரபந்நகுலத்திற்கு முதலடியாய், "நாயாஸ்ரவஷிஶவர" என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸகலார்த்தோபதேஷ்டாவாய், அவ்ழ்யாலே தமகருப் பரமோத்தேஶ்யரான நம்மாழ்வார் விஷயமாக, பகவத்ப்ராப்தியில் தமக்குண்டான வத்யாதரமும், எம்பெருமானுக்கு ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்திலுண்டான வத்யாதரமும் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே அவதரித்து, மயர்வறமதிநல மருளினனென்றும்படி, பகவந்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே த்ரமிடபாஷாரூபையாய், ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகையாய், ஆயிரம்பாசுரரூபையுமான, உபநிஷத்தை முந்தரமுன்னம், ஸாக்ஷாத்கரித்தத்தாலே, ரிஷிஶப்தவாச்யரான நம்மாழ்வாரை ப்ரீதியோடு ஸேவிக்கிறேனென்கிருர்.

(ரு) எம்பெருமான் விஷயமான பக்திக்கு யெதிர்த்தட்டான இதர வல்பஸுகங்களில்ஆசை மேலிட்டகாலத்தில், அதிலடிக்கொத்தித்து எம்பெருமானை யடையச்செயும் நாதமுனிகளை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

கூ. ஜஷிஂஜாஷாஉஹெக்ருஷ்ண த்ருஷ்ணா தகவிஜிவொஷி தழு|
ஸஹஸ்ரஶாவாஂயொஉ்ராக்ஷீஉ்ராஜிஶஂப்ரூஹஸஂஹிதாழு॥

(வ்-ம.) யஃ-யாதொருத்தர், உ்ரமிஸஹாஷர்யாஂஸவாதாழு-த்ரமிட பாஷையாக ப்ரகாஶித்த, ஸஹஸ்ரஂஶாவாயஸ்ராஸ்தாழு - ஆயிரம் பாசுரங்களையுடைத்தான, ப்ரூஹணஸ்ஂஹிதாதாழு-ப்ரஹ்ம விஷையையான உபநிஷத்தை, கூஉ்ராக்ஷீக-ஸாக்ஷாத்கரித்தாரோ, உஷிதழு இந்த ஜகத்திலவதரித்த, க்ருஷ்ணதருஷ்ணாதஸ்ருதருஷ்ணாவாதஸ்ரா ஸ்தகவிவ - (க்ருஷிஹுஷவாவகஸ்ஸ்லொணஸ்ஸ்நிவஹ்ரூதிவாவகஃ.) என்று, ஸர்வாநந்த ஹேதுவாய், ஸகலபஜன வெம்பெருமான்விஷய த்தில் தமக்குண்டான வாசையுடையவும், எம்பெருமானுடைய வாசையுடையவும் ஸ்வரூபம்போலிருக்கிற,ஜஷிழு - நம்மாழ்வாரை, ஜா ஷாஉஹெ - ஸேவிக்கிறேம். ஜாஷிஸ்ரூதிஹெஷவநயொஃ. (கூஉ்ரா க்ஷீக-என்கையாலும், ஜஷிழு-என்கையாலும் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) அநந்தரம், குருபரம்பரையி லவஸ்யாநுஸந்தேயரான ஸ்ரீஸே னமுதலியாரை, மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவர் முகமாக வாழ்வாருக்கு வயோபதேஶத்தாலே ஆசார்யகோடி ப்ரவிஷ்டையான பெரியபிராட்டி யார் விஷயமாக சேதநாசேதநாத்மகமான விந்த ஜகத்தினுடைய நியாம்ய பாமக பாவரூப தாரதம்யமாகிற மேடுபள்ளம், தன்புருவம் நெறித்த விட கிலேயாம்படியான பெருமையை யுடையளாய் “ஹெவஹெவஸ்ரீவஹிஷீழு” என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய ராட்டியாருக்கு, என்னை யெழுதிக்கொடுக்கிறேனென்கிறார்.

எ. நஉஸ்ரூஶஂம நாயஹெகயஉ்ஷவிஹ்ரஉஹெஉதஃ|
ஶஂஹெஶஶிதவஸ்ரூஹெவெஷஉ்ரநிஜெரணதஜிஉஂஜமக॥

(வ்-ம்.) ஊஉழு - ப்ரத்யக்ஷ ஶாஸ்த்ரஸித்தமான, ஜமக - பிரபஞ் சமானது, யஸ்ராஃ ஹூவொஃ விஹ்ரஉஃ தஸ்ருஹெஉாக - (கூஹெஸ்ர ஶாஹெநக்ரூாதி.) ஸ்ருதி பிரஸித்தையான யாதொரு பிராட்டியினு

(கூ) தமக்கு எம்பெருமானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையும், சவி யின் மஹிமையால் தம்மைப் பற்றுதாரை பற்றச்செய்து ஸம்ரக்ஷிக்கவேண் டுமென்கிற எம்பெருமானுக் குண்டான ஆவலுமொன்றுசேர்ந்து இவராக மூர்த்திகரித்து வந்ததோவெனும்படி பகவத்க்ருபையால், உபநிஷத்ஸாரமாய் ஆயிரம் பாசுரமுள்ள திருவாய்மொழி யெனும் தமிழ்வேதத்தை ப்ரகாசிப் பித்த நம்மாழ்வாரை அடைகிறேனென்று கருத்து.

டைய புருவங்களுடைய வ்யாபாரவிஶேஷத்தால், ஸம்ஸ்ருஷ்டஸம்ஸ்ரி தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு - நியாமகமாயும் நியாம்யமாயு மாகுகையாகிற தாரதம்யத்தாலே மேடு பள்ளமாகிறது, ஸ்ரீரங்கநாயக: - கோயி லுக்கு நிர்வாஹகரான பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய பிராட்டியார்பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ப்ரதமாசாரியனுன பெரியபெருமாள் விஷயமான வைந்துஸ்லோகத்தில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே தாமிப்ரபந்தத்திலருளிச்செய் யப்போகிற த்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கத் திருவுள்ளமாய் (மலராள் தனத் துள்ளான்)என்கிறபடியே,பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களுக் கு ஓராபரணமென்னும்படியாய், கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே மிகவும் விளங்காநின்றுகொண்டு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாய், வைத்த கண் வாங் காதே இருக்கும்படியான அழகையுடைய ஒரு சிந்தாமணி யென்னலாம்படி யாய், ஹேயப்ரதிபடதையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமா ளை உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறேனென்குருர்.

அ. ஸ்ரீஸ்தநாபரணம் தேஜ: ஸ்ரீரங்கேஶயமாஶ்ரயே।
சிந்தாமணிமிவோத்யாந்தமுத்ஸங்கே நந்தபோகிந:॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீயஸ்ஸ்தநயோராபரணம் ஸ்ரீயதே ஶ்ரயதே-என் று எல்லாருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், தனக்கு மவளை ப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாம்படியான பெரியபிராட்டியாருடைய திரு முலைத்தடத்திற் கலங்காரமாய், அநந்தபோகிந: - திருவநந்தாழ்வானுகிற ஸர்பத்தினுடைய, உத்ஸங்கே - திருமடியி லே, உத்யாந்தம் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, (உத்பாந்தம் - என்று பாடமானபோது, கக்கப்பட்டதென்றபடி.) சிந்தாமணிமிவ - மநோ ரதித்தார் மநோரதமடையத் தரவத்தான சிந்தாமணிபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கேஶயம் - (ஸப்தம் யலுக் ஸமாஸம்.) ஸர்வஸம்பத் ஸம்

(எ) எந்த பிராட்டியினுடைய புருவத்தி னசைவதை அடையாளமாகக் கொண்டு, ஸகல சேதநாசேதநங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகமுழுமையும், தத்தத் கர்மாநுகுணமாக (தேவர்களை வைத்துக்கொண்டு மானிடரும், மானிடரில் பிராம்ஹணரை அபேக்ஷித்து சூத்திரரும், கற்பகவிருக்ஷங்களை யபேக்ஷித்து, கொன்றை முதலானவிருக்ஷங்களும், பக்ஷிகளில் கருடனை அபேக்ஷித்து,கோ ட்டான் முதலானவையுமான விப்படியே கிரமமாக) தாரதம்மியத்தைஅடை கிறதோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரிய பிராட்டியாரைத் தொழுகிறேனெ ன்று கருத்து.

ருத்தமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேஜஃ! "நாராயண பரோஜ்யோதிஃ" என்று நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமாளை, ஶ்ரயே - பற்றுகிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "நேதி நேதியதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே-ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்றித்யாதியில் பரிச்சின்னமின்றிக்கே, ஸ்ரீயஃபதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட பரவஸ்துவானது அவதரிக்கும்படி பாக்யமுடைய கோயிலிலே பிராட்டி புருஷகாரமடியாக ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயமாகைக்காக வவதரித்து "ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா" என்கிற விழவுதீர நித்யம் ஸத்தை பெற்றதென்குருர்.

கூ. ஸ்தித்வா ஸ்திதிமித்த முத்தம் ச பராநந்த பரார்த்தவத்|
ஶ்ரீரங்கே யதேநலக்ஷ்மீ பதாஸ்போஜ லக்ஷணம்||

(வ்-ம்.) இதம் இத்தம் ச யதோக்தராவனாஹ்ராம் ப்ரஸம் ப்ராநந்தப்ராப்யவத் - இதந்த்வேநவும், இத்தந்த்வேநவும், ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநத்திற்க விஷயமான இதமென்றும், இத்தமென்றும், பரிச்சேதித் தறியக்கூடாததானவென்றபடி, லக்ஷ்மீ பதாஸ்போஜ லக்ஷணம் யஸ்ய தத் -பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்ஜியை ப்ரதாநமான சிஹ்நமாகவுடைய, வஸ்து-நிருபாதிகமாக ஸர்வாந்தர்யாமியான பரதத்வமானது, ஶ்ரீரங்கே ஸ்திதிஶ்ரீமத்வஸ்து - ஸம்ருத்தியையுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, ஸ்தித்வா - நித்தியமாக ஸத்தைபெற்றிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக ஸம்ஸாரத்திற்குத் தோள் தீண்டியான கோயிலிலே, நித்திய ஸந்நிதிபண்ணி யுகக்குமாப்போலே பெரியபிராட்டியாராகிற கல்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த திருமுலைத்தடங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே நித்யசாபலம்பண்ணுகிற பெரியபெருமாளாகிற தைவவண்டானது ஸம்ஸாரிகளில் தலைவனுன வென்னுடைய மநஸ்ஸை

(அ) பெரியபிராட்டியாரோடிணைபிரியாமல், திருவநந்தாழ்வான்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் பச்சைமாமலை மேனியனுன பெரியபெருமாளை அடைகிறேனென்று கருத்து.

(கூ) ஸ்ரீயஃபதியென்று காட்டித்தரவல்லதான பெரிய பிராட்டியாருடைய திருவடிகளி லலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பைத் திருமார்பிலுடைய பெரியபெருமாள், இவ்வளவென்று அளவிடுவதற்கரிய வைபவமுடையவராகிலும் அவள் புருஷகாரத்தாலே எல்லாரும் காணும்படி ஸகலமும் நிறைந்த திருவரங்கப்பெருநகரில் நித்யவாஸம் செய்கிருனென்று கருத்து.

யும், அவள் புருஷகாரத்தாலேயே தாமரைப்பூவாகக்கொண்டு அதில் க்ரீடிக்கக்கடவதென்குரூர்.

கo. வக்ஷீகல்பலதாதுங்கஸ்தநஸ்தபகலோலுப:|
ஶ்ரீரங்கராஜஷட்பதோ மே ரமதாம் மாநஸாம்புஜே||

(வ்-ம்.) வக்ஷீரேவ கல்பலதா தஸ்யா உத்துங்கயோ: ஸ்தநயோரேவ ஸ்தபகயோ: லோலுப:-பெரியபிராட்டியாராகிற கற்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த ஸ்தநங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே அதிசபலமான, ஶ்ரீரங்கராஜ ஏவ ஷட்பத: - பெரியபெருமாளாகிற வண்டானது, மே - என்னுடைய, மாநஸ ஏவ அம்புஜே - ஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவில், ரமதாம் - ஸந்தோஷத்துடன் வஸிக்கக்கடவது, ரமே: க்ரியாயாம் லோட்.

(அ-கை.) இனி த்வயத்தி னுத்தரகண்டார்த்தமான இருவருமான சேத்தியில் அடிமையைப் பெரியபெருமாளும் பிராட்டியாருமான திருச்சேத்தியிலே செய்ய வாசைப்பட்டு, அந்த வடிமையாகிற மங்களத்தை, பெரிய பிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடத்திலுண்டான கஸ்தூரிமயமான மத்ஸ்ய ஸ்த்ரீயாலே சிஹ்நிதமான திருமார்வையுடைய பெரியபெருமாளிடத்தில் நித்யமாகப்போர ப்ரார்த்திக்கிறோமென்குரூர்.

கக. ஸ்வஸ்தி ஶ்ரீஸ்தநகஸ்தூரீமகரீமுத்ரிதோரஸ:|
ஶ்ரீரங்கராஜாத்ஸமாஸ்ஸஹஸ்ரமாஶாஸ்மஹே||

(வ்-ம்.) ஶ்ரிய: ஸ்தநயோ: கஸ்தூரீ தஸ்யா மகரீ தயா முத்ரிதம் உரோ யஸ்ய தஸ்மாத் - பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களில் கஸ்தூரியாலெழுதப்பட்ட மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே அடையாளமிடப்பட்டதிருமார்வையுடைய, ஶ்ரீரங்கராஜாத்-பெரியபெருமாளிடத்தில் நின்றும், ஸ்வஸ்தி - மங்களத்தை, ஸமாஸ்ஸஹஸ்ரம்- அநேகவருஷங்களிலே, (அத்யந்தஸம்யோகே த்விதீயா.) ஆஶாஸ்மஹே - மிகவும் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், நீரிப்படி மங்களத்தை ப்ரார்த்திக்கிறீர், விரோதிகள் கனக்க உண்டாயிருக்க, அது ஸித்திப்பதெங்ஙனே? விரோதி நிவ்ருத்தி

(கo) அதிமோஹத்தோடு பெரியபிராட்டியாருடன் சேர்ந்திருக்கும் பெரியபெருமாள் என் ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

(கக) பெருமாளும் பிராட்டியாருமாகிய இருவருமானசேத்தியில் அடிமைத்தொழில் செய்ய வாசைப்பட்டு அதற்கொருபழுதும் வாராமல் பாங்காகவிருக்கும்படி வநுக்ரஹிக்க பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்குரூர்.

ச்குப் பரிகரம் வேண்டாவோ? என்ன, பெரியபெருமா ளப்போதாகத் தேட வேண்டாதபடி, ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களை யெப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்க, எனக்கு ப்ரார்த்திக்கைக்குக் குறையென்? என்கிறார்.

கஎ. பாதாம்வ்ருணதரக்ஷாயாம் விலம்பமஸஹந்நிவ |
ஸதா பஞ்சாயுதீம் பிப்ரத் ஸ ந꞉ ஸ்ரீரங்கநாயக꞉ ||

(வ்-ம்.) வ்ருக்ஷவந்நதாநாம் ரக்ஷாயாம் - வேரற்ற மரம்போலே நிரஹங்காரராய் வணங்கினவர்களுடைய ரக்ஷணத்தில், விலம்பம் - காலவ்யவதானத்தை, அஸஹந்நிவ - ஸஹிக்கமாட்டாதவர்போல், பஞ்சாநாமாயுதாநாம் ஸமாஹாரம் - ஸ்ரீஸுதர்ஸநாழ்வார் முதலான வைந்தாழ்வார்களுடைய ஸமூஹத்தை, ஸதா - எப்பொழுதும், பிப்ரத் - தரியாநின்றுள்ள, ஸ꞉ - அதந்த்ரிதெதஸ்ராதிப்படியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்வாயில் ப்ரஸித்தரான, ஸ்ரீரங்கநாயக꞉-பெரியபெருமாளானவர், ந꞉ - அகிஞ்சனரான வென்போல்வாரை, பாதாம் - விரோதியைப்போக்கி அரங்கனுர்க் காள்செய்கையாகிற விஷ்டத்தைத் தரக்கடவர்.

(அ-கை.) ஆக விவ்வளவால் ஆழ்வான் முதலாக, பெரியபெருமாளளவாக, மந்த்ரரத்நவிவரணரூபமான ஸ்வப்ரபந்தாரம்பத்தில் அவஸ்யம் கர்தவ்யமான குருபரம்பராநுஸந்தாநத்தைத் தலைக்கட்டினராய் நின்றது; இனி, ஏழுஸ்லோகத்தாலே, இப்ரபந்தகரணத்தில் தமக்கதிகாரமில்லாமையை ஸங்கித்து, எனக்கு மதிகாரமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார்; அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே "யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத ஸ꞉ - அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்-விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம்" இத்யாதி ஸ்ருதியிலுள்ளபடி, அறியக்கூடாததென்றால் அறியப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி அறியத்தக்கதென்றால் அறியப்படாததாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கலாமென்றால் நிந்திக்கப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாதென்றால் ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகவும், எல்லாருமறியும்படி சொல்லப்பட்ட பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கிறோமென்றால் நிந்தித்தோமாய்த் தலைக்கட்டுமாகையாலே ஸ்துதிக்கமாட்டோமென்கிறார்.

கஅ. அமதமதயோர்மதம் ஸ்துதம் பரிநிந்திதம் பவதி நிந்திதம் ஸ்துதம் | இதி ரங்கராஜமுதஜூகுஷத் த்ரயீ ஸ்துதிமேவ வயங்கிமிதி தநுமக்ஷமா꞉ ||

(கஎ) அப்படி நித்யமாகச்செய்யுங் கைங்கரியத்திற்குப் பல இடர்களிருந்தா லென்செய்வதென்றால், எப்பொழுதும் பெரியபெருமாள், திருவாழியாழ்வான் பாஞ்சஜந்யம் முதலான திவ்யாயுதங்களை அழகுக்கோ தரித்திருக்கிறார்? ஆசிரிதர்களின் விரோதிகளைக் கழிப்பதற்கல்லவோ?என்று கருத்து.

(வ்-ம்.) நஜ்ஞாதம் - அறியக்கூடாதது, (இதிஜ்ஞாதம்வேத-என்றத்யாகரிக்கவும்.) என்றறியப்பட்டால், ஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்டதாக, ஭வதி - ஆகிறது, அய - அன்றிக்கே, ஜ்ஞாதம் - அறியத்தக்கது, (இதி ஜ்ஞாதம்வேத.)வாங்மனஸ-அஜ்ஞாதம்-அறியப்படாததாக,஭வதி-ஆகிறது, ஸ்துதம் - ஸ்துதிக்கத்தக்கதென் றறியப்பட்டால், வரிஷ்டநிந்திதம் - நன்றாக நிந்திக்கப்பட்டதாக, ஭வதி-ஆகிறது, நிந்திதம்-உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாததென் றறியப்பட்டால், ஸ்துதம் - ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகிறது, இதி - என்று, த்ரயீ - வேதமானது, ரங்கராஜம் - பெரியபெருமாளை, உத்கோஷயதி - நன்றாகத் தெரியப்படுத்தித்து, தம் - அந்த பெரியபெருமாளை, வயம்-ஜ்ஞாநஶக்திகளன்றிக்கே, பக்தியுமில்லாத நாம், கிமிதி - என்னவென்று, ஸ்தோதும் - ஸ்துதிக்க விழிகிறோம், (வதஜ்ஞாநஶாமீவ்ரீடா.) நஶக்தாः - (ஸ்துத்யநதிகாரம் ஸர்வ ஸாதாரணமாகையாலே பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இப்படி, பகவத் ஸ்துயில் யெனக்கு ஶக்தியில்லையென்னும் போதைக்கும், திருவநந்தாழ்வான்போலவும், பெரியபெருமாள்போலவும், ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவமுண்டாக வேணுமென்கிறார்.

கச. யதிமேஸஹஸ்ரவதநாதிவைபவம்நிஜமேவ ஦ீயேதஜகிதுஸ்ஸரங்கவாஸ்ாः । அயமேஷ நூநமவதஇமேவாஸ்துதி ஶக்திஸாவிஹவேவிஹாஹிதா॥

(வ்-ம்.) ஸः-"ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷः" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரஸித்தரான, ரங்கவாஸ்ாः - கோயிலுக்கு ப்ரகாஶகரான பெரியபெருமாள், நிஜம் - தம்முடையதான, ஸஹஸ்ரவதநாதிவைபவம் - ஸஹஸ்ரவதநாதிரூபவைபவம் - என்று, த்ருபதபஹுவ்ரீஹியாதல், அயவா-ஸஹஸ்ரஸ்யவதநாநாம்ஸமாஹாரःஸஹஸ்ரவதநம் - பாத்ராதிபாடகல்பநத்தாலே, ஶீஷஹாவமாயிருக்கிறது, முந்தினபக்ஷத்தில் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாயுக்தமான திருமுகங்களை முத

(கக) ப்ருஹ்மத்தை எவனறிவேன், ஸ்தோத்திரமும் செய்கிறேனென்கிறனோ, அவனறியாதவன், நிந்தனை செய்கிறவனுமாக ஆகிறான், எவன் அறியமாட்டேன், ஸ்துதிக்கவும் வகையிலேனென்கிறனோ அவன், அறிந்தவன்,ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவனுமாக ஆகிறான், என்று வேதமானது, எந்த பரவஸ்துவைக்காட்டிற்று; அந்த பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஒன்றும் தெரியாத யான் எப்படி ஸ்துதிக்க வெத்தனிக்கிறேனென்று கருத்து.

லாகவுடைத்தான வைஸ்வர்யத்தை யென்றபடி, வெஹவழ - என்று ப்ரதக்பதமாகவுமாம், ஜெ - அதில்லாத வெனக்கு, சுவ-ூயெஃ஼ஜி - தந்தருளிஞரோயாஞல், ஃய - பின்பு, ஶேஷவக - திருவநந்தாழ்வானுக்குப்போலேதான, தஃஜெவவா - பெரியபெருமாளுக்குப் போலேதான, ஃஜாவஹி - எனக்கும், ஸூ-திஶக்ஷஜாவவிஹவெ ஸூ-தளஶக்திஸஸ஼சுஜாவஸூ ஷவவிஹவஸூஸிநு - ஸ்தோத்திரத்தில் ஶக்தியில்லாமையாகிற வைஸ்வர்யத்திலே, ஶாஜிதா - பாகத்தையுடையஞ் யிருக்கையானது, (ஸா஼ஜிதிஶேஷஃ.) உண்டாமென்றபடி, அதில்லாமையாலே ஸ்தோத்திரஶக்தி யில்லையென்கைக்கும் தமக்கு அதிகாரமில்லையென்று கருத்து, கிஃ-என்கிறது, ஸஂ-என்கிறத்தோடேகூடி ப்ரஸித்தி அதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல் வார்த்தைப்பாடாதல்.

(அ-கை.) முதல் ஶக்தியில்லையென்முர், அநந்தரம், எனக்கு ஶக்தியில்லையென்பதற்கு மதிகாரமில்லையென்முர், பகவத்விஷய மபரிச்சிந்நமாகையாலே, இனி ஶப்ததோஷத்தாலும், அதுக்கு ஹேதுவான ஜ்ஞாநதோஷத்தாலும், அர்த்ததோஷத்தாலும், எனக்கு ஸ்தோத்திரத்தி லதிகாரமில்லையாயிருக்க, பெரியபெருமாள், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ரியத்தாலே தம்மை ஸ்துதிப்பிவித்துக்கொண்டு தம்மைஸ்வர்யத்தை மறைத்து வேதத்திற்கும் ஸந்தேகிக்கும்படி யாகிருரென்குமுர். ஸோஅங்கேத்யாதியால்.

கரு. ஸொஃஸஂமவெஃயஜிவாநகிவெ஼திவெஃஸூநெ஼ஶ஼நவ-ூ விஃஜாதூநிரஂமநாயழ । ஸூநெதஜெஷவ஼-ஜொஷஜீஃஸாஜி ஃ-ூஆஜூிெரஶஃதிஶாயிநஃஜாவ஼ணாதி॥

(வ்-ம்.) ஸொஂமவெஃயஜிவாநெதி ஸஃ- "யொஃஸ஼ாய஼க்ஷஃவாஶஜெவெ஼ாஃநு" என்கிற பூர்வவாக்யத்தில் இந்த ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியாய்,பரமாகாஶவாஸியானவன் யாதொருத்தஞே? அவனென்றபடி, சுஂம - வாராய் ஜந என்று ஶேஷம், வாராய் ஜநமென்றர்த்தம், (ஸூஜிஹிஜாநழ-என்று ஶேஷம், ஸ்வமாஹாத்மியத்தையென்றபடி.) வெஃயஜிவாநெதி - ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவத்தை அறிவஞே? அன்றிக்கே அறியமாட்டாஞே? என்று இது, ஸநெ஼ஜி - என்றத்தோடே அந்வயிக்கிறது, வெஃ - அங்கேத்யாதி வேதமானது, சுந

(கச) பெரியபெருமாள், தம்முடையவும், திருவநந்தாழ்வானுடையவும், மஹிமையை, எனக்கும் தந்தருளிஞாகில், அப்பொழுதுதான், ஸ்துதிசெய்யேனென்பதற்கும் உரியஞவேன் என்று கருத்து.

ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநவிஷயம் - ஸர்வவிஷயகமான ஜ்ஞாநத்தையுடையவென்றபடி, ரங்கநாயகம் - ரங்கநாயகனை - பெரியபெருமாளை, ஸ்வவிஷயே - ஸ்வவிஷயத்திலே, ஸந்தேக்தி - ஸந்தேஹிக்கிறது, தத் - ஸந்தேஹிக்கிறதானது, ஈத்ருசம் - இந்த பெரியபெருமாளானவர், தோஷத்ரயோபேதாபி: - தோஷத்ரயோபேதாபி: - அஸாதுத்வாதிரூபமான சப்ததோஷமென்ன, அந்யதாஜ்ஞாந மூலத்வாதிரூபஹேது தோஷமென்ன, அலங்காரமில்லாமையாகிற அர்த்ததோஷமென்ன, இப்படி தோஷத்ரயத்தாலே அழுக்கேறின, (தோஷத்ரயோபேதாபி:) வாக்பி: - என்னுடைய வாக்குக்களாலே, மதீயாபி: - என்னுடைய, ஏதத்ஸம்பந்தியான, அதிசாயிநம் - அதிசயத்தை, (அதிசாயம் - என்னவேண்டியிருக்க, அதிசாயிநம் - என்றது, அதிசாயநம் என்ற விசேஷணத்தாலே.) ஸ்வாத்ந்த்ர்யாதிவலாத் - மறைத்துக்கொள்ளுகிறார், ஆகையாலே யுக்தமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி பெரியபெருமாள், தோஷயுக்தமான உம்முடைய, வாக்குக்களாலே தம்மதிசயத்தை மறைத்தாரென்றீர்,இப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அவர் செய்தாலும், நீர் சேதநனாகையாலே, அவருக்கவத்யாவஹமான ஸ்தோத்ரத்தில் நின்று மொழியவொண்ணுதோவென்ன, அவன் ஸர்வசக்தனுய், நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதங்களாலே விளங்கா நின்றுள்ள தம்மை யென்னைக்கொண்டு ஸ்துதிப்பிக்கும்போது நிவாரகராரொன்று மர்த்தத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்குமுர், ஸ்வ ஸம்ஸ்கிருதேத்யாதியாலே.

கசு. ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதஸூக்தைஸ் ஸ்துதோபிக்ஷுஹ்லாதயதே
ஸ்துதிம் க்ருதிநோ தி। ஸ்ரீரங்கசந்த்ர: கஜஹம்ஸகவணவநாதவாயஸகம்ஸார
விகஸிதநீ.

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கசந்த்ர: - ஸ்ரீரங்கசந்த்ர: - ஸ்ரீரங்கத்திலே மிகவு மபிநிவேசயத்தையுடைய பெரியபெருமாள், (சந்த்ர:காய இதாவிச உதிகொசு:.) ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதஸூக்தை:-ஸம்ஸ்க்ருதா

(கரு) தம்மாலு மறியக்கூடாததான அப்படிப்பட்ட வைபவமுடைய பெரியபெருமாள், ஸ்வாதந்த்ர்யராகையாலே, தோஷமேயுள்ள வென்வாக்கைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்விப்பித்துக்கொள்ளுகிருராகையால், தம் வைபவத்தை உள்ளபடி அறிவதில் வேதமும் ஸந்தேகிக்கிறதென்பது யுக்தந்தானென்று கருத்து.

ஸ்வோக்திபிஸ்ஸ்வஸ்ய-உக்திபி:-உக்திபிஸ்ஸ்வதோஷாத்ஸ்வஸ்ய உக்திதோஷா: தேவதா நிர்மலாநிர்மலை: - ஸம்ஸ்க்ருதங்களாயும், த்ராமிடங்களுமாயுமிருக்கிற நிர்தோஷமான வாக்குக்களாலே, பாந்தம்-விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்வம்-தம்மை, மலிநை: மம உக்திபி: - என்னுடைய தோஷதுஷ்டமான வாக்குக்களாலே, மலிநீகரோதி-பூர்வம் மலிநமாகாதவனை, மலினனாகப்பண்ணுகிறார், என்போலவென்னில்? ஸ்நாத்வா-ஸ்நாநம்பண்ணியும், யதேஷ்டரஜஸ்ஸு-யதேஷ்டம்ரஜஸ்ஸு-புழுதிமண்ணுலே ப்ரீதியையுடைத்தான, கலபம் - முப்பதுவயதுள்ள யானையை, (த்ரிம்சத்வர்ஷஸ்து கலப இதிகோச:) க: - எவன்தான், நிஷேத்தா - நிஷேதிக்கப்போகிறான், (இவ்விடத்தில் விதிவாய்க்கென்று காப்பாரார்) என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) கீழ் நிவாரகரில்லாதபடி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, என்னுலே தம்மை ஸ்துதிப்பித்துக்கொண்டாரென்ருர், அதுமாத்ரமன்றிக்கே என்னுடைய ராஜகுலமும், பெரியபெருமாளுடைய உபலாளநமும் அநாலோசிதமாக வென்னை ஸ்தோத்திரத்திலே மூட்டி, என்னை இந்த ஸ்துதியிலே ப்ரவர்த்திப்பித்ததென்குருர். கிந்த்வித்யாதியாலே.

கஎ. கிந்த்வத்ய வ்ருத்திவசதாரிதவிஷ்ணுமாயாமாயம்ஸ் ராஜகுலஸ்ய துர்லலிதம் ஹிவவ்ய। ஸ்ரீரங்கராஜகரலாலநலாலிதம்மாம் வாசாடயத்யதிஸ்து திஸாஹஸேஷு॥

(வ்-ம்.) கிந்து கிம்வ - என்றபடி, வ்ருத்த்யாதி அத்ய துலாலித பாலம்-வ்ருத்திவசம் வ்ருத்திவசம் வ்ருத்திவசேந தாரித-தாஸாவிஷ்ணுமாயாவிஷ்ணுமாயா வ்ருத்திவசதாரிதாவிஷ்ணுமாயயேநவ: - மாயம் ஸ:மாயம்ஸ:-மாம்ஸௌலவ: மாம்ஸ்:-ஸவவராஜாதஸ்ய குலஸ்ய துர்லலிதமிதிவிவக்ஷா: - (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்கிற, தாம்பண்ணின ப்ரபத்திபலத்தாலே, தாண்டிவிப்பிக்கப்பட்ட, "மமமாயாதுரத்யயா" என்று சொல்லப்பட்ட, பகவந்மாயையையுடைத்தான வாழ்வாராகிற ராஜாவினுடைய குலத்தினுடைய துஸ்சேஷ்டிதமானது என்றபடி, (ஸ்தவம்கிரஸவதீதிஸேஷ: ஸ்தவம்கிரஸவதீத்யநய:-இப்படி ஸ்தோத்திரத்திலே

(கசு) நின்மலங்களான வாக்குக்களாலே ஸ்துதிப்பிக்கப் பட்டதனுல் நின்மலராகவிளங்கும் பெரியபெருமாள், பாலகஜம்போல் தம் ஸ்வதந்த்ரத்தாலே யென்வாக்கையிட்டுத் தம்மை மலிநமாக்கிக்கொள்ள நினைத்தா லதைத்தடுப்பவர்யார்? என்றுகருத்து.

ப்ரவ்ருத்திரூபமாக வாச்சுதன்றோ;) யதா - அன்றிக்கே, ஸ்ரீரங்க ராஜகடாக்ஷஸாபேக்ஷகவும்-ஸ்ரீரங்கஸ்யராஜா-ஸ்ரீரங்கராஜ: - ஸ ஏக ஸ்ரீரங்கராஜகடாக்ஷ- தயோ: ஸதோ:-ஸாபேக்ஷக நிவிஷ்ட: - பெரியபெருமாளென்ன, பெரியபிராட்டியாரென்ன, இவர்களுடைய கோயில்களிலே கொண்டாடப்படுகையானது, மே- என்னுடைய, கஸ்மிந்-இப்படிப்பட்ட, ஸ்தோத்ரஹே ஸ்தோத்ர ஸாஹஸம் தஸ்மிந் - ஸ்தோத்திரத்திலுடையவநாலோசித ப்ரவ்ருத்தியிலே, கவராஸ்ய்தி - நிர்வஹதுவாகிறது.

(பெரியபெருமாளும் பெரியபிராட்டியாரும். பட்டரை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு, உபலாளநம்பண்ணினார்களென்கிற ஸம்ப்ரதாயமுண்டு, ஆகையாலே புத்ரனுக்கு மாதாபிதாக்களுடைய உபலாளநபலத்தாலே, தத பராதத்திலே ப்யமில்லையிறே, இப்படி ராஜகுலத்திலே பிறந்தவனுக்கும் ராஜா பராத பயமில்லையென்று மிடம் ஸ்பஷ்டமிறே.)

(அ-கை.) கீழ் தமக்கு ஸ்தோத்திரத்திலதிகாரமில்லையென்னு ஸாதித்து மேல் வேதபுருஷன் முதலானவர்களுக்குண்டான வதிகாரமெனக்கு முண்டாகையாலே நான் ஸ்தோத்திரத்திலே அதிகரித்தேனென்குறார். நாதஸ்ய சேத்யாதியாலே.

கஅ. நாதஸ்ய வஸதிஹிரண்யவாக்ஸ்வவிஜ்ஞாநவாஜ்ஞ்யஸி தம்ஸஹதே நவேத:| ஞூவெகஷிகம்யதி தஸ்த்ரோஸிதே நஸ்ரீரங் கிணஸ்துதிவியாவஹஷஸ்யகாஷ்டி॥

(வ்ம.) வேத: - "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தெ அப்ராப்ய மநஸாஸஹ" இத்யாதி ஶ்ருதியானது, நாதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, வஸதிஹிரண்யவாக்ஸ்வவிஜ்ஞாநவாஜ்ஞ்யஸிதம் - வஸம் ஹிதெவகணவ: - தஸ்யவாக்ஸ்வா-விஜ்ஞாநம்வாக்விஜ்ஞா நவாவள-தயோவிஜ்ஞ்யஸிதம் வாக்ஸ்வாவதக்வாஜ்ஞ்யஸிதம்வத யாவியஸிதிவிஷ்ட: -தம்முடைய மாஹாத்ம்யமாகிற ஸமுத்ரத்தை க்கரையறிந்ததான மநோவாக்குக்களுடைய வ்யாபாரத்தையென்றப

(கஎ) ஆழ்வான் திருக்குலத்தில் பிறந்தத்தாலோ? பெரியபெருமாளுக் கென்னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் ப்ரேமாதிஶயமோ? என்னை யிந்த ஸ்தோத் ரரூபமான வபராதத்தி லிழியச்செய்ததென்று கருத்து.

(கஅ) பரமபுருஷனுன பெரியபெருமாளுடைய அநந்த கல்யாணகுண ங்களை உள்ளபடி வர்ணிப்பதில் திறமிலேமென் றதில் நம்பிக்கையில்லாம லிருந்தும் தெரிந்தளவு ஸ்துதிக்கலாமென் றதிலிழிந்த வேதம்போல், யானும் ஸ்துதிசெய்யத் துணிந்தேனென்று கருத்து.

ந

டி, நஸஹதே - அங்கிகரிக்கவில்லை, நிஷேதிக்கிறதென்றபடி, எம்பெருமானுடைய யாவத்குணகதந ஸ்துதி அஸம்பாவிதமென்று கருத்து, தஸ - அந்த விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, ஆபேக்ஷிகவ்யயஷ்டி- ஸ்வபேக்ஷயா ஆபேக்ஷிகம் ஆபேக்ஷிகஷ்டி-தன்னுடைய ஶக்தியை அபேக்ஷித்துவந்ததாகில்,ஶக்த்யநுகுணமாக வந்ததாகிலென்றபடி, தஸ-என்று, புநஶ்ச அநுஸந்திக்கவும், அதாவது, ஆபேக்ஷிகமான விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, ஜோவஷி-எனக்கும், ஸஷ்டி-இருக்கிறது, தேந- அதினாலே, ஸ்ரீரங்கமிணஃ - பெரியபெருமாளுடைய, ஸ்துதிவிஷய- ஸ்தோத்ரகரணத்திலே, ஸஹ்ஷ-மந்தனை நானும், ஸ்யாகாஷ்டிஷ- அந்வயித்தேன்.

(அ-கை.) மேல் ஆரோபிதகுணகதநரூபஸ்துதியும், பகவத்விஷயத்தில் ஶேராதென்று மர்த்தத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு முன்னருளிச்செய்த வர்த்தத்தை விவரீயாநின்றுகொண்டு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக த்ருடீகரிக்குமுர். அந்யத்ரேத்யாதியாலே.

கக. அந்யத்ராதத்குணோக்திர்பவதி நதத்வோத்கர்ஷஸம்பவேஷ்டுஃவஸேஷாம்ஸ்துதௌத்வாதாத்வஸ்யாஹணிதரவிதயாதஸ்வநிஸ்ஸீகஸ்வாக| ஆநாயாநாதஷீநாதஷிஸம்ஹிலவேஷ்ஷ்விநிநாஸிவாஸ்யஸ்ஸநாதாதஸ்ஸோஹாநத்ஸவலநதஸ்ஸோத வேஷநகிஜே||

(வ்-ம்.) அதத்குணோக்திஃ - தஸ்யகுணாஃ தத்குணாஃ - தத்குணாநபவதீதி தத்குணாஃ தஸ்யஉக்திஃ-ஸயவா ஸஃ நபவதீத ஸஃ - தஸ்யகுணவஸ்யஉக்திஃ - ஐதிவிஹ்ஹஃ-ஸ்தோதவ்யனுடைய குணமன்றிக்கே யிருக்கிறத்தினுடைய உக்தியாதல், ஸ்தோதவ்யனன்றிக்கே யிருக்கிறவனுடைய குணோக்தியாதலான ஸ்தோத்ரமானது, அந்யத்ர - பகவத் வ்யதிரிக்த விஷயத்தில், (பவதீதி ஶேஷஃ) - ஹவதி - ஹேயப்ரதிபடனுய் ஸமஸ்த கல்யாண குணகரரான பெரியபெருமாளிடத்திலே, தத்வோத்கர்ஷஸம்பவேஷ்டுஃ- தஸ்ய உத்கர்ஷாஃ தேஷாஞ்ஸம்பவேஷ்டுஃ - எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபாத்யுத்கர்ஷங்களுடைய வபவஹாரங்களாலே, வஶேஷாஃ-பகவத் வ்

(கக) ஒருவராலு மறியக்கூடாததான மஹிமாதிஶயமுடைய பெரியபெருமாளை யுள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யாமற்போனபோதிலும், ஶக்தியநுகுணமாக ஸ்துதிப்பது மொரு ஸ்த்தை பெறுமாகையாலே யானு மிதிலிழிந்தேன், அதனு லவருக்கொரு தோஷமும் வாராதென்று கருத்து.

யதிரிக்த விஷயங்களுக்கு, ஸ்தோத்ராஸ - ஸ்தோத்ரம் பண்ணத்த க்கதுகளாகையாலே, ந-நஹவதி - என்றபடி, யாவஜ்ஜ்ஊ்ர - யாவ ஞ்ஃ கஸ்ஊ்ரஃ-யஸ்ய்ராஷூ - யாவத்குண ப்ரதிபாதகமான, ஹணிதி ரவி - ஸ்தோத்ரமும். தயா - பெரியபெருமாளிடத்திலே, ஸம்பவி யாது, தஸ்ய - அந்த பெரியபெருமாளுக்கு, நிஷ்ஃகஸ்வாஸ - நிமூ தாவஃாயஸ்யஃ - நிஷ்ஃகஃ - தஸ்யஹாவஸ்க்வ்டு-தஸ்ாஸ - அப ரிச்சிந்நமான ஸ்வரூபாதிகளை யுடையராகையாலே, ஆனால் வேதங்க ள் பகவத்விஷயத்தில் குணகதநம்பண்ணினபடி யெப்படியென்ன? அ ருளிச்செய்குறர், கஃந்ாஸ்-நவிஜ்ர்தெஃாயெஷாஞெகஃா நஃ தெஷாஸ் - எல்லையில்லாமலிருக்கிற அநந்தங்களான வென்றபடி, ஞாயாநாவஃி-வேதங்களுக்கும், ஹரிவிஹவெ-பெரியபெருமாளு டைய வைபவத்தில், வஷுஃஸ்விநெஃ - வஷுஃஸ்யவிநுஃ-தஸ்ய - வர்ஷஜலத்திலுடைய திவலைக்கு, கஷுள - ஸமுத்ரத்திலே. ஸம்ப ஙாஜிவ - ஸம்பந்தத்தாலேபோல். ஷாதுஜாஹஃ - ஸ்வஸ்வரூபோஜ் ஜீவநமானது, (ஹவ்தீதிஶெஷஃ) கவஜநதஸு - கவஜீகரிக் குறத்தாலேயோவென்றால், ந-இல்லை, ஊவஸ்-இப்படி, ஷொதுஃ- ஸ்தோதாவான, ஜெ - எனக்கு, நகிஸ் - இல்லையாயுண்டென்றபடி, பகவத்விஷயத்தில் ஶக்த்யநுரூபமாக யத்கிஞ்சித் குணகதநரூபமான ஸ்துதி ஸ்வரூபலாபஹேதுவாகையாலே எனக்கு மந்த ஸ்துதியில் அதிகரிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இனிமேல், நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகத் திரு வுள்ளம்பற்றி, பெரியபெருமாளுக்கு வாஸஸ்த்தாநமான கோயிலுக்கு அணித் தாய், ஸகல சேதநோஜ்ஜீவந ஸாதநமாய், அழகிய மணவாளனென்கிற மு றையாலே, அநேகோபஹாரங்களைக் கொண்டுவரத்தக்கதாய், ஆராதநாத்யுப யுக்த தீர்த்தங்களை ப்ரவஹியாநிர்ப்பதாய், பகவத்க்ருபையாலே குணதோ ஷங்களிலே சண்ணையாததாய், கரையிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களில் நின்றும், ப்ரவஹிச்கிற தேன்களோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான திருக்காவேரி யை ஸ்துதிக்குறர், காவேரீத்யாதியான வைந்து ஶ்லோகத்தாலே.

அதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே, ஸாக்ஷாத் விரஜாநதியே ஸகல சேதநா நுகூலமாகக் கோயிலைச் சூழ்ந்துகொண்டதென்னும்படியான திருக்காவேரி யை, நாணவகாஹிக்கக்கடவேனென்குறர்.

உ௦. காவெரீவஹாஹிஷீபஹவஜுஹாஞராயீஹவஸகஜூ கெஶஹஞாஶயவுஶஃநெராவெஞாஜெஷுதஸ்பு ஜநொஷுஸ

[illegible]

(வ்-ம்.) யா-யாதொரு திருக்காவேரியானது, ([illegible] - இத்யாதி ப்ரஸித்தியைக் காட்டுகிறது.) [illegible] - ஸம்ஸாரியாநின்றுள்ள, [illegible] - ஜந்துவுக்கு, [illegible] * "[illegible]"-வருளிச்

(உ0) எம்பெருமானை அடையவதற்கு விலக்கான ப்ரதிபந்தகங்களை அடியறுத்து அவன் திருவடிகளில் சேர்ப்பிவிக்கும்படியான இந்த திருக்காவேரியில் ஸ்நாநம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

* [illegible]

என்கிறபடியே, கர்மத்தில் நின்று விடுபட்டு ஸுஷும்நையெனும் நாடியின் வழியாய்ப்புறப்பட்டு ப்ரும்ஹகபாலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஹார்த்ரனு மந்தர்யாமியுடன், ஸூர்யகிரணத்தின் வழியால் அக்நிலோகமடைந்து, திந ஶுக்லபக்ஷ உத்தராயண ஸம்வத்ஸர மிவைகளுக்கபிமான தேவதைகளான வாயு ஸூர்யன் சந்திரன் மின்னலிவைகளாலும், இந்திரப்ரஜாபதிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு ப்ரகிருதிமண்டலத்துக் கெல்லையாயிருக்கும் விரஜையில் நீராடி அங்கு ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தைவிட்டு அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தால் திவ்ய ஶரீரமெடுத்து சதுர்ப்புஜயுக்தனாய், ப்ரும்ஹாலங்காரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்டு தெளிவிசும்பு பெருநாடான ஸ்ரீவைகுந்தப்பெருநகரை யடைந்து, அங்கு ஐரம்மதம் என்கிற அம்ருதஸரஸ்ஸையும், ஸோமவநம் என்கிற அரஶமரத்தையும் கண்டு, பிறகு அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநர் முதலானவர்களையும் ஸ்வாசாரியனையும் பணிந்து, அவர்களால் ஸத்கரிக்கப்பட்டவனாய், அங்கு பர்யங்கத்தின் மேற்கமலத்தில், ஸ்ரீ பூமிநீளைகளோடும், ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களோடும்கூடி ஜாஜ்வல்யமான கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதரபந்தனபீதாம்பர காஞ்சீ குண நூபுராத்ய பரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதராய், அபரிமிதோதாரகுண ஸாகரராய் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை யடைந்து, அவருடன்கூடி அவரநுக்ரஹத்தா லவருடைய வழுவிலா வடிமைசெய்யப்பெற்றமகாபாக்யமுடையவனெவனோ? அந்த முக்தன் செல்லுமது அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்றபடி.

செய்யப்பட்ட வர்ச்சிராதிமார்கத்தி லுண்டான பரிஶ்ரமத்திலுண்டய பரிஹாரத்தின்பொருட்டென்றபடி, அஸ்மிந்-ஸம்ஸாரபூயிஷ்டமான இந்த, லோகே-பூலோகத்திலே, வெஷ்டஜலா-வெஷ்டஂஜலஂயயா ஸெதிவிரஹ:-அலக்கப்பட்ட ஜலத்தையுடைத்தான, விரஜேவ விரஜாநதீபோலே, ஶ்ரீரங்கம் - கோயிலை, ஆவிமதி - சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது, (தாம் என்று-அத்யாஹார்யம்) அப்படிக்கொற்றதாய், ஹமவஜித்ரோஜஸெ்ராதஸஜித்ரஹம்-ஹமவதொமோஹம: - தஸ்ய-அநஹராயா: அஹராயா: ஹவதித்ரஹராயீ- ஹவக:-அஜாமிவ க்லெஶாஸ்ஹஶாநிவ ஆஶயாஸ் ஜதி அஂஅ:-அஹராயீஹவஸ்தெ அஜாக்லெஶஹஶாஶயாஸ்தயாவியா:-தெஷாஂவ்ரஶஜநஂதஸ்தஜ உதெஶஂவதஜ அஜஶஂவ தஜ ஸெ்ராத:யஸ்ரவாஹம்-பகவதநுபவத்த்துக்குப்ரதிபந்தகங்களானபுண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, அவித்யாஸ்மித ராகத்வேஷாபி நிவேஶங்களாகிற க்லேஶபஞ்சகமென்ன, ஜாத்யாயுர்ப்போக ரூபங்களாகிற பலங்களென்ன, ஸஜாதீயகர்மாந்தரப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவாஸநாரூப ஆஶயங்களென்ன, இவைகளுக்கு ஶாந்திகரமாயும், கூலங்கஷமாயும், நிர்மலமாயுமிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடையவென்றபடி, காவேரீம் - திருக்காவேரியை, அவகாஹிஷீய - அவகாஹநம் பண்ணக்கடவேன், (ஆஶிஷிலிங்.) ஸித்தவிஷயத்திலே ப்ரார்த்திக்கிறது, நித்யாபூர்வதையாலே.

உக. ஜஃஷாஜிஜநகொஜநந்ரஹஜியஂஶ்ரீரெவவஃதீவா ஶ்ரீரங்ஶெஸ்வரஷ தஜஹஜிஹகிஂகஃயஜாஜிதீவாகஃஶா|வஂவஶாஜ ரவஜ் வஜநஜஹாஜணிகஃ ஜஃகொதூராநு காவெரீஶஹரீக ரெவிஜஜயதீவயெஜதிஸாஸெவ்ரதாம்||

(வ்-ம்.) **யா காவேரீ** - யாதொரு திருக்காவேரியானது, ஜநக:-தகப்பனர், ஜஃஷாஜி: - க்ஷீரஸமுத்ரம், ஜநநீ-தாயானவள், அஹம், பொன்னியென்று ப்ரஸித்தையான நான், வஃதீ-பெண்ணானவள்-ஜயம்-ஶ்ரீ:-இந்த-ஶ்ரீரங்கநாச்சியார், வர:-ஜாஜதாவானவர்-ஶ்ரீரங்கெஶ்வர: - பெரியபெருமாள், ஜஹ - இந்த விஷயத்திலே, அஹம்-நான், ஷதஜஹஜம் ஷதயொ: அஹம்-ஷதஜஹஜிதிவிரஹ:-

(உக) இந்த திருவரங்கத் தமுதனுக்குத்தக்கபடி, ப்ரகாசகங்களான அலைகளாகிற கைகளாலே உபசரிப்பதுபோல் அவனை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துப் பெருகுமிந்த திருக்காவிரியை ஸகலருமடையுங்களென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு முசிதமாகவென்றபடி, கிமு - என்னத்தை, கூயமூர்ழ் - பண்ணக்கடவேன், ஐதி - என்று, கூகூவெவ-பரபரக்கையோடே கூடினதுபோல், வஂவனூாஉ ரு உஸ்கூரா நித்யஞஂவாஉராஸ்வத்ராஸ்உஹாஉாணிக்ரா நிவஉகூாஸ் தாஃ தாவஸாஉஸ்கூராஃ-வஂவஞஸ்தெ உஸ்கூராஸ்தாநு ஐதி விஹஃ-ப்ரகாஶமாநங்களான சாமரங்களென்ன கற்பூரங்களென்ன சந்தநவ்ருக்ஷங்களென்ன ஶ்லாக்கியமான ரத்நங்களென்ன முத்துக்களென்ன இவைகளுடைய ஸமூகங்களையென்றபடி,ஶஹரீகூரொஃ-ஶஹயமு வனவகூராஃ தெஃ - அலைகளாகிற கைகளாலே, விஃயதீஸதீ ஸமர்ப்பியாநின்றுகொண்டு, வயெமுதி - சூழ்ந்துகொண்டு வருகிறதோ? ஸா - அந்த திருக்காவேரியானது, ஸெவ்யதாழ் - ஸேவிக்கத்தக்கது, (ஜநெநஃ - என்று ஶேஷம்) இன்னாரினியாரொன்றுபாராதே எல்லாருமொக்கத் திருக்காவேரியைப் பற்றுங்கோளென்று கீழ் தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரோபதேஶமும் பண்ணினாராய்த்து.

௨௨. தீக்ஷமுஂஶாஂஊதிவா திநதந தாரஸ்ந்க்ஷ்ராஂமணாந்ரா க்ஷதிஸ்ரா ந்யா ஹமுணவா நவாஸிவஹதிஸ்ரா தஃ வா நீதெஜநாநு । ஶ்ராஉஂவெஃரஹொவ்ரநக்தி வாஹிநெஹெநஹமு ஸஞ்ஜீவதஸ்மஃமஃஂ விஷ்ணுவதீக்ஷாதா உவராஂஹொஉவமா ஹஂ க்ஷவழ்॥

(வ்-ம்.) ஹொஉவமா-ஸ்வர்ணநதியான திருக்காவேரியானது, தீக்ஷமுஂ - பெரியபெருமாள் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறதற்குசிதமான கணையை, ஶாஂஊதி - ஶாத்தம் பண்ணுகிறது, யதா - (துலாமாதத்தில் ஸகல புண்யதீர்த்தமும் பாபிகளுடைய ஸ்நாநத்தால் வந்த தங்களுடைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்காகத் திருக்காவேரியை ஸந்நிதிபண்ணி அத்தைப் பரிஶுத்தமாக்குகிறதென்றுதல்) நதநத

(௨௨) யான் திருவிக்ரமனுடைய சரணாரவிந்தங்களினின்றுண்டானபடியால், எனக்கிணையுண்டோ? என செறுக்குகொண்டு தன் பெரியதான அலைகளின் ஶப்தத்தால் கர்ஜியாநிருக்கிற கங்கையை, பெரியபெருமாளுக்குஸகல விதகைங்கரியமும் செய்யாநின்றுகொண்டு,வேதத்திற்குமெட்டாததான அந்தபரவஸ்து இதோவென்று காட்டிக்கொடுக்கும்படியான வௌசகு நீநிகராவையோ? உன் கொக்கரிப்பெல்லாம் பயன்படாதென்று தன் நுறைகளாலே பரஹஸிப்பதுபோல் விளங்குமித் திருக்காவேரியானது என்பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

ராமம் - ஆராமஞ்சூழ்ந்த வென்கிறபடியே, கோயில் திருநந்தவனத்தி லுண்டான வ்ருக்ஷங்களை, வாதி - ரக்ஷிக்கிறது, ரத்யாஃ ஸ்ருங்காடகானி - ரத்யாஶ்ச ஶ்ருங்காடகானி ச - வீதிகளையும், நாற்சந்திகளையும், உக்ஷதி - நனைக்கிறது, (உக்ஷ ஸேசநே தாதுஃ)-ஸ்நாநீயம் - ஸ்நாநத்துக்கு யோக்கியமான, ஸுவர்ணம் ஶாதகும்பம் ஸுவர்ணம் ஸ்வர்ணமிதி யாவத் ஸுவர்ணவர்ணமாய் ஸ்நாநீயம் ச தத் ஸுவர்ணவர்ணம் ச - திருமஞ்ஜநத்திற்கு யோக்யமாயும், ஆராதநத்திற்கும் அமுதுசெய்வதற்கும் யோக்யமான தீர்த்தத்தை, வஹதி - ப்ரவஹிக்கிறது, தரிக்கிறதென்றுதல், ஸ்நாதஃ ஸ்நாநம்பண்ணுகிற, ஜநாந் - ஜநங்களை, புநீதே - பரிஶுத்தமாக்குகிறது, புலிநே - மணற்குன்றிலே, ஶயாநம் - கறுத்திருப்பதான, வேதரஹஃ - ஸகல வேதரஹஸ்யமான பெரியபெருமாளை, வ்யநக்தி - எல்லாருமறியும்படி ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது, தத் - ஆகையாலே, விஷ்ணுபதீதுல்யாம் - விஷ்ணுபத்யாஃ ஜாதஃ விஷ்ணுபதீ துல்யாம் - பெருமாளுடைய திருவடிகள் நின்றும் பிறந்தமாத்ரத்தாலே பிறந்த ஶப்தத்தையுடைத்தான, கங்காம் - கங்கையை, ஹைமைஃ-நுரைகளாலே, ஹஸந்தீவ ஸ்திதா - கங்கைக்கு என்னோடொத்த பகவது பகாரகத்வமில்லையென்று சிரிக்குறதுபோலே யிராநின்றுகொண்டிருக்கிற திருக்காவேரியானது, அகம் - மத்பாபத்தை, ஹந்து - போக்கக்கடவது, (ஹந ஹிம்ஸாயாம் தாதுஃ)-அர்ஹணபாந ஶப்தங்கள் காரணகர்மணிசல்யுடுத்தமாய்வாரி ஶப்தத்தோடே கர்மதாரயனாகவுமாம்.

(அ-கை.) பகவத் க்ருபைபோலே, குணுகுணநிரூபணம் பண்ணுதே ஸர்வத்தையு மாப்யாயநம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிற திருக்காவேரியானது என்போல்வாரைப் பரிஶுத்தமாக்கக்கடவதென்குறூர். அசணிதேத்யாதியாலே.

௨௬. அகணிதகுணாவக்ரம் ஸம்ப்ரஸ்ருதா ஸ்வைரம் த்ருதிஃ யச்ச விவ்ருஃ வருணாவச்ரயணாந்நிஜாம்புஜ்ஜநீ ப்ரவஹதி ஜம்பூத்ய ஸரித்வ ஸம்பதபதேஃ யாஶிஶிரயோஸ்தாரமாயாஸாந்ஃ ஸாநாதஃ ஸங்க்ஷயாஃ ||

(௨௬.) ப்ரதிக்ரியை யொன்றையு மபேக்ஷியாத பெரிய பெருமாளுடைய நிரவதிக க்ருபையானது கரைபுறண்டு, இப்படி வெள்ளமாகப் பெருகிற்றோ? எனும்படியான இத்திருக்காவேரி வென்போல்வாரைப் பரிஶுத்தம் பண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஶாக்யா-ஶாகதாவஸ்தே இதி ஶாக்யா - (ப்ரதிஷேத:.) காத்தாலே வ்ருத்தியடையத்தக்கதான திருக்காவேரியானது, அகணிதகுணாவத்யே அகணிதகுணஸ்ய அவத்யஸ்ய குணா வத்யே - அகணிதே குணாவத்யே யஸ்மிந் அஸ்மிந்-எண்ணப்படாமலிருக்கிற குணதோஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸகலம்-ஸமஸ்தமான, ஸ்திரசரம்-ஸ்திரம்ச சரஞ்ச தயோஸ்ஸமாஹார: - ஸ்திரசரம் - ஸ்த்தாவர ஜங்கம ஸமுதாயத்தை, அப்ரதிக்ரிய ஶவிநவிஷ்டே ப்ரதிக்ரியாயஸ்யஸ்தஸ்ய - ப்ரத்யுபகார ஶூந்யமாயிருந்தாலும், பய:பூரை: - ஜலப்ரவாஹங்களாலே, ஆபாத்ய ஶீதலீ - ஸகல தாபங்களையும் ஹரியாநிற்பதாய்க்கொண்டு, அநாஜாஸ்ரஸீ - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள, ஶிஶிரமதுரகம்பீரா - ஶிஶிராஶ்சதா மதுராஶ்சகம்பீராஶ்ச - குளிர்ந்து மதுரமாய் கம்பீரமாயிருந்துள்ள, ஜநநீ - லோகத்திற்குத் தாயாக, பூத்வா - ஆகி, ரங்கபதே: - ரங்கஸ்யபதி: - தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, த்யேவ - க்ருபைபோலே யிராநின்றுகொண்டு, ப்ரவஹதி - ப்ரவஹியாநிற்குறதோ? ஸா - அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரியானது, ந: - எங்களை, புநாது - பரிஶுத்தம் பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) தன்னுடைய சிறிதான வலைகளாலே, கரைகளிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களை மந்தமாகச் சலிப்பித்து அதிலுண்டான வண்டுகளுக்கு ஸுகத்திற்கு ஹேதுவான திருக்காவேரியானது என்னுடைய ஸுகவிரோதியைப் போக்கக்கடவதென்குறார். தரளேத்யாதியாலே.

௨௪. தரலதநுதரங்கைர்மந்தமாந்தோலிதாநாம் தடவிடபிஶிகாநாம் ஜாலபுஷ்பஸ்தபகமதுபா: | க்ஷிபது தாபகநகநாந்தீ நிந்தமாநா ஹரிகரகமலாஶ்ரயநிதம் பாவநம்ந:||

(வ்-ம்.) தரலாஶ்சதே தநவஶ்ச தாத்ருஶாஶ்சதே தரங்காஶ்ச தை: - சஞ்சலங்களாயும் சிறிதுகளாயுமிருக்கிற அலைகளாலே, மந்தம்-மெள்ள, ஆந்தோலிதாநாம்-ஸ்வஸ்தபக -ஸ்தபக

(௨௪) கரையிலநேக விருக்ஷங்கள் நெருங்கியிருப்பதால், அதினின்றும் பெருகும் தேன்களின் ஸம்பந்தத்தால் அதிமதுரமாகவும், மரத்தின் நுனியிலிருக்கும் பூங்கொத்துக்களில் வஸிக்கிற வண்டுகளை, தன் சிறிய அலைகளாலுரங்கச்செய்யும்படியான அவ்வளவு பெருக்குடைய இத்திருக்காவேரி என் பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

தயோவிடபிந: ஸ்ரோதோவேகாஹதாநாம் ஸ்வதடவிடபிநாம் ஸ்ரேணீபிராஜ்ய: தாஸாம் ஜாத்ய: தாஸாம் ஸம்பாதா: ஸ்யாந்தமாந யஸ்யா: - அலைக்கப்பட்டதுகளான தன் கரையில் வ்ருக்ஷபங்திகளுடைய பூங்கொத்துக்களிலே தூங்காநின்றுள்ள வண்டுகளையுடைத்தான வென்றபடி, நாலிகேரக்ரமுகஜகேரஸை: - நாலிகேராணாம் க்ரமுகாணாம் தேஹ்ய: ஜாயந்த இதி தயாவியா: கேரஸா: ரஸை:-தென்னமரங்களில் நின்றும் பாக்குமரங்களில் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேன்களாலே, ஸாம்ஸிதா: ஸுவ: யஸ்யா: - (ஸ்தூல்ஸிதாக்ஷிநாஸ ஸாஸாந்தா ந க்ரமாப்ரத்யயே ஸாம்ஸிதா - என்று ரூபம்.) வ்யாப்தங்களான தீர்த்தங்களையுடைத்தான, கநகநாம்நீ-பொன்னியென்று திருநாமமுடைய, நிம்நகா-நதியானது, மே ஸம்ஹ: ஸங்கம் - என்னுடைய பாபத்தை, க்ஷிபது - நிரஸிக்கக்கடவது. (க்ஷிப் நிரஸநே.)

(அ-கை.) இவ்வளவால் திருக்காவேரியை அநுஸந்தித்து தன் மத்தியவர்த்தியான கோயிலாகிற த்வீபத்தை யெல்லாரும் வந்தநம் பண்ணுங்கோளென்கிறார், கதளீத்யாதியாலே.

உரு. கதலீவகுளஜம்பூபூககண்டத்ரயஸரஸநீ ராஸஹ்யகந்யா। வ்ருக்ஷஜலவிஹாரஸாம்ப்ராம்பநாம்பு ஜலவஹ்னிஸம்வஹ்தாஸ்ரீவத்ஸ॥

(வ்-ம்.) கதலீநாம் வகுளாநாம் ஜம்பூநாம் பூகாநாம் தேஷாம் கண்டத்யயஸம் ஸரஸம் நீரம் யஸ்யா: - வாழைமரங்கள் முகிழ்வ்ருக்ஷங்கள் நாவல்மரங்கள் பாக்குமரங்கள் இதுகளுடைய கழுத்தளவாய் மாதுர்யத்தோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான, ஸஹ்யகந்யா - காவேரியினுடைய, மத்யே - மத்தியத்திலே, ப்ருத்வ்ருக்ஷம் தஜ்ஜலம் தஸ்ய விஹாரஸா தயா ஸம்ப்ராம்பநஸ்ய ஸம்வாநாவோர்வஹ்னி கரோதீதி தயாவியம்-தரணாம்புஜம் ஸம்யத்லிநு தஸ் - அதிகமான தீர்த்தத்தைப் பாநம்பண்ணவேணுமென்கிற வாசையினாலே இறங்காநின்றுள்ள மேகங்களுடையக் கூட்டமென்கிற ப்ரமத்தைப் பண்ணாநின்றுள்ள விருக்ஷஸமூகத்தை யுடைத்தான, ரங்கஸ்ரீவத்ஸ - த்வீபமானது, (ஸ்ரீவொஹியாரங்கஸ்ரீவத்ஸ

(உரு) வாழைமுதலான வநேக விருக்ஷங்களாலும், திருக்காவேரியின் தீர்த்த ஸம்ருத்தியாலும் அதி மநோஹரமாக விளங்கும் திருவரங்கத்தை அடையுங்களென்று கருத்து.

தத்ர: -(அத்ராராமவலயே இதிசேஷ:) ஸேவ்யதாம்-ஸேவிக்கப்படுமவது, ஸ்துதிக்கப்படு மவதென்றுதல், (ஸேவ்ருசிதிசேஷ:-கவி ஶப்தாகாரஸ்ஸூக்தாகார:)

(திருக்காவேரிதீர்த்தம் விருக்ஷங்களுடைய கழுத்தளவாக ப்ரவஹிக்கையாலே அதுக்குமேலுண்டான ஶாகா ஸமூகஜலத்தைப் பானம்பண்ணவேணுமென்றுசையாலே இழிந்த மேகஸமூக ப்ரமத்தை உண்டாக்குமென்று கருத்து. இத்தால் (ஆராமம் ஶூழ்ந்த வரங்கம்) என்றபடியே, கோயிலுடைய நிரதிஶயபோக்யத்தைச் சொல்லிற்று.)

(அ-கை.) இனி விரஜாதீரவர்தியாய், ரஜஸ்தமோரஹிதமாய், ஶ்ரேஷ்டமாய், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தாநமாய், முக்தர்களுக்கு ப்ரகாஶிக்கத்தக்கதா யாதொன்றை ஶ்ருதிகள் ஶொல்லுகிறதுகளோ? அப்படி பரிஶுத்தமான விரஜையினுடைய மணற்குன்றே யிக்காலத்தில் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கலாம்படி திருக்காவேரிமத்தியத்திலே விளங்காநிற்குறது, அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரி மத்தியத்தை நானும் நிரந்தரமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவேனென்குறார். யத்விஷ்ணோ ரித்யாதியாலே.

௨௯. யத்விஷ்ணோஸ்ஸ்தத பரோரஜோ ஹ்யுச்சைர்முக்தாநாம் விரஜம் விபாதி ஶ்ருதய:। தத்வாஸ்தவ்யம் பாஹிமீதி யாஸ்ஸ்ய காவேரிஸைகதாந்தரீயநிதர்ஶ்ய॥

(வ்-ம்.) விரஜாயா:ஸமீபே சு விரஜம் - விரஜையினுடைய ஸமீபத்தில், (அவ்யயம் விபக்தீத்யாதியாலே, ஸமீபார்த்தத்தி லநுஶப்தத்தோடவ்யயீபாவஸமாஸம்) நவித்யதே தம: யஸ்மிந் தத்-தமோகுணரஹிதமாயும், ரஜஸ:பரம் பரோரஜ:-ரஜோகுணத்திற்கப்பால் பட்டதாயும், உச்சை:-ஆகையாலே ஶ்ரேஷ்டமாயும், யத்-யாதொரு, விஷ்ணோ:பதம்-"தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" என்றோதப்பட்ட வெம்பெருமானுடைய பரமபதத்தை, முக்தாநாம் - ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் விடப்பட்டவர்களுக்கு, விபாதி - விஶேஷேண ப்ரகாஶிக்கிறதாக, ஶ்ருதய:-ஶொல்லாநிற்கிறதுகள், (ஶ்ருதிகளென்று பூரிப்பது,) "ஸதாபஶ்யந்தி" த்யாதிக ளிங்கு விவக்ஷிதங்கள், தத்-அந்த பரமபதமானது, காவேர்யா: மத்யே மத்யேகாவேரி - (அவ்யயீபாவ:) காவேரியினுடைய மத்யத்தில், இதாநீம் - இந்த ஸம்ஸாரதஶையிலும்,

(௨௯) நித்யமுக்தர்களா லெப்பொழுது மநுபவிக்கத்தக்கதான பரமபதமே நேராக ஸகலரும் நன்றாகக் காணும்படி காவேரியினிடையில் வந்திரங்கிற்றே? வென்னும்படியான திருவரங்கத்தை எப்பொழுதும் காணக்கடவேனென்று கருத்து.

வாண ழ்ழ - புண்யவர்த்தகமான, வாஜி நழ-மணற்குன்றாய்க்கொண்டு, சஸ ஹாவ ஊஊ ஜாதயா - இதமென்று நிர்தேஶிக்கும்படி ப்ரயத்யக்ஷீகரிக்கலாம்படி யென்றபடி, ஹாரதி - ப்ரகாஶிக்கிறது, தக-அந்த மணற்குன்றை - கோயிலென்றபடி, நிதழ்ழ-இடைவிடாமல், ஶங்க்ஷிஷீய - கண்களாலே, காணக்கடவேன், (சூஶிஷியிஷீ உத்தவோரா மெஷகவவ நழ.)

(அ-கை.) திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேஶங்களிலே நித்யமாக வர்திக்கக்கடவேனென்குருர். த்ரய்யந்தேத்யாதியாலே.

உஎ. த்ரய்யந்த வ்யூஹதிஉதீஷ வெஷ்ணவா நாம் வ்ராவ ஹ்ரா ஸவ்யவாரஹவஶ்ரோவஹாவஸ | காவெரீவரிவரிதாவஸவா வநீஷ ஶ்ரீரங்கொரவவநதடீஷு வதி ஷீய॥

(வ்-ம்.) த்ரய்யந்த ஸஹ வ்யூஹதிஃஸா சூஸாவோஷீதி த்ரய்யந்த வ்யூஹதித்யஃ தாவஸ - வேதாந்தத்தினுடைய வப்யாஸத்தை யுடைத்தானதுகளான, (இவ்விடத்தில்-"சூவிசெராஊஷிதஶகநாநஉதவ்யூஹவொஷாழ்" என்றதநுஸந்தேயம்.) ஹவெஶ்ரஃ-ஹவ ஶ்ரஃ-வ்யவாரஶ்ரவஸளஹவஶ்ரஉஶ்ரதயாவியஃ தவேதீதிவ்யவா ஹவஶ்ரோவஹாஃ - தாவஸ - பஹுளமான ஸாம்ஸாரிக ஶ்ரமநிவர்தகங்களாய், வாவநீஷு - இஷ்ட ப்ராபிகைகளுமாய், வெஷ்ணவா நாழ் - எம்பெருமானையே உபாயோபேயமென்று பத்தினவர்களுக்கு, வ்ராவஹ்ராவஸ-பரமபதம்போலே நிரதிஶயபோக்யங்களாய், காவெரீவரிவரிதாவஸ - திருக்காவேரியாலே பரிசர்யை பண்ணப்பட்டதுகளான, ஶ்ரீரங்கொரவவநதடீஷு - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேசங்களிலே, வதிஷீய - வர்த்திக்கக்கடவேன். "ஶ்ரீரங்கெஶவஉவெதி" பெரியபெருமாளுடைய நியமநாநுகுணமாக வஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) கீழ் வைஷ்ணவாநாம் ப்ராப்யாஸ-என்றது, இதில் ததநுகுணபோக்யதையை அருளிச்செய்குருர், ஸ்புரிதேத்யாதியாலே.

உஅ. ஹாரிதஶஹாரதீர ஹாஜிகெரீமஊவஷ்ஸ்ரஉர உயகமஹ்ராவஷிதாநெநாகஹாநீ | ரதிவிரதிரம்மாராஉரஉஹ் ஷூரா நிக்ரஉகவநஸரொவாஉவகாநிகி யாவஸ॥

(உஎ) ப்ரபன்னருக்குப்பரமபதம்போலே, ஸம்ஸாரதாபத்தை யொழிக்கவல்ல விந்த கோயிலைச்சேர்ந்த ப்ரதேசங்களில் வஸிக்கக்கடவேன்.

(வ்-ம்.) ஷுஃரிதாஸ்ருதெஸஹராஸ்ருதெ: ஃயழெஞாநாஷி கெரீணாஂஹஜாஷூா:தெஹ்ரி:-வஸ்ரொயுநாழ் கயுஜ்ரூத யாவயிழதா: கநாகஷா: - வஷாஞாநி - துடியா நின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களாலே வெடியாநின்றுள்ள தென்னமரங்களுடைய பூங் கொத்துக்கள் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேன்களுடைய ஸரிறிய பிரவாஹத்தாலே வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை யுடைத்தாயிருப்ப தாய், க்ரமுகவநஸொவாவெகாநி - க்ரமுகாஸ்ருவநஸாஸ்ரொவ்ரஸ்ருதாஷி:வெகாநி - பாக்குமரங்கள் பலாமரங்கள் வாழைம ரங்களிதுகளாலே ஶ்யாமங்களான, ரஂஹாராரெஹ்ஷுஞாநி - ரஂஹஸ்ரூராரா: தெஷாஂரெஹ்ராணிஷுஞாநி - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாநங்களுடைய மனோஹரமான தேஶங்களானதுகள், ரதிழ - ஸந்தோஷத்தை, கவிரதிநவிஜ்ரெதவிரதி: - யவுஂநு கஜுணித ஃ - விச்சேதமில்லாமல், க்ரியாஸ:-பண்ணக்கடவதுகள்; (ஞக்ஶஂ காரணெ ஶ்ரூஸரீஷழீ.)

(அ-கை.) இனி மூன்று ஶ்லோகத்தாலே கோயிலை அநுபவிக்குமுர், அதி பரமபதமித்யாதியாலே.

உக. கயிவாரெவஃஂவஸரீஹயொஊஜ்ராஜ்ரூதவ்ரூதாவெரா ஜிதாஜஸஞ்|வஷிநஜவரிரஂஹராஜயாநீவிஶிதஃரஶாவெஷி ஸாவஸரீவகாஷு||

(வ்-ம்.) கயிவாரெவஃஂவாரெவஜெ - (விஹ்தஜ்ரெஷஜ்கவஜ் யீஹாவ:) பரமபதத்திலென்றபடி, கஜ்ரூதவ்ரூதாழ் - கஜ்ரூதெநாவ்ரூ தாதாழ்-கஜ்ரூதெநாவ்ரூதாழ்-என்று ஸொல்லுகிறபடியே, அம்ருத மயமான விரஜாதீர்த்தத்தாலே ஸூழப்பட்டதாய், அன்றிக்கே, கஜ்ரூ தெரரவ்ரூதாழ் - என்று விக்ராஹமாய், மரணமில்லாத நித்யமுக் தாளாலேவ்யாப்தமாயென்றுதல், அப்போது "கஜ்ரூதெநாவ்ரூதாழ்" என்கிற ஶ்ருதியில் ஜாத்யேகவசநமாகக் கொள்ளவேணும், கவரா ஜிதாழ் - அபராஜிதை என்று பெயரையுடைத்தானதாயும், கயொ

(உஅ) தென்னை முதலான விருக்ஷங்கள் நிரம்பித் திருவரங்கத்தைச் சூழ் ந்து அதிமநோஹரங்களாக விருக்கும் திவ்யோத்யாந வநமானது எனக்கு நித்யாநந்தத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்று கருத்து.

(உக) வைகுந்தப்பெருநகரான திவ்யலோகமே திருவரங்கமாக ஆகி ஸகலரும் காணும்படி ப்ரகாசிக்கிறதென்று கருத்து.

ஐ ா்ழ-அயோத்தியையென்று திருநாமத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, வாீழ - திவ்யநகரியை, உஶந்தி - இச்சிக்கிறதுகள், சொல்லுகிற துகளென்றபடி, (வெதாஸா: - என்று ஶெஷ) ஸா - அப்படிப்பட்ட திருவயோத்தியையானது, வாஷிநீவரி - திருக்காவேரியினுடைய மணற்குன்றின்மேலே, (உஸலவதவொரிதாஷிநா உவரிஸ்யொமெ - புளிநமென்று த்விதீயை காணப்படாது, ஆகையாலே, தொநாதஸீதிஷிதீயா-இப்படியே, "ஞ்வுரா வியிவரி"-என்கிற விடத்திலும் கண்டுகொள்வது) ரங்கராஜயாநீ - ஸ்ரீரங்க திவ்யநகரரூபமாக, விஶித்ஶாவி - விஶித்ஶளயெஷாஞெஷாழ - மாம்ஸ சக்ஷுஸ்ஸை யுடைத்தானவர்களுக்குமென்றபடி, வகாஸ்தி-ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி யிருக்கிறது, (வகாஸ்ரீவ்ளவதாநெஜ்,)

(இத்தால் பரமபதத்திலுண்டான திருவயோத்தியையாகிற திவ்ய நகரியே திருக்காவேரிமத்தியத்திலே கோயிலாக திருவவதரித்ததென்று கோயிலுடைய வைபவம் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) மேல் கோயிலிலுண்டான திருமாளிகைகளுடைய வுயர்த்தியை அநுபவிக்குறூர், பவபதமபீத்யாதியாலே.

௩0. ஸவவஷிவ யாகூதஷஸயதஜ்தஸரி கெவ । ஸவநணிதமெவிஜ்ரு ஸாணாஜயதிதராஷிரங்கராஜயாநீ ||

(வ்-ம்.) ஸவஸ வஷழ ஸவவஷழ - ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஸ்தாநத்தையும், (லீலாவிபூதியையுமென்றபடி) ஷிவயாஷிவவ யாவதயாவியழ - அப்ராக்ருத ஸ்த்தாநமாக, (நித்யவிபூதியாகவென்றபடி) கூதவிவ - செய்கைக்குப்போல, தஸயதஜ்தஸரிகா தயொரஸயஜ்ஞதஜ்தாஸரணாஜாரிகாயஸஸ்ா-லீலாவிபூதி பரமபதம் இந்த விரண்டுகளிலும் ஸம்பந்திப்பிக்கப்பட்ட ப்ராஸாதங்களுடைய பங்திகளையுடைத்தானதாய்க் கொண்டு, ஸவநணிதமெஃ - ஸவநாநாணிதமாநிமெத: - திருமாளிகைகளுடைய ரத்நமயங்களான ஊர்த்துவ ப்ரதேஶங்களாலே, விஜ்ரு ஸாணா - விருத்தியடையாநின்ற, ரங்கராஜயாநீ-கோயிலாகிற திவ்யநகரியானது, உஹ - இந்த லீலாவிபூதியில், ஜயதிதராழ - மிகவு முத்கிருஷ்டையாகா நின்றது.

(௩0) திருவரங்கத்திலுள்ள திருமாளிகைகளின் மகடிகள், அத்யுன்னதமாயிருக்கையாலே, இந்த லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதி யாக்குவதற்குப் பரமபதத்தை யளாவுகிறதோ? என்னும்படி விளங்குகிறது.

(அ-கை.) இதிலும் திருமாளிகைகளுடைய உச்ச்ராயத்தை ப்ரகாராந்த ரோண வநுபவிக்குறுர், மணிகரோத்யாதியாலெ.

௩௧. மணிமகரமரீசீர்விததய்ருவாஸாநிவஸ்ரமரகேதுகரெர ரஜ்ரஹ்மம்ஹிமாம்ஸோ: | ஸ்ரியநவநவகேஜியெஜிகீஷாஸுவய திருமவாஸீவகாஸதீ நஃ ||

(வ்-ம்.) மணிமயாநாஂ மகராணாஂ மரீசி: - ரத்நமயமான மகரதோரணங்களுடைய காந்திகளை, வாஸாநு - கயிறுகளாக(வலை யாகவென்றபடி,)விதத்ய-பரப்பி, விஸ்ரமரகேதுகரெ:-விஸ்ர மரா: கேதவ ஏவ கரா: தை: - பரம்பாநின்றுள்ள த்வஜங்களா கிற கைகளாலே, ஹிமாம்ஸோ: - சந்திரனுடைய, ரஜ்ரஹ்மம் - மானை, ஸ்ரிய: - பெரியபிராட்டியாருக்கு, நவகேஜியெ - நவாவஸாகே ஸித்தயெ - அபூர்வமான விளையாட்டின்பொருட்டு. ஜிகீ க்ஷீவ - க்ரஹிக்கவேண்டுமென் றிச்சையுடைத்தானதுபோலே, வகாஸதீ- விளங்காநின்றுள்ள, ரமவாஸீ - கோயிலாகுற திவ்ய நகரியானது, நஃ - ஶப்தாதிவிஷய ப்ரவணரான வெங்களையும், ஸு வயதி-ஸ்வபோக்யாதிஶயத்தாலே ஸுகிகளாகப் பண்ணுநிற்கிறது.

(அ-கை.) ஜநபதேத்யாதியாலே கோயில் காப்பாரான குமுத குமுதா க்ஷ புண்டரீக வாமந ஶங்கு கர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதர்க ளென்று திருநாமமுடைய கணபதிகளை நமஸ்கரிக்கிறேனென்குறுர்.

௩௨. ஜநவதஸ்ரிவஸரீவவாஷ த்ருமவஸிவாஜநிதஜாமஸரகோந்| வாஹாமணவஸிவாஸவாஹநாஶாநுமஜ்ஜவா நுமண நாயகாநமாமி ||

(வ்-ம்.) ஜநாநாஂவஸதிஂ யஜ்ஞஸ்ரிதோதஸரீவஂ ததுவாஷ த்ய யஜ வாமஂதஸ்யவஸிவாஜ நெநிதஂஜாமஸகோநிதி விஹ ஹ: - பகவதநுபவ கைங்கர்யபரர்களான ஜநங்களுக்கு வாஸஸ்த்தா நமாய் திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் ஸம்ருத்தமான கோயிலி னுடைய பரிதோரக்ஷணத்தில், (உறகலுறக) லென்கிறபடியே,நித்ய

(௩௧) திருமாளிகையினுடைய மேல் மகடியிற் கட்டியிருக்கும் மகரதோ ரணங்கள் சந்திரமண்டலபரியந்த மளாவி அதனலதி அழகாக விளங்கு மி ந்த கோயிலானது எங்களுக்கு மிக ஸுகத்தைத் தருகிறதென்று கருத்து.

(௩௨) கோயிலில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களை யிரக்ஷியாநின்ற ஸே னைமுதலியார் முதலானவரை நமஸ்கரிக்குறேனென்று கருத்து.

மாக வுருப்பட்டிருப்பாளாய், ப்ரஹரணாதிவ பரிவாரஸ்வாஹநாதிவைஸ்ஸம்ருத்தாந்- ஆயுதங்களென்ன பரிஜனங்களென்ன வாஹநங்களென்ன இதுகளாலே ஸம்ருத்தரான, குமுதமுகவிஶேஷாந்-குமுதரை முதலிலே யுடைத்தான, கணேஶநாயகாந் - ஸேனைமுதலியாருடைய ஸேநாதிபதிகளை, நமாமி-வணங்குகிறேன்.

(அ-கை.) அஹ்ருதேத்யாதி கோயில் வாஸிகளான மனுஷ்யர், திர்யக்குக்கள், ஸ்த்தாவரங்களிவையை புராண பௌராணிகர்கள், நித்யமுக்த முமுக்ஷுக்களாகச் சொல்லுகையாலே, அந்த மனுஷ்யர் முதலானார் நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யரென்கிறார்.

௫௫. அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யாஸ் ஸூரயஸ் ஸ்ரஸ்தபந்தா விமல
சரமதேஹா இதி ரங்கதாம | மஹிதமநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வாஸ் ஸம்ஶ்ரய
ந்தே ஸந்ததமிதிஹ வ்யாஹரந்தே தேப்யோ நமோஸ்து ||

(வ்-ம்.) அஹ்ருதம் ஸஹஜம் தாஸ்யம் யேஷாமிதி பஹுவ்ரீஹி: - ஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தை யுடையரான, ஸூரய: - நித்யஸூரிகள், ஸ்ரஸ்தபந்தா: - ஸ்ரஸ்தோ பந்தோ யேஷாந்தே - நழுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர்கள், விமலசரமதேஹா:- விமலஶ்சரமோ தேஹோ யேஷாந்தே-பகவதஜ்ஞாந விரோதியன்றிக்கே யிருக்கையாலே, நிர்மலமாயும், தேஹாந்தரமில்லாமையாலே, சரமமாயுமிருக்கிற தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், இதி-என்று ஶாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷஸித்தரான இவர்கள், மஹிதமநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வா:-மநுஜாஶ்ச திர்யஞ்சஶ்ச ஸ்தாவராஶ்ச தேஷாம் பாவஸ்தத்வம் - மஹிதம் மநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வம் யேஷாந்தே - பூஜிக்கப்பட்ட மநுஷ்யத்வ திர்யக் ஸ்தாவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ரங்கதாம-ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸந்ததம்-எப்போதுமொக்க, ஸம்ஶ்ரயந்தே-வாஸஸ்தாநமாகக் கொள்ளுகிறார்கள். இதிஹ வ்யாஹரந்தே-என்று நன்றாகச்சொன்னார்கள். (இதிஹேத்யவ்யயம் - பாரம்பர்யோபதேஶே இதி கோஶாத்,) பௌராணிகர்களென்று ஶேஷம்.) தேப்யோ நமோஸ்து - இந்த மநுஷ்யதிர்யக் ஸ்த்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம் நித்யமாகச்செல்லவேணும்.

---

(௫௫) திருவரங்கத்திலிருக்கும் ஸகல சேதநாசேதநங்களும், முமுக்ஷுவாகையாலே அவைகளைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

'(அ-கை.) ஸ்ரீ ரங்க திவ்யபவநம், இத்யாதி காலம் நடையாடுகிற தேசத்திலவதீர்ணரான பெரியபெருமாளுக்கு என்னவருகிறதோவென்றஞ்ஜி யொருபயநிவர்த்தகங்காணுதே அலமர்ந்தாருக்கு இரண்டருகும் ப்ராகாரங்களோடேகூடின கோபுரங்களாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்ட கோயில், பெரிய திருவடியும் லீலாவிபூதியில் அவதரித்து ப்ரேமத்தாலே அநேக ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி பரப்பப்பட்ட தம்முடைய ஶிறகுகளாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்படுகுறதென்று நிஶ்சயிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அப்படி பயப்படுகிற நாம் கோயிலைக் கொள்கொம்பாகப் பத்துகுறேமென்குறுர்.

௩௪. ஶ்ரீரங்க³மந்தி³ரமித³ம் பு⁴வி கோ³புராணாம் ப்ராகாரி-
தேந நிகரேண க³ருத்மதேவ | பார்ஶ்வப்ரஸாரிதபதத்ரபு-
டேந ப⁴க்த்யா நாநாதநுபி⁴ரிவ பு⁴வ்யுபகூ³ட⁴முபாஶ்ரயாம: ॥

(வ்-ம்.) கோ³புராணாம் - கோபுரங்களினுடைய, ப்ராகாரிதேந - ப்ராகாரா: ஸஞ்ஜாதா இதி ப்ராகாரிதஸ்தேந - ப்ராகாரங்களை யுடைத்தானவென்றபடி, நிகரேண - ஸமூகத்தாலே, ப⁴க்த்யா - பெரியபெருமாளிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே, பார்ஶ்வப்ரஸாரிதபதத்ரபுடேந - பார்ஶ்வயோ: ப்ரஸாரிதே பதத்ரபுடே யஸ்ய தேந-இருபுறமும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட புடம்போலிருக்கிற ஶிறகுகளையுடைத்தான, க³ருத்மதா - பெரிய திருவடியாலே, நாநாதநுபி⁴ரிவ - அநேக ஶரீரங்களினுலேபோல, பு⁴வி - லீலாவிபூதியில், உபகூ³ட⁴ம்-மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்டவென்றபடி, ஶ்ரீரங்க³மந்தி³ரம் - ஸ்ரீரங்கமென்று திருநாமமுடைய விலக்ஷணமான கோயிலை, உபாஶ்ரயாம: - கொள்கொம்பாகப் பண்ணுகிறேம், வயமென்றர்த்தஸித்தம்.

(அ-கை.) ப்ராகாரோத்யாதி மதள்கள் வீதிகள் மண்டபங்களிதுகளோடேகூடின கோயிலை, ரங்கவிமாந ஸேவார்த்தமாகவதையான த்வீபங்கள் ஸமுத்ரங்கள் ரத்நஶைலங்களிதுகளோடுகூடின பூமியாக வநுபவிக்கிறுர்.

௩௫. ப்ராகாரமத்⁴யரசிதோத்³த⁴ரஸௌத⁴வீதீ²காந்த-
ந்தமண்ட³பௌகா⁴ | ஸத்³வீபஸாக³ரமஹீத⁴ரஸந்நிவேஶா ப்ராகே³வ த³ர்ஶித-
ரஸாவிஸ்த்ருʼதி: ॥

(௩௪) திருவரங்கச்செல்வராக வந்து திருவவதரித்திருக்கும் பரமபதநாதனைப் பரிபாலிக்கு நிமித்தம், பெரிய திருவடியே கோபுர ப்ராகாரரூபமாக வந்தனரோ? வென்னலாம்படியான அப்படிப்பட்ட கோபுர ப்ராகாரங்களையுடைய கோயிலை ரக்ஷகமாகவடையிவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸம்பவிதாநவஸௌதாம்-ஸம்பவிதாநவ்யஸௌதாநம் - ப்ராப்தா - அடைந்ததான, ப்ராகாரஸப்தாஜிரஸ்ரேணிஸௌதா - ப்ராகாராஸ்ச ஸப்தாஜிராணி ச ஸ்ரேணிஸௌதாஸ்ச தைஷாம் ஸப்தகைர்த்வீபை: - மதள்களின் நடுவிலுண்டான நற்சந்திகள் மண்டபங்கள் என்கிற ஸப்தங்களோடேகூடின, த்வீபாஸ்ச ஸமுத்ராஸ்ச ஸமுத்ரஸை லாஸ்ச தைஸ்ஸஹவர்த்தயிதி - ஸத்வீபஸமுத்ரஸமுத்ரஸைலா - திட்டுக்களென்ன ஸமுத்ரங்களென்ன கிரிகளோடேகூடின, (ஸவஸும்ஸஹா) பூமியானதுபோல், தத்ராஜ - ரங்கமந்திரமானது, ஆவிரபூத் - ஆவிர்ப்பவித்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் (ப்ராகாராதிகளும் த்வீபாதிகளும் க்ரமேண ஸத்ருஶங்களாக வநுஸந்தேயம்.)

(அ-கை.) ஜிதேத்யாதி, கோயிலிலுண்டான ப்ராகாராதிகள் கோயிலுக்கரஞ்ஜன மாத்ரமன்றிக்கே, கர்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும், நமக்குத்தேஶ்யமாகக் கடவதென்குறார்.

௩௬. ஜிதபாஹ்யஜிநாஶ்மணிப்ரதிமாபிரபி வேதிகயந்நிவ ரங்கபுரே | மணிமண்டபவப்ரமணாந் விதயே பரகாலகவி: ப்ரணமேஹி தாந் ||

(வ்-ம்.) ஜிதா பாஹ்யா யேஷாம் ஜிநாஶ்மய: மணிப்ரதிமா - தம்மாலே ஜயிக்கப்பட்ட வேதபாஹ்யாளுடைய, ஜிநமுதலான மணிமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமாயும் இருந்துள்ள ப்ரதிமைகளையும், பரகாலகவி: - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளாலே, பகவத்பரத்வஸ்த்தாபநத்தாலும், தேவதாந்தர பரத்வ ப்ரதர்ஶநாதிகளாலும் பாஹ்ய குத்ரிஷ்டிகளுக்கு யமன்போலிருக்கிற காந்ததர்ஶியான திருமங்கையாழ்வார், வேதிகயந்நிவ - ஶ்ருதிஸித்த பகவதுபகரணத்வத்தை யுடைத்தானதுகளாகப் பண்ணுகிறவர்போல், ரங்கபுரே - கோயிலிலே, மணிமண்டபவப்ரமணாந் - ரத்நமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமுமான மண்டபப்ரகாரங்களை, விதயே - செய்தருளினார், தாந் - அந்த மண்டபப்ராகாரங்களை, ப்ரணமேஹி - திருமங்கையாழ்வார்

(௩௫) ஸப்த ப்ராகாரங்களையே ஸப்தஸாகரங்களாகவும், அதின்மத்தியிலிருக்கும் ப்ரதேஶங்களையே ஸப்த த்வீபங்களாகவும், அங்கிருக்கும் மண்டபங்களையே ரத்ந ஶைலங்களாகவும் கொண்டு, ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை ஸேவிக்கவந்த பூமியோ? வெனும்படி இத்திருவரங்கம் விளங்குகிறது.

(௩௬) இந்த கோபுரப்ராகாரமண்டபங்கள், திருமங்கையாழ்வாரால் செய்தருளப்பட்டதாகையாலும் வணங்கத்தக்கதென்று கருத்து.

செய்ததென்கிற வாகாரத்துக்குத் தோத்த நன்ருக வணங்கக்கட வோம், (மணிஸப்தம் ஸ்வர்ணத்துக்கு முபலக்ஷணம்.)

(அ-கை.) ஸ்மேரோத்யாதி விதில், கோயில் திருவாஸல் காக்கும் முதலி களான சண்ட ப்ரசண்ட பத்ர ஸுபத்ர ஜய விஜய தாத்ரு விதாத்ருகர்களை யச்சயலுக்குத் தோற்று வணங்குகிறேனென்குருர்.

௩௭. ஸ்மேராநநாக்ஷிகமலைர்ஜநம் ப்ரபந்நாந்நந்தம் த்ருகுடீகுடிலைரபந்நாந் | சண்டப்ரசண்டமுகாந் ப்ரணமாமி ரங்கத்வாரோபரீஷ்வதிகாரஜுஷ: ||

(வ்.ம்.) ஸ்மேராணி விகஸிதாநி ஆநநாநி அக்ஷீணி ச தாநி கமலாநீவ ஆநநாக்ஷீணி-தை:- விகஸித்த தாமரைப்போன்றிருந்துள்ள திரு முகங்களென்ன திருக்கண்களென்ன விதுகளாலே, ஜநை:-பகவத்பா கவதவிஷயத்தி லீடுபட்டவர்களை, ப்ரபந்நாந்-பரிஸுத்தர்களாகப் பண்ணுநிர்ப்பாளாய், (ஆநுகூல்ய ப்ரதிபத்தியாலே ப்ரவேஸயோக் யாளாகப் பண்ணுநிர்பாளாயென்றபடி.) இதரை:- பகவத்பாகவத வி ரோதிகளை, தம்ஷ்ட்ராகராலப்ருகுடீபி: -தம்ஷ்ட்ராஸ்ச கராஸ்ச ப்ருகு டயஸ்ச தாபி:-கோரைப்பல்லுக்கள் தடிகள் புருவநெறிப்புகள் இது களாலே, (ப்ருகுடிப்ருகுடிஸப்தயோர்த்தம்.) பந்நாந் - நடுங்கும்படி பண்ணுநிர்பாளாய், த்வாஷு-நான்குகளான, ரங்க த்வாரவீஷு-கோயில் வாஸல்களுடைய வரிஸைகளிலே, அதிகா ரஜுஷ:-அதிகாரம் ஜுஷந்தி ததாவிதாந்-கார்க்குகிறவதிகாரம்பெ ற்றவர்களான, சண்டப்ரசண்டமுகாந்-சண்டஸ்ச ப்ரசண்டஸ்ச தௌமுகௌ யேஷாந்தாந் - சண்டப்ரசண்டர் முதலானுரை, ப்ரணமாமி-நன்ருக வணங்குகிறேன், "சண்டப்ரசண்டௌ ப்ராக்த்வாரே யாம்யே பத்ரஸுபத்ரகௌ | வாருணே ஜயவிஜயௌ உதக்தாத்ருவிதாத்ருகௌ" என்கிற ப்ரமாண மிங்கநுஸந்தேயம்

---

(௩௭) கீழ்வாசலை சண்டப்ரசண்டாளும், பத்ரஸுபத்ராள், தெற்குவா ஸலையும், மேல்வாஸலை ஜயவிஜயாளும், வடதிசையை தாத்ரு விதாத்ருக்க ளும், காத்துகொண்டு பகவத்பாகவத விரோதிகளுக்கு பயங்கரராகவும், பா கவதர்களுக்கு அநுகூலராக நிற்கும் த்வாரபாலர்களை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) அநந்தரம், பரமபதத்திலாநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபமே யிங்கு ஆயிரக்கால்மண்டபரூபேணவதரித்திருக்கிறபடியால், அத்தை ப்ராபிக்கப்பெறாத விழவுதீர வித்தை ப்ராபிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

கஅ. ஸர்வேஷாஶ்ரயணீயம் ஸவ்ஸ்தஶா்வஶா்வதேஷஷ்விஶ்வ ஸஹஸ்ரஸ்தம்பாம் | ஆநந்தமயம் ஸஹஸ்ரஸ்தம்பம் நாம மண்டபம் ஆவாஸ்யாமி||

(வ்-ம்.) ஸர்வேஷாம் ஶ்ரயணீயம் ஸாயாஶ்ரயணீ நாயஸ்ய ஶாஷீ தயா வஶ்ரேவி-"தேவாநாம் ஊநவாநாம் வஸாஸே நய" என்கிறபடியே, அதிக்ருதாதிகாரமன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமாகையாலே ஸகல சேதநாளோடுங்கூடின பெரியபெருமாளுடைய திருவோலக்கத்தாலே நெப்பப் பார்த்தாலும், ஊஃவெந வஶ்ரயிதம் ஶக்யா ஊஷ்ஶ்ர ஸயாவியா ஸஹாநவகாஶா யஸ்ய தத் - நெப்பக் கூடாத பெரிய விடைவெளியை யுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஸ்தம்பா யஸ்ய தத் - ஸஹஸ்ரஸ்தம்ப - தநாதியஸ்ய தஸாவேதந - ஆயிரக்கால்மண்டபமென்றும் மண்டபரத்நமென்றும் மஹா மணிமண்டபமென்று மிதுமுதலான திருநாமத்தோடே கூடிய, தத்-ஆநந்தமயம் - பரமபதஸ்த்தமான வந்த வாநந்தமயமண்டப மென்றும்படியான, மண்டபம் - எல்லாரு மிருக்கும்படியான மண்டபத்தை, ஆவாஸ்யாமி - அடையக்கடவேன், (ஆநந்தமயமென்கிறது ப்ரசுராநந்தத்தைப் பண்ணக்கடவதாயென்றாதல், சின்மயமாகையாலே ஆநந்த ஸ்வரூபமென்றாத லர்த்தமாகையாலே?)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியாரோடு ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது லீலாதபத்ர கரணாதிகளுக்கு உபயுக்தமாயிருக்கிற நைதலையும் ஸ்வதோபோக்யமான கனையயுமுடைத்தான சந்த்ரபுஷ்கரணியை அவ்வாகாரத்தையிட்டு த்தேஶ்யமாகப் பத்துகிறேமென்கிறார்.

கக. விஹாரதிஹாரஷ்லக்ஷ்ரீஷாதவத்ருவஶிக்ஷியாவிநிஷயவியாஸநாஸநிகிரியாஸஹஷோஷாஷ | கயஶேநிஶேநஃ வதெஷ்வாஸஹாயவிஹாரஜஸ்ஸஹாதடீயாஷோஶெஷவீஶவிஷிநீஷ||

(கஅ) ஸ்ரீவைகுந்தப் பெருநகரிலிருக்கும் திருமாமணிமண்டபத்தை வடையாத குறைதீர அதுவோ? இது என்னலாம்படியான இந்த ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

' (வ்ய.) ஹரௌ - விரோதிநிரஸநஸீலரான பெரியபெருமாள், லக்ஷ்ம்யா-புருஷகாரத்வைக நிரூபணீயையான பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹரதி - ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது, ஶீதாதபத்ர ... (இங்கு யுத்தமில்லாவிட்டாலும் "க்ரியா ... ஸா..." என்கிற ஶாப்திக ப்ரக்ரியையாலும், "க்ரியா ..." என்கிற மஹாபாஷ்யவசநத்தாலும், "..." என்கிற ப்ரயோகத்தாலும், க்ரியா மாத்திரத்தில், ஸம்பந்தஸாமாந்யவாகக்கடவது.) ஸா - ஶீதாதபத்ரேண ... - ஶீலார்த்தமான சத்ரதாரணத்தாலும், அலங்கரித்துக்கொள்ளுகிறத்தாலும் ஒருவர்க்கொருவர் மாத்திக்கொள்ளுகிறத்தாலும், பூச்சண்டையாலும் ஸார்த்தகங்களான நைதல்புஷ்பங்களையுடைத்தான, அநு - பின்னையும், ... - பராங்குஶாதி திவ்ஸூரிகளுடைய ஹ்ருதய புண்டரீகங்களிலே, ... - ஸ்ரீமானுக்கு க்ரீடையாலுண்டான விளைப்பை யாத்ரா நின்றுள்ள துறையையுடைத்தான, ... - சந்த்ரஸம்பந்தியான, ... - புஷ்கரிணியை, (சந்திரபுஷ்கரிணியை யென்றபடி.) ... - உத்தேஶ்யமாகப் பத்துகுறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், சந்திரனிதி லவகாஹித்து ஸ்வதோஷத்தைப் போக்கிக்கொண்டாப்போலே நானும் சந்த்ரபுஷ்கரிணியி லவகாஹித்து ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகங்களான த்ரிவிததாபங்களையும் ஶமிப்பித்துக் கொள்ளப் போகுகுறேனென்குறார்.

௪௦. ... ॥

(௩௧) திருவரங்கத்தமுதனான பெரியபெருமாள், யோகிகளின் ஹ்ருதய கமலத்தில் வஸித்த விளைப்பைத் தீர்க்குநிமித்த மெழுந்தருளும்போது, அதை யாற்றவல்லதான தீரத்துடன்கூடி, அவர்களிழிந்து விளையாடுவதற்குபயோகங்களான திவ்யதீர்த்தங்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைய விந்த சந்திரபுஷ்கரிணியைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) வஸ்ய: - யஸ்ய - யாதொரு - சந்த்ரபுஷ்கரிணியையுடைய, கலங்கஷிணீநாழ - கலம் கஷயதீ ஸஹங யிதி கலகஷிணு ஸஸ்ய - பாபத்தைப் பொருகின்றுள்ள, கவாழ - தீர்த்தங்களுடைய, கஹ்ரஸ்தஃ - அடுத்தடுத்த வகாஹநத்தால், ஸயாநீயிதாழ-அம்ருதகிரணனுகுகையை, கவாவ-பெற்றான், வெணூவவஷிணிழ - அப்படிப்பட்ட சந்த்ரபுஷ்கரிணியில், நிஜ - அவகாஹித்து, தாவதயீழ - தாபத்ரயத்தை, நிவஹாவயிதாஸ்மி-ஶமிப்பித்துக்கொள்ளப்போகுகிறேன். (ஷாஷா தூவொவெஷகவந்ழ.)

(அ-கை.) மேல் ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரணிக்குக் கீழ்கரையில் எழுந்தருளியிருந்து அந்த சந்திரபுஷ்கரிணியோடொத்த வதிஶயத்தையுடைத்தானவர்களாய், „ஊநிநஃவஜெஷ” என்று கீழ் ப்ரஸ்துதர்களான நம்மாழ்வார் முதலான பதின்மரும் என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவர்களென்குறார்.

௪௧, வெவெஹணதாம் தஇஜஷாாநிஸ்வஸஹஸீதாஶயதெநாயாஃ | வாம்கஶாஜஃவயவொஊம்வொநிஷெஷிவாம் வொஜஶஊம்ஜயொறு ||

(வ்-ம்.) தாம் வெவெஹண-அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கே, (வநவாஷிதீயெதி-ஷஷ்டீஸ்தாநத்தில் த்விதீயை வந்திருக்கிறது.) நிஷெஷிவாம்ஸஃ - எழுந்தருளியிருப்பர்களாய், தஇக - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணியோடொத்து, உஜாரெதஷி - உஜாரொநிஜஃ வஸஹஸீதஸ்ஸ ஞ்ஸ் யஸ்தஜெநாயொயெஷாஜெ- இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுக்கவற்றாயும் ஆழத்தையுடைத்தானதாயும் தெளிந்து அந்தஸ்ஸந்தைக்காட்டவற்றாயும் தாபஹாரமாயுமிருந்துள்ள ஹ்ருதயத்தில் அவகாஹித்த பெரியபெருமாளையுடைத்தானவர்களாய், வாம்கஶஃ ஞஜஃ யெஷாஜெ-பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுக்கு அங்குஶம்போலேயிருக்கிற நம்மாழ்வார் முதலான, ஜஶ -

(௪0) சந்திரன் க்ஷயரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதை யொழிக்க வொரு வகையும் காணுமல் விதில் விதிப்படி யெப்படி ஸ்நாநம்செய்து அதைப் போக்கடித்துக்கொண்டு அமிருத கிரணனுயிருக்கையை அடைந்தானே? அப்படிப்பட்ட ஸகல பாபங்களையும் போக்கவல்லதான இந்த சந்திரபுஷ்கரணியில் யானும் ஸ்நாநம்செய்து தாபத்ரயத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

(௪௧) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு ஸதா த்யானித்துக்கொண்டு, சந்திரபுஷ்கரணியின் கீழ்க்கரையில், அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கு நிகரான ஸாம்யத்தையுடையவர்களாக வெழுந்தருளியிருக்கும் நம்மாழ்வார் முதலான பத்தாழ்வார்களும் என்னைக் காப்பாற்றக்கடவர்களென்றுகருத்து.

பதின்மரான, பூர்வே - பூர்வர்களான, புமாம்ஸ: - புமான்களான வர்கள், மாம்-அகதிகனான வென்னை, அவந்து-ரக்ஷிக்கக்கடவர்கள், அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள், அவாவிவனென்றிரங்கக்கடவர்கள், (மாம்-என்கிறவிடத்தில், கர்மணிஷஷ்டீ ப்ராப்தியாலே ஷஷ்டீ வரவேண்டியதாயிருக்க த்விதீயை வந்தது, கர்மத்வஸ்ய அகர்மத்வ விவக்ஷையாலே யென்று கண்டுகொள்வது.)

(அவ:கை.) இனி ஸ்லோக சதுஷ்டயத்தாலே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை அநுபவிக்கிறார்.

௪௨. ஆதாரஸக்திமுபரி ப்ரக்ருதிம்ச கூர்மம் தத்ர
பணிநம் ப்ருதிவீம் பணாஸு | ப்ருத்வ்யாம் ஸமுத்ரமபி தத்ர ச பத்மம்
நிதாய ஸ்ரீரங்கதாமநி நிவிஷ்டமபிஷ்டவாநி ||

(வ்-ம்.) ஆதாரஸக்திம் - எல்லாத்துக்கு மாதாரமான பகவத்ஸக்திக்கு, உபரி - மேலே, ப்ரக்ருதிம் - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, நிதாய - என்று மேலோடே அந்வயம்; தாம் - அந்த ப்ரக்ருதிக்கு, உபரி - மேலே, கூர்மம் - கூர்மத்தை, தத்ர - இந்த கூர்மத்திலே, பணிநம்-ஆதிஸேஷனை, பணாஸு - படங்களிலே, ப்ருதிவீம் - பூமியை, ப்ருத்வ்யாம் - பூமியிலே, ஸமுத்ரம்-ஸமுத்ரத்தை, அபி தத்ர - அந்த ஸமுத்ரத்தில், பத்மம் - அஷ்டதளபத்மத்தை, நிதாய - வைத்து, (அபி தத்ர - என்கிறத்தை யிங்கு மநுஷ்டித்துக்கொள்ளவும், அந்த வஷ்டதளபத்மத்தில்) நிவிஷ்டம் - நன்றாக ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீரங்கதாம - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அபிஷ்டவாநி - நித்யமாக ஸ்துதிக்கக்கடவேன், (ஆதாரஸக்திம் - என்கிறவிடத்தில், ததேதாந் த்ரோக்தஸங்க்யா - என்கிறத்தாலும், தாம் - என்கிறவிடத்தில், ஸநவாதிதீயா - என்கிறத்தாலும், ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயை, அபி தத்ர - தஸ்மிந்நபி தத்ர - என்ற வ்யயீபாவஸமாஸம், இந்த வாதார ஸக்திக்ரமம் உடையவர் நித்யத்திலே கண்டுகொள்வது.)

---

(௪௨) முதலில், ஸகலத்துக்கு மாதாரமான பகவத் சக்தியை வைத்து, அதின்மேல் ப்ரக்ருதிமண்டலத்தையும், அதின்மேல், கூர்மத்தையும், அதற்குமேலே, ஆதிசேஷனையும், அவ்வாதிசேஷனுடைய படத்தின்மேலே பூமியையும், அதின்மேல் ஸமுத்திரத்தையும், அதின்மேல் எட்டுத்தளமுடைய பத்மத்தையும், அதின்மேல் நன்குயேற்படுத்தப்பட்டிருக்குமிந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை வெப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

(அ-கை) அநந்தரம், ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே ஹிரண்யமயமான புரியில் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ப்ரும்ஹஸ்த்தாநமாகையாலே ப்ரும்ஹகோஶமென்கிற ஸ்த்தாநமே இவ்விபூதியில் ஸ்ரீரங்கவிமாநமென்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தானதாய் அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு அவதரித்ததென்கிறார்.

௪௩. ஶரெண நாகஂவஶிஹெரண்மயெ௱யொஸ ஹகொஶொஹவராஜிதாவரஃ। ஸ்ரீரஂமநாஷாதவௌஸஷெயஂவிஶொநராஜஂஹவிஸாவயாஶி॥

(வ்-ம.) நாகஂவரெணவரெணநாகம் - என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலே நாகமென்று ஸ்வர்க்கமாய் ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்குபலக்ஷணம், (ஶிதீயாவஜாஷஸ) ஹெரண்மயெ௱ - ஸ்வர்ணமயமான, வஶி - புரம், ஹிரண்மயீ - என்று ஸொல்லப்பட்ட பத்தநத்தில், யஃ - யாதொரு, அவராஜிதாவரஃ - அவராஜிதெதஜாவரஹஃ-“விவெஶாவராஜிதெதி” ப்ரமாணத்தின்படியே, அபராஜிதையென்று பெயராயுடைய, பரப்ரும்ஹஸ்த்தாநமானது, அஸ்தி-“ஹணஃ கொஶொஸீ” ஆதி-ப்ரமாணஸித்தமாயிருக்கிறது, தம் - அந்த ப்ரும்ஹகோஶ விமாநத்தை, ஹவி - பூமியில், ஸ்ரீரஂமநாஷா - ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமத்தோடே கூடிக்கொண்டு, அவௌஸஷெயம் - புருஷநிர்மித மன்றிக்கேயிருக்கிற, விஶொநராஜம் - விமாநஸ்ரேஷ்டமாக, ஹாவயாஶி - அஹஂ வஸிக்கிறேன், (ஹாவயாமி - என்று பாடமானால், பாவிக்கக்கடவேனென்று பொருள்.)

(அ-கை.) இப்படி ஆதாரஶக்த்யாயாத்யாதாரகமாயும் ஸாக்ஷாத் ப்ரும்ஹகோஶமென்னலாம்படியாயுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அநந்த வேதத்தோடொத்த வரிஸைகளை யுடைத்தாயிருக்கையாலே, இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கு முறுப்பாக்குகுறேமென்கிறார்.

௪௪. அநாஜஷாதக்வாஷஷாவநாஷொஷஹிதஂ ஜநெதாஂஷாநாஶாநிஷயஷவிஸாயஜஹுஷயம் । அஸஞெஹாயஹாஸஂஹமவஷவஷஂ ஹஷஶீவதீஶஸ்ரீரஂமஂஶிஶதஸஶொநயிஹுஶரணம்॥

(௪௩) ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்குமேலே ப்ரகாஶிக்கும் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட விமானமானது, இந்தலீலாவிபூதியில், ஸ்ரீரங்கவிமானமென்று திருநாமமுடையதாக வந்திறங்கித்ததென்றெண்ணுகிறேன்.

(வ்-ம்.) ந ஸூரிபுருஷக்ருதம் ஸநாதி ந்யாஸ ஸூனோ தம் தஸ்ய ஹா வ ஷட்க்ருதஸ்யாம்-"வாசா விரூப நித்யயா" என்று வேதமானது, உத்பத்தியுடைத்தாகாததாக ஸொல்லப்பட்டதோ? அப்படி யிதுவும் புராணாதிகளாலே ஸ்வயம் வ்யக்தத்வகதநத்தாலே அநாதியாகச் சொல்லப்படுகையாலே, புருஷஸ்ருஷ்டயா யொதோஷஸ்ருந்ய ஹிதம் - வேதமானது புருஷனாலே செய்தத்தால் வந்த ப்ரமப்ரமாதாதி தோஷஸூந்யமாமாப்போலே யிதுவும் அத்தால் வந்த லக்ஷணப்பழுது முதலான தோஷஸூந்யமான, ஜநே - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்யகங்களான புருஷார்த்தங்களை வாஸைப்பாடாநின்றுள்ள) ஜநவிஷயத்தில், தாநுஸ்தாநு - அந்தவந்த, காமாநு - காமிக்ருதயிதிகாமாஸ்தாநு - ஆசைப்பட்ட புருஷார்த்தங்களை, விதயதவி - "ப்ரஜயா பஸுபிர்ண்ணாத்யேந ஸமேயயஜே ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோயஜேத" இத்யாதியாலே, வேதம் தத்தத் ஸாதநஸாத்யங்களாக விதிக்குறப்போலே யிதுவும் அந்தவந்த பலங்களையுண்டாக்கா நிர்க்கச்செய்தேயும், ஸமோநாய க யஸ்யஸ்ய க தஸ்ய ஹா வஸ்யாஜய - தஸ்நு ஹ்ருதய யஸ்ய தக-வேதம். "ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாநு" "ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதா" என்று ஸமான போகவத்வரூப மோக்ஷத்திலூன்றி யிருக்குமாப்போலே, இதுவு மப்படியேயிருக்குற, ஸநேஹஸ்ராய ஸ்ரஸ்ரு தளநவித்ய தயஸ்நு தக-வேதம்போலே ஸம்ஸய விபர்யயமில்லாதபடி, ஸம வத வயதஹஸ்யஸ்ய - ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸகல கல்யாணகுணாகரனான ஸர்வேஸ்வரனை யறியத்தக்கவிடமான, ஸ்ருதீநாம் ஸம்தம் - தநஸோநா ஜகியபுருஷதக - ஆகையாலே அநேக வேதத்தோடொத்த வதிஸயத்தையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கம் - "வேதாநாம் விதயோ ... நாம் ஹ்ருதயாதவி ... ஸ்ரீரங்கம் ..." என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குறப்பாக பரமோத்தேஸ்யமான ரங்கவிமாநத்தை, வயம் - புகலற்ற நாங்கள், ஸரணம்-ரக்ஷகமாக, ப்ரதீம: அத்யவஸிக்குறோம்.

---

(௪௪) ஒருபுருஷனால் செய்யப்பட்டதன்றிக்கே, அநாதியாய், அந்தந்த வதிகாரிகளுக்குத் தக்கதானபலப்ரதமாய், அநந்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணமானவெம்பெருமானை அறியத்தக்கவிடமான வேதம்போலிருக்குற விந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை ரக்ஷகமாகப்பற்றுகிறோம்.

(அ-கை.) கீழ் ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய உபாயபாவத்தை அநுபவித்து இதிலத்தோடு சேர்த்து போக்யதாதிஶயத்தையு மநுபவிக்கிறார்.

௪௫. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - (சென்றால் குடையாம்) இத்யாதிப்படியே, பாம்பணையனை திருவநந்தாழ்வானா யிருக்கையாலே, [illegible] - வெளுத்திருந்தாலும், [illegible] - கர்ப்ப க்ரஹத்தில், [illegible] - பள்ளிகொண்டிருக்கிற, [illegible] - பெரியபெருமாளுடைய, [illegible] - பச்சைக்கல்லுக்களுடைய காந்திகள்போலே, ஶ்லாக்கியங்களான, [illegible] - கிரணங்களாலே, [illegible] - ஸமுத்ரத்தை நிரவஶேஷமாக பாநம்பண்ணத்தால் கறுத்த மேகத்தை ஜெயித்திருந்துள்ள, [illegible] - ஆஶ்ரிதர்களுடைய அஶுத்தியைப் போக்காநின்றுள்ள, [illegible] - ஸ்ரீரங்கவிமானமானது, [illegible] - ஸேவித்தவென்போல்வாருடைய, [illegible] - கண்களை, [illegible] - மயிர்க்கூச்சை யுடைத்தானதாகப் பண்ணுகிறது, (ஸந்தோஷிப்பிக்குறதென்றபடி.)

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கருகே வடபாகத்தில், திருகோபுரத்தின்மேலே, ந்ருஸிம்ஹரூபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானை, இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே வநுபவிக்குறார்.

௪௬. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - ந்ருஸிம்ஹாநுபவத்தில், (மஹாவிஷ்ணு வென்கையாலே) ஆகாஶத்தளவும் வியாபித்த, [illegible] - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், [illegible] - குளப்படியாம்படியாக, (ஸ்வல்பமாகப்பண்ணி யென்றபடி) [illegible] - (ஷ.[illegible]

---

(௪௫) திருவநந்தாழ்வானே விமாநமாயிருக்கிறபடியால், அவனைப்போல்வெண்மையாக விளங்கினபோதிலும், பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி காந்தியின் ஸம்பந்தத்தாலே, நீருண்ட காளமேகம்போல், ஆஶ்ரிதருக்கிஷ்டத்தைத்தரும்படியான யிந்தவிமாநமானது ஸேவிப்பவருக் கதிஶயத்தை விளைவிக்கிறது.

தஸ்யவரீதி ஃ ஹாஹாஷ்ரு நிஷேவுஸாக்ஷாயா) திருகோபுரத்தின் மேலே, விஜ்ரும்ஹிதம்-(சூழிகஃவுணிக்ஷமாய்) விஜ்ரும்பியாநின்றுள்ள, (ப்ரகாஸியாநின்றுள்ளவென்றபடி) ஸக்தே வத்ஸலம் தஸ்ய ஸாவஷ்டதயா-பக்திமானுன ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே உஜ்ஜிதாஃவெஷாஃ யெநதஸ-விடப்பட்டமர்யாதைகளையுடைத்தான, (மர்யாதைகளாவது:—பத்துமாதம்கர்ப்பத்திலிருக்கை,மனுஷ்யாதிகளிடத்தில் நின்று மவதரிதரிக்கை மநுஷ்யத்வாத்யேகரூபேணவதரிக்கை முதலானதுகள்) தஸ - அதிவிலக்ஷணமான, விஷஹம்தவதீதிவிஷஹவம்நாவஸ கெஸரீவதஸ்ரூவைழ - ப்ரஹ்லாதத்விட்டான ஹிரண்யனை வாட்டாநின்றுள்ள ந்ருஸிம்ஹாகாரத்தை, ஶம்ஸெ-ஸ்துதிக்கிறேன். (தவிஷஹவெதி-ஸமஸ்தமாயும் ஸொல்லுவர்கள், அப்போது ப்ரஹ்லாதனுக்குஶத்ருவானவென்கிறது.)

(அ-கை.) இரண்டாம் ஶ்லோகத்தால், கழுத்துக்குக்கீழ் மனுஷ்யரூபியாய் மேல் ஸிம்ஹரூபியான வொரு ஜ்யோதிஸ்ஸானது ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு நானே போருமென்று கோபுறத்தின்மேலே ப்ரகாசிக்கிறதென்குருர்.

சஎ. கலஹேவஷம்வஷீஷ தாஶிதஜஸம்நிவஸஷவஸிஹா ஜெஜொவஶஸம்ஶயாக்ஷ: | க்வநநவஸிவாடீவாவஸிதம்க்வாவஸி ஸிம்ஹகஷவஸஹிதஜெகம்ஜெஹாதிஶஜெவகாஷ॥

(வ்-ம்.) க்வந-ஓரிடத்தில், (கழுத்துக்குக் கீழென்றபடி) நாஃ வஸிவாடீஶம்வாவஸிதழ - மநுஷ்யனுடைய க்ரமத்தாலே பரிமளிதமான, க்வாவஸி - ஓரிடத்திலே, (கழுத்துக்கு மேலென்றபடி) ஸிம்ஹஸ்ரு கூஜெண ஸஶஹிதழ - ஸிம்ஹத்தினுடையபடியாலே வாஸிதமான, (வாவஸிதம் ஸஶஹிதழ - என்கிற பதத்வயம் அந்த க்ரமங்களோடே அழகாகக்கூடி நன்மையைக் காட்டுகிறது)வஷகழ-அத்விதீயமாயிருந்துள்ள, ஜெஹாதிஃ "கஷயஷதஃவொஶிவொஜெஹா

(சசு) தம்மாஸ்ரிதனுன ப்ரஹ்லாதாழ்வான் ஸங்கடத்தைப் போக்கு நிமித்தம், பக்தவத்ஸலனுகையாலே, இருப்பு பிறப்பு ஜாதி இவைமுதலான மரியாதை யொன்றுமன்றிக்கேவந்து திருவவதரித்த, அப்பெரிய வாகாரத்தையும் சுருக்கிக்கொண்டு, இந்த விமாநத்தின்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் ந்ருஸிம்ஹனை ஸ்தோத்திரம் செய்குறேனென்று கருத்து.

(சஎ) ப்ரஹ்லாதாழ்வான்போல், ஸம்ஸாரதாபத்தால் துவளுமென்போல்வாருடைய விழவை யொழித்து யிரக்ஷிக்கிறேனென்று தெரிவிப்பதுபோல், ஸகலருங்காணும்படி நரகேஸரிரூபமாக இவ்விமாநத்தில் ப்ரகாசிக்குமாச்சரியகரமானதோர் தேஜஸ்ஸைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோம்.

திஃ - ஜெ௱ாதிஸ்ரணாஹியாநாஃ” என்று சொல்லப்பட்ட கிரதி ஶய தீப்தியுக்தமானது, ஸீஈதாழ - ஸம்ஸாரபீடையால் அவஸந்நா ளுக்கு, ஃஹூழ-நானே, ஃஐழ-பர்யாப்தமான, ஃவஸுஂபஃ - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கு முறுப்பு, ஊதி - என்று, ரஂமயா ஃ - ரங்கஸ்த்தலத்தினுடைய, மொவ-ரஉவரிஹாமெ- கோபுர த்தினுடைய ஊர்த்துவபாகத்தில், ஃஜஸ்ரழ-நிரந்தரமாக, நிவஸஃ- வஸீயாநின்றுகொண்டு, ஃமெ-ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கண்ணுக்கு முன் னே, வகாஸி-ப்ரகாஶிக்கிறது, (வகாஸ்ரீஸ்வள-வடீ).

(அ-கை.) அநந்தரமுடையவர் நித்தியத்தில், எம்பெருமானுக்கு இடப்பக்க த்தில் வடபாகத்தில் ஆசாரியர்கள் எழுந்தருளியிருக்கிறதாக வநுஸந்தித்தாப் போலே இவரும், அவ்விடத்தில் தங்களுடைய கடாக்ஷங்களாலே அஶுத்த னனவென்னை, ஶுத்தனுக்கி பெரியபெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்த வாசார்யர் களுடையக் கடாக்ஷங்களைத் தஞ்ஜமாகப்பற்றி அவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் பண் ணி ஸத்தை பெறக்கடவேனென்குருர்.

௪அ. ஸஂமொஃரவாவநஉ நொஹரஈ௱ஷிவாமெதெஃ வாயஉாஉவிநிவெஃயதாஂமரணாழ॥ ஸவெரதரொஹமவதொ ஸரகடாக்ஷவீக்ஷாவஜீஂவரவஃ௱வரிதஃவரிதொஹவெயழ॥

(வ்-ம்.) ஃஸ - ஸ்தோத்ரத்துக்கு விஷயபூதரான, ஹமவதஃ- பெரியபெருமாளுடைய, ஸவ்ெரதரெ - இடதான வடப்பக்கத்தி லே, உாஉவி-(அசுத்தனன)வென்னையும், வாவநாஃ உநொஹராஸ்ர ஈ௱ஷீநாழவாதாவெஃ - பரிஶுத்திகரங்களாயும் போக்யங்களா யுமிருந்துள்ள கடாக்ஷங்களுடைய ப்ரஸரணங்களாலே, ஸஂமொ ஃர-பகவதங்கீகார யோக்யனும்படி பண்ணி, ஜெவாய - ஸம்ஸாரிக ளையும் குணஜிதராம்படி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளமுடைய பெரியபெருமாள் பொருட்டு, (தீவஂகீ௱வாவிஜிதீஷா என்றதிறே) நி வெஃயதாழ-யதேஷ்டவிநியோகயோக்யனுக்கின, மரணாழ-(ததீ யஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வ விரோத்யஜ்ஞாந நிவர்த்தர் களான)வாசார்யர்களுடைய, கடாக்ஷரவா யா வீக்ஷா ஸாஹாழ

(௪அ. பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கி, பெரியபெருமாள் பொருட்டு அடிமைகொள்ளும்படி, தங்களமலங்களான பார்வைகளாலே குளிரக் கடாக்ஷித்து, பெரியபெருமாளைச் சுற்றி யெழுந்தருளியிருக்கும், இந்த ஆசாரியர்களுடைய வநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரனுய், ப்ரதக்ஷிணம்செ ய்து ஸ்வரூபத்தை யடையக்கடவேன்.

பங்க்தீ: ஸார்த்தம் - கடைக்கண்பார்வைகளுடைய வரிசையை, ப்ரபத்ய - தஞ்ஜமாகப்பற்றி, பரித: பரித: - சுற்றுஞ் சூழ்ந்து, பவேயம் - ஸத்தை பெறக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், சந்த்ரபுஷ்கரிணீதீரத்தில், பூர்வாசார்யர்களுடைய திருவாய்மொழிப்பாடலே வளநீராக வளர்ந்து அத்தால் வந்த திவ்ய பரிமளத்தையுடைத்தாய், பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும் போகோபயுக்தமான திருப்புன்னையை ஶ்லாகிக்குறார்.

' சக. ஶ்ரீரங்கராஜகரநிர்துதஶாகிகாக்ரை லக்ஷ்ம்யா ஸ்வஹஸ்தகலிதஶ்ரவணாவதம்ஸம் । புந்நாகதல்லஜமஜஸ்ரஸஹஸ்ரகீதிஸேகோத்ததிவ்யநிஜஸௌரபமீடிமஹே ॥

(வ்-ம்.) அஜஸ்ரம் ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸர பரிகீத ப்ரதிபோத நிஷேக யாதீதி ஸேவ ஸேக ஸேகோத்தம் திவ்யம் நிஜம் ஸௌரபம் யஸ்ய தம் - ஸர்வகாலத்திலும் திருவாய்மொழி பாடலாகிற வளநீராலே உண்டான விலக்ஷணமான தன்னுடைய பரிமளத்தையுடைத்தான, லக்ஷ்ம்யா - பெரியபிராட்டியாராலே, ஶ்ரீரங்கராஜேந கரேண நிர்துத ஶாகிகா ஸாக்ரை: - பெரியபெருமாளாலே தம் திருக்கையாலே வணக்கப்பட்ட கிளைகள் நின்றும், ஸ்வேந ஹஸ்தேந கலித ஶ்ரவணயோரவதம்ஸ: யஸ்ய தம் - தம் திருக்கையாலே பறிக்கப்பட்ட காதுகளுக்கலங்காரமான புஷ்பத்தையுடைத்தான, புந்நாகதல்லஜம் - புன்னைமரங்களுக்குத் தலையானத்தை, ஈடிமஹே - நன்றாகத் துதிக்குறோம். (பாவிக்குறோமென்றாகவுமாம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம் பெரியபெருமாளும் போகபரராம்படி யவருடைய ஸர்வகார்ய நிர்வாஹகரான ஸேனை முதலியாரை, ஸ்வாதந்த்ரியபயத்தாலே பெரியபெருமாளையும்விட்டுத் தஞ்ஜமாகப் பத்துகுறேமென்கிறார்.

(சக) சந்திரபுஷ்கரிணியின் தீரத்திலிருக்கும் புன்னைமரத்தடியில் பூர்வாசாரியர்கள் ஸகலரும் திருவாய்மொழியை ஒதினார்களாகையாலே, அதனுடைய கோஷமாகுற ஜலம் பாய்ந்து அதனாலே திவ்ய பரிமளத்தோடே கூடின புஷ்பத்தையுடைய கிளைகளை, பெரியபெருமாள் லீலார்த்த மங்கெழுந்தருளித்தம்முடைய திருக்கைகளா லதை வளைப்பர், அப்பொழுது பெரியபிராட்டியா ரதிலிருக்கும் புஷ்பத்தைப் பறித்துத் தமது திருச்செவிகளுக் கலங்காரமாகச் சாத்திக்கொள்ளுவள், இப்படி ஸ்ரீயஃபதிக்கும் மநோஹ்லாதத்தைத் தரும்படியான ப்ரபாவமுடைய இந்த தருவரத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்வோம்.

௫௦. ஸ்ரீரங்கவஸ்தௌ லக்ஷ்மியா விஹர்த்தும் விந்யஸ்ய ஶேஷே விஷ்வம் யோ நிஷ்கண்டகோ நிகமாங்கம் ஸேநாநாதம் தம் ஆஶ்ரயாம: ॥

(வ்-ம்.) ய: - யாதொரு ஸேனை முதலியார், ஸ்ரீரங்கவஸ்தௌ - கோயிலுக் காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமாளை, லக்ஷ்மியா - பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹர்த்தும் - கிரீடிக்கைக்கு, விந்யஸ்ய - திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்தருளும்படி பண்ணி, விஷ்வம் - ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களுடைய நியமநாதிகரணத்தை, ... - எப்போதும், ... - தர்ஜநீவிரலுடைய உந்நயநாதியான வடையாளத்தாலே, நிஷ்கண்டகமாக வஹிக்குறார், தம் - அப்படிப்பட்ட, ஸேநாநாதம் - ... விமுகாளாய்க்கொண்டு, ஆஶ்ரயாம: - தஞ்ஜமாகப் பத்துகிறோம், (அஶ்ரயாம - என்று பாடமுண்டு அப்போது ஆஶ்ரயித்தோமென்று அர்த்தமாகிறது.)

(அ-கை.) மேல் ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரியதமையாய், நமக்கு மாதாவான ஸூத்ரவதியை யாஶ்ரயித்தேனென்குறார்.

௫௧. ஸைந்யநாதப்ராணஸஹாயாம் ஸூத்ரவதீம் ஶ்ரியஶ்சாம் । ஶ்ரீபதாரக்ஷாரஞ்ஜிதவஸ்த்ராம் ப்ரபத்யே ॥

(வ்-ம்.) ஸைந்யநாதஸ்ய ப்ராணஸஹாயாம் - ஸேனைமுதலியாருக்கு தாரகபூதையான, ஸூத்ரவதீம் - திருநாமம், ஶ்ரிய: பதயோ ரக்ஷா யா ரஞ்ஜிதவஸ்த்ரா ... - பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்ஜியாலே அ

(௫௦) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு விகரிப்பதற்கு, திருவநந்தாழ்வான்மீதெழுந்தருளப்பண்ணி தாம் ஜகத்ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகராய்த் தமது திருக்கைகளின் பெருவிரலினுடைய முத்ரையைக்காட்டிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸேனைமுதலியாரையே தஞ்ஜமாக வடையிவோம்.

(௫௧) பெரியபிராட்டியாருக்கு, நிரந்தரம் திருவடி ஸேவைபண்ணுகிற படியால், அவள் ஶரணகமலங்களுக் கலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பால் நினைந்த மேல்வஸ்திரத்தோடுகூடி கொடிபோலதியழகான திருக்கைகளையுடையளாய், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ராணநாயகியாய், ஸூத்ரவதியென்று திருநாமமுடைய தாயை அடைகிறேன்.

டையாளமிடப்பட்ட பரிசர்யோபகரணமான ஈரவஸ்த்ரத்தாலே வி ளங்காநின்றுள்ள கொடிபோலிருக்கிற திருக்கையினுடைய வழகை யுடைத்தான, ஸம்வாம் - தாயானவளை, ஆஸ்ரயே - ஆசிரியித்தே ன், (புகுந்தேனே யென்னுமாப்போலே ஆஸ்ரயணத்துக்கு ஸக்ருத்வ ஸூசநார்த்தமாக பூதநிர்த்தேஸம்) வைஸ்வக்ஸேநீம் - (ஸ்வா ர்த்தேஷ்ணிஞ்) ஸூத்ரவதீயென்னும் ஸேனைப்பிராட்டியென்றர்த்தம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரதாநபூதர்களான கஜா நந ஜயஸேந ஸிம்ஹமுக காலப்ரக்ருதிகளை; நமக்கு ஸுகத்தைப் பண்ணக் கடவர்களென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

௭௨. விததது ஸுகம் விஷ்வக்ஸேநஸ்ய தே ப்ரதாநபடா: கஜமுகஜயத்ஸேநௌ காலப்ரக்ருதிஸிம்ஹமுகௌ ச ந: । ஜகதி பஜதாம் தத்தத்ப்ரத்யூஹதூலதவாநலா: திசிதிசி திவாநிசம் ஸ்ரீரங்கமங்கள ரக்ஷணதக்ஷா: ॥

(வ்-ம்.) ஜகதி - ஸம்ஸாரத்தில், பஜதாம் - ஸேவிக்கிறவர்களு க்கு, தே தே ப்ரத்யூஹா இதி வா தேஷாம் தேஷாம் ப்ரத்யூஹா இதி வா தத்தத்ப்ரத்யூஹா: தேஷாம் தூலாநாம் தவாநலா: - அந்தவந்த விக் நங்களாகிற பஞ்ஜுகளுக்கு காட்டுத்தீகளான அந்தவந்த காரியங்க ளுக்கு விக்நங்களாகிற வென்றுதல், திவாநிசம் - எப்போதும், திசி திசி - நாலுதிக்கிலும், ஸ்ரீரங்கமங்களரக்ஷணதக்ஷா: - கோயி லுடைய ரக்ஷணவியாபாரத்தில் ஸமர்த்தரான, கஜமுக ஜயத்ஸே நௌ காலப்ரக்ருதிஸிம்ஹமுகௌ - திருநாமம், விஷ்வக்ஸேநஸ்ய - ஸே னைமுதலியாருடைய, தே - ஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தரான, ப்ரதாந - ப்ரதாநர்களான, படா: - ப்ருத்யர்களானவர்கள், ந: - ஆஸ்ரிதரான வெங்களுக்கு, ஸுகம் - விக்ந நிவ்ருத்தியால்வந்த ஸௌக்யத்தை, விததது - பண்ணக்கடவர்கள், (லோட் ஏகவசநம் - ப்ரதாந ப்ரயோகபஹுவசநம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுக்கு, தம்முடைய ஸ்வரூபரூப குணங்களை, கண்ணாடிப்புறத்தில்போலே கண்டநுபவிக்கும்படி முன்னேயெ

(௭௨) ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸகலவிக்நங்களையுமொழித்து, திருவரங்கப் பெருநகரை வெகுஸமர்த்தர்களாய், நாற்புரத்திலு மெப்பொழுதும் காத்து வரும், ஸேனைமுதலியாருக்கு முக்கியபடர்களான கஜாநநன், ஜயத்ஸேநன் ஹரிவக்திரன், காலப்ரக்ருதி, என்குறவர்கள், எங்கள் துன்பத்தைப்போக்கி இன்பத்தை யளிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

மூந்தருளியிருக்கிற வேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை ஶரணம் புகுகுறே மென்குறுர்.

௩௫. ஶ்ருதிமயமதிஹர்ஷப்ரஶ்ரயஸ்பந்த்ரநேத்ரம் மணிமு-
குரஶிவாக்ரே மங்களம் ரங்கதாம்ந:| ஶரணமுபகதாஸ்ஸ்ம யத்ர
வபுஸ்ஸ்வத்வஸ்வகுணவிக்ரஹஶ்ரீ ஸாக்ஷாத்கரோதி ஶேஷஶாயீ||

(வ்-ம்.) யத்ர-வேதாத்மாவான யாதொரு பெரியதிருவடியிடத்தில், ஶேஷஶாயீ - திருவநந்தாழ்வான் மேலேசாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பெரியபெருமாள், வபுஸ்ஸ்வத்வஸ்வகுணாஸ்ச தேஷா ஜஹிரோநவஶ்ரீதிதயாவிய: - திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்ன திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்னஜ்ஞானஶக்த்யாதிரூபமானவாத்மகுணங்களென்ன ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹகுணங்களென்ன விதுகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு, ரோசதே - ஹ்ருஷ்டருகிறுர், ரங்கதாம்ந: - பெரியபெருமாளுடைய, அக்ரே-திருமுன்பே, மங்களே-மங்களகரமான, மணிமுகுரஶிவ-மணிமயமான கண்ணாடிபோலிருக்கிற, அதிஹர்ஷப்ரஶ்ரயஸ்பந்த்ரநேத்ரம் - அத்யந்தஹர்ஷமென்ன விநயமென்ன விதுகளாலே விகஸிதமான திருக்கண்மலரையுடைய, ஶ்ருதிமயம் - என்று அத்யாகரித்துக் கொண்டு அந்தவேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை, ஶரணம்-ரக்ஷகமாக, உபகதா: - பற்றினவர்களாக, ஸ்ம: - ஆகுறேம்.

(அ-கை.) இனியிவருக்கவிநாபூதைகளாய் வல்லபைகளான ருத்ராஸாகீர்த்திகளை பூஜிக்கிறேனென்கிறுர்.

(௩௫) வேதஸ்வரூபரான பெரியதிருவடி, திருவரங்கத்தில், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய, அநந்தகல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸதாஅநுபவிக்கப்பெற்றபடியால், அதனுலுண்டான ஸந்தோஷாதிசயத்தால் அலர்ந்துமலர்ந்த இருதிருதிருக்கண் கண்களையுடையவராகையாலே, தன்ஸ்வரூபங்களைக் கண்ணுடிப்புறத்தில்கண்டு களிக்குமாப்போலே, திருவரங்கத்தமுதன், தம்முடைய, ரூபஜ்ஞாநசக்தியாதிகளான திவ்யாத்மகுணங்களை நேருக்கண்டாநந்திக்கு நிமித்தம் எதிரில்கட்டியிருக்கும் ரத்நகண்ணுடிபோல்விளங்கும் கருத்மானை சரணமடைந்தோம்.

கருத்மான்வேதஸ்வரூபராகையாலும், பெரியபெருமாள் வேதாந்த ப்ரதிபாத்யராகையாலும், தம்குணுதிகளைகருத்மானிடத்தில்காண்கிறுர் வென்றபடி.

௫௪. தாக்ஷ்யஸ்ய பக்ஷதிவதாஸ்ய ஸமூஹமாம் ரோதஸ்ய யா ஸஹஸா கீர்த்திவதாமூஸ்ய ஸுபாநுவதீ கீர்த்திரூபிண்யா வா பிடேதா ஸாக்ஷாத் கடாக்ஷயதி॥

(வ்-ம்.) கரோதா-சேதநவர்கத்துக்கு ஸகலஸ்ரேயோமூலமானபெரியபிராட்டியார், ககுஸிக்கு நாம-அந்தவந்தபுருஷார்த்தங்களை வாசைப்பட்டவர்களுக்கு, ஹஷ்ணபாஷ்ஸ:-ஆநந்தாஸ்ருவை, கீர்த்தி-குணவத்தாப்ரதையையும்,யயோக்ருவம்நேத-தனக்குக்கண்ணனுருத்ராஸகீர்த்திவழியாக, கடாக்ஷயதி-கடாக்ஷிப்பர்,(உண்டாக்குவரென்றபடி)தாக்ஷ்யஸ்ய பக்ஷதிவ-பெரியதிருவடிக்குபக்ஷமூலம்போல் நிரந்தரஸம்ஶ்லிஷ்டையான, கஸ்ய - பெரியதிருவடிக்கு, வஹமாம்-அபிமதையான, ரோதஸ்யாஸஹ-ரோதயதீதிவ்யுத்பத்தியாலே, கண்ணநீரை விழவிடக்கடவளாகையாலே ,வந்த திருநாமமுடையவளோடேகூடின, ஸுபாநா கீர்த்திம் யஸ்யா தாம்-நல்லகீர்த்தியைப்பண்ணுகிறத்தால், வந்ததிருநாமமுடையவளை, ஈடே - பூஜிக்குறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம்,பெரியபெருமாள்விஷயத்தில், கைமேலே காணலான ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ஸேவார்த்தம்வந்த பிரும்ஹாதிகளுடைய, களு, கள,ஶப்தத்தை ஸத்து,ஸத்தென்கிற சப்தத்தாலும், தர்ஜநீமுத்ரையாலுமாக நிஷேதித்துக்கொண்டு, அவருடைய யோகநித்ராக்கநுகூலாளாய், “ஜஹள நித்ராஸு”என்கிறபடியே, தாங்கள் நிர்நித்ரளாயிருகிற பஞ்சாயுதாழ்வார்களையும் கொண்டாடுகுரு மென்குரூர்.

௫௫. ஸ்வாஸ்ய ஸேவாஸ்ய நந்நஹிரோஶப்த த்ருஷ்நாதுஸரோஸ்தஜநீர்த்யா நாய நித்ராவிதா நித்ராதாந்க்ஷணாம் ஸம்ஹார ஶ்ரீஸ்தஸ்தோஸ்தவம்ஹாயயிம்॥

---

(௫௪) பெரியபிராட்டியார், தம்மை யாஶ்ரயித்தவர்களான யெவர்கள் முகமாக ஸகல சேதநர்களுக்கும் அகில புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கிருளோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரியதிருவடிக்கு வல்லபைகளான, ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்பவர்களை ஆஶ்ரியிக்குறேன்.

(௫௫) பெரியபெருமாள் யோகநித்ரை செய்தருளுகையில், ஸ்துதிக்கு நிமித்தம் வந்த ப்ரும்ஹாதிகளை தர்ஜநீ விரலையிட்டுக்காட்டி, இது ஸமயமல்ல, இரையாதைங்கோள் கண்டீர்; என்றவர்களை மிறட்டி வருட்டி, அந்த நித்ராக்கொரு பங்கமும் வாராது ஸம்ரக்ஷித்துவரும் பஞ்சாயுதாழ்வார்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

(வ்-ம்.) ஷாநிகஷ்ராணாம் ரவாணி தைஷரஜ: கிரீடபய:யஷிநுகரீணிதயா-தங்களுடைய ஶங்கசக்ராத்யாகாரங்களாலே ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திருகிரீடங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, கரஶவஜதி - ஶப்திக்கவேண்டாமென்று சொல்லியும், தஜிநந்ராகர்ஜதயா-தர்ஜநீவிரலுடைய சிஹ்நத்தாலும், ஸுராநு - பிரம்ஹாதிதேவதைகளை, உஜநாநாழ-நன்றாகடுங்கும்படி பண்ணுநின்றுள்ள, நாயஸ்ய நிஜராயாஉவிதழ உநிஜராணிதாரணீக்ஷணாநியஸ்ராஷாழ - பெரியபெருமாளுடைய யோகநித்ராக்குசிதமாம்படி நித்ராபண்ணுமையால் வந்தசிவப்பையுடைய கண்களையுடைத்தான, ஸஞ்சரஷீழ-ஜதஷதஃ - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, தாழ வம்வாயஷீம்வ-பிரஸித்தமான பஞ்சாயுதாழ்வார்களுடைய ஸமூகத்தையும், ஷூஃ-ஶ்லாகிக்குறேம், (வ-காரம், உக்தஸமுச்சாயகமாகவுமாம் அன்றிக்கே ப்ராதாந்யஸூசகமாய் ஸ்வதஃ ப்ரஸாதோந்முகாளான ஆழ்வார்களுக்குஸ்துதி அதிகையென்றுமர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது.)

(அ-கை.) மேலிவர்களில் தலைவரான திருவாழியாழ்வானைப் பத்துகிறேனென்குறர்.

௫௬. கஷரகாஶஸரம்நாயவீக்ஷாவீயக்ஷீஹொவெஜநூதாவிராஜ | வக தைதநஷகஷாஷிதாம்ஶம்ஹாரஜாஷாஷாஶஹாவிவவஜ ||

(வ்-ம்.) ஹாரஷ: யாஜாஷா ஷஷாஜாஷாம்ஷிஹதீநிதக-நாலுபக்கவும் வ்யாப்தைகளான ஜ்வாலைகளுடைய வரிஸையை பரியாநின்றுள்ள, "ஊஷ்கெஷிகாதஷாநாதி" த்யாதி ஸூத்ரத்தாலே மாலாஶப்தத்துக்கு ஹ்ரஸ்வம்) சுதவவ - தைதநாம் ஷெதந கஷாஷிதஶம்ஶம்யஸ்யதக - விரோதிகளை யழியச்செய்கிறத்தா லழுக்கேறினதாகப் பண்ணப்பட்ட திருமேனியையுடைய, (ஷிதகிஷீரகஷாஷவென்கிற கோஶத்தால் நாநாவர்ணத்தையுடைத்தானவென்று ஶப்தார்த்தமாய் அர்த்தாத் அழுக்கேறினவென்றர்த்தம் கண்டுகொள்வது,)சுதவவ-நாயஸ்ய - வீக்ஷவ

(௫௬) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷவிஶேஷமாகிற மத்யபாநத்தால் கொழுத்து பகவத்விரோத நிரஸநம் நேரிடும்போது கொந்தளித்துக் கூத்தாடி அதனாலழுக்கேறின தேகத்துடன், பகவத் திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸம்ரக்ஷணையி லெப்பொழுது மூன்றி அக்நிஜ்வாலா மண்டலம்போல் சுழண்டு கொண்டிருக்கும் திருவாழியாழ்வானை ஶரணம் புகுகிறேனென்று கருத்து.

ஸீ:பா-தெ நக்ஷீவம் உ வெவெ நந்யெத்தநா ஸிராஜேஷு - பெரியபெருமாளுடைய கடாக்ஷமாகிற மத்யத்தாலே மதித்தும் அதிகமான வாட்டத்தால் அழகாயுமிருந்துள்ள, க்ஷதவவ - க்ஷஸாணாம்ஹ்ரா ஜேஸ்ராநெ ஸாஷ - ஆயுதங்களுடைய ஸமூகத்துக்கு ஸ்ரேஷ்டரான, வக்ஷ - திருவாழியை, ஷஜ்வதெ - பத்துகிறேன்.

(அ-கை.(அநந்தரம், (புரப்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி) என்கிறபடியே, உத்தரகோஸலஸ்த்தரெல்லாரும் பெத்துப்போந்த மோக்ஷத்தை யுபேக்ஷித்து சக்கரவர்த்தித் திருமகன் தமக்கு ப்ரதிநிதியாகத்தந்த பெரியபெருமாளையே தங்களுடைய பரிசர்யையாலே ரஸிப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற ஹநுமத் விபீஷணர்களுக்கே; நான் ஶேஷப்படக்கடவேனென்கிறார்.

௫ஏ. ஹநூ ஹஷ விஹீஷணயொஸ்ரா ய தஜேவி ஹொக்ஷ ஜவெக்ஷ ரவநாயக நிஷய ஹதம் ஹவி ரமய நம்ரஜெயெத॥

(வ்-ம்.) யதஜே - யள - என்றபடி, யாதொரு ஹநுமத் விபீஷணர்கள், மோக்ஷ - பரமபதத்தை, உவெக்ஷ - அபேக்ஷியாமல், ரவநாயகஸ நிஷயஹதஷ - சக்கரவர்த்தித்திருமகனுக்கு கொண்டத்துக்கு கொடுக்கவேண்டிய மூலதநமாகாநின்றுள்ள, ரமஹஸ்ய நஷ - கோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளை, ஹவி - இந்த விபூதியில், ரஜெயெத - ரஸிப்பிக்கிறார்கள், (தயொ: - என்றத்தியாஹார்யம்) ஹநூ: ஹஷாயஸ்ஸ: ஹநூ ஹஷஸ்ய விஹீஷணஸ்ய தயொ: - இந்த்ரனாலே ப்ரஹரிக்கப்பட்ட கன்னத்துக்குக் கீழ்பாகத்தை அலங்காரமாகவுடைய சிறிய திருவடியென்ன விபீஷணாழ்வானென்ன விவர்களுக்கு, ஸாஷ - ஶேஷப்படக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், கர்ப்பகிருஹத்திருவாஶலில், ஸேவார்த்தமாகவந்த ஜநங்கள் நெருக்குண்ணுமைக்காக, ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதமான உழல் தடியை, ஔபாதிக நிருபாதிக போக்ய தேஶவ்யவஸ்த்தாபகமாக வநுஸந்தித்து நிர்நிரோத ப்ரவேஶார்த்தமாக ஶரணம் புகுகிறேனென்கிறார்.

(௫ஏ) சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய பரமகிருபையாலே, திருவயோத்தியாவாஸிகளான ஸகல ஜநங்களும், பெற்ற பரமபதத்தையு முபேக்ஷித்து அவன் திருவடிகளிலுண்டான பக்தியதிஶயத்தாலே, அவரால் தந்தருளப்பட்ட பெரியபெருமாளை அவருக்கு ப்ரதிநிதியாகப்பெற்று, எவர்கள் அவருக்குத் தொண்டுபூண்ட வமுதமுண்ணுகிறார்களோ? அப்படியே யானும் அந்த சிறிய திருவடி ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிவர்களுக்கு, பெரியபெருமாளுடைய கைங்கர்யத்தை யுமபேக்ஷயாமல் அடிமைத்தொழில்பூண்கிறேனென்று கருத்து.

ரு௮. ஐதொவஹிஃவஞுவாஸாஞிவாநிவ்ருத்ஞிதாநி ஸ்ரிஸிதொஞஸிஃஸமு | ஔவாதிகௌஹரா நிரவாதிஹொமெ வுத்யாஹாரெஅத்ரவாரம்வ்ருஜாமி॥

(வ்-ம்.) வஞுவாநி-பஞ்சேந்திரியங்கள், (ஐந்துயெவிவமிதஶாஃ) ஐதஃ-இந்தத்திருவாஸலுக்கு, வஹிஃ-புறம்பு, வஸாஞி-பகவத்ஸம்பந்தத்தையிட்டு, போக்யபூதங்களான கோபுராதிகளைப்பத்தினதுகளாக, ஸ்ரீஃ-இருக்கும், கஞஃ-கர்ப்பக்ருகத்தில், தாநி-அந்த பஞ்சேந்திரியங்கள், வ்ருத்ஞி- ஸ்வதோபோக்யராய், "ஸவ்கமம் யஸ்ஸவ்ரவஸஃ" என்றோதப்படுகிற திவ்யகந்தாதிகளையுடைய பெரிய பெருமாளைப் பத்தினதுகளாக, ஸ்ரீஃ - இருக்கும், ஐஸமு-இப்படி, ஔவாயிகௌஹஃ-பகவத் ப்ரத்யாஸக்திநிபந்தநமாக போக்யங்களான கோபுராதிகளைப்பற்ற, நிரவாயிஹொமெ - வேறொருஹேதுவன்றிக்கே,ஸ்வதயேவ போக்யரானபெருமாள் விஷயத்தில், வுத்யாஹாரக - தேஶவ்யவஸ்த்தை பண்ணுநிற்குற, வெத்ரவாமு பிறம்பு ஶ்ரேஷ்டத்தை, வ்ருஜாமி -நிர்விரோத ப்ரவேஶார்த்தமாக ஶரணம் புகுகிறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக் காதாரமென்கிற வ்யாஜத்தாலே பெருமாளுடைய கடாக்ஷாம்ருத ப்ரவாஹத்தில் அகப்பட்டவர்களுக் கவலம்பநமாய்,பெரியபெருமாளுடையஸௌகந்த்யமொருவடிவு கொண்டாப்போலிருக்கிற மணல்தூணை யவலம்பநமாகப் பத்துகிறேனென்கிறார்.

ருகூ. ஶெஷஶயஹொவநாமேுத நதீஸயாகஙீதஹொஷரநாநாமு | ஸூஷம்ஸ்திவாரொஜஸ்தம் ஹஸயஜோஸம் ஹமிஹியாமிஃ॥

(வ்-ம்.) ஶெஷஶயஸ்ர ஹொவநமெவாமேுதநதீ தஸ்ரவெணாகஙீதம்தெந ஹொஷரநாவெஷாமு - பெரியபெருமாளு

(ரு௮) எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு அநுபவிப்பதற்கு யோக்கியங்களான கோபுர ப்ராகாராதிகளைக் காட்டிலும் ஸ்வயமநுபவிப்பதற் குபயோகமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையுடைய பெரியபெருமாள், எழுந்தளியிருக்கும் திவ்யதேஶத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, அங்கு ஜநங்களின் கூட்டத்தை விலக்குநிமித்தம் கர்ப்பகிருகத்தில் குறுக்காக நாட்டியிருக்கும் ஒழல் தடியை, பகவத்ஸேவைக்கொரு தடையும் வாராமலிருக்க ஶரணமடைகிறேனென்று கருத்து.

(ருகூ) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷமாகிற பெருவெள்ளத்தில், அகப்பட்டவர்களுக்கொரு ஆதாரம்போல், அவருடைய ஸௌந்தரியமே இருவடிவு கொண்டதோவென்னும்படியான மணல்தூணை ஆதாரமாகப் பத்துகிறேன்.

டைய கடாக்ஷாக்ஷமாகிற வம்ருதப்ரவாஹ வேகமலைக்க வலைகுறவர்களுக்கு, ஶுப்ரம்ப்லவ-தெப்பைக்கட்டைபோலிருக்கிற, ஶுத்ராம்ஶு-ஸந்நிஹிதமான, ஶ்ரீஶேஷஸ்தம்பயு - மணல் தூணினுடைய விரட்டையை, ஶ்ரியாஃ - ஆலம்பநமாகப் பத்துகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், திருவநந்தாழ்வானும், பிராட்டிமாருமழகிய மணவாளப்பெருமாளுமான ஸ்ரீரங்கவிமாந கர்ப்பக்ருஹத்தை, கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௫0. ஶ்ரீரங்கமந்திரமணீசேஷம்ஸ்ரீ ஸுந்தரஸுந்தரஜா தாமஸு | வசேம ஶ்ரீதிவ்யமாணிக்யபூஷாஸம்புடாயாஸ்து ல்யம் முத்ரிதாயாஃ ||

(வ்-ம்.) சேஷஶேஷர்யஸூசக-ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வானையுடைய, ஸ்ரீஸ்வஸுந்தரீஸ்வதயோரர்ஜாதாவதேமஹோத்யவஸ்துக - பெரியபிராட்டியார் பூமிப்பிராட்டியார் அவர்களுடைய அழகிய மணவாளனிவர்களை யுள்ளே யுடைத்தான, உந்முத்ரிதாயாஃ- திறக்கப்பட்ட, ஶ்ரீயஃ திவ்யமாணிக்க பூஷாதஸ்யாஃ ஸம்புடாயாஃ - பெரியபிராட்டியாருடைய ஶ்லாக்கியமான மாணிக்கமய திருவாபரணப் பெட்டிக்கு, துல்யம் - ஸமாநமாயிருந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கமந்திரமணேஃ - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய, கர்ப்பக்ருஹத்தை, வசேம-கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோம், (பெரியபிராட்டியாருக்கு ஶ்லாக்கியையான மாணிக்கபூஷையாகிறது பெரியபெருமாள், "ஸ்ரீஸ்தநாபரணம் தேஜஃ" என்றாறிறோ கிழே?

(அ-கை.) இதில், ஈரவஸ்திரங்களைத் திருமார்பில் ஶாத்திக்கொண்டு பெரியபெருமாளுக்கு லீலாபோக பரிகரங்களான கட்கம் பொன்வட்டில் படிக்கங்களிதுகளைத்திருக்கையால் தரித்தும், திருவடிகளைப் பிடித்தும் அந்தரங்க கைங்கர்யபரரான பரிசாரிகைகளை பரிசர்யா ரஸமுடைய நாங்கள் ஶ்லாகிக்குறோமென்குறார்.

௫௧. க்ஷௌமாதாக்யவாணீஸ்ருங்காரவத்ர ஹாவிர்த்தகரா: | ஜோதாவதம்ஸிதகுவாவதாநஸம்வாஹிநீவ்யயம் ஸ்துமஹே ||

---

(௫0) திருவநந்தாழ்வான்மீது பிராட்டியாரோடு அழகிய மணவாளனை யுள்ளே யுடைத்தானதாயிருப்பதால்; பெரியபிராட்டிக்கு அலங்காரமாக ஆகாநின்றுள்ள பெரியபெருமாளாகிற திவ்யபூஷணத்தை வைப்பதற்குறியதான தோர் பேழைக்கு ஸமானமாக விளங்குமிந்த கர்ப்பகிருகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு க்ளிப்போமென்று கருத்து.

(ப-ம்.) ஹாரேணாவதம்ஸிதஸ்தநயுகளாயமாநா: - ஹாரவ ஸ்திரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுலைத்தடங்களை யுடைத்தான, லீலார்த்தலதாபத்ர க்ருபாணீ ஹேமபாத்ர ஸ்படிகேஷு விநிவேஶிதகராக்ராணி யமாநா: - லீலார்த்தமாயும் லதைபோ லுமிருக்கிற கட்கமென்ன பொன்வட்டிலென்ன படிகமென்ன இது களில் கொடுக்கப்பட்ட கராக்ரத்தையுடைத்தாயும், பதாப்ஜ யுக ஸம்வஹந ஶீலிதா: - தாமரைபோன்ற திருவடிகளைப் பிடிக் கையை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற (பரிசாரிகைகளை யென் று ஶேஷம்) அன்றிக்கே:—பதாப்ஜ ப்ராதியே - விஶேஷ்யமாய், இவர்களே காலபேதேந க்ருபாண்யாதிகளையும் தரிக்குறுளென்று கொள்ளவுமாம், வயம் - அப்படிப்பட்ட பரிசர்யை யிலாதரமுடைய நாங்கள், ஸ்துமஹே - குணகதநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம். ஒருதிருக்கையாலே ஶிரஸ்யஞ்ஜலியும் ஒரு திரு க்கையாலே, சாமரங்களையும் தரிக்கையாலே முகுளித நளிநங்களாய் நிலா வோடுகூடின நல்ல ராத்திரிகள்போலிருக்கிற சாமரதாரிணிகளான விமலா ப்ரப்ருதிகளான வொன்பது திருநாமங்களையும் ஆஶ்ரயிக்கக் கடவே னென் கிறார்.

௬௨. முகுளிதநளிநாஸ்ஸசந்த்ரிகா: ஶர்வரீவ ஸாந்த்ரா விமலா ப்ரப்ருதிகா நவாலி । ஶிரஸிக்ருதஸநாதைகஹஸ்தா உத்தரகரோத்துத சாமரா ஶ்ரயேயம்॥

(ப-ம்.) ஶிரஸிக்ருதாஞ்ஜல்யைகஹஸ்தாயமாநா: - திருமுடியில் பண்ணப்பட்ட வஞ்ஜலிரூபங்களான ஒரு திருக்கைக ளையுடைவர்களாயும், இதரேண கரேண - உத்துதசாமராயமா நா: - வேறொரு திருக்கையாலே உயரச்சலியாநின்றுள்ள சாமரங் களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, அதஏவ - முகுளிதநளிநா நியமாநா: - முகுளீபவித்த தாமரைகளையுடைத்தாயும், ஸசந் த்ராஸ்ஸஹிதாஸ்ஸசந்த்ரிகா: - நிலாவோடுகூடினதாயுமிருந்துள்ள,

(௬௧) பெரியபெருமாளுக்கு ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்து அந்த வந்த சிஹ்நத்தோடலங்காரமாக விளங்கும் பரிசாரிகைகளை ஸ்திக்குறேன்.

(௬௨) ஒருகையால் சிரஸில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, மற்றொருகையால் சாமரங்களை வீசுகிறபடியால், சாமரத்தின் வெண்மையாகிற நிலாவால் அவ ர்களின் அஞ்ஜலியாகிய தாமரஸம் முகுளீபாவத்தையடைந்து சந்திரமண்டல த்தோடுகூடின இரவுபோல், பிரகாசிக்கும் விமலைமுதலான ஒன்பது பெயர் களையும் ஸ்துதிக்குறேனென்று கருத்து.

ஶோப⁴நநிஶாஸ்த²ா இவ-நல்லராத்திரிகள்போலிருக்கிற, விமலாத்³யா: யாஸாஞ்தா: - விமலையென்பவளை முதலாகயுடைத்தான, நவாலி - ஒன்பது திருநாமங்களையும், ஶ்ரயெயம்-ஸேவிக்கக்கடவேன், (இவ்விடத்தில், "விமலோத்கர்ஷிணீஜ்ஞாநக்ரியாயோகா ததை²வ ச। ப்ரஹ்வீ ஸத்யா ததே²ஶாநாநுக்³ரஹா நவஶக்தய:॥ ஶக்தயோ ஹரிபீடே²ஸ்மிந் ஸேவ்யா ஹ்யாவரணாத்மநா॥" என்று ஶ்லோகம் நினைக்கக்கடவது. ஶ்ரீபத்³மபீட²மத்⁴யஸ்த²ம் ஸேவேயம்|

(அ-கை.) இவ்வளவாக நாரஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மேலிஸ்ம ஸ்தகத்தில் அயநஸப்தார்த்தத்தை விஸ்தரேண வநுஸந்தியா நின்றுகொண்டு "வரணஸரணம் ப்ரபத்³யே" என்கிற பதங்களினுடைய வர்த்தத்தையும் அநுஸந்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறார், அதில் முதலிட்டுப் பதினுஸ்லோகத்தாலே அழகிய மணவாளப்பெருமாளை அநுபவிக்கிறார். அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே, " ஸஹஸ்ரபத்ரவத்ரவிஷ்டரஸ்தீஶஷ்லீதவிஹ்ரூஷம் " என்கிறபடியே, அழகிய மணவாளப்பெருமாளொரு தாமரைத்தடாகமாகவும், பெரியபிராட்டியாரொரு ஹம்ஸப்பேடாகவும், பூமிப்பிராட்டியாரவருடைய நிழலாகவும் அநுபவித்து, இப்படிப்பட்ட வழகிய மணவாளப்பெருமாளை நான் கிட்டக்கடவேனென்கிறார்.

௫௩. உத்³த⁴ாமபத்³மஜதடாகமிவாவயாமி ஶ்ரீரங்கராஜமிஹ த³க்ஷிணஸவ்யயோர்யத்³। ஶ்ரீ: க்ரீட³ிஹாஸவிலாஸவராஜஹம்ஸீ ச²ாயேவ ஸவ்யபத³ஶ்ச தஸ்யா:॥

(வ்-ம்.) உத்³த⁴ாமாநி பங்கஜாநி தேஷாம் தடாகமிவ - பூத்த தாமரையையுடைத்தானபொய்கைபோலிருக்கிற, ஶ்ரீரங்கராஜம் - அழகிய மணவாளனை, இஹ - இவ்விடத்தில், த³க்ஷிணஸவ்யயோ: யத்³ ஸீமாந்தயோ:- வலமாயு மிடமாயுமிருந்துள்ள ப்ரதேஶங்களிலே, விஹாரஸவிலாஸம் - கிரீடையிலாதரத்தையுடைய, ராஜஹம்ஸீவ - அதுபோன்ற, ஶ்ரீ: - பெரியபிராட்டியை, தஸ்யா: - அவளுக்கு, ஸவ்யபதே³யீம் - அபிமுகத்திலுண்

(௫௩) பெரியபெருமாளாகிற தாமரைப்பொம்கையில் விளையாட வாசைகொண்ட ராஜஹம்ஸம்போலிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையும், அவள் நிழல் போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

பரஇதனல்வ்யூஹ விபவஅந்தர்யாமி இவைகளைக்காட்டிலும், அர்ச்சாவதாரம்அகிலராலும்ஸர்வகாலங்களிலும்அநுபவிக்கயோக்யமாகையாலேதடாகமாக வர்ணித்தாரென்றபடி, அநுபவிக்குமிடத்தில் பிராட்டிமாரோடேயே வநுபவிக்கவேண்டுமென்கிற வர்த்தத்தையுங் காட்டினாராய்த்து.

டான, ஹாயாஇவ - நிழல்போலிருக்கிற, சுவநீணு - பூமிப்பிராட்டி யையும், உவயாநி - உபாயமாகவும், புருஷகாரமாகவும் பத்தக்கடவேன், (தேங்கின மடுக்கள்போலே, அர்ச்சாவதாரமென்கையாலே, பெருமாளைத் தடாகமாகவும், கர்ண கை கால் தூயசெய்ய மலர்களாகையாலே திவ்யாவயவங்களைத் தாமரையாகவும் புருஷகார பூர்த்யர்த்தமாக பூமிப்பிராட்டியையும் அநுபவித்தாரொன்று கண்டு கொள்வது.)

(அ-கை.) கீழ் ஶரண்யத்வோபயோகியாக வநுஸந்தித்த வர்த்தத்தை போக்யத்வோபயுக்தமாக திரும்பவு மநுஸந்திக்குமுர்.

சுச. விபநயநவாஶஹஸாஂமயாயநூஹியாநஂஷ்திதஇவ வஸிஹாஷுதஶணஸீகஂதடாகஜு। ஸ்ரியஃவிவிஹாஶஜீஂஶாஜஹஂஸீ இவாஷுநிவநிஹஶநஇவாஸ ்ரஃவஶ ்ரவிஶஂஹஶாணு॥

(வ்-ம்.) ஹெநயந - வாராய் கண்ணே! தெ - மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸான வுனக்கு, வாஶஃ - முன்னே. ஷ்திதஜு - தேங்கின மடுக்கள் போலே யெப்போதுமிருக்கிற, வஸிஹாஷுதி வணஸீகாநி யஷுநு ஹஜு-நான்கு பக்கங்களிலும் பூத்த தாமரைகளையுடைத்தான, தடாகஇவ- தெளிந்து குளுந்து தடாகம்போன்ற, ஶஂமயாயநூ ஐத ்ரஹியாநஜு யஸ ்ரதஜு - ரங்காநாதனென்று திருநாமமுடையவரை, விப - ஸம்ஸார தாவதாஹம்ஶமிக்கும்படி பாநம்பண்ணு, சுஷுநு - தடாகம்போன்ற பெருமாளிடத்தில், விஹாஶஜீஜு - ராஜஹஂஸீஇவ ஸ்ரியஜு - ஷஷுஜு - பெரியபிராட்டியாருக்கு, ஶநிஹஶநஇவ - ப்ரதிபிம்பம்போலிருக்கிற; கீழ் சாயையென்றுர், இங்கு ப்ரதிபலநமென்கிறுர், இரண்டாலும் ஸாபத்நி நிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறது, விஶஂ ஹஶாணு - பூமிப்பிராட்டியையும், வஶ ்ர-ஸேவித்து கிருதார்த்தமாகக்கடவை.

(அ-கை.) இதில் ஸௌஶீல்யாதி குணங்களை ஶைத்யாதிகளாக ரூபித்து இப்படியிருந்துள்ள நம்பெருமாளாகிற ஸரஸ்ஸை அவகாஹித்தோமா ஞேமென்கிறுர்.

(சுச) வாராய் கண்களே! இதுவரையில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலுண்டான விஷயாந்தரங்களாகிற பெருங்காட்டில் அலைந்த களைதீர ஸ்ரீரங்கராஜனுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தரியாதிகளாகிற தீர்த்தத்தைப் பாணம்செய். அவரோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அவள் பிரதிபிம்பம்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் ஸேவியாய்.

௫௫. ஸௌஶீல்யஶீதமபாரக்ருபாதரங்கஸம்ப்லாவிதாகிலம் ஸ்வக்ருதிமஹிமநிம்நம்| லக்ஷ்ம்யா ப்ரவாஸிதமஹோ விகாஹமாநா ஶ்ரீரங்கராஜவிஷயம் பத்மஸர: ப்ரஸந்நம்||

(வ்-ம்.) ஸௌஶீல்யேந ஶீதம் - (மஹதோமந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷ)ஸ்வபாவத்வத்தாலே குளிர்ந்தும், அபாரக்ருபைவ தரங்க: தேந ஸம்ப்லாவிதா அகிலா யேந தத் - அதிகமான பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதா ரூபானுக்ரஹமாகிற அலையாலே அபிஷிக்தாளாகப் பண்ணப்பட்ட அகிலரையுடைத்தாயும், ஸ்வக்ருதிமஹிமநா நிம்நம் - ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபகுண விபூதி பரப்பால் வந்த ஆழத்தையுடைத்தாயும், லக்ஷ்ம்யா - பெரியபிராட்டியாராலே, வாஸிதம் - நிரந்தரவாஸஸ்தானமாகப் பண்ணப்பட்டதாயும், பெருமாள்விஷயத்தில் திருமார்பில் ஸர:பக்ஷத்தில் தாமரையில், ப்ரஸந்நம் - புருஷகார ஸந்நிதியாலே காலுஷ்ய நிவ்ருத்தியாகிற தெளிவையுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கராஜவிஷய-பத்மஸர: தத்-நம்பெருமாளென்று வ்யாஜமாத்ரமான பத்மஸரஸ்ஸை, விகாஹமாநா: - நன்றாக அவகாஹித்தவர்களாக, அஹோ - ஆனோம். ப்ராப்த விஷயாவகாஹநமென்று தோற்றுகைக்காக பூதநிர்தேஶம்.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸிம்ஹாஸநத்தில் ஸமஸ்தமும் தமக்கு, பரதந்த்ரமாம்படி பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வயம் வரத்தாலே க்ருதார்த்தங்களான யௌவந ஸௌந்தர்யாதிஶயங்களாலுண்டான கர்வந்தோத்த பிராட்டிமாரிருவரோடு மெழுந்தருளியிருந்து எங்களுக்கு தாரகரான அழகிய மணவாளப்பெருமாளை ஆஸ்வாதிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௫௬. ஸிம்ஹாஸநே ஸமுபயாக்ஷயயா விஶ்வமேகாதபத்ரயிதுமாஸ்ய நிஷண்ணம்| லக்ஷ்மீஸ்வயம்வரஸநாதிதயௌவநஶ்ரீஸௌந்தர்யஸம்பதவஷ்டப்தமிவாஶ்ரயாமி||

(வ்-ம்.) விஶ்வம்-ஸமஸ்தத்தையும், ஏகாதபத்ரயிதும் ஸ்வதந்த்ரயிதும்- பரதந்த்ரமாக்குகைக்கென்றபடி, லக்ஷ்மீஸ்வயம்வர

(௫௫) ஸௌஶீல்யமான திவ்யகுணமாகிற குளுமையோடே, எல்லையில்லாத் தம்முடைய க்ருபையாகிற அலைகளாலே ஸகலரையு முள்ளடக்கி ஸ்வாபாவிகங்களான மஹிமாதிகளை ஆழமாய்க்கொண்டு,தாமரையாளுக்கிருப்பிடமாய், அவள் ஸந்நிதியாலே, தெளிந்து அழகிய மணவாளனென்கிற இந்த தாமரைத்தடாகத்திலிழிந்து மூழ்கினவனாகிறேன்.

(௫௬) பிராட்டிமா ரிருவருடைய ஸந்நிதியாலே, எல்லாவற்றையும் தம் வசமாக்கி எங்கள் ப்ராணதாரகனை விருக்கு மிந்ததிருவரங்கத்தமுதனை எப்பொழுது மநுபவிக்கிறேன்.

ணவஸநாயிதாஹ்ராம் யளவநவஸ் ஸ்ரீவஸநூயவஸ்ஸம்வகூதா ஹ்ராழ் கவமிவ்தூவ - பிராட்டியுடைய ஸ்வயம்வரத்தாலே ஸார்த்தகங்களான யௌவநஶோபை ஸௌந்தர்யாதிஶய மிதுகளாலே கர்விதன்போல, கூஉயா க்ஷஉயாவ - இருவரோடும், ஸிம்ஹாஸநெ - அதிலே, நிஷண்ணு-நிரந்தரம் யெழுந்தருளியிருக்கிற, கஷூஊவஸந- (ரங்கராஜதிஶேஷ:) தாரகாபேக்ஷிகளான வெங்களுக்கு தாரகரான வழகிய மணவாளனை, சூஷிஹீய - நன்றாக வாஸ்வாதநம் பண்ணக்கடவேன். (ஷிஹசூஷாஊநெவமிஷீ) வபூம்வஸிஹஷ்ரவஸவ-என்கிற கோஶத்தாலே அஸம்ஶப்தம் நித்யபஹுவசநம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடி பிடித்து திருமுடிபர்யந்தம் ப்ரகாஶியா நின்றுகொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸௌஹார்த்தங்களாலே விஞ்சிந திவ்யாவயவரீதியாலே நித்யஸூரி பாமர விபாகமற வெல்லாருடைய நெஞ்சிலு மாதரத்தையுண்டாக்காநின்றுள்ள வழகிய மணவாளப்பெருமாளை யிமைக்கொட்டாமலநுஸரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௱எ. சூவாஊஉவெஉணிஉளஷிவஸஉஷுவஸஜ ராஷாதஜவஸள ஹூஊதாரம்ஶிதயாம்ஶஹம்ஶ்ரா | ஸவரம்வஸஉஷஸஜநவெதவஸிவஸஊயா நம்ஸ்ரீரங்கராஜஉநிஉஷஉநரூயாஷூ||

(வ்-ம்.) வாஊயொஉஷெவம் தவ் உணிஉயொ உளமிஶு சூஊஹிஷி யள - பாதமூலமாரப்ய திருவடிபர்யந்தமாக, (உளமிஶஷம் - கிரீடவாசியாலுனு மிகுகு திருமுடியை லக்ஷிக்கிறது) கூம்ஶஹம்ஶ்ரா-என்கைக்கநுகுணமாக, ஸஉஷுவஸஜரா - மிகவும் விளங்காநின்றுள்ள, ஷாதந்த்ரஜுவஸளஹூஊஜுதாஹ்ராழ்-தாரம்ஶிதாதயா -(ஸம்ஜ்ஞா வஜிவஷுகவியி - அநித்யமாகையாலே உத்தரபத வ்ருத்தி வாராமல், ஹூஊழ்-என்றாகிறது)அந்யதா,ஸளஹாஊஷுழ்-என்றாகவேண்டிவரும், அபராதீநதையும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும் அஹ மஹமிகையா ப்ரகாஶிக்கும்படி பண்ணாநின்றுள்ள, கூம்ஶா நாரஹம்ஶீதயா-அவயவங்களுடைய ப்ரகாரவிஶேஷத்தாலே,ஸஉஷாஜநா ஷெஷாரெஜ தவஷிநு - ஸ்பஷ்டம், ஸவரூழ் - ப்ராவண்யத்தை யென்றபடி, ஸநூயாநழ் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்ரீரங்கவஸ்ராஜாதழ்-

(௱எ) திருவடிகள் தொடங்கி திருமுடிப்ர்யந்தமுள்ள திருமேனியின் ஸௌந்தர்யத்தாலே ஆச்ரிதருக்குவ்யாமோகாதிசயத்தை விளைவியாநிற்கிற திவ்யாங்க ஸுந்தரரான இந்தபெரியபெருமாளை இமைகொட்டாமல் ஸேவிக்கிறேனென்று கருத்து.

நவித்ருஷ்ணே தநிவேஶாயஸ்திநு கருணிதயா - கநாந்த்யாயாஸ்து - அநுஸரிக்கக்கடவோம், (ஸ்வமதாவிதியாதோ அநாவேக்ஷிதா தவைஹாவ நவ.)

(அ-கை.) அநந்தரம், "நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாயஶ்ந:" என்கிறபடியே, அழகியமணவாளனையொரு பாரிஜாதவ்ருக்ஷமாகவநுபவிக்கிறார்.

௫அ. க்ஷிதிகமலநிவாஸாகல்பவல்லீஸவ்ரீடௌ தாஶ்லேஷதஶதிஶோபி த்யுதியௌவநாரம்பஸம்ஜ்ஜும்ப: | ஶ்ரமமவஹரதாந்மே ரங்கராஜாக்ய ஏஷ: ததபஶமநஶீல: பவதாஜ: பாரிஜாத:||

(வ்-ம்.) க்ஷிதி: கமலநிவாஸா ச தேவ்யௌ கல்பவல்ல்யௌ தயோ: ஸ்ரீமம் ஸாதரம் தேந தஶஸு திக்ஷு உத்ருத்த யௌவநாரம் ஸம்ருத்யம் ஹாயஸ்ய ஸ:-ஸ்ரீபூமிகளாகிற கல்பலதைகளுடைய வாதரத்தோடேகூடின ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பத்துதிக்கிலும் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள யௌவநாரம்பத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுடைத்தான, பதாணஸ்ஸஸ்ஜீதி பதாஜ:-யௌவநாரம்பத்திலுண்டான திவ்யாவயவங்களிலுண்டான புகரை யிலைகளாக யுடைத்தான, தேஷா ஶேஷ தேவாவராஸ்தநயா நிஷஜநிதேதந்த்ரகை:-ஆஶ்ரிதராலே வரிக்கப்பட்ட வைஶ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களாகிற பலங்களாலே தாழ்ந்திருந்துள்ள, ரங்கராஜாக்யஸ்ய இதி - அழகியமணவாளனென்று பேர்பெற்ற, பாரிஜாத:-அவ்ருக்ஷமானது, மே-ஸம்ஸாரதாபார்த்தனான வென்னுடைய, ஶ்ரமம்-இளைப்பை, அவஹரதாத் - தீர்க்கக்கடவது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "ஜகந்தவ்ருத்தஜீவநம்" என்றும், (அடியார்க்கென்செய்வன்) என்றும்படி, பரமோதாரஸ்வபாவனுகையாலே, விரோதிநிரஸநத்துக்கு மநுபாவ்யதைக்கு முடலாகவாழ்வார்களோடு கோவிலிலே ஆஸ்த்தாநம்பண்ணி அஜ்ஞ ஸர்வஜ்ஞ விபாகமற வெல்லாருமனுபவிக்கும்படி ஸுலபமாய் ரஸ்யமானமுறுவலாலும், நோக்காலுமாகவார்த்தை யருளிச்செய்யுமவர்போலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸாரத்தில் தண்ணியனான வெனக்கும் நெல்லபுகலான வழகியமணவாளப் பெருமாளை பத்தக்கடவேனென்கிறார்.

(௫அ) பிராட்டிமாராகிற கற்பகக்கொடிகளோடு சேர்ந்து, அதனாலுண்டான சிறப்பை இலைகளாகக்கொண்டு, அவரவரபேக்ஷிதங்களைக் கொடுப்பதாகிற பலங்களால் தாழ்ந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜராகிற பாரிஜாத விருக்ஷமானது, ஸம்ஸாரதாபத்தால்நொந்த வென்னிளப்பை போக்கட்டுமென்று கருத்து.

௬௬. ஸம்பா⁴ஷமாணமிவ ஸர்வவஶம்வதே³ந மந்த³ஸ்மிதேந ஸரஸேந ச வீக்ஷணேந | தி³வ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்பு⁴ஜமுதா³ரம் ஸ்தி²ரதா⁴மாநம் மே ஶரண்யம் ஆஶ்ரயாமி॥

(வ்-ம்.) உதா³ரம் - பரமோதாரராயும், தி³வ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்பு⁴ஜம் - திவ்யாஸ்த்ரங்களாலே பூத்த நான்கு திருக்கைகளையுடைத்தாயும், ஸ்தி²ரதா⁴மாநம் - கோயிலை நித்யாஶ்ரயமாக வுடையராயும், ஸர்வேஷாம் வஶம்வதே³ந - ஸர்வஸுலபமானவென்றபடி, அன்றிக்கே:—ஸர்வவஶம்வத³: - என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, ஸர்வ வஶீகரஸாதநமானவென்றுமாம், ஸரஸேந - ரஸ்யமாயுமிருந்துள்ள, மந்த³ஸ்மிதேந - மந்தஹாஸத்தாலே, வீக்ஷணேந ச - நோக்காலும், ஸம்பா⁴ஷமாணமிவ- வார்த்தை யருளிச்செய்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற, மே - எனக்கு, ஶரண்யம் - நெல்லப் புகலிடமான வழகிய மணவாளப் பெருமாளை, ஆஶ்ரயாமி - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன். (அபயமுத்திரையை, பயநிவர்த்தகத்வத்தாலே அஸ்த்ரமாக வநுஸந்தித்து திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்ப்புஜமென் றருளிச்செய்தார்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், அபயஹஸ்தமன்னது, ஸேவார்த்தம்வந்தவர்களையழைத்து, உங்களுக்குத் திருவாழிதிருச்செங்கு ஸ்ரீ கைகளை தரிக்கிற, இந்தமூன்றுதிருக்கைகள் க்ஷேமகரங்கள், இந்தவிரண்டு திருவடிகளும், நிர்ப்பயங்களான உபாயோபேயங்களென்று சொல்லவத்தைப் பொன்சிறுப்பாலே வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிருப்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற நம்பெருமாள், என்னுடையபரத்தை நிர்வகிக்கக்கடவரென்கிருர்.

௬௭. ஹஸ்தே ஶம்வஹத³ஸௌ ஶங்க²சக்ரே க்ஷேமங்கராவஹோ ப⁴வதாம் பதி³ஶம் ப்ரணயேந ஹஸ்தம் வோ ஹே ஜநா: | த்ரிவிஷ்டயம் க்ஷேமகரம் ததே³தேஷு சரணௌ தது³ பா⁴க்தாந் நிர்ப⁴யௌ ஹே நயாமி ரங்கஶ்ரீ ரங்கமஹஸ்வந் மஹ:॥

(வ்-ம்.) ஹே ஜநா: - வாருங்கோள் ஜநங்களே! வ: - உங்களுக்கு, ஹஸ்தே - நீங்கள் பார்த்த பிறர் கைகளைப்போலன்றிக்கே ஸால

(௬௬) பயநிவர்த்தகங்களான திவ்யாயுதங்களைக் கையிற்கொண்டு சோறினவெல்லாவற்றையும் கொடுக்கவல்லராய், ஸகலராலுமநுபவிப்பதற்கு யோக்யமாயதியழகான மந்தகாஸத்தாலும், கடாக்ஷவிசேஷத்தாலும், கிட்டினவர்களை சரணமடைவதற்கு முன்னமே வார்த்தைசொல்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்குமிவ்வழகிய மணமாளனை ஆச்ரியிக்கிறேன்.

பங்களுமாய், ப்ராப்தங்களுமாய் போக்யங்களுமாயிருப்பதுகளாய், ஶங்கசக்ர கதா ஸாங்கஶார்ங்கதராணி பிப்ரதி-வெருப்புற த்தில் ஆலத்தி விழிக்கவேண்டியதாயிருக்க, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையு ம், ஸ்ரீகதையையும் திருவாழியாழ்வானையும் தரியாநின்றுள்ள, பாஹவ: - மூன்று திருக்கைகளும், க்ஷேமாணி குர்வந்து - (பால் மருந்தாமாப்போலே) மங்களாவஹங்களுமாகிறதுகள், உபே-நீங்கள் பிடித்த கால்கள்போலன்றிக்கே,ஸௌலப்யாதிகுணயுக்தமான,பாதயோர்யுகம்-திருவடிகளுடைய விரட்டையானது,வ: நபயம்பய-பயாபஹாரியான, ஶரணம் - உபாயமாயும், ஸேவ்யஞ்ச - உபேயமாயுமாகிறது, இதி-இப்படி, அபயங்கர - அபயப்ரதமான, கர: த்ய - திருக்கையானது, உபவிஷ்டி - அபயமுத்ரையாலே, ஸம்ஜ்ஞயா - ஶொல்லாநிற்க, தத் - ஸங்க்ரஹமாகச் சொன்னத்தை, ஸ்மிதேன - முறுவலாலே, விகஸிதவக்த்ரேண - திருமுகமண்டலத்தாலே, வ்யாகுர்வந்நிவ - வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறவர்போலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கதுர்யஸர்வம்ஸஹ:- கோயிலுக்கு பாரவாஹியான நம்பெருமாள், மே-தம்மிடத்தி லுபாயத்வ விஶ்வாஸலேஶமுமில்லாதவென்னுடைய, பாரம்- ரக்ஷணபரத்தை,நிர்வஹது-நிர்வஹிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், அழகியமணவாளப் பெருமாளுடைய, திவ்யாவயவங்கள், பரிமளிதமானயௌவநத்தாலே கர்வோத்தரங்களாய்க்கொண்டு, அஹமிஹமிகயாஎன்னைக்கொள்,என்னைக்கொள்ளென்றுமேல்விழுந்துங்களையநுபவிப்பிக்க,(மஹாவாதத்தில் பலோபாதாநம் பண்ணுமாப்போலே)அதுகளையெவ்விதமாக நாமநுபவிப்போமென்கிறார்.

௭௧. கம்பீரஹம்ஸ்யஶிகாவலிதாத்ரஶோபைராஶ் ஶாந்தவயௌவநவஸாவஶேஷைவை: | ஸௌஹார்திஜாதவிஶ்ரந்தந் தாயஶாஶாவாஶதங்கயஶயீஶஹிரங்மயாயம்||

(வ்-ம்.) கவஶேஷைநவஸஹிதாநி ஸாவஶேஷாநி ஆஶோஶாநது தனுவயௌவநது தேந ஸாவஶேஷாநிதை: - பரிமளி

(௭௦) வாருங்கோள் ஜநங்களே! திருவாழியாழ்வான் முதலான ஆயுதங்களையேந்திக்கொண்டிருக்கு மிக்கைக ளுங்களுக்கு ரக்ஷகங்கள், எல்லாரும்வந்தடையும்படியான இத்திருவடிகள் உங்களுக்கநிஷ்டத்தையொழித்து இஷ்டத்தைத்தரத்தக்கதென்பதை விவரிப்பவர்போலிருக்கு முறுவலையுடைய இத்திருவரங்கத்தமுகனிருக்க எனக்கு பயமென்?

(௭௧) நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமுடைய பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயவங்களை நான் எதைக்கண்டநுபவிப்பேன்?

யாநின்றுள்ள விளமையாலே கர்வயுக்தங்களானதுகளாய், ஸஹஸ்ர ப்ரஶாகம் ப்ரஶாகி யஸ்ய அம் ப்ரகாராம் ஸா ஸஹம் ப்ரஶாகா ஸ்யா ஸ்வஸிதாந்யாந்நாம் தாநாநி யேஷாமிதி - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்று அநுஷ்டிக்கப்பட்ட தங்கள் தங்களுடைய தாநங்களையுடைத்தான, (ஸஹப்ரஶாகா -என்கிறவிடத்தில்,மயூர வ்யம்ஸகாதி ஸமாஸன் என்றறியவும்) ஸம்மதை: - திவ்யாவயவங்களாலே, நவநம் தாயாநம் ஶாவாநாம் ஶதம் யஸ்ய த்ஃ - புதுசுபுதுசாக விருத்தியடையாநின்றுள்ள கிளைகளுடைய வநேகத்தையுடைத்தான, (தாயக்ஶ்ஸஹாநஜதியாதொஶாநவிதாயாநெந திரவைவத்) பாரிஜாதஇவ - பாரிஜாத வ்ருக்ஷம்போலிருக்கிற, ரங் கயாயத் - நம்பெருமாளை, கயத் - எவ்விதமாக, ஸயீமஹி - நிரந்தராநுபவம் பண்ணுவோம், ஹெ - என்று விஷாதஸூசகம், (ஸயீமஹி-என்னவேண்டியதாயிருக்க,ஸயீமஹி- என்றது, ஆகமஶாஸ்த்ரம்நித்யமாகையாலே ஸியுடபாவம் கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் நம்பெருமாளைக்குறித்து தேவருடைய யௌவநகந்திகளான ஸ்வபாவங்கள், எங்களுடைய மநங்களைக் குளிரப்பண்ணுகிறதுகளென்கிறார்.

௭௨. ஆலோகாஸ்ஸாபிப்ராயா: ப்ரஸபவஶகராணீஷத்ஸ்மிதம் ப்ரஹ்லாதயாநி வசாம்ஸி விஶ்ரம்பயந்தீவ தஸ்ய ப்ரவஶ்யம் வபு: | வக்ஷஷ்ஜிஹதாஹதாநிதஜதெ ஶ்ரீரங்கஶ்ருங்கார தே பாவா யௌவநம் யிந:க்லேவரம் ஸஞ்ஜ்வரம் ஶமயந்தி ந:॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கஶ்ருங்கார - கோயிலிலே ஶ்ருங்காரரஸம் வடிவுகொண்டாற்போலிருக்கிறநம்பெருமாளே! ஆலோகா: - பார்வைகள், ஸாபிப்ராயா: - ஸாபிப்ராயங்கள், (ஸாபிப்ராயா ஸஹாஸஹ ஸாபிப்ராயா: ஸதர்ஶா:) ஈஷத்ஸ்மிதம் - மந்தஹாஸமானது, ப்ரஸபவஶ்யம் ஹஸ்த - ப்ரணயரஸாதீநமாக, (பலாத்காரத்தாலென்றபடி) ஸ்வாநம் வஶீகரணஸமர்த்தம், வசாம்ஸி - ஶ்ரீஸூக்திகள், ப்ரக்ருஷ்டா: ஸாயா: ப்ரஹ்லாதயாநி-விஶ்ரமஹேதுக்களென்றபடி, வபு:-திருமே

(௭௨) கடாக்ஷத்தால் ஸகலரையும் வசப்படுத்தி, ஸொல்லால் ஸம்ஸாரிகளுடைய தாபத்தையொழித்து, திருமேனிஸௌந்தரியத்தால் பிராட்டியின் மநதுக்கிசைந்து வீதிநான்கு முலவுவதால், ஸகலருடைய மநங்களையும் கொள்ளைகொள்ளுமதான இந்த பெரியபெருமாளுடைய பாவங்கள் எங்கள் மநங்களைக்குளிரச்செய்கின்றது.

ளியானது, வக்ஷிமயாயாः வெதஸஸ்ஸுரவ ஃ - பிராட்டியுடைய திருவுள்ளத்துக்குத் தகுந்தவிஷயமாயிருக்கிறது, (தவஸ்ரஸ்ய ஸுவ ஸுரவஹியவெஸஃ திவஹ-வீஷ்ஹியாதல்- அப்போது அவளுடைய திருவுள்ளத்துக்கநுகுணமாக விருக்கிறதென்றபடி) "ஶக்ஷுஃ-ஶக்ஷுஂஸுரவஞு உத ஃரஃ" மதாநூமதாநிவதாநி- புறப்பாடுகளில் வீதியெழுந்தருளுகிறதும், மறுபடிகோயிலுக் கெழுந்தருளுகிறதும், வக்ஷஂஷிவஷாஂஸஷீதிவக்ஷஷி - த்ருஷ்டிப்ரியங்களென்றபடி, கிஃ-வேறுசொல்லியென்? த உசெ- இப்படிகீழ்ச்சொல்லப்பட்டதுகள்போலிருக்கிற,யளவநஸ ஃமஙொவஷாஞெ-யெளவநஸசங்களான, ஹாவாः - ஸ்வபாவவிஶேஷங்கள், (சேஷ்டைகளென்னவுமாம்) நः-எங்களுடைய - வெதாஂஸி - மநஸ்ஸுக்களை, ஸிஞுதி- குளிரப்பண்ணுகிறதுகள்.

(அ-கை.) அநந்தரம், நம்பெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் முதல்திருவடிபர்யந்தமான திவ்யாவயவங்களை நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

௭௩. ஞுயக்ஷிரீடஂஉஹிகொஷூஸஃ-ஏவுஃவஷணரகணஃவொ வநநஂக ஸகணஃவாஸஃ । உத்ஷூவக்ஷஸஉ ாயயவாஹஉஹஃஂநீவிஞுஸஂமவதிஜவதிஂஹஜாஃ ॥

(வ்-ம்.) ஞுயக்ஷிரீடஃயஸதஃ - உன்னதமானகிரீடத்தையுடைத்தாயும், ஸஹிகெ-உஷூஸஸஉளஃவஂஷஂயஸதஃ -திருநெத்தியில் ப்ரகாசியாநின்றுள்ள ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை யுடைத்தாயும், ஞுகணஃ - ஶொவநயஸதஃ - திருக்காதுகள்பர்யந்தம் நீண்ட திருக்கண்களையுடைத்தாயும், நஂகஸஃயமொஸளவாஸ விவகணஃளயஸதஃ - அநர்க்களங்களாய்பாஸங்கள்போலிருக்கிற திருக்காதுகளை யுடைத்தாயும், உதூஂ வக்ஷः யஸதஃ - விஸாலமான திருமார்பையுடைத்தாயும், உஷதாநஃயயாநியெஷாஞெ வாஹவொயஸதஃ-தரிக்கப்பட்ட சக்ராத்யாதங்களையுடைத்தான திருக்கைகளையுடைத்தாயும், ஸஹஃஷீநீவீயஸதஃ - ஶ்லாக்யமான எக்கையுடைத்தாயும், ஸஜவ உவவதெயஸதஃ-தாமரைபோன்

(௭௩) உயர்ந்ததிருவபிஷேகத்தையும், நீண்ட திருக்கண்களையும், பாசம்போன்ற திருச்செவிகளையும், விசாலமான மார்பையும். திவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கவல்ல திண்டோள்கள் முதலானவைவயையுமுடைய திருவரங்கச்செல்வனை ஸேவிக்கிறோமென்று கருத்து.

ற திருவடிகளை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கபதிம் - நம்பெருமாளை, ஸஜாஃ-ஸேவிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இஸ்லோகத்திலும், விலக்ஷணாவயவ விசிஷ்டரான நம்பெரு மாளை, கோயிலிலே அநேகவர்ஷங்களில் கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கக்கடவோ மென்கிறார்.

எச. குஜ்ஜ நக்ஷத்ர பஞ்ஜாதகபீதஸம்வாஜிகளலயகம்கி ஞ்ஜிதாண்வதஸீ ஸம்ஹநநகம் நிவர்ரீராஜஶ்ரீதம் | வவாவாவம் ஸ்மிதாமாம்பஜம் நிஜஹஜாவிஸ்ராணதிவ்யாயாயம் ஸ்ரீரங்கேஸார தஸஸ்தம் தத தஃவயேமவக்ஷீஸவம்॥

(வ்-ம்.) குஜ்ஜ நக்ஷத்ரம் பஞ்ஜாதம் யஸ்ய தம் - ஆஸநபத்மத்தி ல் அழுத்தப்பட்ட தாமரைபோன்ற திருவடியுடைத்தாயும், கஞ்ஜிதா கபீதயா ஸம்வாஜி களலயஸ்ய தம் - ஶ்லாக்யமான திருவரைக் குப் பாங்கான பட்டு திருப்பரியட்டத்தையுடைத்தாயும், கிஞ்ஜிதா ணவஸ்ய மம்லயாயஸ்ய தம் - ஸம்ஹநநம் - யஸ்ய தம்-ஈஷந்நர்த் தந வாஸிதமான திருமேனியை உடைத்தாயும், நிவர்ரீராஜம் ஶ்ரீ தம் யஸ்ய தம் - ஸ்வாபாவிகமான முறுவலையுடைத்தாயும், வவாம் வாம்பதிதி ஸ்மாம்பஜம் யஸ்ய தம்- திருவபிஷேகத்தை ஸ்பர்ஶி யாநின்றுள்ள தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தாயு ம், நிஜாஸ ஹஜாஸ விஸ்ராணாநி திவ்யாநாயாயாநி யஸ்ய தம் - தம்முடையதுகளான திருக்கைகளிலே ஶத்ருநிரஸநத்தால் வந்த விளைப்பாராநின்றுள்ள விலக்ஷணரான வாழ்வார்களை யுடைத் தாயுமிருக்கிற, லக்ஷீஸவம் - லக்ஷ்மீஸ்வாயம் - நம்பெருமாளை; ஸ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, ஶதம் - அநேகமான, ஶரதஃ - வர்ஷங் களிலே, (கதஞஸம்யோமேஷீதியா) தத ஐதஃ - எழுந்தருளு மிடமெல்லாம், வயேம - ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், முன்பு பெரியதிருவடியாலும், பின்பு அநந்தசாயியா னதம்மாலும், பார்ஶ்வங்களில், ஸ்ரீபூமிகளாலும், பர்யாப்திபிறவாமல் திரு க்கண்களாகிற சிறுங்கைகளாலே பானம்பண்ணப்பட்டவ முதவெள்ளமாய் முறுவலித்த திருமுகத்தோடு வாழ்வார்களையுடைத்தான திருக்கைகளோடும் அனைவர்க்கும் தம்மைப்ரகாசிப்பியாநிற்கிற நம்பெருமாளைஶரணம்புகுகுறோ மென்கிறார்.

(எச) இவ்வாங்க ஸுந்தராகாரராய் பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரா ன பெரியபெருமாளை யெப்பொழுதும் ஸேவிக்கக்கடவோமென்று கருத்து.

௭௫. அக்³ரே தார்க்ஷ்யேண பஶ்சாத³ஹிபதிஶயநேநாத்மநா பார்ஶ்வயோஶ்ஶ்ரீபூ⁴மிப்⁴யாமத்ருப்த்யா நயநவநஜகைர்நேத்ரைஸ்ஸேவ்யமாநாந்ருதஸ்வம் | வக்த்ரேணாவிஷ்ஸ்மிதேந ஸ்பு²ரத³ப⁴யமுத்³ராஸம்வத³ஸ்த்ரை ஹேதிராஜாக்³ரை விஶ்வஸ்மை தி³ஶந்தம் ஶரணமஶரணா ரங்க³ராஜம் ப⁴ஜாம: ||

(வ்-ம்.) அக்³ரே - முன்னே, தார்க்ஷ்யேண - பெரிய திருவடியாலே, பஶ்சாத் - பின்னே, அஹீநாம் பதௌ ஶயநம் யஸ்ய தேந - அரவரசான திருவநந்தாழ்வானிடத்தில் பள்ளிகொண்ட, ஆத்மநா - தம்மாலே, பார்ஶ்வயோ: - பக்கங்களிலே, ஶ்ரீபூ⁴மிப்⁴யாம் - பிராட்டிமாராலே, நயநாந்யேவ வநஜகாநி நேத்ரை: - திருக்கண்களாகிற சிராங்காய்களாலே, த்ருப்த்யபா⁴வோ அத்ருப்தி: தயா - த்ருப்தி பிறவாமையாலே, ஸேவ்யமாநோ ந்ருதஸ்ய ஸ்வம் - நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்பட்ட அம்ருத ப்ரவாஹமான, ஆவிர்பூ⁴தம் ஸ்மிதம் யஸ்ய தேந - ப்ரகாஶித்த பொன் ஸிருப்பையுடைய, வக்த்ரேண - திருமுகத்தோடும், ஸ்பு²ரந்தி அப⁴யமுத்³ராஸம்வத³ஸ்த்ராணி யேஷாம் தை: - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள அபயமுத்ரையு மாழ்வார்களையுமுடைய, ஹேதிராஜாக்³ரணிபி⁴: - அதுகளோடும், விஶ்வஸ்மை - அனைவர்க்கும், தி³ஶந்தம் - தம்மை ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுள்ள, ரங்க³ராஜம் - நம் பெருமாளை, நஶரணம் யேஷாம் தே - புகலற்ற நாங்கள், ஶரணம் - உபாயமாக, ப⁴ஜாம: - ஸேவிப்போம்.

(அ-கை.) இதில், த்வயத்தில் கண்டத்வயார்த்தங்களை க்ரமேணவருளிச் செய்கிறார்.

௭௬. ஆர்த்தாநாஶ்வாஸ்ய யத்நாத³பி⁴மதஸாம்ராஜ்யஸம்ரக்ஷாத³க்ஷம் ஸ்வப்⁴ரஷ்டைஶ்வர்யகாமாநபி⁴யதஸ்வவிஶ்வஸ்மை ஶ்ரீரங்கே³ஶ்வரஶ்ரியே கைங்கர்யவக்ஷோஜீவிதம் ஶ்ரீரங்க³ஸேவாகரோ தாஸ்யாதி³ரங்கா³ஸ்தம் ப்ரபத்³யே ||

(வ்-ம்.) ஆர்த்தாநாஶ்வாஸ்ய - ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய காமர்க்கு அவைத்தைக்கடிப்பித்துக்கொடுக்கையாலே ஆலம்பநமாயும், அக்ஷீண

(௭௫) ஸகல ஜநங்களுக்கும் யானே ரக்ஷகனென்கிற தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தை ஆயுதங்களைப்பிடித்தும் முறுவல்செய்தும் ப்ரகாஶிப்பியாநின்றெழுந்தருளியிருக்கு மிந்த பெரியபெருமாளை சரணமடைகிறோமென்று கருத்து.

-நாம் காம்யம்-அபூர்வைஸ்வர்யகாமர்க்கு, அத்தைக்கொடாநின்றும், ஸஹஸ்ரோ ஶ: ஸர்வஞ்ஜீதி தேஷாம் க்ஷாந்தம் - நிரதிஶயபோக்யனை தன்னிடத்தில் அபோக்யதாபுத்தியும் அபோக்யரான தங்களிடத்தில் போக்யதாபுத்தியுமாகிற மஹாபராதத்தைப் பண்ணுகிற கேவலர்க்கு அவைத்தைப்பொறுத்து அத்தை கடிப்பித்தும், ஸத்ய:-அப்பொழுது; (இதுப்ரபந்நபரமாம்போது, ஸம்ஶ்ரிதஶப்தாந்வயி) ஸம்ஶ்ரிதாநாம்காமயே நம்-ஸாதநபக்திநிஷ்டர்க்கும்ஸாதநப்ரபத்திநிஷ்டர்க்கும்உத்தேஶ்யமான பகவதநுபவாம்ருதத்தைத்தாராநின்றும், ஸதிதாயதாம்ஸர்வம் ஸ்வயம் ஸ்வயமேவ-மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்று உண்ணும்சோற்றில்படியே, தாரகபோஷகபோக்யங்களாகவநுஸந்திப்பார்க்கு தாரகாதிகளாகாநின்றுள்ள ஸ்வஸ்வரூபத்தையுடைத்தாயும்; (உபேயமதளவர்யஸ்ஸர்வம்)யதா- ஸதியநு ஸர்வம்ஸ்வயம்-"ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்" என்கிறபடியே, தன்னையே உபாயோபேயமாகப்பற்றினவனை "முத்தவும்தானுண்டான் முத்தப்பருகினான்" பூர்ணம்ஶாந்தி த்யாதிப்படியே, தாரகாதிகளாகஉடைத்தாயும், ஸயதா-"நமோஸ்துதே" இத்யாதிப்படியே, ஸதியஸ்ர்வம் ஸர்வம் ஸ்வயம்ஸ்வ-என்று ஆஶ்ரிதார்த்தமான ரூபாதிகளையுடைத்தாயும், அன்றிக்கேஸதியதாம்ஸர்வஸ்வயம்ஸ்வ-"ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீர் ஜநார்த்தந:" இத்யாதிப்படியே, ஆஶ்ரிதருக்கெல்லாமாயும், அன்றிக்கே,ஸதியதா-நல்லஜ்ஞாநவான்களுக்கு,ஸர்வ·ஜகத்தெல்லாம், ஸ்வ ரூத்ராயஸ்வம்-"மௌநதாதா த்ரிஷு ஸர்வ- ஸஜ்ஞாஸம்ய நம் - வஶஸ்ர்நாஷ்ட்ர: வக்ஷீவ" என்கிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன அபியத்துக்களான ஆழ்வார் ஸம்பந்திகளானவென்போல்வாருக்கு உபாயோபேயமாயும், ஸ்ரோ யாஸ்துக்ஷர் ஸஹஸ்ராஜீவிதம்-கீழ்ச்சொன்ன வாகாரங்களாலே பிராட்டிமார்க்குக் கண்ணும் பிராணனும்; அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹியாய், த்வபகர்ப்ப கர்மதாரயமாய், பிராட்டிமார்களைக் கண்ணும் ப்ராணனுமுடைத்தாயும்; இத்தால் கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமென்கிறது, ஶ்ரீரங்கஶ்ஶ்வம் - ஸா

(எசு) பிராட்டிமார்களுக்கு ப்ராணநாயகராயிருக்கையாலே, ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்து, அவரவர் கருத்துக்கிசைந்து நின்று,நிகில புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கவல்லராயிங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபெருமாள் தந்திருவடிகளின்கீழ் என்னை நித்தியகிங்கரனுக்கிஅவர் கைங்கரியஸம்பத்தை வளர்க்கக்கடவரென்று கருத்து.

லபரான நம்பெருமாளை, ஆஶ்ரயேம - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவோம். ஸ: - அந்த நம்பெருமாள், ஸ்ரீரங்கே - பரமபதாதிகளிலன்றிக்கே கோயி லிலேயே, ஸாகேதார்த்த- "ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" இத்யாதிகளில் சொல்லப்பட்ட வாகாரங்களாகிற வநுகூலங்க ளைப் பண்ணக்கடவர்; மயி - என்னிடத்தில், ஸ்திராம் - நிரந்தரமாயா ன, தாஸ்யம் - ஸ்வார்த்ததா கந்தரஹிதையான கிங்கர வ்ருத்தியை யும், புஷ்ணாது - போஷிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இனி, மேல் பூர்வஶதகம் முடியுமளவும், பெரியபெருமா ளுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யநுபவிக்கப்போகிறவராய், முந்தரமு ன்னம் அவருடைய ஸௌகுமார்யாநுகுணமாக மார்தவாதி குணங்களையு டையவனாகிய வருக்கு ஊஞ்ஜல் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானை ஸேவித் து புருஷகார ஸம்ருத்தி விரஹத்தாலும் பகவத் ஸௌகுமார்யாநு ஸந்தாந த்தாலும், வந்த பயம் தீருகிறோமென்கிறார்.

எஎ. ஸ்வஹணவிதாநதீவ்ரமணிமாலிகாதாமவிம்ருதிஸௌ ரம்யஸௌரஸ்யஸாயிதாங்கம் । ஶ்வாஸோச்ச்வாஸாந்திதஸ்பந்த ஸ்பீதோத்தரங்கம் ஸ்பஷ்டமேவ போகிநாம் ஸ்வஹவஹணதாம் ॥

(வ்-ம்.) ஸ்வஸ்யஹணவநவிதாநம் தத்தீவ்ரா மணீநாஞ்ஜா லகாஸ்ராவஸ்திதிஸ: ஸௌரநவஸ்ய தாரூசவாஸி: ஸ்ருஷ்டிஸௌர நாமதூஸ்யாஸ்யஸத்திஸவ ததமேவ ஸாவேந ஸாயி தம்ரம்யம்யஸ்யதம் -தம்முடைய படமாகிற மேல் விரிப்புடவை யில் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள மணிகளுடைய வரிசையையுடைத்தாயு ம், நல்லபூமாலையுடையபோலிருக்கிற வெளுமையென்ன, மார்தவமெ ன்ன, விலக்ஷண வாஸனையென்ன விதுகளையுடைத்தாயு மிருக்கிற போகத்தில் ஸுகமாகஶாய்ந்து கொள்ளும்படி பண்ணப்பட்டகோ யிலுக்கு நிதிபோலிருக்கும் பெரியபெருமாளை யுடைத்தாயும், (ஹ ணாதயொரித்ரூபர:) தேஹஸ்பரஶேந ஜ்ஜவிதநிஶ்வஸி தோத்தாஸ்ரம் உத்தரங்கம்-பகவத் ஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்

(எஎ) தன் படங்களாகிற மேல்விரிப்போடும், அங்கு விளங்குகிற மா ணிக்க வரிசைகளாகிற பூமாலையோடும், வெளுப்பாயும் மிருதுவாயும் பரி மளமாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தில் திருவரங்கத்தமுதனைக் கண்வளரும்படி செய்து, அதனாலுண்டான ஆநந்தாதிஶயத்தால் உச்வாஸ நிஶ்வாஸங்களை மெள்ளமெள்ள வீசி ஆடும்படி செய்து ஊஞ்ஜலாயிருக்கும் திருவநந்தாழ் வானைக்கண்டு மகிழ்கிறோமென்று கருத்து.

தினுடைய வதிசயத்தாலே மந்தகதிகளான் மேல்மூச்சு கிழ்மூச்சுகளாலே மேலேயசையாநின்று மிருக்கிற, ஷணீநாம வதிரெவவொஷிகாஈவெஞஉமு - திருவநந்தாழ்வானுகிற ஊஞ்ஜல்படுக்கையை வுணதாஃ - இப்படி பகவத்கிஞ்சித்காரத்துக்குத் தோற்று வணங்கினேமாய், ஶ்ரூவஸிஃ - தேறுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், ஆலிலை முதல் ஆழ்வார் திருமேனிபர்யந்தமான விடங்களில்போலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துகொண்டு ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதியைப் போக்கி, இஷ்டங்களையும் கடிப்பியாநின்றுள்ள பரமபுருஷனை யுபாஸிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

எஅ. வடஉஜ தெவகீஜாரவெஉஶிரஃகஉெுாஸநஶாகொவவாஹ்வவாஷிரமஹ்ரஹெஶயிதமு | வாஉஉஉாரதீவஹுஹஜவொவநஷஂஹநநஂவஉரஷஉவாஸிஷீயவாஉஃவுணதாதிஹாரமு॥

(வ்-ம்.) வடஸ்உஜஂதெவகஜாரஃ வெஉாநாஂஶிராஂஸிகஉெுாயாஸநள ஶாகொவஸ்வாக் வஉஹ்வ தெஷாஂ ஸஉாஹாரஸ்வஸிநு- (ஆலமாமரத்தினிலைமேல்) என்றும், (தேவகிதன்வயிற்றில்) என்றும், (உளன்மிகுசுருதியுள், வேதாந்த விழுப்பொருள்) என்றும், (மலரால்தனத்துள்ளான்) என்றும், (என்னருகிலிலானே) என்றும், சொல்லுகிறபடியே, ஆலிலைமுதல் ஆழ்வார்திருமேனியளவிலும், கயவா, வாக்பர்யந்தம் த்வந்த்வமாய் யிதுகளுடைய, வஉஶிவவஉஃயஸ் - என்று, பஹுவ்ரீஹியாய், அதுகளுடைய ஆகாரம்போலிருக்கிற வாகாரத்தையுடைய வென்றுமாம்; ரஂமஹ்ரஹெ - கோயிலிலே, ஶயிதமு - சாய்ந்துகொண்டிராநின்றும், வுணதாநா உாதிஹஂஹாரதீதிமு - வணங்கினவர்களுடைய வார்த்தியைத் தீராநின்றும், வாஉாதீதிமு - அபீஷ்டங்களைக் கொடாநின்றும், ஹஜாஸ்ஹ்வொவநவ ஷஂஹநநஞு தாநி உஉாராணிதீவஹாணிவ தாநியவஸ்மு - ஆஸ்ரிதகார்யஞ் செய்கையால் பரந்ததுகளாயும் நீண்டதுகளாயுமிருக்கிற திருக்கைகள் திருக்கண்கள் திருமேனியிதுகளையுடைய, வாஉமு- மேலில்லையென்னும்படியான, வஉரஷமு -பஹு

(எஅ) ஆலிலையிலும், தேவகியின் வயிற்றிலும், உபநிஷத்துக்களிலும், திருவாய்மொழிப்பாடலிலும் வஸித்தாப்போலே, ஆஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தம், இத்திருவரங்கத்தில் வாஸம்செய்யு மிந்த பெரியபெருமாளை தியானிக்கிறேனென்று கருத்து.

ப்ரதாநத்தால் புருஷஸப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, உபாஸி ஷீய - ஸந்நிதியிலிருந்து பரிசர்யை பண்ணக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் திருப்பாற்கடலையும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் மறந்து கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே, பிராட்டிக்கு மாற்றுக்கட்டாக நித்ராநுபவம் பண்ணுநின்றுள்ள பெரியபெருமாள் எங்களைத் திருவுள்ளத்திலே பண்ணக்கடவரென்கிறார்.

௭௧. உததிபரமவ்யோம்நோர்விஸ்ம்ருத்ய ஸ்வஜநாஸயாவிநி ஜயிநீம் நித்ராம் ஸ்ரீரங்கதாமநி தாமநி। ஃபணிபதிபர்யங்கஸ்வாஸப்ரஸ்வாஸநிஸ்வஸிதக்ரமஸ்கலித நயநம் தந்வந் நந்தீத நஃ பரஃ புமாந்॥

(வ்-ம்.) உததிபரமவ்யோமவதயோஃ - பிராட்டிக்கு உத்பத்தி ஸ்த்தானமான திருப்பாற்கடலையும் தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தானமான பரமாகாஸத்தையும், (க்ஷீரமயேஸ்திதௌஸ்ணிஷஷீ) விஸ்ம்ருத்ய - நன்றாகமறந்து, ஸ்வஜநாஸயாயா விநிஜயிநீம் - பிராட்டிக்கு மாற்றான, (அதாவது:—ஒருக்கால் பிராட்டி அநுபவமும், ஒருக்கால் நித்ராநுபவமுமென்றபடி) நித்ராம் - யோகநித்ரையை, ஸ்ரீரங்கதாமநி-ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமமுடைய, தாமநி-ஸ்தாநத்தில், ஃபணீநாம் பதிபர்யங்க ஸ்வஸ்வாஸப்ரஸ்வாஸநிஸ்வஸிதயோஃ க்ரமேண ஸ்கலிதம் நயநம் யஸ்ய ஸஃ தத்ஸ்தயா - ஸர்பராஜனை திருவநந்தாழ்வானுடைய வதிகங்களான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக்களுடைய க்ரமத்தாலே சலியாநின்றுள்ள திருக்கண்களையுடைத்தாயிருக்கும்படி, தந்வந் - பண்ணுநின்றுள்ள, பரஃ புமாந் - பரமபுருஷன், நஃ-எங்களை, நந்தீத - எண்ணக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், தம்முடைய திருமேனிகாந்தியாலே, கறுத்த கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஆதிஶேஷன்மேலே தாமரைபோலிருக்கிற திருவடி, திருக்கை, திருக்கண்களையுடைத்தாய் கண்வளரும்போது, மேகம் பருகின ஸ்முத்ரம் போலவும், அதில் ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதமான மலைபோலவும், அதில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற யானைபோலவுமிருக்கிற புருஷஸப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, வாயார வாழ்த்தி வணங்கக்கடவோமென்கிறார்.

---

(௭௧) தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தாநமான பரமபதத்தையு மநாதரித்து, திருவரங்கமே பரமபோக்யமென்றுகந்து பெரியபிராட்டியாரோ டிங்கேகண்வளர்ந்தருளும் பெரியபெருமாள், அரவணையில் துயில்கையிலுண்டான பரவசத்தாலே மூடியுந்திறந்தும்போடுகிற திருக்கண்களாலே எங்களை யாதரித்து திருவுள்ளத்தில் பதித்தநுக்கிரஹிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

௮௦. ஜலயிவிவ நிபீதம் நீரதே நாத்ரிரப்ஜே நிஹிதவிவஶயா நம்காஜராம்வாத்ரிகூஜே| கவேவபதகராக்ஷரேவகம்யாதநிநீதெஹ ணி நவயிஶயாநம்வஶராஷம்வதீஷீய||

(வ்-ம்.) நீரெ - கறுத்த, யாத்ரி - ஸ்த்தாநத்தில், ரேவகழ - ஸ யாமளராய், ஹணிநழ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, வஜெவகாள வாகூிணீவதெஷாம் ஸோஹாரஃ கவேரிவவதகராகூி யஸ்ரதழ- திருவடி திருக்கை திருக்கண்களையுடைத்தாய், கயிஶயாநழ - படு த்துக்கொள்ளாநின்றுகொண்டு, நீரதே ந- மேகத்தால், நிபீதழ- நிஸ்ஶேஷமாகப் பாநம்பண்ணப்பட்ட, ஜலயிவி - ஸமுத்ரம்போல வும், சுஜூள - ஸமுத்திரத்தில், நிஹிதழ-வைக்கப்பட்ட, சுத்ரிவி- மலைபோலவும், சுதேஃகூம்ஜஸூதர - மலையினுடைய கொடிகளாலே மறைக்கப்பட்ட மத்தியத்தில், (நிகூஜகூஜளவாகூீ வெவதாழி விஹிதொதரா உதரோஃ) ஶயாநழ - படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, கூம்ஜரவா - யானைபோலவுமிருக்கிற (வாஶுழ உவாஸழ) வஶ ராஷழ - நிருபாதிகபும்ஸ்த்வமுடைய பெரியபெருமாளை, (வராஷாஃ வஶராஷாநரா உதரோஃ)வதீஷீய-ஸேவிக்கக்கடவேன்.

(ஸமுத்திரத்துக்குக் கறுப்பு கவி ஸமயஸித்தமாகையாலும்,முக்தாஶக் த்யாதிகளும் ப்ரவாளங்களு முண்டாகையாலும், மலைக்கு அருவிகளும் நல்ல செங்கல்களு முண்டாகையாலும்,யானைக்கு மேல்விரிப்புடைவை ஸிந்தூரா திகளுண்டாகையாலும்,ஸாத்ருஶ்யமும், மலைக்கு ஸ்த்தைர்யமும் யானைக்கு சைதந்யமுமுண்டாகையாலே உத்தரோத்தர த்ருஷ்டாந்தாதிக்யமும் கண்டு கொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தம்முடைய சிவந்த திருவதரமென்ன, திருவடிக ளென்ன, திருக்கைகளென்ன, இதுகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், திருக் காவேரி யலைகளாகிற கைகளாலே உபலாளிக்கப்பட்டு விஸ்மயநீயமான ஸ முத்ரக்கன்றுபோலிருக்கிற பெரியபெருமா ளிவ்விபூதியி லெங்களுக்கு ஸ்வா நுபவ கைங்கரியங்களால் வந்த ஆநந்தத்தைத் தரக்கடவரென்கிறார்.

௮௧. ஸ்ரீரங்கெஶயஉஹஶரேமுநிரிமுகீதாரோதா ரேரயாரவத வாணிவிதர ரோநஃ| காவெரீவஹரிகரொவவரவரோநொரமஜீ ராஜூதஜவதணுகொணுவஸரெ||

---

(௮௦) கடலைமுழுதும்பருகியமேகத்தின்சர்ப்பத்தில் விளங்கும் அந்தகட ல்போலும்,அதில் படுத்திருக்கும் யானைபோலும், அதின் மத்தியில் நிலைபெற் றிருக்கும் மலைபோலவும், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கக்கடவேனென்றுகருத்து.

(வ்-ம்.) க்ஷமாஸ்ய பசேப வாணீவசேஷாம் ஸோஹாரா: ஸு தாஸ்ரம் - கமாபவுபவாணெர்வ விருத்தாயஸ்வஸ: - நன்றாகச்சி வந்த திருவதரம் திருவடிகள் திருக்கைகளாகிற பவழங்களையுடைத் தாய், காவேயநுர்ஹஸ்யப வஸவ கபாலெஷு பரிஷபாஸ்ரோஸ: திருக்காவேரியுடைய அலைகளாகிற கைகளாலே பரிசரிக்கப்பட்ட, மம்பீரஸ்வாவஸாவற்றுதஸ்ய - ஆழ்ந்துவிஸ்மயநீயமான, கணவவஸ்- ஸமுத்திரத்தினுடைய, தணக ஐவ - கன்றுபோலிருக்கிற, (ஸ செஃராஜாதஸ்ய தணக ஐதரஸ:) ஸ்ரீரங்கமெயய: - பெரியபெ ருமாள், ஐஹ-இவ்விடத்தில், ந: - எங்களுக்கு, ஸௌஷ்யத் தை, நிஹிஷீதாழ - உண்டாக்கக்கடவர். (முக்ஷிஸம்வநஃபோலே, முஹிகா என்கிறவிடத்தில் ஹஸ்வஸ்ம)

(அ-கை.) இதில், பெரியபிராட்டியாராகிற மின்னலும், திருவாபரண காந்திகளாகிற விந்த்ர தநுஸ்ஸும், கிருபையாகிற ஜலமும் ஸேர்ந்து கோயி லாகிற மலையில் படிந்ததொரு பெரியபெருமாளாகிற குளிர்ந்த காளமேகம், யாச்நாரூப ப்ரபத்தியின்றிக்கே யிருக்கிற விந்த வென்னையும், ரக்ஷித்து நனை க்கக்கடவதென்கிறார்.

அஉ. ஸிஸெஜுஷிஜஜநஹீரயாதஹிக்வாநுஸாஷாணிஷ்ர திவிஷிஜ்யநுக்யாந: | ஸ்ரீரங்கமயாலநிஷயாஸநிஷ்ர க்வா க்ஷ்ணமயாஜநிவுஸீதமுகாஜலெவு: ||

(வ்-ம்.) ஐஹீயயா-பிராட்டியாலே, தடிச்ஸ்ராஹ்ஸீதி-தடிக்வாநு- மின்னலையுடைத்தாயும், ஸாஷாணாநாஜணயஷெஷாஜ்ஷ-தய: ஹாஷி: - திருவாபரணத்திலிருக்கிற நவரத்நங்களுடைய காந்திகளா லே. ஐஜ்யநு:-இந்திரதநுஸ்ஸை, உயாந:-தரியாநின்றுள்ள, உ யெவரஸஷெந நிஷ்ர க்வாக-க்ருபையாகிற ஜலபூர்த்தியாலே, ஸ்ரீரங்கமயாலநி - கோயிலாகிற, கக்ஷ்ண-மலையில், மயாஜந:- படுத்

(அக) கம்பீரமாயும், வியப்படையும்படியான தோற்றத்துடன் பால ஸமுத்திரம்போல் விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாள் தம்மை யநுபவிப்ப தாலுண்டான ஸுகத்தை வெப்பொழுது மிங்கு நமக்கு கொடுக்கட்டும்.

(அஉ) காடு நாடோடு வாசியற வெங்கும் வரிஷிக்கிற மேகம்போன்ற விந்த பெரியபெருமாள், கிருபையையே ரஸமாயுடையவராகையாலே, அ தை யடைவதற்கொன்றும் செய்யாத வென்னையும் குளிரக்கடாக்ஷித்தனுக்கி ரஹிக்கட்டுமென்று கருத்து.

துக்கொண்ட,காஉஐவெஃ-குளிர்ந்து கறுத்தமேகமானது, ஐஊஜந ஞு-பிறப்புமாத்ரமேயாய் சைதந்யகார்யமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற வென்னையும், ஷிஜெுக-(ப்ரார்த்தநாநிரபேக்ஷமாக) நனைக்கக்கடவது, (இவ்வர்த்தம் மேகஸாத்ருஶ்யத்தாலே லபிக்கிறது)

(அ-கை.) இதில். திருவபிஷேகம் முதல், திருவடியளவும் வர தேஜோவிச்சித்தியாலே, மநோஹரங்களான அவயவங்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்திருந்துள்ள பெரியபெருமாளைக் கண்டவர்கள் நெஞ்ஜில் தானே மேல் விழாநின்றுள்ள வம்ருதப்ரவாஹத்தைப்போலே கண்களாலே பாநம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

அஅ. ஆசூளஹிரதூகரா தூ நராவஜூாய்பாசகூ ஓரா ஜுகாரசெநாஹராஃமழ் । ஶ்ரீரங்கஶெஷஶய நம் நயகெநஃவிபாஃவஶ்நூநஃவ்வணஓரவழிவாஜ் தஸ்ய ॥

(வ்-ம்.) ஊளஜெஃ ரதூ ஊகர ஷஷாக - ஆ தஷூாக - திருவபிஷேகத்திலிருக்கிற ரத்நமயமும் மகராகாரமுமான திருவாபரணம் முதல், வாநஃ - திரும்பவும், ஆவவஜூாழ் - திருவடிகளளவும், யாஜூாஂ கூ ஒணே உஞ ஊதி உகாராணி ஊஜெநாஹராண ஂமா நியஶதழ் - தேஜஸ்ஸூக்களுடைய ஆநுபூர்வியாலே உயர்ந்ததுகளாயும் அபரிச்சிந்நங்களாயும் ரம்யங்களாயுமிருக்கிற வவயங்களையுடைத்தான, ஶ்ரீரஂமெ ஶெஷஶய நம் யஶதழ் - கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்த்தியையுடைத்தான பெரியபெருமாளை, வஶ தா ஜநஷி வ்வணஂ - கண்டவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் விழாநின்றுள்ள, கூஜு தஸ - அம்ருதத்தினுடைய, ஓவஜிவ - ப்ரவாஹத்தைப்போலே, நயகெநஃ - கண்களாலே, ஷிபாஃ-பாநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடிகள், திருக்கைகள், திருமுகமண்டலம் தாமரைப்பூக்களாய் திருமேனிகாந்தி பச்சிலைமரப்பூவாய், திருவதரம் பந்துஜீவ புஷ்பமாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியார், பெரியபெருமாளை யொரு நந்தவநமாக அநுபவிப்பரென்கிறார்.

(அஅ) இவ்வளவென்றறிய வரிதான மஹிமையுடையவனாகிலும், கண்டபோதே ரஸித்து யெளிதாக வநுபவிக்கும்படியான விந்த பெரியபெருமானுடைய திருவடிமுதல் திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனி ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறேனென்று கருத்து.

அசு. ஈஸவிநீதஸம்வீ்யவாணிவகைஞர்வீதாவம்ஸிதஞ்ஜிதாம்ஸாஞ்ரா | ஈயநேணவப்ஸம்யஜீவிதம்ஸ்ரீர் நியதம் நந்தயோரமஸமஸ்ய‖

(வ்-ம்.) ஸ்ரீ:-பெரியபிராட்டியார், ஸம்வீ்ய வாணீவ வகுளை: - ஸ்ருஷ்டி - (ப்ராண்யங்கமாகிலும், "ஸ்தநபாஹ்யர்ஷிதி:" என்கிறவிடத்தில்போலே, உதரேதாவும்ஷு) ஸம் ஜாதா ந்ர்வி நீர்ந்ஷ்ரீ ஸ்ர்தம் - சுஞ்சிதாம்ஸு காந்தியா - ஶ்லாக்யையான திருமேனிகாந்தியாலே, ஸஞ்ஜாதஞாவீ ஸ்ர்தம் - பச்சிலைமரப்பூவையுடைத்தாயும், ஈயநேண - திருவதாரத்தாலே, ஸம் ஜாதம் பம்யஜீவ ஸ்ர்தம் - பந்துஜீவமென்கிற புஷ்பத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கமஸ்ய - பெரியபெருமாளை, நந்தநயேத - லீலோத்யாநமாக வநுபவிப்பர்; நியதம்-நிஶ்சயம். மூன்றிடத்திலும் தத்ஸ்ர்ஸம் ஜாத இதி தாரகாநிகாநிதம்.)

(அ-கை) அநந்தரம், பரஸ்பரஶோபாவஹங்களாய், அதை ஏவ அஸ்த்ரஶங்களான வைஜயந்தீ பீதாம்பரம் ஆபரணங்கள் ஶாத்துப்படி இதுகள்சேதந ஸ்வரூபங்களாகையாலே, திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலே, புளகிதங்களாய்க்கொண்டுபோல, பெரியபெருமாளுடைய காந்தியை, அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகளென்கிறார்.

அரு. ஈநேந்யாந்ரஸஜகாஞ்வோநாவநாவநவைநிவர்ஹம்பாஸவரிக்ஷணாம்ஸராமா:| ஸம்ஸ்பர்ஶதஃபஷிதாஜவெஸிஷயகாஞ்ஜெநகாந்திமிகாஃவப்ஸ்ஹயந்தி‖

(வ்-ம்.) ஈநேந்யாந்யம் ரஞ்ஜகாங்கீ யெஷாணெ - ஒன்றுக்கொன்று ஶோபாவஹமான காந்தியையுடைத்தானதுகளாயும், நவிஞ்யேத உவமாநம் யெஷாஞாநி ரஞ்வாணி வெஷாணெ-ஒப்பில்லாத காந்திகளையுடைத்தான, ஸிவ்யா ஸ்ரக்ஷாம் பாஸுவஸிக்ஷ

(அசு) இந்த பெரியபெருமாளாகிற திவ்யோத்யாநவநத்தில், பெரியபிராட்டியார் அத்யாநந்தத்தோடு விஹரிப்பர் நிச்சயம்.

(அரு) வைஜயந்திமுதலானதிருவாபரணங்களும், திருமாலையும்திருப்பரியட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்றுசோபையில் விஞ்சினதுகளாய், கோயிலுக்கு ப்ரகாசகனானபெரியபெருமாளுடையதிருமேனிபட்டதனால் அதிகமாகவிளங்கி, சைதந்ய முடையதுகளாகையாலே, அவனுடைய சோபையை, விவரியாநின்றுகொண்டு அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகள்.

ரணாநிவாம் மராமஸ்ரூதெ - வைஜயந்த்யாதிகள், ஷிஜ்ஞஹுவா ஸ்ரீநயாஷஷூஷாம் ஹாவஸ்ரீநபக்ஷுஷூஸ-சேதந ஸ்வரூபமாகையாலே, ஷம் ஸ்ரூஷ்த ஐவ-திருமேனியோட்டைப் புணையற கலக்கையாலேபோல், வாஜகிதாஃ-ஸஞ்ஜாதமான மயிர்க்கூச்சுகளையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு (அதிக ஸோபையை யுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டென்றபடி) ரமெஹொஃ காஷி ஷூாழ் - பெரியபெருமாளுடைய சோபையை, கயிகாழ் - விஞ்ஜிநதாக, உவஸ்ூஷயதி - விவரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, திவ்யாபரண காந்தியோடுகூடியாதல் "கநகீரதகாஜநஜவாணாம்யெநவஸ்கூஷிதஸாரஜஜெநாகயழ் | ஜயதிகிஷிரம வழ்" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வதயேவவாதல், உருக்கின பொன்மலையோடு கூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலைபோலே, தந்து ஸந்நிஹிதனான விந்த ஜநத்தை மேல்விழுந்து ஸ்நாநம்பண்ணி வைக்கிறது, அழுக்கையும் போக்குகிறதென்கிறார்.

* அகூ. ஊதகநகஜஸிவரிஷிஷஊயிவஸவீதஷஹிவஊஹஷஹிகயா | ஷூவயதிஜநஷிவஹரதிதஷணிஶயஶரதகஷணிகிரணமணஃ ||

(வ்-ம்.) ஷணி நிஶெத ஊதி ஷணி ஶய ஷூ வவ ஶரதகஷணி ஷூவ கிரணாநாம் மணஃ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்த பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, ஊதஃ கநகஜஃ ஸிஷிஃ தெந வரிஷிஷித உஷயெஃ வவீதாஷிஷஹரீஹி தஷஷு - உரிக்கின ஸ்வர்ணபர்வதத்தோடுகூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலையாநின்ற வலைகளோடொத்து, ஊஷ - அபிமுகமான, ஜநழ் - உத்பத்திமாத்ரமாய் வேறு குணாதாநமில்லாத வென்னை, கஹம் வவஷ ஹம வவஷ ஷிதி யஷாம் கியாயாம் தயா - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்றும்படி, ஷூவயதி -ஸ்நாநம் பண்ணிவிக்கிறது, தஃ - அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, கவஹரதி- நிவ்ருத்திப்பிக்கிறது.

* (அகூ) (பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி, கேவலஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே, பொன்மலையையும் வுரிச்கி அந்த த்ரவத்தோடுகூடின ஸமுத்ரம்போலே பளபளத்து, கிட்டினவர்களைக் குளிரவும் பண்ணி, அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையும் போக்குகிறதென்று கருத்து.)

(அ-கை.) மேல் பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌரப்யம், திருவநந்தாழ்வானுடைய, மூச்சுக்காற்றினுடைய பரிமளத்தாலே, அதிசயித்து, நித்ய ஸித்த பரமேஸ்வரத்வத்துக்கு ஸூசகமாய், ஸகல திக்வ்யாப்தமாய்க்கொண்டு ஸேவிக்கவந்தவர்களுடைய ஹ்ருதயங்களை ஆநந்தாதிஶயத்தில் முழுகும்படி பண்ணுகிறதென்கிறார்.

௭௭. ஹாரீந்த்ரநீஶ்வஸிதஸௌரபவர்த்திதஶ்ரீர்நித்யாநுஷக்தபரமேஶ்வரபாவஸம்ஸீ। ஸௌரப்யமாப்ததிஶாவயவரங்கநேதுராநந்தஸிந்துஷு நிமஜ்ஜயதீஜநாநாம்॥

(வ்-ம்.) ஹாரீந்த்ரநிஶ்வஸித ஸௌரப வர்த்தித ஶ்ரீ: - திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சு பரிமளத்தாலே அபிவ்ருத்தியுண்டாக்கப்பட்ட ஸம்பத்தையுடைத்தாயும், நித்யாநுஷக்த பரமேஶ்வரபாவ ஸம்ஸீ (ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸூசகமாயென்றபடி) ஆப்த: - திஶாவயவ - வ்யாபிக்கப்பட்ட திக்குகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கநேதுஸ்ஸௌரப்யம் - பெரியபெருமாளுடைய திவ்யபரிமளமானது, ஜநாநாம் - ஸேவார்த்தம் வந்தவர்களுடைய மநஸ்ஸுக்களை, ஆநந்தஸிந்துஷு - ஆநந்தாதிஶயத்தில், நிமஜ்ஜயதி - நன்றாக முழ்கும்படி பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளுடைய, திருமேனி மார்த்தவம், கண்ணாலே உறுத்தி ஸேவிக்கவும்போறாதே "புஷ்பஹாஸ: ஸுகுமார:" என்று புஷ்பஹாஸரென்று திருநாமத்தையுண்டாக்கி, நின்றுகொண்டு எனக்கு வாக்காலும் மநஸ்ஸாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதென்கிறார்.

௭௮. ரங்கநாயகஸ்ய ஸௌகுமார்யமீக்ஷணாவலேபஸஹம் । புஷ்பஹாஸஇதி நாமதேஹ நாதஸௌகுமார்யமிதி வாங்மநஸாம்॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கஸ்ய நாயகஸ்ய - ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய, ஸௌகுமார்யம் ஸௌகுமார்யம் - மார்த்தவமானது, ஈக்ஷணாவலேபம் - கண்ணினுடைய வாலேபநத்தையும், (த்ரு

(௭௭) இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனிகாந்தியின் ஸூசகமானது, என்பாவத்தை விலக்குகிறதென்று கருத்து.

(௭௮) ஸேவிக்கும்போதே கண்களின் தேஜஸ்ஸுபட்டு வாடிவிடும்படியான அவ்வளவு மிருதுவான இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியை யானெப்படி வர்ணிப்பேன்.

டதாஸம்பந்தத்தையு மென்றபடி) ஸஹஸா க்ருதாநி - ஸாஹஸாநி தேஷு ஏவஷிஷு - அநாலோசித வ்யாபாரங்களுடைய பங்திகளிலே, லெவயஶா நழ - எழுதும்படி பண்ணுநின்றும், (சக்ஷுரிந்திரியம் தேஜஸ்ஸாகையாலே என்று கருத்து.) ஆகையிறே, "லெவடீஹ்ருஶாலொகலெநாமஂஶூாநி:" என்றருளிச்செய்தது, (வஷஹாஸஜிநாஶ) "ஆயாமநியமொயாதாவஷஹாஸ: வஜாமஶ:" என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில், வஷஸ்ஹாஸ ஜவஹாஸொ யஸ்ய-ஸத்யோவிகஸித புஷ்பம்போலிருக்கிறவனென்றர்த்த போதகமான புஷ்பஹாஸனென்கிற திருநாமத்தை, ஊஹா நழ - அந்த திருநாமம், மார்தவநிமித்தமாகையாலே; அத்தை யுண்டாக்காநின்றுகொண்டு, அங்வர்த்தமாக்காநின்றுகொண்டென்றபடி, நஃ - (விஷயாந்தரத்தில்போலே பரிச்சேதிக்க விழிந்த) வெங்களுக்கு, கதிக்ருாஞ்ஂ வாஜநஸெ - வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும், பரிச்சேதிக்க வரிதாயிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய வவயவஶோபையாகிறஸௌந்தர்யம், ஓரொன்றே யபரிச்சிந்நமாகையாலே, ஓரொன்றிலநுபவிக்கவிழிந்தநான், அதில் மக்நமாய் யெல்லாத்தையுமநுபவிக்க வாசையுடைய ஞான் மற்றயெல்லாத்தையும் எங்களேயனுபவிக்கும்படி யென்று ஸமுதாயசோபையாகிற லாவண்யத்தில், கண்வைய்யாத தன்திருக்கண்மலர் சங்கிக்க, அவயவஸௌகட்யஸம்பாதகமான லாவண்யம், உன்னை ஸர்வாவயவங்களையும் அநுபவிப்பிக்குமாகையாலே, நீ வ்யர்த்தமேயிருந்து சங்கிக்கவேண்டாவென்கிறார்.

அகூ. வகெகெகஷநுவாஶவெநஜஸளநயநூஂஸவஂ ஊக்ஷ்யஶிதிஶயாஶயொநூவக்ஷு:| க்வாஂஸௌஹ்ராதுவ்யதிகாமகாமஂமாமாஜாஂமகாநாஂதவாவண்யஂவெஷிணஶியிதாவிஷுவாரீணவுஜிழ||

(வ்-ம்.) ஊநூ-லாவண்யமென்றொன்றுண்டென்றறியாத, வக்ஷு:- கண்ணே! வக ஒக ஒகெகஷ தஷநு-ஓரொன்றான, கவயவெவாஷ-அதிலேயே, கநஜஸளநயஷ-தநூஷ-அபரிச்சிந்நமான ஸௌந்தர்யத்தில் மூழ்கினதாய்க்கொண்டு, ஸவஷ-மற்றெல்லாவயவஸௌந்தர்யத்தையும், கயஷ-எங்ஙனே? ஊக்ஷ்ய-அநுபவிக்கப்போகிறேன், ஜதி - என்று, (ஊக்ஷ்ய - என்கிற ஆத்மநேபதம்) கர்ம

(அகூ) பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயங்களிலோ ரோரொன்றிலேயே முழுகிக்கிடக்கும் தம்முடைய கண்களை, திருமேனிமுழுமையும் ஸேவிக்கும்படி செய்கிறானென்று கருத்து.

வ்யதிஹாரோயாகிறது, ககூ தரகமான ஸர்வதர்ஸநத்தை ககூ தரகமாக வ்யபதேசிக்கையாலே, அந்யயோக க்ரியாகரணரூப வ்யதிகாரமிங்குண்டென்று கண்டுகொள்வது. யா-வ்யர்த்தமாக, ாயோஃ - ஸங்கியாதே கொள்! (யதஃ-என்றத்தியாஹாரம், யாதொருகாரணத்தால்) ரங்கராஜஸ்ய அங்கநிதேஷு-பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயவங்களுக்கு, ஸஹ ாத ஸராவ ஸௌஸராத்ரம் தஸ்ய வ்ருதிகூரம் கரோதீதிதக-ஒன்றுக்கொன்று நல்ல ப்ராதாவாயிருக்கையுடைய ஸௌகட்யத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணுநின்றுள்ள, தக_ஸர்வவிலக்ஷணமான, லாவண்யு-ஸமுதாய ஶோபையானது, அன்றிக்கே, (தஸ்ய) - லாவண்யமென்றாய் பெரியபெருமாளுடைய லாவண்யமென்றபடியாகவுமாம்) க்வாபி-(ஸர்வத்தையு மநுபூஷிக்கிற) உன்னை, விஸ்வஸ்நாரீணா வ்ருத்திய்ஸ்ய தக - ஸர்வாவயவத்திலுமக்கனாபட்ட வநுபவத்தையுடைத்தானதாக, வர்ணயிதா-பண்ணப்போகிறது, ஐந்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய யௌவநாவஸ்த்தையானது திருமேனியாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்துக்கு, முதல் பூவடிக்கும் காலமாயும், ஸ்ரீபூமிகளாகிற பெண்வண்டுகளுக்கு ஸகலேந்த்ரியங்களினுடைய சித்தவிப்ரமத்துக்குத்தேனும்: அவயவசோபையினுடைய வரிசையாகிற மாலைக்கு விகாஸஹேதுவாயும், ஸ்ரீபூமிகள் விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞநமாகிற மதுபாநத்துக்கு ப்ரஸ்ருதிரூபமான, ஶ்ருங்காயாயுமிருந்துகொண்டு, பெரியபெருமாளுக்கு ஸௌபாக்யத்தை பிரகாசிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கூ0. வஜ்ரஸ்ய கஸராஸஸயக்ஷ ாஶ்ரீஹ்ரம்ஸகவரணாநாநயா விகாஸஸௌநய ஸ்ஜிரவிகதாவீயாஉஉகொயாவக்வாரமெஹாஸாரஹ யதிநிக்ஸஹமதாழு॥

(வ்-ம்.) வரவரஸ்ய - திருமேனியாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்துக்கு, ப்ரயஃ கஸஸ்ா நாஸராஸ ஸஸ்ய ஸயஃ-ப்ராதமிகமான புஷ்போத்திகாலமாயும், க்ஷாவ ஶ்ரீஸ்ஶ்வ தெ ணவஹ்ரம் ஹ்ளதயொஃ - பூமிப்பிராட்டி பெரியபிராட்டி யிவர்களாகிற பெண்வண்டுகளுக்கு, ஸகலாநாம் கரணாநா நாநாநஸ்யயா-ஸர்வேந்த்ரியங்களுடைய மதத்துக்குத் தேனும், ஸௌநயாணாவஸ்குதஸ்ரா - ஸகடிதங்களான வவயவஶோபைகளாகிற மாலை

(கூ0) பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, எல்லாவற்றையும் விளங்கும்படி செய்கிறதென்று கருத்து.

யில், விகாஸ꞉ - மலர்த்தியாயும், (தத்தேதுவாயுமென்றபடி) ரஸி கைவஶீயாஜஸ்ஸஸ꞉ - பிராட்டிமார்விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞ னமாகிற தேனுக்கு சிறுங்காயாயுமிருக்கிற, ரங்கேநு꞉ - யௌவ நம் - பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, ஸௌரபஸ்ரீ ஸாரம் - நல்ல ஸ்ரீயையுடைத்தாகையை "ஸுகஸ்ரீகாரகோரஷராநேத்ர꞉" நித்யம் - எப்போதும், ஸௌரபயதி - பரிமளிப்பிக்கிறது, (ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்றபடி,) இவ்விடத்தில் அவயவஸ்பூர்த்தி ஹேதுதயா புஷ்போத்திகாலமாகவும், அவயவ ஸௌந்தர்ய ஸ்ப்பூர்த்தி ஹேதுதயா, அந்த புஷ்பவிகஸமாகவும், பிராட்டிமாருக்கு அநுபாவ்யதையாலே, அந்த விகஸித புஷ்பவருத்தியான தேனாகவும், ரஸஜ்ஞாந ஹேதுதயா அந்த மதுபானபாத்ரமாகவும், யௌவநத்தை நிரூபிக்கையாலே ஒருசமத்காரமுண்டு; "வயகோஸௌரேஷு" வென்கையாலும், அல்பபரிமாணர்த்த வஜஸஶப்தத்தாலும், யௌவந ப்ராதுர்பாவம் ஸூசிதம்.

(அ-கை.) "ஸஷணவிதாந"-வென்று தடங்கி யிவ்வளவாகபடுக்கை வாய்ப்பையும், ஆபரணநிசேற்றி யழகையும், ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்ய லாவண்ய நித்யஸௌவநங்களை ஸாமாந்யத꞉ அநுபவித்தாராய் நின்றார். இனிகிரீடசூடேத்யாதியான விஶேஷகஶ்லோகத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய திருமுடி தடங்கி திருவடியளவாக வவயவங்களைத் தத்ததாபரணங்களோடே,ப்ரத்யேகமநுபவிக்கக்கோலி, முந்தரமுன்னம் திருவபிஷேகத்தினுடையவும், அதினடியிலே ஸூர்யஞ்ஸூர்த்தின சூடையென்று சொல்லப்பட்ட திருவாரணவிஶேஷத்தினுடையவும்,ரத்நபந்தியானது,பெரியபெருமாளுக்கு, ஆதிராஜ்யஸூசகமாய்க்கொண்டு, திருமுகச்சோதி தான் ஊர்த்துவம் ப்ரஸரித்து, திருமுடிச்சோதியாய்த்துதோவென்று, ஸந்தேகிக்க வேண்டும்படியிருக்கிறதென்கிறார்.

கக. கிரீடவஸதாஜிராயிராஜஜலீகாரவேநுகாநீராஜநவஞ்சங்கிசைவரங்கிண꞉|

(வ்-ம்) ரங்கிண꞉ - ரங்கஹேஸ்ராஷீதி தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஆயிராஜஸ்ய ஹாவ꞉ ஆயிராஜ்யம் தஸ்ய ஜலீகா - ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை நன்றாகச் சொல்லாநின்றுள்ள, கிரீடஞ்ச வஸதா

(கக) திருவபிஷேகத்திலிருக்கும் மணிகளின் ஸமூகமானது, விபூதித்வயத்தையும் தநிக்கோல் செலுத்துமவ னிவனென்று சொல்லுமதாய், பெரிய பெருமாளுடைய திருமுகமண்டலச்சோதி, மேல்நோக்கி திருமுடிச்சோதியாயிற்றோவென்னும்படி ஜ்வலிக்கிறதுகள்.

வதயொ ஸூஊஹாரஸூஸ) ரநூாநாம்ராஜிஃ - திருவபிஷேகம், அதினதோபாகத்தில் ஶாத்தின வாபரணவிஶேஷ மிதின் ஸமாஹா ரத்தினுடைய ரத்நவரிஸையானது, உதூதஜுவம் யஷூிநு கூஊணி தக - ஊர்த்வமுகமாக, தரமா சுஸ)ா ஸூஜாதா ஸூரமிதா - அலையெறியானின்றுள்ள, ஐநூஶிவஊவஜஸ)காஞிஶிவ- சந்த்ரன் போலிருக்கிற திருமுககாந்திபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் பெருத்துன்னதமாயும், ஶிகாரத்நங்களாலே ஸர்வதிக்கிலும் ப்ரகாசியாநின்றும், மத்ஸ்ய ஸ்த்ரீரூபையான ரத்நாபரணங்களோடும், சூடாமணிகளோடும் கூடியிருக்கையாலே, அத்தை யாதிராஜ்யலக்ஷ்மிக்கு ஶ்ருங்கங்களோடும், பர்யந்தபர்வதத்தோடுங்கூடின வொருக்ரீடாபர்வதமாக வுத்ப்ரோக்ஷிக்கிறேமென்கிறார்.

கூஉ. ஶிவாரநொநூாவூஶிஶிஶிவஊாணிக)ஊகூரீஜஸவூ ஹரமவு ஹூஊணீகிரீடஜநூஊஹெ | ஸஊதூமஹுஸூதம்வீதவீஷ யிராஜ)ஶ்ரீயஐஹவீ யாகீ்ஶமவஶோஊணிஊவீநிதம்ஷம்தஊஹிதஃ||

(வ்-ம்.) ஶிஶிஶிஶி - திக்குக்கள்தோறும், ஶிவாயாமரநூழ-தெநொநூவூ்ரம் - நுணியில் புதைத்த ரத்நத்தாலே ஊர்த்வத்திலும் ப்ரகாஶியாநின்றும், ஊாணிக்ஸஹிதா ஊகூயூ ஷூாஹிவணவஜஸஞி ஶூமாணி யஸ,)தக - ரத்நங்களோடுகூடின மதஸ்யஸ்த்ரீ ரூபிகளான வாபரணவிஶேஷங்களாகிற ப்ரகாஶியாநின்ற கொடிமுடிகளையுடைத்தாயும், ஸஊதூமஹு தக ஷூ தஞு - உந்நதமாயும் பெருத்து மிருந்துள்ள, ரமஹ வு ஹொஜுணி ஊயம் கிரீடம் - பெரியபெருமாளுடைய ரத்நமயமான திருவபிஷேகத்தை, ஐஹ - இவ்விடத்தில், ஷீவூா ஷீவூத யொஃ சுயி ராஜஸ) ஹாவஷூ ஜெவ ஶ்ரீஷூஸ)ாஃ - சேதநாசேதநஸ்வாமித்வ லக்ஷ்மிக்கு, வ்ரியஶூ ஸாவாகீ்ஶஶூதழ - அபிமதமான லீலாபர்வதமாகவும், தழ-அந்த திருவபிஷேகத்துக்கு, சுஹிதஃ-நான்குபக்கத்திலும், வஶோயாஊணிஷூழ-அதோபாகத்தில் ஶாத்தும் ஸமர்ப்பித்த வாபரணத்திலுண்டான ரத்நத்தை, நிதம்ஷவீ - பர்யந்த பர்வதமாகவும், ஊநூஊஹெ - உத்ப்ரோக்ஷிக்கிறோம்.

(கூஉ) எல்லா திக்குகளையும் விளங்கச்செய்யும் திவ்ய ரத்நாதிசளோடு கூடின விந்த பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகத்தை, ஸகலஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு மிகவுகப்பானதோர் கிரீடாபர்வதமாக உத்பேரோக்ஷிக்குறோமென்று கருத்து.

(அ-கை.) மேலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே, திருமுகமண்டலத்தை யநுபவிக்கிறார்.

கூங. விஹரது மயி ரங்கிண: ஸ்மிதாலிகாலகஹாடகதிலகோர்த்வபுண்ட்ரப்ராஜிஷ்ணு ஸுதாஸரஶ்ஶஶாங்காம்புஜஸ்மயஹரஶுசிஸ்மிதம் முகம்||

(வ்-ம்.) அலிகாலகஹாடகாஶ்ச திலகாஶ்ச ஊர்த்வபுண்ட்ர ப்ராஜிஷ்ணு - கேஶபாஶபந்த ஸந்நிவேஶ விஶேஷம் நெற்றியில் தொங்குகிற முன்னுச்சி மயிர்கள் பொன்னாலே செய்த திலக ஸமாகாரங்களான வாபரணவிஶேஷங்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ர மிதுகளாலே ப்ரகாஶியாநின்றும், ஸுதாஸரஶ்ஶஶாங்க: அம்புஜம் தேஷாம் ஸ்மயம் ஹரதீதி தத் - ஶாசிஸ்மிதம் ஶுசிஸ்மிதம் யஸ்ய தத் - அம்ருதபூரிதமான தடாகம் சந்த்ரன் தாமரஸபுஷ்பம் இதுகளுடைய கர்வத்தைப் போக்காநின்றும் வெளுத்தும் ஸௌந்திரமாயுமிருக்கிற புன்ஶிருப்பையுடைத்தான, ரங்கிண: - முகம் - பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமானது, மயி - (குணலேஶமுமில்லாதே தோஷபூயிஷ்டமான) வென்னிடத்திலேயே, விஹரது - ஸங்கோசமில்லாமல் விளையாடக்கடவது.

கூச. முகபங்கஜீகமுகஸ்யோபரி த்ரிகண்டகம் திலகாஶ்ச கேஸரஶாத்ரவமௌக்திகா: | இஹ ரங்கபர்த்துரலிகே யாவத்தவத்காரஸ்ரீயம் ஹ்ராஸகணிவிஹ்ருதி||

(வ்-ம்.) த்ரய: கண்டகா யஸ்ய தத் - கண்டகாகாரமான மூன்றுரேகையுடைத்தான, ரங்கபர்த்து: - பங்கஜீக இவமுகஸ்ய-தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தினுடைய, உபரி - ஊர்த்வபாகத்தில், மௌக்திகைஸ்ஸஹிதா ஸமௌக்திகா:-முத்துக்களோடுகூடின, திலகா: - ஆபரணவிஶேஷங்கள், கேஸராணாம்ஶத்ரவ: - தாதுகளுக்கு ஶத்ருஶங்களாயிருக்கிறதுகள், இஹ-இந்த திருமுகமண்டலத்தில்,

---

(கூங)வெண்ணிறங்களான சந்திரன்முதலானவையின், செருக்கையடிக்கி இதுக்கவ்வருகில்லையென்றும்படியான அவ்வள வழகான புன்சிரிப்போடு கூடி விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளுடைய முகம், எங்களுக்கு ப்ரீதியை யுண்டுபண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(கூச) வண்டுகள் தாமரப்பூவிருக்கு மிடம் தேடி ஓடிவருமாகையாலே, இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகத்திலிருக்கும் முன்னுச்சி மயிர்கள், வண்டினங்கள்போல் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

அலகாநி - நெத்தியில் தொங்குகிற மயிர்களானதுகள், அபிமுகாயமாந ப்ருங்காவளீஸமூஹஶ்ரியம் - அபிமுகமாக வாராநின்றுள்ள வண்டுகளுடைய ஸமூகத்தினுடைய ஶோபையை, விஹஸந்தி - தரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய திருநெத்தியிலுண்டான ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, திருநெத்தியாகிற வர்த்தசந்த்ரவண்டத்தி லுண்டான வம்ருதப்பெருக்கென்கிற ஶங்காவஹமாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்தைத் தெளியப்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

௬௫. ஹ்ருதயம் ப்ரஸாதயதி ரங்கபதேர்ஜயதூர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் லலிதம் | அலிகார்த்தசந்த்ரஶகலஸம்பவிதாஸ்ரவதம்ருதஸ்ருதிம் ஸம்ஶயதே ||

(வ் ம்.) யத்-யாதொரு (ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, அலிகஶேவ அர்த்தசந்த்ரஶகலஸம்பவிதா-திருநெற்றியாகிற வர்த்தசந்த்ர கண்டத்தில் ஸம்பந்தையான, ஸ்ரவதம்ருதஸ்ருதிம் -அம்ருதத்தினுடைய பெருக்கை, ஸம்ஶயதே - நன்றாக ஶங்கிக்கும்படி பண்ணுகிறது. ரங்கபதே: - லலிதம் - ருஜுவான, தத் - என்றர்த்தஸித்தம், ஜயதூர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் - போக்யமான ஊர்த்வபுண்ட்ரரூபமான திலகமானது, ஹ்ருதயம் - ஸேவகஜநங்களுடைய மநஸ்ஸை, ப்ரஸாதயதி - தெளியப் பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுடைய திருப்புருவங்கள், இரண்டு திருக்கண்களாகிற தாமரைப்பூக்களுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற தேனைப் பாநம்பண்ணி அத்தாலுண்டான மதத்தாலே அதுகளை, தன் கீழிட்டுக்கொண்டு மேலிருந்து நர்தநம்பண்ணுகிற வண்டினுடைய பங்திகள்போல் ப்ரகாஶிக்கிறதுகளென்கிறார்.

௬௬. ஸரஸீருஹேக்ஷணயுகாந்தரஸ்தமதுபாநமத்தமதுபாவலீநிபே | ப்ருவௌ ... ஸ்வாது ...

---

(௬௫) சந்திரன் அம்ருதகிரணனாகையால், அர்த்தசந்திராகாரம்போல் விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாளுடைய நெத்தியில் அம்ருதப்பெருக்கென்று ஸந்தேகிக்கும்படியாக விளங்கும் திவ்யோர்த்வ புண்ட்ரமானது, ஸேவிக்கவருகிற ஜநங்களுடைய மநதைக் குளிரப்பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸம்ஹ்ருதஃ - ஸம்ஶ்லிஷ்டீக்ருதஸ்ய-நேத்ரயோ ருபரி - திருக்கண்களுக்கு மேலே, ப்ருவௌ - திருப்புருவங்கள் விலாஸநடந்ததுத்த இதிஸவிலாஸா லாஸ்யஸ்யமதிப்ருஷ்ணு க்ஷணி - லீலையொடுகூடின நர்தந ரீதியுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸரஸீருஹே-தாமரஸப்பூக்களை, கேஷாகர்வத்தாலே, ஸம்வநா தி - நன்ருக வணங்கும்படி பண்ணி, (ஸம்வநதி) - என்றவேண்டியிருக்க,தீர்க்கம்வந்தது,ஸம்வநாதேஶ்வோகவஶுஞாத்தாக் கஷ்டரோதீதிணிவிஸ்வமாகையாலே என்று கண்டுகொள்வது) உபரி - மேலே, ப்ருந்நருத்யத்ஸோபாஸனாம்பஜ்வத்யாதிரே-நர்த்தநம்பண்ணுநின்றுள்ள விரண்டு வண்டு பங்திகளோடு ஸத்ருஶங்களாக,பா ஸதஃ - விளங்குகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், பெரியபெருமாளுடைய, திருப்புருவங்களினுடைய விரட்டையானது திருக்கண்களிலே மந்மதபாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ராந்தியாலே,ஸமீபத்தில்வணங்காநின்றவிக்ஷுசாபங்களினுடையஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஶ்ரீஶார்ங்கத்தினுடைய, நர்த்தனஶோபைக்கு ஆசார்ய வம்ஶம்போல் ப்ரகாஶிக்கிறதென்கிருர்.

கஎ. ஸ்மரஶரநளிநப்ராந்தநேத்ரயோஃபரிஸரநம்ரிக்ஷுவாபஸ்வி | யாமக்ஷயதிரஃமராஜப்ருவோமத்ராரஙாசார்யவம்ஶ ஞந்ருத்தஶ்ரியஃ||

(வ்-ம்.) ஸம்ராஜஸ்ப்ருவோஃயாமம் - ஸ்பஷ்டம், நேத்ரயோஃ - திருக்கண்களிலே, ஸ்மரஸ்ய ஶரள நளிநே இதிப்ராந்தயாக - மந்மதனுடைய பாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ரமத்தாலே, பரிஸரநம்ரேள இக்ஷு வாபள தயொஸ்ஸ விபவஸ்யிஸ்ய தக் - ஸமீபத்தில் வணங்கினதுகளான கரும்புவில்லுக்களுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஶார்ங்கஸ்ய -

(கசு) வண்டுகள், தாமரஸத்திலிருக்கும் தேனைப்பருகி அதன்மேலிருந்து ஜங்காரம் பண்ணுமாப்போலே, பெரியபெருமாளுடைய இந்த விரண்டு கண்களாகிற புஷ்பத்திலிருக்கிற மகரந்தமாகிற ஸௌந்தரியத்தைப் புருகுகிற திருலதைக் கீழ்ப்படுத்தி நர்த்தநம் செய்யும் வண்டுபோல் இந்த புருவங்கள் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

(கஎ) மந்மதன்வில்லுபோன்ற பெரியபெருமாளுடைய, இரண்டுபுருவங்களும், திவ்யாயுதங்களிலொன்றுன ஶ்ரீஶார்ங்கத்துக்கு ஆசாரிய பரம்பரைபோல் விளங்குகின்றன வென்று கருத்து.

ந்ருத்தம் தஸ்ய - ஸ்ருதஸ்ய: - ஸ்ரீஶார்ங்கத்தினுடைய நர்த்தநத்தினுடைய வதிஶயத்துக்கு, ஸப்ரேக்ஷ: ஸா இவ-அதினுடைய வ்யாபாரம் புருவம் நெறித்த ப்ரகாரத்திலே யாகையாலே, ஆசார்ய வம்ஶம்போலே, உதயதி - ப்ரகாஶிக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்று ஶ்லோகம், திருக்கண்களநுபவமாயிருக்கிறது, அதில் முதல் ஶ்லோகத்திலே பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள் க்ருபாதிஶயத்தாலே, விலாஸங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வாவயங்களையும், ஸர்வாவச்சேதேந திருக்கண்மலராகப் பண்ணப்போகிறதுகள்போலே மூந்தர திருக்காதுகளை, வ்யாபரிக்கிறதுகளென்று சேவிக்கிறவர்களுக்கு நீட்சியாலே தோற்றும்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

கூஅ. க்ருபயா பரயா கரிஷ்யதோ ரணஸகலாங்கமிவஸ்வ தோகிதே நயநே | பரயஸம்ஶ்ரவஸீ ஸமாஸ்த்ருணாதே இதிரெ வெப்ருணவிதர்கிரங்கதே நயந: ||

(வ்-ம்.) ரங்கஸ்ய நேத்ரா நாயகஸ்ய நேத்ரே-திருக்கண் மலர்கள், பரயா-பூர்ணையான, க்ருபயா - பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே, ஸகலமங்கம் தக-ஸமஸ்தமான வவயவத்தையும், ஸர்வத: - ஸர்வாம்ஶத்தாலும், க்ஷண - திருக்கண்மலராக, கரிஷ்யதோ ரணேகிவ-பண்ணப்புகுகிறதுகள்போல், புரஃ-முந்தற, ஶ்ரவஸீ - திருச்செவிகளை, ஸமாஸ்த்ருணாதே- வ்யாபரிக்கிறதுகள், (இவ்விடத்தில் வர்க்கத்ருதிஹாவத்தாலே ஸந்திகார்யமில்லை.) என்று, ஜெந வெப்ருண-தீர்க்கஸ்வபாவஹேது-நீட்சியாலே, விதர்க்கி-அபிஸந்திக்கிறார்கள். (இவ்விடத்தில் ஶேவகஜநாஜ்ஞி கஸ்யாஹார்யம்.)

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய, வைஶால்யாதிகுணங்களுடைய, திருக்கண்மலர்களானதுகள், திருக்காது திருமூக்குகளுடைய ப்ரதிரோதத்தாலே அவ்வருகு போகமாட்டாதே, அவ்வளவிலே யலமாவாகாநின்றுகொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று பிணங்காநின்றுள்ள விரண்டு மத்ஸ்யங்கள்போலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு என்னிடத்தில் கிருபையைப்பண்ணக்கடவதுகளென்கிறார்.

கூகூ. ஶ்ரோநாஸாரோதாதவயிகவோரமாயிதமதே விஶாலஷ்டாயதக்ஷிரஶிரதாத்யவரெ | தியொபவ

(கூஅ) பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள், காதளவோடி விசாலமாயிருக்கையாலே, தன்னைப்போல் செவிகளையும் பண்ணப்புகுகிறதுகளோவென்று தோற்றுகின்றதென்று கருத்து.

ஸ்யூதஸ்ரோதஸதமாஸம் ஸம்மயி தே க்ரியாஸ்தாம் ஸ்ரீரங்கபுண்டரீகந
யநே விதயதாம்॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கே புண்டரீகாக்ஷீ தஸ்ய ஜேஞ் வதயதே - ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகையாலே கோயிலி லபிநிவேஶமுடைய பெரியபெருமாளுடைய தாமரைப்போன்ற திருக்கண்கள் விஸாலே தீர்க்கே ஸிதஸிதே ஸாதாரே ஜவ-அகன்றும் பெருத்தும் நீண்டும் அதிககாந்தி மத்துக்களாயும் குளிர்ந்தும் அல்பம் சிவந்தும் வெளுத்ததுகளாயுமிருந்துள்ள, ஶ்ரவஸீ ச நாஸாச தேஷாம் ஸம்ஹாரஃ தஸ்யாரோய ஸ ஸாக-யதா ஶ்ரவஸ்ஸ ஹிதா நாஸா தஸ்யாரோய ஸ ஸாக - திருக்காதுகள் திருமூக்குக்களுடைய தகைவாலே, தத வயியுஸ்ய தக வோஹாயிதம் தயயோர்வெஷு - திருக்காதுகளையும் திருமூக்கையும் எல்லையாகவுடைத்தாய், ஊஞ்ஜல்போலாசரிக்கிற கமநத்தையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு, மியோபஸஸஸயாஹ்யாஜள - ஸ்வரி தளவ ஶஹாள தயொ ஸம் ஸவி ஜஹிதே - ஒன்றுக்கொன்று கட்டப்பட்ட ஜிகீஷையுடைத்தாய் துடியாநின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களினுடைய விரட்டைபோலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு, மயி - தயநீயனான வென்விஷயத்தில், தயாம் - க்ருபையை, க்ரியாஸ்தாம்- பண்ணக்கடவதுகள்.

(அ-க.) இதில் க்ருபையாகிற தீர்த்த ஸம்ருத்தியாலே கரையளவும் வந்து ப்ரணமம் பண்ணுகிறவர்களை, நல்ல வரவைக் கேட்கிறதுபோலிருந்து குளிர்ந்து தெளிந்திருந்து கர்ணாந்த விஶ்ராந்தமாயிருந்துள்ள, திருக்கண்மலர்களாகிற விரண்டு ப்ரவாஹங்களின் பார்வையாகிற வலைவரிஸையானது, என்னிடத்திலலையெறிந்து ஸத்தைபெறக் கடவதென்றுபெரியபெருமாளை ஸம்போதித்தருளிச்செய்கிறார்.

க00. ஸம்ஸாராப்தேர்கம்போஜம் ஹ்ருஷிகேஷப்ரணவஸ்வர்கதி
க்லேஷ்டஸம்ஸீதா। மயிரங்கமயநாதலக்ஷ்மீ கடாக்ஷாவலிர்தாவீ
க்ஷணவீ விஸதே திஸாஸ்॥

(கக) அகன்று நீண்டு விஶாலமாய், கடைக்கண் சிவந்து சுற்றிலும் வெளுத்து நடுவில் கறுத்து கருவிழி பொருந்தி, மிக வழகாயும், கடாக்ஷவிசேஷாதிகளாலே போர்செய்யும் இரண்டு மத்ஸயங்கள்போல்விளங்குகிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்மலர்கள் என்னிடத்தில்தயைபண்ணட்டும்.

(வ்-ம்.) ஸௌரம்ஜய ந - கோயிலிலே தாம்போலே எல்லாருக்கு முபாயோபேய பூதரான பெரியபெருமாளே! ஈக்ஷாஃ - திருக்கண்களாகிற, ஸரிதாஃ-ஆறுகளுடைய, கரூணா வாஸ்தக நகஹநஹா-க்ருபையாகிற ஜலஸம்ருத்தியாலே; கரையேறினதாய், ஹணதாம் ஸாமதிகீ - ஈதவவ - ப்ரணாமம்பண்ணுகிறவர்களை நல்ல வரவாவென்று கேட்கிறதுபோலிருப்பதாய் ஹஸஹா வஸா ஸீதாஃ-தெளிந்தும், குளிர்ந்துமிருப்பதாய், கணஹொஷ ஸீவ கணஹ தஹவா உவ கணிகா - திருச்செவியளவும் ப்ரகாஶிப்பதாய், வஷா-விலக்ஷணையான, வீக்ஷணாநெ வீவ யஹாஸாஸஹதிஃ-மயி-என்னிடத்தில், ஸாக -ப்ரஸரிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமூக்கு, அழகுடைய ஒரு கல்பலதைபோலவும், புன்சிரிப்பு, அதினுடைய புஷ்பம்போலவும், அதரத்தின் கீழ்ப்ரதேசமும், தாடைகளும், அதினுடைய தளிர்போலவும், ப்ரகாசிக்கிறதென்கிருர்.

௯0௧. விஹஸதி நாஸாகல்ப கவஹ்ரீஸௌவரமநியஸ ஸ்மிதவேிதஹவகஸஸஹஹகவொஹஹவஹவொஹஸிதஃ॥

(வ்-ம்.) ஸமநியொயஸ - நாஸா - திருமூக்கானது, ஸூா - ஸந்தரையான, கல்பகஸ வஹ்ரீவ - கற்பகக்கொடிபோலவும், ஸ்மிதவேி - மந்தஸ்மிதமும், தஸ நவ கஸஸவ - அந்த கல்பகலதையினுடைய நூதனமான புஷ்பம்போலவும், ஹஹகஹ கவொஹஹவ - தெஷா ஸஹாஹாஸ்து - மெவ்வாய்த் தாடைகளுடைய ஸமுதாயமும், வஹவஸ உஹஸிதவ உஹஸிதம் யஸ - தளிரினுடைய விகாஸம்போலிருக்கிறவிகாஸத்தையுடைத்தானதாகவும், விஹஸதி - விளங்காநிற்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தினுடைய திருமகரக்குழைகளாகிற மத்ஸ்யங்கள், திருக்கண்களாகிற ப்ரதிமத்ஸ்யங்களா

---

(௯00) எங்களுக்கொரு தாம்போலிங் செழுந்தருளியிருக்கும் ஓ பெரிய பெருமாளே! கிருபைகளால்பரிபூர்ணமா யதனுல் ஸுப்ரஸன்னமாக விளங்கும் தேவரீருடைய திருக்கண்களுடைய பார்வையின் வீச்சானது என்னிடத்தில் விழட்டும்.

(௯0௧) திவ்யாங்கசோபையுடைய விந்த பெரியபெருமாள், கொடி தழையிவை முதலானவையோடு கூடின கர்ப்பகவிருக்ஷம்போல் விளங்குகிருர்.

லே யடியுண்டும், திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையுண்டும், ரோஷத்தாலேபோல்; ரத்நகாந்திகளாகிற ஜ்வாலைகளைக் கக்காநின்றுகொண்டும்,முன்னுச்சிமயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, திருத்தோளாகிற கரையில், புறளுகிறதுகளென்கிறார்.

க௦உ. நயநஶஃரவிஜளகணாவாஶரவராஜளராஷஜவஷாலதாவிஜஷஜஸீராஹீரஜள | வரிஷிஜஉகாஉலெஶவஷாஉவஸவெஷாஉநாணிஉகரொஉ ளராமயாயாஜாதாஜெ:॥

(வ-ம்.) யாரவஹதீதியாயா: - ரமயாயாவள வாஜூதாஷிஷஸ்ஹ-நயநேவள ஶஹ ரள தாஹூாஂ விஜள - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலே யடியுண்டதுகளாயும், கணாவெவவாஶள தாஹூா உவராஜள - திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையப்பட்டதுகளாயும், ராஷ ஜவ - ரோஷத்தாலேபோல், உஜயாஜவா வீஷஷி-பூக்கொத்துகள்போலிருக்கிற தேஜஸ்ஸுக்களை, உஷஉஷள-நன்றாகக் கக்காநின்றுமிருந்துள்ள, உணிஉயள உகரொஉ ள-ரத்நமயங்களான ப்ரஶஸ்த திருமகரங்களானதுகள், வரிஷிஉ கஉ காநா உாஷிலெஷவெஶவஂ யஷஹாஜா - நான்கு பக்கங்களிலும் தொங்காநின்றுள்ள முன்னுச்சி மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, கஸா வெவ வெஷாதாஉநா-திருத்தோளாகிற கரையை லக்ஷீகரித்து, ஷாஉ: - புறளுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில் திருவதரம் விலக்ஷணமாணதாமரைப்பூவாகவும்,திருச்செவிகள் வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளாகவும், திருக்கண்கள்மத்ஸ்யங்களாகவும், திருமூக்குப் பாசிக்கொடியாகவும், கர்ணாபரணங்கள் மத்ஸ்யவிஶேஷங்களாகவும், முன்னுச்சிமயிர்கள் ஸமீபத்தில் கறுத்திருந்துள்ள தோட்டங்களாகவும், அதிவிலக்ஷணமாகவுமான பெரியபெருமாள் திருமுகமண்டலமாகிற ஸரஸ்ஸானது, எப்போது மெனக்கபிமுகமாகவர்த்திக்கக்கடவதென்கிறார்.

க௦௩. கயாஉயாராஹொஜஂதணாவாஶஜணாஷிகாவஷயஉஷிஉாஉாஹாராஂஹெஜவதுவஶஷிரஜ । நயநஶஃராநாஸாலெஶவாஷவஷிகணிஜ காஉகாஉஷகஶெணீவயஜெ நீஷவவநாவஷி॥

(க௦உ) பெரியபெருமாளுடைய திருச்செவியையடைந்துத் தோளளவும் தொங்குகின்ற இருதிருக்குண்டலங்களும் மிக விளங்குகின்றன.

(வ்-ம்.) [illegible] - திருவதரமாகிற போக்யமான தாமரைப்பூவையுடைத்தாயும், [illegible] - வளைபோலிருக்கிற திருச்செவிகளாகிற வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளையுடைத்தாயும், [illegible] - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களையுடைத்தாயும், [illegible] - திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியையுடைத்தாயும், [illegible] - கர்ணாலங்காரங்களாகிற மத்ஸ்ய விசேஷங்களை யுடைத்தாயும், [illegible] - முன்னுச்சி மயிர்களுடைய பங்தியாகிற ஸமீபத்திலுண்டாய் கறுத்திருக்துள்ள வநங்களுடைய பங்தியுடைத்தாய், [illegible] - அதிவிலக்ஷணமான, [illegible] - கோயிலுக்காஹ்லாதகரான பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமாகிற தடாகமானது, எப்பொழுதும், [illegible] - எனக்கபிமுகமாக, [illegible] - வர்த்திக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்தானது, பருத்திருந்துள்ள பாக்குமரத்தினுடைய இளங்குருத்து, ஸங்கம், இதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு தஸ்கரமாய், புருஷோத்தமத்வஸூசகமான ரேகாத்ரயயுக்தமாகையாலே, ஸ்நேஹத்தாலே ஆலிங்கநம்பண்ணிக்கொள்ளாநின்ற பெரியபிராட்டியார்களுடைய, வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளினுடைய பொன்வளைகளாலே விளையாட்டாகப்பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோலே, ப்ரகாஶியாநின்றுகொண்டு, அதிவிலக்ஷணமாய், ஸ்வாநுபவதத்தால், என்னை ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவதென்கிறார்.

௧௦௪. [illegible]

---

(௧௦௫) செவ்வாயாகிற செந்தாமரையோடும், வளைந்த திருச்செவிகளாகிற தாமரைக்கொடியோடும், திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலும், திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியோடும், முன்னுச்சி மயிர்கள் அருகிலிருக்குமொரு திவ்யத்தோட்டங்களோடும், கூடிவிளங்குகிற இத்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமாகிற வொரு ஸரஸ்ஸு இடைவிடாதென் கண்முன்னே யிருக்கக் கூடவதென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கவஸ்துநாதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, உச்ச்ரிதயோ:-க்ரமுகஸ்ய தருணா ஶ்ரீர்வா கம்பு ஶ்ச தயோ:- ப்ரலம்பஸ்யேவி ஸ்வ:- பருத்ததுகளான பாக்குமரத்தினுடைய விளங்குருத்து ஶங்க மிதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு சோரமாயும், ப்ரணயேந விஶ்வ மஹிஷ்யோ: ஶ்லிஷ்டயோ விஶ்வம் ஹாரவதயோ: கு ந்தலாவிவ கராளதயோ: கநகவலயயோ: க்ரியயா ஸம்கர ஷாரேவாயஸ்ய ஸ ஏவ - ஸ்நேஹத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷித்த பெரியபிராட்டி பூமிப்பிராட்டி இவர்களுடைய வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளில் ஸ்வர்ணவளைகளாலே விளையாட்டாகப் பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோல், பாஸுரது - ப்ரகாஶியாநிற்கிற, ஸ: - அதிவிலக்ஷணமான, கண்ட: - திருக்கழுத்தானது, மாம் - என்னை, ரமயது - ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் "பாஹூஸாயாமேவ்ய" இத்யாதியாலே, லோகமடங்கவிதுகளைப்பற்றி யிருக்கையாலே, புவநமாகிறபெரியலாட்டணத்துக்கு; இரண்டாதாரஸ்தம்பங்கள் போலவும், பிராட்டியோடு நித்யஸம்சலிஷ்டங்களாகையாலே அவளாகிற வானைப்பெண்ணுக்குக் கட்டும் ஸ்தம்பங்கள்போலவும், ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கையாலே அவர்களாகிறவானைஸமூஹத்துக்குப்ரஹரணஸாதநங்களான,உலக்கைகள்போலவும், ஆதிஶேஷனுடலோடும்பெருத்தமாலையோடும், சேர்ந்து, சந்தநாகிருதங்களா யிருக்கையாலே, அதுகளோடும், விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற, பெரியபெருமாளுடைய திருக்கைகள், என்னுடைய, பயநிவ்ருத்திக்குபாயமாகக்கடவதுகளென்கிறார்

கoரு. ஸ்திஷ்டௌ நபஸ்ஸத்மநோ பவநஸ்யோத்யஸ்ய கம்பௌ கரேணோராரோநாவஶிகரிவ ப்ரோந்நாமமஸ்யள ஹஸ்தீந்த்ரஸ்ய தஸ்வஸ்தி கரிதஸ்யா ஷ்விஷவளஜாளமஹேயா ஸாமேய மஹிரங்க ப்ரணயிந:॥

(வ்-ம்.) ரங்கப்ரணயிந:-பெரியபெருமாளுடைய, பவநமேவ ப்ரபஞ்சஸ்ய-லோகமாகிற பெரிய லாட்டணத்துக்கு, ஸ்திஷ்டௌ ஸ்தம்பௌ - ஆதாரங்கள்ளான ஸ்தம்பங்களாயும், கமலேவக

(கoச) இளம் பாக்குமரத்துக்குருத்தினுடையவும், சங்கத்தினுடையவும் ஶோபையை அபகரித்து, வாழைத்தண்டுக்கு நிகராய்,பொன்வளையா லலங்கிருதமான பூமிப்பிராட்டிவர்களுடைய திருக்கைகளால் ஆலிங்கநம் செய்யப்பட்டதனுலுண்டானரேகலோ வென்னும்படி திவ்ய ரேகாத்ரயத்துடன் பிரகாசிக்கிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்து என்னை ரமிப்பிக்கட்டும்.

ரெணாஹஸ்ய: - பெரியபிராட்டியாராகிற பெண் யானைக்கு, ஆலாநா:- கட்டுத்தறிகளாயும், ஈரய ஸைவ-கரிண ஷேஷாம் வ டாதஸ்ய உதயஸ்ய ஊஹஸ்ய - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளாகிற வானைக் கூட்டத்துக்கு ப்ரஹாரோபயோகிகளான உலக்கைத்தடிகளாயும், ஹணிநாதி - ஷீதா ஸுக தாஸாம் - வ்யதிகரிதெ ந ஸதி ஷோ விஷவ: யயோஷ்ய - ஆதிசேஷனென்ன, பெருத்த திருமாலை யென்ன விதுகளோடு, அதுகளென்றும்,இதுகளோடுஅதுகளென்று ம் ஸந்தேஹிக்கும்படியான வதிஶயத்தை யுடைத்தானதுகளாயிருக் கிற, ஹஜா - திருக்கைகளானதுகள், தெ-ஸம்ஸாரபீதனுண வென் னுடைய, ஹயஸ்ராஹாவாயாஹய - பயநிவ்ருத்திக்கு, சுஷி-அபிமு கமாக, ஹயாஷா-ஆகக்கடவதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், ஸமுத்ரத்துக்கெதிராக, கரையில் படுக்கையைத்தி ரும்பவும், விபீஷணனிடத்திலாசையாலே அங்கீகரிக்கைக்குப்போல், ஆதி சேஷனிடத்திலொருத் திருக்கையைத்தலைகணியாகவைத்து, ஒருதிருக்கை யை நீட்டிக்கொள்ளாநின்றுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய வாச்ரிதேஷ் டப்ரதாநத்தி லாஸ்தையாலே நீண்டதிருக்கைகளுடைய விரண்டையுமுபா ஸிக்கிறேனென்கிறார்.

கoசு. வநிஜஷயிதொவெஷாஶயநாம்விபீஷணகதாகா தாநரிவவாரஸதஹம்ஸ்ரீரம்பிண:ஹணிவம்மவெ ஸஹவஜ யத: கஷிககதி ஸாரயதொஹஜஜயவி ஸஷாகாநஶ்வா ஊஹீவஹவாஹஸஹா

(வ்-ம்.) ஜஷயித: வநி - ஸமுத்ராபிமுகமாக, (திதீயாஸா நெஸாவவிஹக்ஷஸஸி:) வெஷாயாம் ஶய்யாதாம் - கரையில்

(கoரு) அகிலபூமண்டலத்துக்கொரு ஆதாரமாயும், பெரியபிராட்டியா ரை வெப்பொழுது மாலிங்கநம் செய்வதுகளாயும், பக்தஜநங்களுக்கு ரக்ஷக ங்களாயும், சாத்துப்படி சாற்றி வெண்மையாக யிருப்பதால், திருவநந்தாழ் வான்மேல் ஶாய்ந்திருப்பதாலும் அவருடைய சரீரமோ? புஷ்ப திருமாலை யோவென்று ஸந்தேஹாஸ்பதங்களுமாக விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளு டைய புஜங்களெனக்கு அபயங்களாகட்டுமென்று கருத்து.

(கoசு) முன்பு கடற்கரையில் தற்பஶாயியாய், விபீஷணாழ்வானுக் கப யம் தந்து அதனு லவரிடத்திலுண்டான வாதராதிஶயத்தாலே, மறுபடி யவ ருக்கந்த ஶாய்ந்தபடியைக்காட்டி அவனை அங்கீகரிக்கைக்குப்போல் அநந்த ஶாயி யாய், ஒருதிருக்கையைத் திருமுடிகீழும், ஒருதிருக்கையை வாதிசே ஷன்மீது வைத்து மத்யுதாரங்களான அப்படிப்பட்ட இந்த புஜத்வயங்களை யும் ரக்ஷகமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

படுக்கையை, வ-நः-திரும்பவும், விபீஷணே கள த-கஞூஸாக -விபீஷணாழ்வானிடத்தி லாதரத்தாலே, வ-ஸஹ த-ிவ-புரஸ்கரிக்கைக்குப்போல,ஶணீநாம வ-ஂஶவஸூஸிநு-திருவநந்தாழ்வானிடத்தில், கஞிக - ஒரு திருக்கையை, ஸஉவஷய தः - நன்ருன உபதாநமாகப்பண்ணுநின்றும், கஞிக-மற்றதிருக்கையை, வ௵ஸாரய கः-நீட்டாநின்றுமிருக்கிற, ஶ்ரீரஂஶிணः-பெரியபெருமாளுடைய, ஸஷா-எப்பொழுதும்,ஊரெந-ஶ ஊாஉ-கொடுக்கையிலாஸ்தையையுடைத்தாய், சுதவணவஜீவ-ிழ-நீண்டிருக்கிற, ஸ-ஜயொஃ-யழ-திருக்கைகளுடைய விரண்டை, உவாஸூஹெ-த்யாநிக்கிறேும்.

(அ-கை,) இதிலும் ரத்நமயமான, மோதிரம் ஸ்வர்ணஹஸ்தபூஷணம் புஜவலம் மிதுகளே நகங்கள்சேர்ந்து பெருத்துதிருவனந்தாழ்வான்மேலேநிர்பபரமாகப்படிந்திருக்கையாலே தளிர்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைத்தாய் ஸ்படிகமயமான திண்ணைமேலே, படிந்திருந்துள்ளகற்பகக்கிளைகளை மிகவும் பரிஹஸிக்குமாப்போலிருத்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருக்கைகளிரண்டையும் உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறேமென்கிருர்.

கா௭. க-ஸ-ஜஹரா௵ஸளஸுஷிகவெஷிஶயளவிடிவாவஉரத ரொஃவரஂவரிஹஸத யரஂஶஹ-ஜः।பஹ-உணிஉ-ஜி காகநககஂகணநெஷாவ-௵யெः கிஸ௵யிஷொஃயஂஶணிநிநிஹ-ரவஸ-ஹிஉஉः॥

(வ்-ம்.) பஹ ா உணி உ-ஜி காः கநக கஂகணெ ஷெவ-௵யளவநெதः - அநேகங்களான ரத்நமோதிரங்கள் ஸுவர்ணமயங்களான கரபூஷணங்கள் பாஹுவலயங்களிவைகளாலே, கிஸ௵யொஸராஸூிதக - தளிரையுடைத்தாயும்,ஶணிநி-திருவநந்தாழ்வானிடத்தில், நிஹ-ரஂ ஸ-ஹிழ -பரமெல்லாமநந்தாழ்வானிடத்தில் வைக்கையாலேஅதில்லாமல் படிந்திருக்கிறதாயும், வயு-பெருத்தும், க-ஸ-உ நாஂஹரெணா௵ஸள-புஷ்பங்களினுடைய ஸமுதாயத்தாலே நிர்வ்யாபாரங்களாயும், ஸுஷிகஉயவெஷ ாஂ ஶயாநெத உதிதள-ஸ்படிகக் கல்லுக்களாலே செய்ததிண்ணை மேலே படிந்திருந்துள்ள, கஉரவ தரொः-கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய, விடிவள - கிளைகளை, வரழ - மிகவும், வரிஹஸக -பரிஹஸியாநிற்கிற, ரஂஶஂஹ-நகி

(கா௭) தங்களுடைய ஶோபைமுதலானவதிஶயத்தால் கல்பகவிருக்ஷத்தைப் பரிஹஸித்து விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திண்டோள்களிரண்டையு மடைகிறேனென்று கருத்து.

ரக்ஷதீதி ஹஸ்ததோர்த்வயம்- திருக்கைகளுடைய விரட்டையை, உபேம: - அடைகிறோம்.

(அ-கை.) இதிலும், ஜகந்மாதாவாகையால், அகிஞ்சநஅநந்யகதிகளான நம்முடைய ரக்ஷணவ்ருதத்துக்கு காப்புக்கயிறான, நல்லவலயத்திலும், வீரபத்நியாகையாலே, பராக்ரமஸூசகமான, ஸ்ரீசார்ங்க நாணினுடைய வரச்சலாலுண்டான வடிவின், காடிந்யத்திலும், ஸுகுமாரியாகையாலே, புஷ்பமாலையென்கிற ப்ரமஹேதுவான மார்தவத்திலும், மிகவுமாசையுண்டாக்கி பெரியபிராட்டியாருக்கு, க்ரீடார்த்தமான தலைகணியாய் அவளுடையவிஸ்மயநீயமான முன்னுச்சிமயிர்களாலே, அடையாளமிடப்பட்ட பெரியபெருமாளுடைய விரண்டு திருக்கைகளும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிற தென்கிறார்.

௧௦௮. ஆஶ்ரிதாவநக்ருதகங்கணஶோபநகடகவிக்ரமைககர்ண-
ஜபஶார்ங்கஜ்யாகிணகர்கஶஸூநதாமஸ்ரங்மோஹநமார்தவே
தோர்த்வயம் பஹுஶ: ஸ்ப்ருஹயா கமலாக்ரீடோபதாநம்பவத்
ஶ்ரீரங்கேஶ்வரஸ்ய விஜயதே ஶ்ரீரங்கஸம்போகஸம்ப்ருத: ||

(வ்-ம்.) ஆஶ்ரிதாவநக்ருதகங்கணம் தஸ்மிந் - என்னுடைய ரக்ஷணநியம ஸூசகமான காப்புக்கயிறான, ஶோபநம் கடகம் தஸ்மிந்-நல்ல வலயத்தில், விக்ரமை: கர்ணஜபஸ்மிந்- பராக்ரமத்துக்கு ஸூசகமான, "கர்ணஜபஸ்ஸூசக உச்யதே:" ஶார்ங்கஸ்ய ஜ்யா கிணஸ்ய கர்கஶே தஸ்மிந் - திருச்சார்ங்கத்தினுடைய, நாணியாலுண்டான வடுவின் காடிந்யத்தில், ஸூநதாம ஸ்ரகிதி மோஹநஜநகே தஸ்மிந் - புஷ்பமாலையென்கிற மோஹஹேதுவான, மார்தவே-ம்ருதுத்வத்தில், பஹுஶ:-அதிகமாக, ஸ்ப்ருஹா- ஆசைக்கொளுத்தி, கமலாயா: க்ரீடோபதாநம் - பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான தலைகணியாக, பவத்-ஆகாநிற்கிற, ஶ்ரீரங்கேஶ்வரஸ்ய-ஸம்போகஸம்ப்ருதஸ்ய ஹஸ்த-தோர்த்வயம் - விஜயதே - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகிறது.

(அ-கை.) இதிலும், ஸம்ஸாரதாபார்த்தருக்கு, திருமுகமண்டலமாகிற வம்ருதஸரஸ்ஸின் வழியையுபதேசிக்கிறதுபோலவும், அந்த திருமுகத்தாலே, இது அவர்களுக்கு வரப்ரஸாதியென்று காண்பிவிக்கப்பட்டது போலவும், தாமரைப்பூக்களிலுண்டான ரோஷத்தாலே சிவந்ததுபோலவுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியான திருக்கையை ஆஶ்ரயிக்கிறே னென்கிறார்.

(௧௦௮) பெரியபெருமாளுடைய விரண்டுதிருக்கைகள், பெரியபிராட்டியாருக்குத் தலைகணியாம், அவருடைய முன்னுச்சிமயிர்கள் பட்டதனுல் மிக மேன்மையாக விளங்குகிறது என்று கருத்து.

க0கூ. ஸந்தப்தாநாம் வக்த்ராப்³ஜஸாரஸ ஸீமாநம் தி³ஶதிவ ஸ்வ
யம் வக்த்ரேணேத³ம் வாஞ்சிததி³தி ஸந்த³ர்ஶிதமிவ । கராம்போ⁴ஜம் ஸரோஜா
நாம் ஸரோஷாத் பாடலிதமிவ ஶ்ரயாமி ஸ்ரீரங்கேஶயிதுரநந்யோபதா⁴
நீக்ருதமஹம் ॥

(வ்-ம்.) ஸந்தப்தா: - ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதித்தவர்களுக்கு, வக்த்ராப்³ஜஸாரஸ்ய - திருமுகமண்டலமாகிற அம்ருத ஸரஸ்ஸில், ஸீமாம் - சேரும்படியான வழியை, திஶதிவ - உபதேசிக்கிறதுபோலிருக்கிற, வக்த்ரேண - திருமுகமண்டலத்தாலே, ஸ்வயம் - தானாக, இத³ம்-இந்த திருக்கையானது, வாஞ்சாதீதத³:- அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுமது, இதி-என்று, ஸந்த³ர்ஶிதமிவ-நன்றாகக் காண்பிக்கப் பட்டதுபோலவுமிருக்கிற, ஸம்ரோஹாணாம் வநஸ்த²ஸ்ய - ராகி³தயா - தாமரைக்காட்டிலுண்டான ரோஷத்தாலே, பாடலிதமிவ - சிவந்ததுபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கேஶயிதஸ்ய-கோயிலிலேசாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, அநந்யாநந்யாநந்யாநீ தயாக்ருதம் - தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட, கராம்போ⁴ஜம் ஸரோஜமிவ கரஸ்த²ம்-தாமரைப்பூப்போலிருக்கிற ஒருதிருக்கையை, ஶ்ரயாமி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதிலும் பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, திருவபிஷேகத்தை நன்றாசத்தொட்டு, ப்ரம்ஹருத்ராதிரர்களுக்கும் நிர்வாஹகராகையாலே,இது யிவர்க்கே தகுமென்று சொல்லுகிறது,முழந்தாலளவும் நீண்ட மற்ற திருக்கையானது இரண்டு திருவடியும், உபாயாந்தர ஶூந்யர்க்கு முக்யமான உபாயமென்று வ்யக்தமாகச் சொல்னுகிறதென்கிருர்.

கக0. கிரீடம் ஸ்ரீரங்கேஶயிதுரநவதா⁴நீக்ருதமஹோ ஜா
விர்யேஶாயீஶக்ஷ்வாந்தூபூஜாதிஸம்ஸ்வஶ்ரயவத: । நிஹீநாநாம் ஸர்வம்
ஶரணமிதி பா³ஹுஸ்ஸ்தி²ரதரஸ்தா²பும்ப்³ருவத் வாதாம்பா³ஜ்யாம
ஜோஜாநாநிஹித: ॥

(க0கூ) தாமரஸம்போல் சிவந்து திருமுடியின் கீழ்வைத்திருக்கு மொரு திருக்கையானது, ஸம்ஸாரத்தால் பீடையுண்டவர்களுக்கு இது தாபஹரமாணதென்று திருமுகத்தைத் தொட்டுக்காட்டுவதுபோல் விளங்குகிற திருக்கையைஆசிரியிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, ஶயிதஸ்ய - ஶாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உபதாநீக்ருத꞉ ஹஸ்த꞉ - தலைகணியாகப்பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, கிரீடம் - திருவபிஷேகத்தை, ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய - நன்றாகத்தொட்டு, விதேஶ்ச ஶம்போஶ்ச தயோ ரபீஶ꞉ ஶ்வாஸ꞉ - பிரம்ஹருத்ரர்களுக்கும் ஶேஷியாகையாலே, வர்த்ததே - தகுந்திருக்கிறது, இதி - என்று, வக்தி - ஶொல்லுகிறது, தஸ்மாதித꞉ - அந்த திருக்கையைக்காட்டிலும் வேறாய் ஆஜாநுமுழந்தாலளவும், நிஹித꞉ - நீட்டப்பட்ட, பாஹு꞉-திருக்கையானது, கம்பலஜ இவ பாத - தயோ யத்பதம்-தாமரைகள்போன்ற திருவடிகளுடைய விரட்டையானது, நிஹீநாநாம்-உபாயாந்தர ஶூந்யர்க்கு, ப்ரதானம்-ப்ரதானமான, ஶரணமிதி-உபாயமென்று, ஸ்பஷ்டம்-வ்யக்தமாக, ப்ரூதே - ஶொல்லுகிறது.

(அ-கை.) இனி மூன்றுஸ்லோகம், பெரியபெருமாளுடைய, திருமார் வநுபவமாயிருக்கிறது, அதில் முதல் ஸ்லோகத்தில், திருமார்பு பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான வொரு ஶய்யாக்ருஹமாகிறத்தாலே அத்தையுபாஸிக்கிறேனென்கிறார்.

ககக. கௌஸ்துபஶ்ரீவத்ஸம் காலாதந்துஸம்ஸ்தீர்ணவிதாநங்களஸ்த ஹஸ்தவிகீர்ணம் | நாநாஜாதிவிஷாணொர்வைவிதம் வக்ஷோ வேதவேதஹஸ்தவாஸொரம்ஶவபும்ஸஹோர꞉||

(வ்-ம்.) கௌஸ்துபஸ்ரீவ தாஸ்ரம் வீசும்-ஶாத்துப்படிகர்ப்பூரங்களாலே பூஶப்பட்டதாயும், காலாதந்தூத்தொவதல்ப யஸ்ருதக-முல்லைமாலையை படுக்கையாகவுடைத்தாயும், ஸ்தோணீநாம் ஸர꞉ விதாநம் யஸ்ருதக - ஶ்லாக்யங்களான ரத்நபங்திமை மேல்விரியாகவுடைத்தாயும், களஸ்தஹ வதவஸ் ஸ்தீவொயஸ்ருதக - ஸ்ரீகௌ

(கக0) பெரியபெருமாளுக்குத் தலைகணியாக விளங்குமொருதிருக்கை, உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைத்தொட்டு,ஸர்வேஶ்வரனுகையாலே இது இவர்க்குத் தகுமென்றும், மற்றொரு திருக்கையானது முழங்காளளவும் தொங்குகிறபடியால், திருவடிகளைத்தொட்டு, பிரம்ஹாதிகளுக்கு மிது ஶரண்யமென்று சொல்வதுபோல் விளங்குகின்றன.

(கக்க) பச்சைகற்பூரம் கலந்த சாத்துப்படி முதலானதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாலே,பெரியபிராட்டியாருக்கொரு திவ்யக்கிரீடா க்ரகம் போல் விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பை இடைவிடாது பசிக்கிறேனென்று கருத்து.

ஸ்துபத்தை மங்களதீபமாகவுடைத்தாயும், ஶ்ருங்கா ஶ்ரேணீ - பூவை விதாணியஸ்த்தஸ் - தைத்யர்களாகிற வெருதுகளுடைய கொம்புகளாலுண்டான ரேகைகளைசித்ரங்களாக வுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கநாதஸ்ய உரஃ-பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வை, லக்ஷ்மீ க்ரீடா க்ருஹம் - பெரியபிராட்டியாருடைய க்ரீடாக்ருஹமாக, உபாஸே - நிரந்தரமநுஸந்திக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வு, கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே ஶ்லாக்யமாயிருக்கையாலே, நிரந்தரமாக வத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௧௧௨. ஹாரஸ்தாரித பேநஸம்பதஸுமஶ்ரீகாந்தி முக்தாஸ்தவ
ஶ்ரேணீசீகரஸம்ப்ருதஸ்ததததோ வ்யாகீர்ணரத்னோத்கரஃ | ஶ்ரீ
வத்ஸாஶ்ரித கௌஸ்துபோ ரங்கபதேர்விக்ஷோபிதோந்தர
மந்த்ராத்ரிக்ஷுப்ததுக்தஸிந்துரிவ வக்ஷோ விப்ரமோ வக்ஷஸி ||

(வ்-ம்.) ஹார ஸ்தாரித பேநஸ்ய - முக்தாஹாரங்களை பெருத்த நுரைகளாகவுடைத்தாயும், அஸம ஸ்ரீ காந்தி - அவைகளுடைய பங்கிதிகளுடைய ஸம்ருத்தியாகவுடைத்தாயும், முக்தாவலீ ஶ்ரேணீ சீகர ஸம்ப்ருதஸ்ய - முத்துக்களுடைய ஸமுதாயங்களாகிற ஜலபிந்துக்களோடு கூடிக்கொண்டதாயும், ததததஃ - அங்குமிங்கும், வ்யாகீர்ண - ரத்னோத்கரஸ்ய - சிதறியிருக்கிற ரத்நஸமூகத்தை யுடைத்தாயும், ஶ்ரீ வத்ஸாஶ்ரித கௌஸ்துபஸ்ய - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள ஸ்ரீகௌஸ்துபம் பெரியபிராட்டியா ரிவர்களையுடைத்தாயும், விஸ்மய கர - அளவிறந்த பெருமையாலே, ஆஶ்சர்யாவஹமாயும், மந்த்ராத்ரி க்ஷுப்த - மந்தரபர்வதத்தாலே கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடையபோல ப்ரஶம்ஸையையுடைத்தான, ரங்கவஸதேஃ - கோயிலே வாஸஸ்த்தானமாக வுடைத்தான

(௧௧௨) முக்தாஹாராதிகளால் அதிதாவள்யமாயிருப்பதால் அப்போது கடைந்த பாற்கடல்போல் விளங்கும், பெரியபெருமாளுடைய உரஸ்ஸை தண்டம் சமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷ:-திருமார்வை, விசோகேக்ஷி - கண்ணாலே நன்றாக ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பில், பரத்வஸூசகங்களான திருத்துழாய் பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீகௌஸ்துபம் வநமாலை இதுகளைக்காட்டில் ஸௌலப்யஸூசகமாய் யசோதைப்பிராட்டிக் கட்டின பால்யாபரணமான, ஆமைப்புலிநக யுக்த மஞ்ஜாரம் பகவத்ஸ்வதந்த்ர்யபீதரான வெங்களுடைய சித்தவ்ருத்தியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

௧௧௩. வக்ஷஸ்யஸ்ய துலஸீகமலாகௌஸ்துபஹாரவைஜயந்தீ ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம் வ்யனக்திதராம் ரங்கதாம்நஸ் ததாஸ்தாம் | கண்டே வ்யாக்ரநகபஞ்சாயுத ஹேம யசோதா பத்தம் ஶைஶவ ஸௌலப்யஹாரம் அதிகம் நஸ் சித்தம் நந்தயதி ||

(வ்-ம்.) ரங்கதாம்ந:-பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷஸ்யஸ்ய-திருமார்விடத்தில், துலஸீகமலாகௌஸ்துபஹாரைஸ் ஸஹ-இதுகளோடுகூடின, வைஜயந்தீ - வநமாலையானது, ஸர்வஸ்மாத் - ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை யென்றபடி, வ்யனக்திதராம்-நன்றாகத் தெரியப்படுத்துகிறது, தத் - அப்படிப்பட்ட பரத்வமானது, ஆஸ்தாம்-இருக்கட்டும், ஶைஶவஸௌலப்யானுகுண - ஸௌலப்யானுகுணமான வாபரணமாக, யசோதயா பத்தா-ஸ்ரீயசோதைப் பிராட்டியாலே கட்டப்பட்ட, கமடவ்யாக்ர நகயுக்த பஞ்சாயுதஹார:-ஆமையுடையவும் புலியுடையவும் நகங்களோடேகூடின பஞ்சாயுதஹாரமானது, ந:-எங்களுடைய, மனஸ் - சித்தவ்ருத்தியை, அதிகம்-மிகவும், நந்தயதி-ஸந்தோஷிப்பிக்கிறது, "நிர்விஶதி" துளஸிப்ரம்ஹேதுஸப்தமும் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது, அயவா - ஶ்ரீகோஶமான, நிர்விஶதி - பாடத்தாலே, ஶ்லிஷ்ட - வந்து, நந்தயதி யென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரமானது, உள்ளிருக்கிற வண்ட ஸமூக மென்னுடைய ரக்ஷணப்பரிப்புக் கெவ்வளவென் றிளைத்துக் காட்டுகிறுப்போலிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது,இந்தரக்ஷணபாரிப்புக்கநுகுணமாக வின்னம்வேறு பல வண்டஸமூகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கிறதுபோலிருக்கிறதென்கிறார்.

---

(௧௧௩) பெரியபெருமாள் சாத்திக்கொண்டிருக்கும் வைஜயந்திமுதலான திருவாபரணங்கள் பரத்வ ஸூசகமாக விளங்கிற்றேயாகிலும், எசோதையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணவிசேஷங்க ளெங்களுக்கு அதிபோக்யத்தைத் தருகிறது.

ககச. கியாநுஹாரொசஜமஜணணஸீ தருதுவ்ீதஃகூபுஸி தவொ ஈரவிஷோ:। ஸிரக்ஷிஷொவிதஜமதிஸாரங்வரரங்வரா ரிவவியயதிநாஸிவங்கஜழ॥

(வ்-ம்.) விஷோ: - ஸகல ஜகன்நிர்வாஹகருடைய, உதரழ - திருவயிரானது, ஜமதாஂ ணாநிதெஷாங்ணஸீ-சதுர்தஶ புவநாதாரங்களான வண்டஸமூகமானது, ஐ - விளுஜிந ரக்ஷணப்பாரிப்பையுடையவெனக்கு, கியாநு - எவ்வளவது? ஹர: - பரணீயம்,ஐதி - என்று, அத்ருப்தித:- திருப்தியில்லாமையாலே, கிருஸிதவ - இளைத்ததுபோலிருக்கிறது, நாஷ: வங்கஜழ- திருநாபீகமலமானது, வராழ - வேறான, ரக்ஷிதவ்யா ஸிஸிக்ஷிஷா தவஸ உவிதாஜமதீநாங் வரங் வராதாழ - ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுஸைக்குத் தகுதியான ஜகத்துக்களுடைய வரிஸையை, வ்யயதிவ - ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதுபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரத்தில், ப்ரகாஶிக்கிற ரோகாத்ரயமானது, உள்ளிருக்கிற த்ருவித சேதநாசேதங்களைக் கணக்கிடாநின்றுகொண்டுபோலே நிரங்குஶ வைஸ்வர்யத்தை வெளியிடாநிற்கிறது. தாமோதரனென்கிற திருநாமத்தைத் தாராநின்றுள்ள யஶோதைப்பிராட்டி கட்டின தழும்பானது ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிடாநின்றது, அங்குஶாத்தின வாபரணவிஶேமானது, கீழ்ச்சொன்ன விரண்டுகுணங்களுமெழிதின ஸுவர்ண ஶாஸநமென்னலாம்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

ககரு. த்ருவியவிஈவிஶ்வாநேங்தாநாவஞங்ஸிவஸித்ரயங்விமண யஷிவெஷ்வய-ழங்வரவரதிரங்மஜஹெஶிதா:। வ்ரணதவஶதாங் ஶ்ரு தெதஈரொரஈரக்ஷகாஃ கிணத்ஸஈாஸயமாணாக்ருஷ்டங்வடங்கி வொஈரவங்யநழ॥

(வ்-ம்.) ரங்மெஹாநீஶிதா தவஸ - கோயிலில் ப்ரகாஶியா நின்ற நிரங்குஶேஸ்வருடைய, தாநா ஐவ ஞங்வத ஐதிதஸ - தி

(ககச) ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணோக்தப்பிரகாரம் விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவயிறுனது உள் அடங்கியிருப்பது, உலகமுண்ட பெருவாயனை எனக்கிதுஎவ்வளவென்று கிரிசித்ததுபோல் காட்டுகிறதென்றுகருத்து.

(ககரு) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதிரத்தில் பிரகாசிக்கிற மூன்றுமடிப்புகளும்,எசோதைப் பிராட்டியினுல் சிறுத்தாம்பினுல் கட்டப்பட்டு அதனுல் உண்டான திருநாமத்தையும் தமக்கியற்கையாயுண்டான ஐஸ்வரிய விசேஷத்தையும் எல்லோரும் காணும்படி சௌலப்பிய பரத்துவங்களை எழுதியிருப்பதுபோல் காணப்படுகின்றதென்று கருத்து.

ருவுதரத்தைப்பற்றின, வலீநாம் த்ரயீ - ரோகாத்ரயமானது, தி வெஸ்ரா வியாயெஷாம் விதாஜவிதாஞு வ்யாஜ - லஜஹ்க்த நி த்ர்யாஅவெண வ்யக்யாதிகாவு ஸாஜ ஷக்வ ரா௦வெணவ - மூன்று வகைப்பட்ட சேதநாசேதநங்களுடைய ஸமூகத்தை, விஸெஷெண ஷணயஜிவ - வ்யக்தமாக வெண்ணுநின்றுகொண்டுபோல், ௦ஸ்ரஂஶ்ரா ஷ்ய் ஹாவஹுஜ - ஐஸ்வர்யத்தை, வ்ராவ்ராதி - நன்ருக வெளியிடா நிற்கிறது, ஊாஜெஊாஷ்ய்ஹாவஹுஜ கஜொஹாதீதிஷ:- தாமோதரரெ ன்கிறதிருநாமத்தையுண்டாக்காநின்ற, கிணஃ- தழும்பானது, வ்யக் ஷெஷூண நதிரா௦வஸஷ்யஷ்ஹாவஷாழ் - ஆஸ்ரிதபாரதந்திரியத்தை, வ்ராவ்ராதி-வெளியிடுகிறது, உஊாஷ்ய்ஹாவஹ ஙழ-அரைக்கட்டான வாபரணவிஸேஷமானது, தள உஹள ஹணளதயொராக்யஷ்ட்- கீழ்ச்சொன்னவிரண்டு குணங்களுமெழுதின, வட்டிகிவு - ஸாஸநம் போலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருநாபீகமலமானது, ப்ரம் ஹருத்ரர்களுக்கு ஆதிகாரணமாய்க்கொண்டு, ஸ்ரிஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹார ரூப ஸமாநகார்யாதி க்ருதரான ப்ரம்ஹவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் ஸத்ருஸ ரொன்று மிவர்களுக்கு ஸரீரபேதமேயுள்ளது, ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையெ ன்றும், இம்மூவர்க்கும் மேலான ஒரு தத்வமுண்டென்றும், விருத்தங்களா ன தர்க்கங்களை நிரஸித்து, பெரியபெருமாளுக்கு வேருனதெல்லா மவர்க்கு பராதீநமென்று மர்த்தத்தை ந்யாய ஸஞ்சாரக்ஷமரான வெங்களுக்கு நிஸ் சயிப்பிக்கிறதென்கிருர்.

௧௧௬. த்ரயொஜவாஷ்ஹுயூ்ராஷ்தயஜிஜஜெலெதஜயிக௦த்ர காஷ்யாத்க்வ௦வாஜிதிவிதக்ஷாநுவிவடியநு | விஜொநஷாஷீவ ஜொவியிஸ்வநிஜாந௦ ஹஹவதஷூநய்ஷூ ஷஹ௦ரீவாஜவஜிதிவிஷா ஷ்தியதிநஃ||

(வ்-ம்.) வியிஸ்ரு ஸிவஸ்ரு தயொநிஷூஜாநழ - ப்ரம்ஹருத்ரர்க ளுக்காதிகாராணமான, விஜொஃ-ஸர்வ நிர்வாஹகருடைய, நாஜ்ரா௦ வஜ்ஃ - (வாவ௦ஷிவஜஜிதி - புல்லிங்கமுமுண்டு) அதானது, த்ர

(௧௧௬) பெரியபெருமாளைக்காட்டிலும் மற்ருெருதெய்வம் இல்லையென் று அவருடைய நாபிகமலமானது நிச்சயத்தைத் தருகின்றதென்று கருத்து,

(௧௧௭) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதரத்தில் சகல ஜகத்தும் அடங் கியிருப்பதால் சகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொ ஞ்சம் உயர்ந்திருப்பதால் அதை மேற்கிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகிறது.

யஃ - மூவரான, தேவாஃ - ப்ரஹ்ம விஷ்ணுருத்ராத்மகரான தேவர்கள், த்ரயஃ - ஸத்ருஶர், இதி - கீழ்ச்சொன்ன; த்ரயம் - தேவதாத்ரயமும், ஸமயாந்தர வாதிதா - ஸைவஸைத்தம் - ந ஸைத்தம் யஸ்ய - (அதாஸ்யம் ஹேதா வம்கஷ்கு)பேதத்தையுடைத்தாகதது, ஸ்ஸாஸ - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரஸாஸ - தேவதாத்ரயத்தில் காட்டிலும், பரம் - மேலான, தத்வம் - வஸ்து-வுண்டு, இதி - என்கிற. விதர்க்காந்-விருத்த தர்க்கங்களை, விமத்நந் - நிரஸியாநின்றுகொண்டு, தஸ்மாத் நாம் - பெரியபெருமாளுக்கு வேறானது, ஸ்வதஃ - பெரியபெருமாளுக்கு, ஸ்வாபாவிகம் மந்த்ரஃ ப்ரவஸ - திருப்புருவங்கள் நெறிப்புக்குப் பராதீநம் - இதி-என்று, நஃ- எங்களுக்கு, விஜ்ஞாபயதி நிர்ணயிப்பிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு திருவுந்தியானது, ஸர்வஜகத்தையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கைக்கு அந்த லோகத்தோடு முழுகின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது உள்ளிருக்கிற ஜகத்தை உயரவெடுத்துப் பார்க்கைக்கு மேலே கிளம்பின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறதென்கிறார்.

கூஎ. [Grantha verse, partly legible] ஸ்யாம் உதரங் ஜகதி ப்ராவாம் ... நாபிஃ ... யம் நாபீவக்த்ரம் ஹரிஸாயத நாபேஃ ||

(வ்-ம்.) ரங்கஶாயத நம் யஸ்ய ஸமவாஸ்ஸி - பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு, நாபிஃ - திருவுந்தியானது, ஸமஸ்தம் - ஸமஸ்தமான, ஜகத் - லோகத்தை, உதரே-திருவயிற்றுக்குள்ளே, க்ருத்வா - பண்ணி, ரக்ஷிதும் - ரக்ஷிக்கைக்கு, அந்தர்ஜலாவர்த்த - உள்ளே முழுகாநின்றுள்ள ஸுழியோடு, ஸமத்வம் ஸாவஸ்த - ஸரியாயிருக்கையை, வாஞ்சதி நநு - இச்சிக்கிறதன்றோ? நாபீவக்த்ரஃ - ஸ்பஷ்டம், ஜகத்-உள்ளிருக்கிற ஜகத்தை, உத்க்ஷிப்ய - உயரவெடுத்து, வீக்ஷிதும் - நன்றாய் பார்க்கைக்கு, ஊர்த்வாவர்த்தஃ - ஸாவஸ்தம் - மேலே கிளம்பா நின்றுள்ள ஸுழியாகுகையை, (ஸ்வபாவாவர்த்தி) ரங்கதி - லக்ஷிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரிபெருமாளுடைய திருத்துடைகள், மதுகைடபர்களை நெருக்கியவர்களுடைய மதத்தைப்போல் வாழைத்தண்டு கரத்திலு

(கூஎ) பெரியபெருமாளுடைய திருஉதரத்தில் ஸகலஜகத்தும் அடங்கியிருப்பதால் ஸகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொஞ்சம் உயர்ந்திருப்பதால் அதைமேற்கிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகின்றது

டைய பஹிப்ரதேஶம் யானைத்தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தையும், வ்யக்தமாக பரிபவித்து, அத்தால்வந்த கர்வத்தாலேபோல், பெருத்திருக்கையாலே, இதுகளுக்கு யெத்தை, உபமானமாக்குவோமென்கிறார்.

ககஅ. தர்பமிவ யோர்மதுகைடபஸ்ய ரம்பாகரபகரீந்த்ரகராதி- தர்பம் ப்ரஸப4ம் । ஸ்புடம் பரிபூய மதாந்மதோத்4வ்ருத்தௌ கிமுபமிமீ- மஹி ரங்கராஜஸ்யோர்வோ: ||

(வ்-ம்.) யயோர்மதுகைடபயோஸ் ஸாரஸ்ய-மதுகைடபர்களுடைய, தர்பமிவ - கர்வத்தைப்போல், ரம்பா கரப ஸ்ய கரீந்த்ரஸ்ய கரஸ்ய தேஷாம் தர்பம் ப்ரஸித்தம் ப்ரஸப4ம் - வாழைத்தண்டு கரத்தினுடைய மணிக்கட்டு துடங்கி கநிஷ்டத்துக்குள் வெளியிடம் யானை ஶ்ரேஷ்டத்தினுடைய தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தை, ஸ்புடம்-வ்யக்தமாக, பரிபூய - பரிபவித்ததுப்போல, மதோத்வ்ருத்தௌ - கர்வத்தாலே பெருத்திருந்துள்ள, ரங்கராஜஸ்ய - ஊர்வோ: - "குடைபாலானாய்" என்கிறபடியே, கோயிலானையான பெரியபெருமாளுடைய, திருத்துடைகளுக்கு, கிம்-எத்தை, உபமிமீமஹி-ஸத்ருசமாக்குவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருப்பீதாம்பரம், திருவரை சோபைக்குத் தகுந்து ஸந்நிவேசத்தையுடைத்தான வெக்காலே விளங்காநின்று ரத்நமயமான வரைநூலாபரணத்தாலே ஶூழப்பட்டதாய்க்கொண்டு மஹாமேகத்தைச்சூழ்ந்த மஹாமேருவின் தாழ்வரைபோல் விளங்காநிற்கிற தென்கிறார்.

கககூ. கடிகாந்திஸம்வாதிவாஸோயுதநீவீவஸ்த்ரஸ்த்ரகாஞ்சீக லாபாநுபேதம் । மஹாம்போதநிர்ஹ்ராதிரத்நாஞ்சிதாந்தம் வா ஹாதிவீதாம்பரம் ரங்கதா4ம்ந: ||

(வ்-ம்.) கட்யா: காந்த்யா ஸம்வாதேஸ்த்ரஸ்தயாவிய ஜாதயாம் ஸ்த்ரஸ்யாஸ்வந: ரத்நகாஞ்சீரவை: கலாப நாநாவை: யஸ்ய தத் - திருவரை ஶோபைக்குத் தகுதியையுடைத்தான ஸந்நிவேஶத்தையுடைய வெக்காலே விளங்காநின்ற ரத்நமயமான வரைநூல் மாலையாகிற வாபரணவிஶேஷத்தாலே, ஶூழ்ந்த தலையுடைய, ரங்கே தா4ம்நஸ்ய - கோயிலிலே ஸர்வவித

(ககஅ) பெருத்துருண்டு மிகவழகாயிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருத்துடைகளுக்கு எதை உபமானமிட்டுச்சொல்வேனென்று கருத்து.

(கககூ) அதிபிரகாசகங்களான பீதாம்பரம் அரைநூண்மாலை இவைகளால் அலங்கிருதமான பெரியபெருமாளுடைய திருவரையானது பெரிய மேகம் போல் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

பந்துவா யெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, பீதம் வாஸ: - திருப்பீதாம்பரமானது, உத்தஸ்த்ர: - பெரியமேகத்தை, விஹந் - க்ரஸியாநின்ற, ஹேமாத்ரே: - காஞ்சநாஸ்ரிவ - மஹாமேருவினுடைய ரத்நமயமான தாழ்வரைபோல், ஸ்பூர்ஜதி - (அது ஒரு பொலியென்னும்படி) விளங்காநிற்கிறது, (காந்தஸ்ய - ஸ்ரீகாரர்ந்தம் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய கறுத்த திருமேனியில் சாற்றின திருப்பீதாம்பரமானது, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளிருக்கிற ஸுவர்ணமயமான ப்ரதேசத்தில் காந்தி பரிவேஷம்போலவும், காளமேகம்போலவும், மேகத்துக்கு மின்னல் கூட்டம்போலவும், விளங்காநின்றுகொண்டு எங்களுடைய மநஸ்ஸை கபளீகரிக்கிறதென்கிறார்; அன்றிக்கே, அந்த பீதாம்பரத்தை யெங்கள் மநஸ்ஸு ஆதரத்தோடே அநுபவிக்கிறதென்றுகவுமாம்.

கஉ0. ஹேமக்ஷ்மாம்ருத்பரிவேஷஇவாம்போராஸேஸ்ஸந்த்யா
ம்போவாஹஸ்ரீவாஸம்பரஸ்ய। மேகாஸ்யேவஸெளதாமநீவ
மேநாநஸ்பீதம்வாஸோஹரதிமதுஹஸ்ய॥

(வ்-ம்.) அம்போராஸே: - ஸமுத்திரத்துக்கு, ஹேமக்ஷ்மாம்ருத் பரிவேஷ இவ - ஸௌவர்ண ப்ரதேஸத்தினுடைய ஶோபாமண்டலம்போலும், "நபோம்பஹ்யம்பரம்" அம்பரஸ்ய - ஆகாஸத்துக்கு, ஸந்த்யாம்போவாஹஸ்ரீவ - ஸாயங்காலத்தில் மேகஸமுதாயம்போலவும், அம்போத:- மேகத்துக்கு, ஸெளதாமநீவ - மின்னல் ஸமூகம்போலவுமிருக்கிற, ரங்கதுரஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, பீதம் வாஸ: - திருப்பீதாம்பரமானது, ந: - எங்களுடைய, மந:- மநஸ்ஸை, ஹரதி-தன்வஶமாக்கிக்கொள்ளுகிறது, (யத்த-என்றத்யாகரித்தால் அவதாரிகையில் சொன்ன வர்த்தாந்தரம் ஸித்திக்கும்.)

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளிரண்டையும், திருவாபரணஶோபையில் முழுகின திவ்யாவயவஶோபையானது, நான்கிடத்திலும் வ்யாபித்து, ஓரிடத்தில் கிளம்பினதாட்டக்கொண்டு, முழந்தாளிரண்டென்று ஸொல்லும்படி பரிணமித்ததென்று ஶங்கிக்கிறோமென்கிறார்.

கஉக. வைஷம்யாத்ருங்காஸ்ரீஸ்ரீநிதேஹாவிஷ்வக்ஸ்ரீவ
லோகாந்தவ்யாப்தா: । ஜாநேஜாநத்வம்த்வாதப்யாவிவதேப்யாஜாத
ஸ்ரீதேஹாங்கதாமாஜாநுந:॥

(கஉ0) பெருமாளுடைய திருமேனி சியாமளமாகையால் அவர் சாற்றிருக்கும் பீதாம்பிரத்தால், சுவர்ணமேகம்போல் அனுபவிப்பவருடைய மனதை பரிக்கிறது.

(வ்-ம்.) ரங்கராஜ ஸூநயோ: - யஸ்ய தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஸம்ஹநநீயமோ:-திவ்யாவயவங்களினுடையதாய், விஶேஷணாநீயபூ வெஶேஷணீ தஸ்யாபூ - திருவாபரணங்களினுடையதான ஶோபையிலே, நிநூா-முழுகின, காந்தி:- ஶோபையானது, விஷமஞ்ஜீவிஷஹீ வீ - ஸர்வத்தும் வ்யாபித்ததாய், க்வாபி- ஓரிடத்தில், உநாதெநஸஹவதர்த ஐதி வொநாநாவ்ருத்திய ஸ்ராஸ்ர - ஸ்வாதீநதை யில்லாமையோடுகூடின கிளம்புதலாகிற செயலை யுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஜாநநொநாபிம் அம் தஸ்யவாதர்ாதஸ்யாவிவதர்: - முழந்தாளிரண்டன்றிக்கே, அந்த ஶப்தத்துக்கு விஷயமாக, ஜாத:-ஆய்த்தது, ஜாநெ-ஶங்கிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "செங்கமலத்திருமகளும்" இத்யாதிப்படியே, பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி மார்பிடிக்க அத்தாலே முழந்தாளுக்குக் கீழ்க்கணைக்காலுக்குமேல் மயிர்க்கூச்சறைய, அந்த ஜங்காப்ரதேஶங்கள், ஸ்ரீபூமிகளுக்கு லீலாரவிந்தங்கள்போலிருக்கிற திருவடிகளுக்கு முள்ளுடைத்தான பெருத்த தாமரைக்கொடிகள்போலிருக்கிறதுகளென்கிறார்.

௧௨௨. ஸ்ரீரங்கஸயஜங்வெஶ்ரீஹஸ்ராஸர்ஹஷர்கண்டகிதெ | தலெஷநஷிநாஸஉநாஉயஷிதாவாத:||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீஸ்ரூஹஸ்திஸ்ரு தயொரமொஸர்நயொ ஹஷர்வெஸ்தஸஜாதகண்டகெ- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமாருடைய பிடிப்பாலுண்டான ஸந்தோஷத்தாலே மயிர்க்கூச்சையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கஶய ஸ்ஜங்வெ - பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளுக்குக் கீழ்கணைக்காலுக்குமேல் ப்ரதேஶங்கள், தயொ: - கெஉஸ்ஸெர்நஷிநெத யொஸர்ாஸஉயொநர்உயொஅர்யம்தஸ்ய ஷிதபூ- அந்தஸ்ரீபூமிகளுடைய லீலாரவிந்தங்களுடையபெருத்த கொடிகளிரண்டினுடையவிலாஸத்தை, ஊவாத:-அநுஷ்டிக்கிறதுகள், உக்ஷவர்யஸெவர்ஷிவவநபூ.

(அ-கை.) இதில் ஸேவாபரரான தேவர்களுடைய கிரீடபங்தியோடும், யோகி ஹ்ருதயங்களோடும், பிராட்டி திருக்கைகளோடும், நிரந்தரஸம்பந்த

(௧௨௧) பெரியபெருமாளுடைய முழங்கால்களிரண்டும்; அவருடைய திருவாபரணகாந்தியும், அவர் திருமேனிகாந்தியு மொன்று சேர்ந்ததினாலுண்டான சுழியாக விளங்குகிறதென் றெண்ணுகிறேன்.

(௧௨௨) பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிறபடியால், அவ்வாநந்தத்தாலுண்டான மயிர்க்கூச்சுடன் கூடின முழந்தாள்களின பிரதேசங்கள், திருவடிகளான தாமரைப்புஷ்பங்களுக்கு முள்ளுடைய பெருத்ததொரு தாமரைக்கொடிகள்போல் பிரகாசிக்கிறது.

முண்டாகையாலே, அதிகளிலுண்டான சிவப்பு ஸங்க்ரமித்ததென்றும்படி யிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருவடிகளை த்யாநிக்கவும் ஸ்துதிக்கவும் கடவேனென்கிறார்.

௧0௩. வந்தாருவ்ருந்தாரகமௌளியோகிசேதோம்புஜாதேந்திரகரை: க்ரமேண | ஸங்க்ராந்தராகாவிவ பாதபத்மௌ ஶ்ரீரங்கபர்த்து: த்யாயே ஸ்தவே ச ||

(வ்-ம்) வந்தாருவ்ருந்தாரகஶேகரஜுஷாம் ஸாயம்ஜாதநாநாஶேகராம்ஸிவ யோகி ஹ்ருதயாநி கரஸஹ்யாஃ - ப்ரணமபரரான தேவர்களுடைய கிரீடபங்தியோகிஹ்ருதயங்கள் பிராட்டி திருக்கைகளில் இதுகளில் நின்றும், ஸங்க்ராந்தராகாவிவ - ஸங்க்ரமித்த சிவப்பை யுடைத்தானதுகள்போ லிருக்கிற, ஶ்ரீரங்கபர்த்து: - பெரியபெருமாளுடைய, பாதபத்மௌ - திருவடித்தாமரைகளை, த்யாயே - மநநம்பண்ணக்கடவேன், ஸ்தவே - ஸ்துதிக்கவும் கடவேன். (ஸ்தவே யென்கிறவிடத்தில் ஆத்மநேபதம், கர்மவ்யதிஹாரதில், விபர்யய:-என்று நித்யஸூரி யோக்ய ஸ்துதியைத் தாமஸாஶித்தபடியாலே கர்மவ்யதிஹாரத்தில் குறையில்லையென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தாமரைப்பூவோடு மிகவும் ஶ்ரீரூபாறென்றும்படியான பாவநத்வபோக்யத்வாதி ஸம்ருத்தியுடைத்தாயந்த ஸம்ருத்தியில் துவக்குண்ட பெரியபிராட்டியாராலே கூஶிப்பிடிக்கக்கடவதாயிருக்க வாஶ்ரித விஷயத்தி லுச்சநீச விபாகாந பிஜ்ஞமாகையாலே,கோகோபி ஸம்ருத்யாதிகளுக்காக ப்ருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சரித்து கோபீஜநரக்ஷணார்த்தமாக அவர்தயிர் கடைகிறபோது அத்வநிவழியே கூத்தாடி பாண்டவர்கள் தூதோவென்றால் அதிலுண்டான ப்ரீதி விஶேஷத்தாலே பணைத்துக்காட்டுகிற பெரியபெருமாளுடைய,தனக்கு மேலில்லையென்னும்படியான திருவடியானது,தாழ்ந்தாரில் சரமாவதியான வெங்களுடைய தாஸ்யமங்களத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவதென்கிறார்.

௧0௪. யத்வ்ருந்தாவநவர்த்திதம் ஜயிரவெய த்தாண்டவம் ஶிக்ஷிதம் யஜ்ஞக்ஷீரஸம்வ்ருத்ஸாக்ஷிஜநஜவ்யஸ்யர்ணா நயஷ்யக: | யத்ஹெ

(௧0௩) தேவர்கள் வணங்குகின்றமையாலும், யோகிகள் தியானிக்கிறபடியாலும்,பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிறார்களாகையாலும், ஹிருதயம், திருக்கைகள் இவைகளின் சிவப்பு ஒன்றுசேர்ந்து மூர்த்திகரித்ததோவென்று அவ்வளவுசிவப்பையுடைய பெரியபெருமாளுடையதிருவடிகளைத்தியானித்து ஸ்துதிக்கிறேனென்று கருத்து.

[illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]-யாதொன்று, (இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது) [illegible]-தாமரைப்பூவோடு சீறு பாரொன்றுநின்ற ஸௌந்தர்யாதி ஸம்ருத்தியுடைய, [illegible] - பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கைகளுக்குண்டான வாநந்தத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ரஷ்டாவோ, [illegible] - ஆஶ்ரிதரிடத்தில், ([illegible]) [illegible] - நஸையுள்ளிடமில்லாத விடமறியாததோ? ([illegible]) [illegible] - பிருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சராபிஜ்ஞமோ? [illegible] - தயிரிஞெளைகளாலே, [illegible] - யாதொன்றினுடைய நர்தநம், [illegible] - ஶிக்ஷிக்கப்பட்டது, ([illegible]) [illegible] - தூதுபோகிற ப்ரஸ்தாவத்தில் ப்ரீதியுடைத்தானதோ? [illegible] - அப்படிப்பட்ட, [illegible] - விஷ்ணோ: - பெரியபெருமாளுடைய, [illegible] - தனக்கு மேலில்லாத, [illegible]-திருவடியானது, [illegible]-எங்களுக்கு, [illegible] - மங்களத்தை, [illegible] - பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், திருவுலகளந்தது முதலான விஜயத்தையும், அடுத்தடுத்து பண்டித பாமரவிபாகமற வெளியிடாநிற்கிற, வேதஶப்தங்களென்னலாம்படியிருக்கிற திருவடிச்சலங்கை ஶப்தங்களாலும், ரேகாரூபங்களான வஜ்ராதிகளாலும், போக்யமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடித்தாமரையை, ஸேவிக்கிறேமென்கிறார்.

௧௨௫. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - ஈஶ்வரத்வத்தோடு, [illegible] - மூன்றடியளந்தது முதலான, [illegible] - விஜயா

---

(௧௨௪) ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம் முதலானவையால் மிகவதிஶயமாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளெனக் கநுக்ரஹம் செய்யட்டும்.

(௧௨௫) திருவடிகளில் சாற்றிருக்கிற சலங்கைகள் சப்திக்கிறபடியால், தம்மஹிமாதிஶயத்தை வகிலருமறியும்படி கோஷிக்கும் வேதத்திஞெலியோ? யென்னும்படியான வந்த சப்தத்தோடும், திவ்ய ரேகைகளோடுங்கூடி மிகவழகாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை யடைகிறோம்.

பாதாநத்தை, ஸூெரிவிதழ் - அடுத்தடுத்து, வாஷிறீஃ - சேரஷி யாநிற்கிற, ஶிஂஜாநாயா ஶ்ருதிஸூக்ஷ்வாயாஶிஂஜிநீ கஸ்ர ணீநாஂரவைஃ - ஶப்தியாநின்றுள்ள வேதரூபியான திருவடிச்செ லங்கை மணிஶப்தங்களாலேயும், ரெவாஉயைஃ - ரேகாரூபங்களா ன, தைவைஃ- அந்தவந்த - வஜ்ரஂ கூரவிஂஷஂஷஜஃ ஊத்ர கலு கூ ஶஂவஃ வக்ரஂ உகாரஃ தைஃ - வஜ்ராயுதம் துடங்கி கண்ணுடி பர்யந்தங்களாலே, ஸாஂஷரழ் - போக்யமான, ஸ்ரீரஂமெஶயஸ் வஂகஜெ உவவாஉளதயொயஂமஂ - பெரியபெருமாளுடைய விர ண்டு திருவடித்தாமரையை, வஂஷாஉஹெ - ஸேவிக்கிறேம். (ஸ்துதிக் கிறேமென்னவுமாம்.)

(அ-கை.) இதில் திருவுலகளந்தருளினபோது, ஏகமுகமாய் ப்ரவஹித் தாப்போலன்றிக்கே யிப்போது பஹுமுகமாக ப்ரவஹித்து, நான் ஸகல லோகங்களையும் பரிசுத்தி பண்ணக்கடவனென்று, எல்லா விரல்கள் நின் றும், சல சலவென்று ப்ரவஹியாநின்றுள்ள கங்கா ப்ரவாஹங்களென்கிற ஸந்தேஹ ப்ரதங்களாய், திருவடிகளாகிற கற்பக பல்லவங்களுக்குப் பூங் கொத்துபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய நககாந்திகளை, இராப்பகலாய வகாஹநம் பண்ணக்கடவோமென்கிறார்.

கஉகூ. வாநாநிஹாவநாந்ஹஂ஬ஹாஉவீதிஸவஂஂமா ஜீஙஶஙஶீதஜாஹ்ஹவீஶஹரி஬ஂஷஸஂெஹஷாஃ | ஷிவாநிஶிவ ரஂஹிணஶ்ரண வாராகலு ஷ்ாவ்வாஉ நவஉஂஜரீநஂவராவீ விஂமாஹெஉஹி॥

(வ்-ம்.) சுஹழ் - நான், ஹாவநாநி - லோகங்களை, ஬ஹஉநி உவாநியஸ்ரஸ்ா - அநேக ரூபியாய்க்கொண்டு, வாநாநி - பரி ஶுத்தி பண்ணக்கடவேன், உதி-என்று, ஸவஂா சுஂமாஶ் ்ா ஷா ஹ்ாஃ ஙஶ ஙஶீ தாயா ஜாஹ்வாஶஹய ஷெஷாஂ ஬்ஂஷஂ தஸ் ஸஹெஹஂ ஷஷாதீதிதாஃ - எல்லா விரல்கள் நின்றும் ஜல ஜல ஶப்தத்தோடுண்டானகங்கா ப்ரவாஹஸமூஹமென்கிற ஸந்தே ஹத்தைத் தாராநின்றுள்ள, ரஂஹிணஃ-பேரியபெருமாளுடைய, வர ணாவெவவாரஶ கலு ஷ்ாஉஸ் வ்வாஉளதயொநஂவாஉஂஜய ஷாஃ - திருவடிகளாகிற வழகான கல்பகவிருக்ஷத் தளிர்களுக்கு புதி யதான பூங்கொத்தான, நவாநாஂராவயஷாஃ - திருநககாந்திகளை

(கஉகூ) எல்லாவற்றையு மொருமிக்க நிஷ்கல்மஷமாக்குகிறேனென்று வெளிப்பெருகுகிறதோ? என்னும்படியான பெரியபெருமாளுடைய திருவ டிகளின் நககாந்திகளாகிற ப்ரவாஹத்தில், நிரந்தர மவகாஹிக்கிறேன்.

தி³வ - பகலும், நிஶி - ராத்ரியிலும், விமாேஹ்ேஹ - நன்றாக வவகாஹிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் நீலரத்நமயமான பாதச்சிலம்பு ஶாற்றுகையாலே வண்டுகள் மொய்த்த காம்புடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயித்தும், நித்யாராதநார்த்தமாக வணங்கின ப்ரம்ஹாவின் முகங்களென்று ஸம்ஶயிக்கும்படியான பெருமாளும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்த ஸுவர்ண தாமரைப்பூக்களாலே நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶய போக்யங்களான திருவடிகளை, என் சயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறேனென்று பூர்வகண்டார்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௨௭. ஶ்ரீரங்கே³ந்தோ³: பத³கிஸலயே நீலமஞ்ஜீரஸங்கா³த் ப்⁴ராவ
ந்த்³வ்ருந்த³ப்⁴ரமயிதுமவ்ருந்தராஜீவஜைத்ரே | நித்யாரா
த்⁴யத்³ருஹிணவத³னாம்போ⁴ஜஸம்ஶய்யமானே ஹேமாம்போ⁴ஜைர்நி
ர்ப⁴ரிதஸந்நிதே⁴ தே³வதே³வீஸமர்பிதைர்வந்தே³ ||

(வ்-ம்.) நீலாஶ்மமஞ்ஜீரயோஸ்ஸம்ஸ்ருஷ்ட்யா - நீலக்கல்லால் செய்த சிலம்புகளுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே, ப்⁴ருங்க³ ப்⁴ரமணயோக்³யாஸ்தி ஸக³வாநாம் வ்ருந்த³: யயோஸ்தே ராஜீவே த யோஜைத்ரே - காம்பிலாதரத்தை யுடைத்தான வண்டுஸமூகத்தையுடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயியாநிர்ப்பதுகளாய், நித்யாராத்⁴யத்³ருஹிணவத³நாம்போ⁴ஜ இதி ஸம்ஶய்யமானே - நித்யாராதநார்த்தம் வணங்கின ப்ரம்ஹாவினுடைய முகஸமுதாயமென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய், தே³வீதே³வாப்⁴யாம் ஸமர்பிதாநி - பெருமாளாலும் பிராட்டியாலும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஹேமாம்போ⁴ஜாநி - ஸ்வர்ணத் தாமரைப்பூக்களாலே, நிர்ப⁴ரஸந்நிதீ⁴ யயோஸ்தே - நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கே³ந்தோ³: - பெரியபெருமாளுடைய, கிஸலயே பத³பதே³ - தளிர்போலிருக்கிற திருவடிகளை, வந்தே³ - வணங்குகிறேன்.

இதி ஶ்ரீரங்க³ராஜஸ்தவே ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரவிரசிதே
பூர்வஶதகம் ஸமாப்தம்.

---

(௧௨௭) பெருமாளும் பிராட்டியு மர்ச்சித்த தாமரஸபுஷ்டமுடையதாகையால், அங்குவந்த பிரமன் முககமலமோ வென்னும்படியாகவும், திருவடிச்சிலங்கை நீலரத்நமாகையால், வண்டினங்களோவென்னும்படியுமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பற்றுகிறேனென்று கருத்து.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - ஶ்ரீபராஶரபட்டார்யப்ரணீதே

உத்தரஶதகவ்யாக்யாநம்.

(அ-கை.) பூர்வசதகத்தாலே, பூர்வகண்டார்த்தத்தை பூர்வசார்ய பரம்பராநு ஸந்தாந பூர்வகமாக வநுஸந்தித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேலுத்தரசதகத்திலே, உத்தரகண்டார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தை யநுஸந்திக்கைக்காக அது ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கே யுள்ளதொன்றாகையாலே, அத்தைப் பரக்க வ்யவஸ்த்தாபிக்கக்கோலி அது ப்ரமாணாதீநமாகையாலே அத்தைப் பெரியபெருமாள் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பெருவிளக்கைப்போலே ப்ரகாசிப்பிக்க அத்தாலே பாக்யாதிகர் ஸதஸத்விவேகம்பண்ணி யெம்பெருமானை யநுபவிக்க அதில்லாதார் விட்டில்கள்போலே விருத்த ப்ரதிபத்திபண்ணி நசிக்கிறார்களென்கிறார் முதலடியிலே.

௧. ஹர்த்தும் தமஸ்ஸதஸதீ ச விவேக்துமீஶோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி| தேநாவலோக்ய க்ருதிந: பரிபுஞ்ஜதே தம் தத்ரைவ கேசிதபரா: ஶலபீபவந்தி||

(வ்-ம்.) காருணிக: - தயாளுவான, ஈஶ: - ஸர்வஸ்வாமியான (பெரியபெருமாள்), தம: - அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, ஹர்த்தும் - போக்குகைக்கும், ஸதஸதீ ச - நல்லத்தையும் தீயத்தையும், விவேக்தும் - அறிகைக்கும், ப்ரதீபமிவ - பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற, மாநம் - ப்ரமாணத்தை, ததாதி - ப்ரகாஶிப்பிக்கிறார், க்ருதிந: - பாக்யாதிகர், தம் - அந்த ஈஶனை, தேந - அந்த ப்ரமாணத்தாலே, அவலோக்ய - நன்றாகவறிந்து, பரிபுஞ்ஜதே - ததீயபரியந்தமாக வநுபவிக்கிறார்கள், கேசித் - சில, அபரா: - சஞ்சல ஹ்ருதயராவார், தத்ரைவ - அந்த ப்ரமாணவிஷயத்தில், ஶலபீபவந்தி - விட்டில்கள்போலே விழுந்து நஶிக்கிறார்கள்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன சபலர்க்கும், ஜைநாதி பாஹ்ய ஸ்ம்ருதிகளும், வைதிகத்வகஞ்சுகிதங்களான காபில காணாதாதி ஸ்ம்ருதிகளுமுண்டே யென்ன, அவைகளை துஷ்க்ருத்துக்களுக்கு தேவரைச்சேரும் வழி தெரியாமைக்காக ப்ரணீதங்களென்று "யத்வை கிஞ்ச மநுரவதத் தத்பேஷஜம்" என்றோதப்பட்டமநு "யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ யாஶ்ச காஶ்ச குத்ருஷ்டய:-

---

இதில் கருத்துக்களை அவதாரிகையில் காண்க.

திவா - பகலும், நிஶி - ராத்ரியிலும், விஶேஷேண - நன்றாக வவகாலக்ஷிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் நீலரத்நமயமான பாதச்சிலம்பு ஸாற்றுகையாலே வண்டுகள் மொய்த்த காம்புடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயித்தும், நித்யாராதநார்த்தமாக வணங்கின ப்ரம்ஹாவின் முகங்களென்று ஸம்ஶயிக்கும்படியான பெருமாளும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்த ஸுவர்ண தாமரைப்பூக்களாலே நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶய போக்யங்களான திருவடிகளை, என் சயலுறுதியாலே உபாயமாக்குகிறேனென்று பூர்வகண்டார்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௦௭. ஶ்ரீரங்கேந்தோ: பதகிஸலயே நீலாஶ்மமஞ்ஜீரமைத்ர்யா-
த்ப்ருங்கவ்யூஹவ்யாப்தவ்ருந்தாரஜீவஜைத்ரே | நித்யாராத்ய-
வக்த்ராநதவிதேர்வக்த்ரஸந்தோஹஶங்க்யைர் ஹைமாம்போஜைர்நிபிட-
ஸந்நிகர்ஷே ஶ்ரீஶநாதார்ப்பிதைர்வந்தே ||

(வ்-ம்.) நீலாஶ்மமஞ்ஜீரயோர்மைத்ர்யா - நீலக்கல்லால் செய்த சிலம்புகளுடைய ஸம்ஸர்கத்தாலே, ப்ருங்கவ்யூஹவ்யாப்தவ்ருந்தாநாம் ராஜீவாநாம் ஜைத்ரே - காம்பிலாதரத்தை யுடைத்தான வண்டுஸமூகத்தையுடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயியாநிர்ப்பதுகளாய், நித்யாராத்யாய ஆநத: விதே: வக்த்ராணாம் ஸ்தோம இதி ஸம்ஶய்யமாநை: - நித்யாராதநார்த்தம் வணங்கின ப்ரம்ஹாவினுடைய முகஸமுதாயமென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய், ஶ்ரீஶநாதாப்யாம் நீதை: - பெருமாளாலும் பிராட்டியாலும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஹைமை: அம்போஜை: - ஸ்வர்ணத் தாமரைப்பூக்களாலே, நிபிடஸந்நிகர்ஷயோ: - நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கேந்தோ: - பெரியபெருமாளுடைய, கிஸலயே இவ பதே - தளிர்போலிருக்கிற திருவடிகளை, வந்தே - வணங்குகிறேன்.

இதிஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே ஶ்ரீபராஶரபட்டார்ய
உத்தரஶதகம் ஸமாப்தம்.

---

(௧௦௭) பெருமாளும் பிராட்டியு மர்ச்சித்த தாமரஸபுஷ்பமுடையதாகையால், அங்குவந்த பிரமன் முககமலமோ வென்னும்படியாகவும், திருவடிச்சிலங்கை நீலரத்நமாகையால், வண்டினங்களோவென்னும்படியுமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பற்றுகிறேனென்று கருத்து.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - ஶ்ரீபராஶரபட்டார்யப்ரணீதே

உத்தரஶதகவ்யாக்யாநம்.

(அ-கை.) பூர்வசதகத்தாலே, பூர்வகண்டார்த்தத்தை பூர்வாசார்ய பரம்பரானு ஸந்தாந பூர்வகமாக வநுஸந்தித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேலுத்தரசதகத்திலே, உத்தரகண்டார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தை யநுஸந்திக்கைக்காக அது ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கே யுள்ளதொன்றாகையாலே, அத்தைப் பரக்க வ்யவஸ்த்தாபிக்கக்கோலி அது ப்ரமாணாதீநமாகையாலே அத்தைப் பெரியபெருமாள் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பெருவிளக்கைப்போலே ப்ரகாசிப்பிக்க அத்தாலே பாக்யாதிகர் ஸதஸத்விவேகம்பண்ணி யெம்பெருமானை யநுபவிக்க அதில்லாதார் விட்டில்கள்போலே விருத்த ப்ரதிபத்திபண்ணி நசிக்கிறார்களென்கிறார் முதலடியிலே.

க. ஹந்தும் தமஸ்ஸதஸதீ ச விவேக்துமீஶோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி। தேநாவலோக்ய க்ருதிந: பரிபுஞ்ஜதே தம் தத்ரைவ கேசிதவஶா: ஶலபீபவந்தி॥

(வ்-ம்.) காருணிக: - தயாளுவான, ஈஶ: - ஸர்வஸ்வாமியான (பெரியபெருமாள்), தம:-அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, ஹந்தும்-போக்குகைக்கும், ஸதஸதீ ச - நல்லத்தையும் தீயத்தையும், விவேக்தும்-அறிகைக்கும், ப்ரதீபமிவ - பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற, மாநம்-ப்ரமாணத்தை, ததாதி - ப்ரகாஶிப்பிக்கிறார், க்ருதிந: - பாக்யாதிகர், தம் - அந்த ஈஶனை, தேந-அந்த ப்ரமாணத்தாலே, அவலோக்ய - நன்றாகவறிந்து, பரிபுஞ்ஜதே - ததீயபரியந்தமாக வநுபவிக்கிறார்கள், கேசித்-சில, அவஶா:-சஞ்சல ஹ்ருதயராவார், தத்ரைவ - அந்த ப்ரமாணவிஷயத்தில், ஶலபீபவந்தி - விட்டில்கள்போலே விழுந்து நஶிக்கிறார்கள்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன சபலர்க்கும், ஜைநாதி பாஹ்ய ஸ்ம்ருதிகளும், வைதிகத்வகஞ்சுகிதங்களான காபில காணாதாதி ஸ்ம்ருதிகளுமுண்டே யென்ன, அதுகளை துஷ்க்ருத்துக்களுக்கு தேவனைச்சேரும் வழி தெரியாமைக்காக ப்ரணீதங்களென்று "யத்வை கிஞ்ச மநுரவதத் தத்பேஷஜம்" என்றோதப்பட்டமநு "யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதய: யாஶ்ச காஶ்ச குத்ருஷ்டய:-

* இதில் கருத்துக்களை அவதாரிகையில் காண்க.

ஸர்வாஸ்தா நிஷ்ப²லா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா² ஹி தா: ஸ்ம்ருதா:" என்று ஸ்மரித்தானென்கிறார்.

உ. யா வேத³பா³ஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ ஹ்ருதாஶ்ச வேதே³ஷு யா: காஶ்ச குத்³ருஷ்டயஸ்தா: | ஸர்வாஸ்தா ரங்கநியதே ஸ்வத்³ருஷ்டே மோஹகாரிண்ய: ஸ்ம்ருதவாந்மநுஸ்தத்॥

(வ்-ம்.) ரங்கநியதே! ஸுக³தாநுஜீவிநஸ்ஸத்யஸ்ய - ஜைநாதிகளுடைய, யா:-யாவை சில, வேதே³பா³ஹ்யா: - வேதவிருத்தங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸந்ததிசேஷ:) வேதே³ஷு - வேதங்களுக்குள்ளே, யா: காஶ்ச-யாவை சில, குத்³ருஷ்டயோயாவஸாநா:- விபரீதார்த்தபோதகங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸந்ததிசேஷ:)தா:-அந்த ஸ்ம்ருதிகள், ஸர்வாஸ்வபி ஜீவதீ தேஷாம் - அபராதிகளுக்கு, தவாஸ்வா த்³ருஷ்டி-தேவருடைய வழிவிஷயத்தில், மோஹகாரிண்ய: - தெரியாமையைப்பண்ண ஸாதநங்களாகிறதுகள், (ஸந்ததிசேஷ:) தத் - அந்த வர்த்தத்தை, மநு: - மநுவானவன், ஸ்ம்ருதவாந்-ஸ்மரித்தான்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன, பாஹ்யகுத்ரிஷ்டிகளில் வைத்துக்கொண்டு பாஹ்யமதத்தை ப்ரத்யக்ஷவிரோதத்தாலும், நிர்தோஷமான ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும்,குதர்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருதோஷத்தாலுமாக, வேதாந்தஜ்ஞாநவ்ருத்தர், நன்ருக த்யஜிக்கிருர்களென்கிறார்.

ஙு. ப்ரத்யக்ஷப்ரியநவஶ்ருதோ ஹேதுகாநிர்தோஷஶ்ருதிவிரோத⁴பா³ஹ்யவர்த்ம | ஆப்தஸம்ப்ரத³யாவக்த்ருதோஷஸம்ப³த்³தவர்ஜ ஜஹதி ரங்கவிதூ³த்³வ்ருத்³தா:॥

(வ்-ம்.) ரங்கம் விஜிதீதி ஸம் ப³ந்தி⁴: ! வ்ருத்³தா: - ஜ்ஞாநவ்ருத்தர்கள், பா³ஹ்யாநாம் வர்த்ம - வேதபாஹ்யனுடைய மார்க்கத்தை, ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ப்ரியநவஶ்ருதோ அநாத்³ருத்ய ஹேதீதி தஸ்ய ஹாவர்த்த²பாக் - ப்ரத்தியக்ஷஸித்தத்தை யில்லைசெய்கையாலே, வந்த ப்ரத்யக்ஷ செளர்யத்தாலும், நிரஸ்தோ தோஷாயஸ்யாஸ்ய ஶ்ருதே விரோதி ஸ்வஸ்யாஸ்த-பௌருஷேயத்வாதி தோஷரஹிதையான ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும், ஆஸ்தேஸஸந்தஸ்த்வாத்³ ப்ரவேஷ யஸ்ய தஸ்ய ஹாவஸ்த²த்வாத் யாவ - குதர்க்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருணாம் தோஷா தோஷாம் ஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய யாவ- வக்தாக்களுடைய ப்ரமாதிதோஷஸம்பந்தத்தாலும், ஜஹதி - நன்ருக த்யஜிக்கிருர்கள்.

(அ-கை.) ஸாமாந்யேந பாஹ்ய ஸமயம் வைதிகத்யாஜ்யமென்றது கீழ்; இதில் ப்ரத்யக்ஷமாத்ர ப்ரமாணவாதியான சார்வாகமதத்திலும், தேகமயவி யாகையாலே புரோவர்த்தியை விஷயீகரியாநின்றுள்ள பாஹ்யகரணங்களா லே ப்ரகாசிக்கிறது, நிரவயவனான வாத்மா பாஹ்யகரணங்களுக்கு விஷயன ன்றிக்கே அஹமென்று ஆந்தரகரணத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறான், இந்த தேகாத் மாக்களை ஸம்ஸர்க விஶேஷத்தாலே, ஆதாராதேயபாவேநவும், ப்ரகாரப்ர காரிபாவேநவும், அநிருபகஜநங்கள் அறிகிறார்களில்லை, ஆகையாலே, "ஜ்யோ திஷ்டோமேந ஸ்வர்ககாமோ யஜேத" "ப்ருஹஸ்பதிஸவேந யஜேத" இத்யாதியான தேவருடைய ஶாஸநரூபமான ஶாஸ்த்ரம், பரலோக யோக்ய னான வாத்மாவினிடத்தி லதிகரித்து ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

௪. ஸாவயவதயேஹ ஸாக்ஷாத் கரணைர் பஹிர் பாதி நிரவயவ ஆத்மா அஹங்காரகோசர ஆத்மா கரணாதிகஃ | ஸ்பு ரதி ஜநாஃ ப்ருதக் ஸம்ஸ்ருஷ்டௌ ந விந்ததே தத் அதிகரோதி ஶாஸ்த்ரம் ஸம்மதம் பாரலோகிகம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! வபுஃ-தேஹமானது, ஸாவயவதயா - ஸாவயவமாகையாலே, இஹ இதி கரணாநிதைஃ-இதமென்று விஷயீகரியாநிற்கிற, பஹிஃ கரணைஃ-பாஹ்யேந்த்ரியங்களாலே, ஸ்புரதி-(ஆதேயமாயும், ப்ரகாரமாயும்) விள ங்குகிறது, நிரவயவஸ்வபாவஃ - நிரவயவனான. ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், கரணாதி அதிவர்த்தீ ஸந் - பாஹ்யகரணங்களு க்கவிஷயனாய்க்கொண்டு, அஹங்கார ஸ்வாஹஃ - அஹமென்று வ்ய வஹாரார்ஹனாக, ஸ்புரதி-விளங்குகிறான், உபே-தேஹாத்மாக்களை, ப்ருதக் ஸம்ஸ்ருஷ்டௌ - அயஃ பிண்டாக்நிகளுக்குப்போலுண்டான, ஸம் ஸர்கவிஶேஷத்தாலே, ஜநாஃ-அவிவேகிகள், ந விந்தந்தே - வேறாக வறிகிறார்களில்லை, தத-ஆகையாலே, தே-தேவருடைய, ஶாஸ்த்ரம்- ஶ்ருதியானது, பாரலோகிகஸ்வாதிஸ்வதி - பரலோக யோக்யனான வாத்மாவினிடத்தில், அதிகரோதி-அதிகரிக்கலாம்.

(அ-கை.) இப்படி ஆத்மாவைப்போலே வேதமும், ஶ்ராவண ப்ரத்ய க்ஷ கோசரமாயும் ததர்த்தஜ்ஞாநமும், மாநஸப்ரத்யக்ஷகோசரமாயும், தத் தோஷங்களும் ப்ரத்யக்ஷகோசரங்களாயும், ததர்த்தங்களான தர்மாதர்மாதிக ளும் ப்ரத்யக்ஷ பாதிநங்களன்றிக்கேயு மிருக்கையாலும், யோகம் கைவந்தவ ர்களுக்கு அந்த தர்மாதிகள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமாகையாலும், சார்வாக மதரீதி யாலும், வேதம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

௫. ப்ரத்யக்ஷா ஶ்ருதிரஸ்ய வர்த்ம ந ததா தோஷாஸ்த-
ஸ்யார்த்தா: தர்மாதர்மபராவரேஶ்வரமுகா: ப்ரத்யக்ஷபாத்யா
ந ச | தத்பார்ஹஸ்பத்யமதேऽபி ஸாம்யமமுனா ப்ரத்யக்ஷவந்மானதா யோ-
காப்யாஸவிஶதீக்ருததியோऽர்த்தம் ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷமீக்ஷேத ஸ:॥

(வ்-ம்.) ஶ்ருதி: - வேதமானது, ப்ரத்யக்ஷா - ப்ரத்யக்ஷம், அஸ்ய வர்த்ம - அவனுடைய வர்த்தஜ்ஞானமும், (ப்ரத்யக்ஷாவென்றநுஷங்க:) அதுவும் ப்ரத்யக்ஷம், தோஷா: - பௌருஷேயத்வாதி தோஷங்கள், ந ததா - அப்படி ப்ரத்யக்ஷங்களன்று, தஸ்யார்த்தா: - அந்த வேதார்த்தமான, தர்மாதர்மபராவரேஶ்வரமுகா: - தர்மமென்ன அதர்மமென்ன பரமேஶ்வரனென்ன அவரேஶ்வரனென்ன ப்ரம்ஹாதியென்ன யிதுமுதலானதும், ப்ரத்யக்ஷேணபாத்யா: - ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்பட்டதாக, ந ச - ஆகவேயில்லை, தத் - ஆகையாலே, பார்ஹஸ்பத்யமதேऽபி - சார்வாகமததிலும், ஸா - அந்த ஶ்ருதியானது, ப்ரத்யக்ஷேண ஸாம்யம் - ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்தோடு ஸத்ருஶமாக, மானம் - ப்ரமாணம், அந்யதா - அன்றிக்கே, ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாணமென்கிற நிர்பந்தத்தில், யோகாப்யாஸவிஶததீ: - யோகாப்யாஸத்தாலே விகஸித்தபுத்தியுடைத்தான, ஸ: - சேதனனானவன், தஸ்யார்த்தம் - வேதத்தினுடைய வர்த்தத்தை, ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமாக, ஸம்ப்ரேக்ஷேத - பார்ப்பன்.

(அ-கை.) இப்படி சார்வாக மதரீதியாலும், ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்குக் குறையில்லை யென்றருளிச்செய்து, இதில் ப்ரதீயமான ஜகத்து உச்பத்தி விநாஶயோகத்தாலே ஸ்வதஸ்ஸத்தன்று, ப்ரதீயமாநத்வத்தாலே ஶஶஶிருங்கம்போலே ஸ்வத: அஸத்து மன்று, விருத்தங்களாகையாலே உபயரூபமுமன்று, அப்ரஸித்தமாகையாலே தத்பிந்நமுமன்றென்று நிரதிஷ்டானமாக நிஷேதித்து, ஶூந்யத்தை ஸ்தாபிக்கிற புத்தன் "யதாஹிசோரஸ்ததாஹிபுத்த:"என்கிறபடியே, சோரனைப்போலே தண்டநீயனென்கிறார்.

௬. ந ஸந்நாஸந்நோபயம் வா ந ததந்யத்ஹி வஸ்து ஜகதிதி நிகில்லை: கோடிபி: கோடிபிர்லக்ஷிதே தத் | இதி நிர்வ்யபிஸந்தம் ஸந்தர்கா-
தோ நிஷேத்ய ஶூந்யஸ்தாபக: ஶூந்யவாதீ தண்ட்யோ பௌத்தஸ்ஸசோரவத் த்ண்ட்ய:॥

(வ்-ம்.) ஹேநாத! ஜகத் - ஜகத்தானது, ஸத் - ஸத்தாகவும், ந - அன்று, அஸத் - அஸத்தாகவும், ந - உபயம் வா ந - உபயாகாரமாயு

யும், ந-உஹயஷாக - உபயரூபிக்கும், ஸஹி: - வேறுபட்டதும், ந-
ஜதி-ஆகையாலே, அந்த ஜகத்தானது, ஷகா - நான்கிலொன்ருன,
கொடிஃ - ஆகாரத்தை, நாதிகலெதகிஷ - அடைகிறதில்லையன்றோ?
ஜதி-இப்படி, நிமஂத உவாயிஹஸிநு கஃணி தக-அதிகரணுதி
ரூபமான உப்பாதியில்லாமல், ஸவஂ ஸவஂ ஶிதியஸாஂகி யாயாஂ
ஸாதஸாஃ ஸவஂஸவிஂகா தஃ ஸாவஂஹகிகஷஸிஃ)ஸர்வம் நா
ஸ்தியென்று, நிஷெயநு-நிஷேதியாநிற்கிற, கூதிதஸஂமதஸஂம
தவாஶஃ - குத்ஸிதனை புத்தன், வொரவாவஃ-வொரவக-சோர
ரனைப்போலென்றபடி, விஷாவ்ஃ-நன்ருகச் சேதிக்கப்படுமவன்.

(அ-கை.) சேதநப்ரகாரந்தானெது,அத்தால்ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்கெ
ன்றுவதென்று மாகாண்க்ஷையிலே ஸர்வ சூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமிதியபிமதை
யாகில், ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாது, அதுவும் அநபிமதையாகில், ஸர்வம்
நாஸ்தீதி ப்ரதீதிரூபமான நிஷேதமில்லாமையாலே நிஷேதகன் துர்லபன்,
ஆகையாலே யிங்கில்லை, இப்போதில்லையென்றும், ஸர்வம் நாஸ்தியென்று
அதிகரணத்யுபாதியன்றிக்கே ஒரு நிஷேதம் ஸித்தியாது, அதிகரணத்யுபாதி
ஸஹிதமான நிஷேதாங்கீகாரத்தில் கடத்வம்ஸத்தில் கடத்வம்போனாலும், ஶ
கலத்வ ஸித்திபோலே யிங்கில்லையென்றால், வேறொரு ஸ்தலத்திலது ஸித்
திக்கும். ஆகையாலே ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாதென்று தல்லபக ப்ரகார
த்தையு மிப்படி ஸர்வ சூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையாலே, ஶ்ருதி
ப்ராமண்யத்துக்குக் குறையில்லையென்று மருளிச்செய்கிருர்.

எ. ஹுதீதிஶ்ரெஷ்டா நநிஷிஷநிஷெயொயதிநகொநிஷெ
ஷாதொநெஷ்டாநிரஂவயிநிஷெயஸூஂவயஸ ¡ நிஷெயெ
நஹிஸெஹஸரஃவடஹஂமெஶகஷவஹ ஶாஶஂமெநுவகெஷஶஂதி
ரவிஃதெஷிநுவிஜயதாஃ॥

(வ்-ம்.) ஹுதீதிஃ - ஸர்வம்நாஸ்தீதியென்கிற, ப்ரதீதியானது,
ஜஷ்டாவெக - அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகில், நிஷிஷாநாநிஷெயஸஃ-
ஸமஸ்தவஸ்துவுக்கு மில்லாமையானது, ந-ஸித்தியாது, ஜஷ்டாந
யதி-ப்ரதீதியங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால்,நிஷெஷா-நிஷேதிக்கிறவன்,
கஃ-எவன்? ஒருவருமில்லையென்றபடி, கூதஃ - ஆகையாலே, நிமஂத
உவாயியஂஸஃ-உபாதிரஹிதமான, நிஷெயஃ - வெறும் நாஸ்
தியென்கிற நிஷேதமானது, ஜஷ்டாந - அங்கீகரிக்கப்படுமதன்று,
ஸந உவயியஂஸஂ தநிநு-உபாதியுடைத்தான, நிஷெயெ-அத்
ர நாஸ்தி, என்கிற நிஷேதத்தில், வடஸஂஹஂமஷஷிநு-கடத்வம்ஸ

த்தில், ஸகலெநதாஜ்ஸகலவக - ஸகலத்தோடு பொலியாக, கநஜ - வேறொன்றானது, ஸிஷெஜ - ஸித்திக்கும், ஹெவாஈ! கஷிநு - புத்த ஸம்பந்தியான, உெத - நான்குமதத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, வஉயாஸஞந தஷிநு - ஸம்சயத்வஸாதக ப்ரமிதி ரஹிதமான, வக்ஷெவி-மாத்தியமிகபக்ஷத்திலும், ஶுதிः-வேதமானது, விஜயதாம் - உத்க்ருஷ்ட ப்ரமாணமாகக்கடவது, அன்றிக்கே, "கஷிநுெத" என்றதுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தராலே அங்கீக்ருதமான வர்த்தத்தில், வேதம் ப்ரமாண தமமாகலாமென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில், ஸௌகதாவாந்தரமதஸ்த்தரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகர் மூவரில், யோகாசாரன் ஜகத்தில்லை ஜ்ஞாநமேயுள்ளதென்கிறான், ஸௌத்ராந்திகன்; ஜகத்துண்டு அது ஜ்ஞாநகதாகாரபேதத்தாலே அநுமேயமென்கிறான், வைபாஷிகன்; ஜகத்துண்டு அது ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமென்கிறான், இம்மூன்றுபேரும் ஜ்ஞாநமாத்ரமாத்மா அது க்ஷணிகமென்கிறார்கள்; அவர்களை நிரஸிக்கிறோமென்று தந்நிரஸநத்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்,

அ. யொமாவாரொஜமஈவவவத்ஸௌத்ராந்திகஸ்ஸீ வைவித்ரீநாநுமிதிவஈவக்திவெஹாஷிகஸ்து ப்ரத்யக்ஷம்தக்ஷணிகயதிதெரஙநாயத்யொவிஜ்ஞாநாத்மக்ஷணவிஈரதெ வக்ஷெதாநுக்ஷிவாமः ||

(வ்-ம்.) கத் - புத்தஶிஷ்யரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிக மாத்ய மிகரில் வைத்துக்கொண்டு, யொமாவாரः - அவன், ஜமக-ஜகத்தை, கவவவதி-இல்லையென்கிறான், ஸௌத்ராந்திகः-அவன், தக - அந்த ஜகத்தை, யியொவெவித்ஸ்தஷாக-ஜ்ஞாநத்தினுடைய விசித்ரதையாலே, கநுமிதெः வாஜ-அநுமாநக்ராஹ்யமாக, வக்தி - சொல்லுகிறான், வெஹாஷிகஸ்து - வைபாஷனோ? ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமான, தக - அந்த ஜகத்தை, க்ஷணிகயதி - க்ஷணிகமாகச் சொல்லுகிறான், தெ - அந்த, த்ரயொவி - மூன்று பேரும், ஜ்ஞாநஸாத்மக்ஷணவிஈரதாவதெ - ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்கு ஆத்மத்வத்தையும், க்ஷணத்வம் ஸிதத்வத்தையும், வக்ஷெ-சொல்லுகிறார்கள், ஹெரஙநாய! தாநு - அந்த மூவரையும், க்ஷிவாமः - நிரஸிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இதில் ஜகத்து க்ஷணிகம், தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம், அதே ஆத்மா என்கிற பக்ஷம் நல்லதன்று; வேறாத்மாவுமில்லாதே ஜ்ஞாநமு

ம் ஜ்ஞேயமும் க்ஷணிகமாகில் ஜகத்தில் ஒருகாலத்தில் கடாத்யநுபவமுண்டாகில், அது அப்போதே நஶிக்கையாலும், தஜ்ஜந்ய ஸம்ஸ்காரமும், க்ஷணத்வம்ஸியாகையாலும், காலாந்தரத்தில் ஹேதுவில்லாமையாலே, ஸகடமென்கிற ஸ்மரணமும் யேககாலத்திலிருக்கிறத்தை, காலாந்தரத்திலிருக்கிறதாக வவகாஹிக்கிற ஸோயமென்கிற ப்ரத்ய பிஜ்ஞையும், உண்டாகக்கூடாமையாலே யென்கிருர்.

௯. ஜகதஶ்ச ஸம்ஸாரஸம்ஸாராவபாஸிநோர்வேதத்ருஸவேத்ருஸாவேத்யயோர்வேத்ருவித்த்யோ: । க்ஷணத்வம்ஸதஶ்ஸஹ்யத்வம்ஸதஶ்ஸக்ஷணிகஜ்ஞாநதாஸ்ஸத்ஸ்வம்ஸநவாஹ: ॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸம்ஸாரவந்த! ஜகத்-ப்ரபஞ்சமானது, ஸம்ஸாரம் - க்ஷணிகம், ஸம்ஸாரா - க்ஷணிகையான, பாஸ: -ஜ்ஞாநமே, ஆத்மா- அஹம் ஶப்தார்த்தம், இதி-என்று சொல்லுகை, ஸஸக-நல்லதன்று, (யத: என்ற ஸ்ராஹாய- யாதொரு ஹேதுவாலே) வேத்ருஸாவ: தஸ்ய - ஜ்ஞாநாதிரிக்த ஜ்ஞாதா வில்லாவிட்டால், தயா- அப்படி, வேத்ருவேத்யயோ: - ஜ்ஞேயஜ்ஞாநங்களுக்கு, க்ஷணத்வம்ஸஸஹஸ்ய - க்ஷணிகத்வமாலும், ஜகத-ஸ்ருதிஸ்ய - ஸத்ருஸிஜ்ஞாவதாஸ்ராஸநிஸ்த- அதுகளாலே ஶூந்யமாக, ஸ்ராஸ-ஆகவேண்டிவரும்.

(அ-கை.) க்ஷணிகத்வபக்ஷத்தில் தூஷணம் சொல்லாநின்றது கீழ்; இதில் நானித்தை யறிகிறேனென்று, நானென்கிற வஹமர்த்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற வறிவுக்கும், பேதம் நன்ருக ப்ரகாசிக்க, அதுகளுக்கபேதம் சொன்னால், இத்தையென்று இதம் ஶப்தார்த்தமான ஜ்ஞேயத்தோடும் அபேதம் ப்ரஸங்கிக்கும், யோகசாரமதத்தில் ஜ்ஞேயம் மித்யையாகையாலே, அது வாராதென்னில் ஜ்ஞாநம் ஸ்வஜ்ஞேயமாயும், பரஜ்ஞேயமாயு மிருக்கையாலே, அதுவும் மித்யையாகவேண்டிவரும், மாத்யமிக மதாவலம்பநம் பண்ணி ஜ்ஞாநத்துக்கும், மித்யாத்வத்தை ஸஹிக்கில் பாதக ப்ரமாணபாவத்தாலே நம்முடைய ஸித்தாந்தம், தீர்க்க ஜீவியாகக் குறையில்லையென்கிருர்.

௧௦. அஹமிதமவைமீதி ப்ரதீதிவ்யவஹாரயோ: ஸ்பஷ்டமேவ ஸம்வேத்ருஸம்வித்தோ: । ஸ்திரப்ரதீதிஷு ஸர்வாஸ்வபி ஸ்வயம் ப்ரகாஶமான: ஸித்தாய: ॥

(வ்-ம்.) அஹம்-நான், இதம்-இந்த கடாதியை, அவைமி - அறிகிறேன், இதி - என்கிற ப்ரதீதி வ்யவஹாரங்களில், ஆத்மாவித்த்யோ:-நானென்கிற வர்த்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற ப்ரதீதிக்

கும், விஶேஷ - ஆதாரதேய பாவத்தால் வந்த பேதமானது, ஸ்வ ரஸ விளங்காநிற்க தயோரேகத்வம் - ஆதாரமான அஹம் பதார்த் தத்துக்கும் ஜ்ஞாநத்துக்கும் பேதமானது, யதி-அங்கீகரிக்கப்பட்டா ல்; பாஹ்யவஸ்து-வெளியிலுண்டான கடாதியும், அபிந்ந - அபின்ன மாக, ஸ்யாத்-ஆகவேண்டிவரும், ஜ்ஞேயஸ்ய மித்யாத்வம் தஸ்ய வாத ஸ்ஸித்து - ஜ்ஞாநவிஷயமான கடாதியும் மித்யையென்று சொல்லில், ஜ்ஞப்திரபி-ஜ்ஞாநமும், ம்ருஷா-மித்யையாக, ஸ்யாத் - ஆகவேண் டிவரும், ததபி - அந்த ஜ்ஞாந மித்யாத்வத்தையும், ஸஹேரந்யதி - அங்கீகரிப்பர்களாகில், அஸ்மாகம் ஸித்தாந்த: - நம்முடைய ஸித் தாந்தத்திறுடைய, ஆயுஸ்ஸு தீர்க்கம் - உருவச்செல்லும்.

(அ-கை.) "ஜ்ஞேயஸ்ய மித்யாத்வம்" என்கிற பக்ஷத்தில், ப்ரமி தியும், மித்யையாகவேண்டிவருமென்று கீழ்ச்சொன்ன பௌத்தஸித்தாந்த தூஷணம், ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தாலே, ஜ்ஞாநமாத்ரஸ்வரூபமான ப்ரம்ஹ ம்,ஸ்வமாத்ர ப்ரகாஶமானாலும் தன்னுடைய அவித்யாபலத்தாலே ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, அந்தவநுபவரூபமான ப்ராந்தியை, தத்வ மஸ்யாதி வாக்யங்களாலே,பிறந்த வத்வைதவித்யாப்யாஸத்தாலே ஜீவந்நஸி ப்பிக்கிறுன், யாதொன்று த்ருஶ்யமோ அதெல்லாம் மித்யையென்று ப்ரத் யக்ஷாதி ப்ரமாணகதியறியாதே கலிகாலத்துக்கடுத்த ப்ரம்ஹமீமாம்ஸகரா ன ப்ரச்சந்ந பௌத்தஸித்தாந்தத்திலும்; துர்வாரமென்கிறுர்.

கக. யத்ப்ரஹ்மைகம் ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸம்வித்ஸ்வப்ரகாஶம் ஸம்ஸாரம் ஸ்வாவித்யயா பச்யதீதி । தஸ்ய ப்ராந்திம் த்வைதவித்யாதிஜீவோ யத்வித்யாஜ்ஞாநம் ஸாதயதீதி ஸ்வயம் ஜாநதே ஜாயதே யே||

(வ்-ம்.) யே-யாவர், (சிலர்) அஜ்ஞா: - ப்ரமாணகதி தெரியாதவர், ப்ரஹ்ம-அது, ஜ்ஞப்தி:-ஜ்ஞாநமாத்ரம், யத் - இந்த ப்ரம்ஹம், ஸ்வ ப்ரகாஶ-ஸ்வப்ரகாச ஸ்வபாவமானாலும், நிஜா அவித்யா - தனக் கநாதி ஸித்தையான வவித்யையாலே, பச்யதி: ஸம்ஸாரம் ஸம்ஸ்ரு தீதி - நித்யமாக ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, தஸ்ய- அப்படி ப்ரமிக்கிற ப்ரம்ஹத்திறுடைய, தாம்-அந்த ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞே யவிஷயமான, ப்ராந்திம் - ப்ரமத்தை, ஜீவா அத்வைதவித்யா வேதந: - ஸ்வாதீநமாகப் பண்ணப்பட்ட வத்வைத நிச்சயத்தையு டையரான, ஜீவஸ்ஸு - ஜீவனே? ஶமயந்தி-தளரும்படி பண்

ணுகிறான், யதஸ்ய - யாதொன்று யாதொன்று, த்ருஶ்யம் - ஜ்ஞாநவிஷயமோ, தத் - அதெல்லாம், வித்யா - மித்யை, இதி - என்று, ஜாவயாநுஜாந்: தெரியப்படுத்துகிறார், (தாநிதிஶேஷ:) அப்படிக்கொற்ற, கலௌ ப்ரஹ்மணோ மீமாம்ஸகாஸ்து - கலியுகத்திலுண்டான ப்ரம்ஹமீமாம்ஸகரையும்; ஏதத் - கீழ்ச்சொன்ன, ஶாஸ்த்ரம் - ராமாஸ்திரம், ராமசரம்போலே துர்வாரமான, ஜேஷ்யதி - ஜயதா - பராஜிதராக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஜிநமதஸ்தர், தேவருடைய விபூதியானஸர்வஜகத்தையும், ஸ்யாதஸ்தி-ஸ்யாந்நாஸ்தி-ஸ்யாதஸ்திநாஸ்திச-ஸ்யாதஸ்தி அவக்தவ்ய ஸ்யாந்நாஸ்தி அவக்தவ்ய - ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தி அவக்தவ்ய-ஸ்யாதவக்தவ்ய-என்று சொல்லப்பட்ட ஸப்தபங்கியாகிற குமார்கத்தையாச்ரயித்து அநேகாந்தமாகச்சொல்லுகிறார்கள், இவர்கள், தங்களைப்போலே என்னுடைய, மாதாவந்த்யையென்னுமாப்போலே, இந்த ஜகத்து ப்ரம்ஹத்தோடு பின்நமாயு மபின்நமாயுமிருக்குமென்று சொல்லுகிற நூதநப்ரம்ஹவித்துப்பொருட்டு, யிந்தவஸதஸ்யமான விருத்தபாஷணத்தைச் சொல்லக்கடவர்களென்கிறார்.

௧௨. ஸம்ஶீர்ஷ்யந்தே த்வத்விபூதிம் ஸ்யாதஸ்தி நாஸ்த்யாதிகாம் விஶ்வம் ஸப்தபங்க்யாம் ஜிநாஸ்தேநைகாந்தவாதே ஸ்திதா: | ப்ரஹ்மாந்தம் தத்ஸமம் பேதாபேதம் நூதநப்ரஹ்மவிதோ ஹா: ப்ராஹ: ஸம்ஶ்ருத்ய தவ தத்வம் ||

(வ-ம்.) ஹே ஶ்ரீமந் ! ஜிநஸ்ய மதம் ததஸ்து - (நிர்ணய நாஶதிஶேஷ:-அஸித்தாந்தத்திலிருக்கிறவர்) விஶ்வம்-ஸமஸ்தமான, தவவிபூதிம்-தேவருடைய விபூதியை, ஸ்யாதஸ்தி - ஸ்யாந்நாஸ்தி ஆத்யஸ்யாஸ்தாம் - உண்டென்றறியப்பட்டதாமில்லையென்றறியப்பட்டதா முண்டில்லையென்றறியப்பட்டதா முண்டென்று விவகரிக்கப்பட்டதா மில்லையென்றுவிவகரிக்கப்பட்டதா முண்டில்லையென்று வ்யவகரிக்கப்பட்டதாம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்வ்யவகரிக்கப்பட்டதா மென்றிப்படிப்பட்டதான, ஸ்வாநாம் ஸம்ஸாநாம் ஸப்த ஸ்வகல்பிதா ஸ்ருதிஸ்தாந் - ஏழுப்ரகாரங்களாகிற விருத்தவழியை, "ஸ்யாத்வாதஸம்ஜ்ஞாஸ்ருஷ்டவாதிதிஹூஸ்:" வந்திருக்கிறது, ஸமயவாதஸ்வநம்மைத்ரியஸ்யாதி -பஹுஸ்வரீஹளமொஸ்தியொஸ்திஹ்ருவ்யஸ்யஸ்திஶப்தேந ஸஜ்ஜயாஶ யெஸ்வநம் ஶிகாஸ்ஸ்தி

மென்றாகவுமாம். இங்கு பங்கியாவது, பரிபாடீ, ஸம்ஸ்க்ருத்ய-ஸ்வீக்ருத்ய, நவகாஷு-பெநகாஷு - ஒருபடிப்படவன்றிக்கே, சூவக்ஷதெ - நான்கிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறார்கள், தெ - அப்படிச்சொல்லுகிற ஜிநமஸ்த்தர், ஊஷு - இப்படி விருத்தமான, வரஷு-ஶ்ரேஷ்டமான, ரஹஃ-அஸதஸ்யமாநத்தை, தயா - தாங்கள் சொல்லுமாப்போலே, ஜ - என்னுடைய, ஸம்பா - தாயானவள், வம்யா -மலடி, உதிவசு-என்று சொல்லுகிறாப்போலே, ஊஷு-இந்த ஜகத்தை, ஸிஷ ஷ தஷஸிஷ து தஃ - ப்ரம்ஹத்தோடு பின்னமாகவும் அபிந்நமாகவும், ஜஹஷெ-சொல்லாநிற்க, நஒதஸுாஸுளஸுஹஸிதவெஷு - நூதந ப்ரம்ஹவித்தான ம்ருஷாவாத்யேகதேசிக்கு, வக்ஷதாஷு - சொல்லக்கடவர், ரஹஃ - ஏகாந்தத்திலென்றாகவுமாம், இவ்விரண்டுமதத்திலும் அர்த்தவிரோதமே தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) ஆகவிப்படி, சார்வாகபௌத்த ஜைநமதங்களைத்ததநுஸாரிகுத்ரிஷ்டிமதங்களோடு நிரஸித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேல்நையாயிகவைஶேஷிகர் "ஸதெவஸளஜ ஆஜஹ ஸுவீஸ" "ஸகொஹவெ நாராயணஸுவீஸ" இத்யாதி வேதாந்தங்களில், தேவருக்கேஸகலகார்யோபாதாநத்வம் ஸம்ருத்தமாய், ஸ்வரூபமாயிருக்க கார்யகாரணஸா லக்ஷண்யாந்யதாநுபபாத்யாதி ஶ்ருதிவிருத்தம், தர்கங்களாலே,பிச்சைபுகுவாரைப்போலே, தத்தத்பூதோபாதாநத்வங்களைத்தத்தத்பரமாணுக்களிலேஸ்வீகரித்து "ஸுதநஸுகாஶஷஸஂஹஜஃ" இத்யாதியாலே, தேவருடைய கார்யமாகச்சொல்லப்பட்ட வாகாசாதியை நித்யமாகவும் சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

கரு. கணவாவாணாக்ஷளஸிக்ஷஜணளக-தவெகஜஶ-திஶிரஸிஸ-ஸிக்ஷஂகுஜஹதாரண கஷு ! கண-ஷ-விவஶிணாஜ வெஜவஒவஜு காயஜுவஹவஷ நவெக்ஷஂ ரஂஹஹதஜுவஜு வாவெதெ ||

(வ்-ம்.) ஹெரஂஹஹதஃ!-கணஞ்ரதிவாணெக்ஷியஸுஸவஸவதள - உஞ்சபோஜியான காணாதரும், பாதாக்ஷியான கௌதமரும், ஶ-தீநாஂ ஶிரஸுஹிந-ஶிரஹநாஸிக்ஷாயஸதஸ-ஶவெநஸிக்ஷிதஂ ஶகஜதிவா-இரண்டாலும் ஸம்ருத்தமாய் ஸ்வரூபமானவென்றபடி, தவஜஹதாஂ காரணகஷு-தேவருடைய க்ருத் ஸ்நஜ

துபாதாநத்வத்தை,கூாஸ்திதாஷகூபூரமெஷெ:-ஶ்ருதிவிருத்தந்யாயங்களாலே, ஷிக்ஷாரணள-பிச்சைப்புகுவாராய், க்ஷணாஷா - ப்ருதிவ்யாதி பரமாணுக்களிலே,விவஸிணாரை-பர்யவஸித்து, தவ-தேவராலே, காயபூழ - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதான, வெ்ராவோவபூஃ யஷரதக்ஷ - ஆகாசப்ரப்ருதிகளைய,ஶவதஃ கவெக்ஷாநயஷிநுதக்ஷ-வேவரபேக்ஷையில்லாததாக, ஷ்ராவாடுத - ஸொல்லுகிறார்கள், இம்மதங்களுக்கு ஹேதுதோஷமும், ஶ்ருதிவிரோதமும் தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) இதில்,ஸ்வநிர்மாத்ரு புருஷதத்புத்டீஷாத்திப்ரயுக்த தத்ப்ரமவிப்ரலிப்ஸாதி தோஷமில்லாமையாலே,ஸர்வப்ரமாணப்ரபலமானவேதம்ஶாரீரகப்ரதமாத்யாய அதிகரணந்யாயங்களாலே, தேவரை ப்ரதாநப்ரதிபாத்யர்களவுடையதாக நயிப்பிக்கப்பட்டு,அப்படி ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானவேதமூலமாகவே ஸதிதராகமங்கள்,ப்ராமாணமாகவேண்டித்து,ஆகையாலே, ஸாங்க்யயோகபாஶுபத்யாகமங்கள்,அந்த வேதாவிருத்தாம்ஶத்தில், ப்ரமாணங்கள், பாஞ்சராத்ராகமத்திலிப்படி விருத்தாம்ஶங்களில்லாமையாலேஸர்வாம்சத்திலும் ப்ரமாணம், இது, பக்ஷபதித்துச் சொல்லுகிறோமல்லோம், ஸாஙமாஃ வணுவொவெஃ” என்று பஞ்சமவேதமாகச் சொல்லப்பட்ட மஹாபாரதத்தில் மோக்ஷதர்மத்தில் உபரிசரவஸூபாக்யாநத்தில், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்திலுடைய வுத்பத்தியும், தத்விஹிதாநுஷ்டான மவஶ்யாநுஷ்டேயமென்றும் சொன்ன வநந்தரம், “ஊஃஶதஸஹஷ்ராஷிஸாதாவஜாநவிஷாகூவியஜேதிஃயாநஃயொவாதவிவொஜாதழ॥ நவநீதஃயயாஃயொஷிவஃாஃ ஷ்ராஹ்ஃணாயயா। ஜாணஜுஃவெஃவைஜாஷயீஹெஜாயயாஜாதழ॥ ஊஃஜெஹாவநிஷஃாவதாவெபூஃவஸஉநிதழ॥ஸாஃவஜயொமகஜாதாஜெஷாவஞாதாநாஶவிதழ। ஊஃஶ்ரேயஊஃஷ்ராஹ்மஊஃஹிதஉநாதஃழ। ஜமஜஜாஷாஉஹிஜபூஷெஉயவபூாஃமிரவெஷஹ॥ஹவிஷஜிவஜஊணஃவாவணதஃவா நாஶாவநழ॥” என்று விஸ்தரேணச் சொல்லுகையாலே, அறிந்து சொல்லுகிறோமென்கிறார்.

கச. வெஃகதூாஃஜஹாவாஃவதிஹிநவெஷகூஃநாவெநீயஉநெதநஃஷெநஉநஃ தழிதாஃவிஃஜாயெதாஃமயாஉநு। தஷாதாஃவஜஃஷயொமஃஷவஶாவதிஉதஃகாதூவிதூஃவாதூஃஷவபூவெதூவஜஉணஃதழிஃஉவமதஃவஞரெஃவவெஃாக॥

(வ்-ம்.) ஹெரஃ மயாஉநு! - கூதபூா கூழிவெபூஷாஜெஷாஉஹாவாக - கர்தா முதலானதுக ளில்லாமையாலே, வஜஃஷஜா

ஹேத்வந்தரஸ்த்ஸ்ய - ப்ரமாணாந்தரத்தில், ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற பல த்தையுடைத்தான, வேத: - வேதமானது, நயை:-ந்யாயங்களாலே, தேவம் ப்ரதாநதயா - தேவனை ப்ரதாநமாகவுடைத்தானதாக, நீயமாநே-நிர்ணயிக்கப்படுமளவில், ஸர்வம் ப்ரதா தந்மூலகம் தத் - அந்த வேதத்தை மூலமாகவுடைத்தாகையாலே, தத்பாஹ்யாஸ்து-அதில் வேறான, ஸர்வாகம-ஸமஸ்தாகமமும், ப்ரமாணம்-ப்ரமாணமாக, ஜாயதே-ஆகிறது, ததஸ்து-ஆகையாலே, யோகஸாங்க்யஶைவதந்த்ரயோ: - யோகாகமத்தோடும், ஶைவாகமத்தோடும் கூடின, ஸாங்க்ய- ஸாங்க்யாகமம், ஏகைக விஷயே - ஒவ்வொரு விஷயத்திலே, ப்ரமாணம் - ப்ரமாணமாகிறது, பஞ்சராத்ரம் - பஞ்சராத்ராகமமானது, ஸர்வத்ர-ஸர்வாம்சத்திலும், ப்ரமாணம்-ப்ரமாணமாகிறது, தத்இதம்-அந்த வித்தவர்த்தமானது, பஞ்சமாத்-அஞ்ஜாவதான, வேதாத்-பாரதத்தாலே, அவகதம்-அறியப்பட்டது.

(அ-கை,) ஸாங்க்யயோக பாசுபதங்களுக்கு, ஶ்ருதியோடு யெந்தஅம்சத்தில் விரோதம் என்கிற ஶங்கையிலே ஸாங்க்யந் தேவனைசேதநகோடியிலந்தர்ப்பவிப்பித்து "பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்றோதப்பட்ட வீஶ்வரத்வத்தை யங்கீகரிக்கவில்லை, கபிலர், எங்கையாவது சொன்னாலும், ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகத்தி லிதம் பரமாகையாலே அதில் தாத்பர்யமில்லை, யோகசாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான, பதஞ்ஜலியும் யோகாப்யாஸத்திலிழிகிறவனுக்கு அதிஶய கதநத்தில் தாத்பர்யத்தாலே கர்மவிநிர்முக்த புருஷனிடத்தில் ஐச்வர்யத்தைப்ரதிபலநம்போலே சொல்லுகிறான், சைவன், அபிமானத்தாலே, "பிண்டியார்"; இத்யாதிப்படியே, பிக்ஷுவான ருத்ரனிடத்தில் ஐச்வர்யத்தை அங்கீகரிக்கிறான், தேவர், "பஞ்சராத்ரஸ்ய க்ருத்ஸ்நஸ்ய வக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம்" என்று சொல்லுகையாலே, தேவனை பரவ்யூஹவிபவாதிகளாலே, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே ஸம்பந்நராக வருளிச்செய்ததன்றே? என்றுஸ்தாலீபுலாகந்யாயத்தாலே, ஸாங்க்யாதிகளுக்கு ஆம்ஶிக விரோதத்தையும், பஞ்சராத்ரத்துக்கு, ஸர்வாம்சத்தில் விரோதத்தையும், அருளிச்செய்கிறார்.

௧௫. ஸந்தேஹேந்த்ரஸ்ய ஸாங்க்யாம் பாஷண்டீஷ்விந்த்ரஸ்ய அநந்யபாக்ஸ்யாந்வேத்யோ மீமாம்ஸாவ்ரதிஷ்வநீஷ்வேஶ்வரபக்ஷேதேவகயா விஶ: । விஷ்ணுஶேஷஸாராஜம்ஸஸர்வஸிஞ்சந்நாதேஶம் மாராஜாதி ராமாகம்ஸாஶேஷா ஸ்யாஸ்ஸ்வம் நநாவஸவிஸ்ஸவஸ்ஸ ஸஹநாஸ்யம்ஸவிஷ்ணும்॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! - ஸாங்க்ய: - ஸாங்க்யமதஸ்தன், த்வாம் - தேவரை, புருஷாணாம் பரிஷத்ஸு - சேதந கோஷ்டியில், ந்யஸ்ய - அந்தர்ப்பவிப்பித்து, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, நஸம்வதே - சொல்லுகிறானில்லை, யதா - அன்றிக்கே, ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகாத் - ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகபரமாகையாலே, (ஸம்வதே இதி ஶேஷ:) யோகீச - பதஞ்ஜலியும், ஏதோ வொன்றான ஸூத்ர தாத்பர்யத்தாலே, ஈஶ்வரத்வம் - ஐஸ்வர்யத்தை, ப்ருதிவ்யாமிவ - ஆரோபிதம்போலே, உளவென்றான்; ஶைவ: - சைவனானவன், பிக்ஷௌ-பிக்ஷுவான ருத்ரனிடத்தில், அத்யந்தராகத்தாலே - அத்யந்த பக்ஷபாதத்தாலே, ராஜ்யம் - ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை யென்றபடி, அபிமந்யதே - அபிமானிக்கிறான். த்வம் - தேவர், பரஞ்ச வ்யூஹஞ்ச விபவஞ்ச ப்ரதிமா இதி - (பரவ்யூஹ விபவ ரூபத்தாலும், ராமக்ருஷ்ணதிரூபத்தாலும், ஸங்கர்ஷணதிரூபத்தாலுமாக ஸம்பந்நாகிறவராக, த்வாமேவ - தேவரையே, ஸ்ருதய: - அருளிச்செய்தீரன்றோ?

(அ-கை.) இப்படி, "கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்" என்கிறபடியே, தேவர், புத்தாவதாரம்செய்தருளி மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே, தேவராலே நிர்மிக்கப்பட்ட பாஹ்யமதத்தை த்ருணமாகவெண்ணுகிறேன், இப்படியிருக்க வைதிகத்வ வேஷதாரிகளான குத்ருக்கக்களுடைய மார்க்கத்தை யெண்ணுவேனோ வென்கிறார்.

கசு. இதி மோஹநவர்த்மநா த்வயா விநிர்மிதம் பாஹ்யமதம் த்ருணாய மந்யே | அய வைதிகவேஷதாரிணாம் குத்ருஷ்டிநாம் மதாநி கிம் பவந்து॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! இதி-இப்படி, மோஹநவர்த்மநா - மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே,(வஞ்சனா - என்று பாடமானபோது, மோஹகவிக்ரஹத்தையுடைய, த்வயா - தேவராலே, விநிர்மிதம் - பண்ணப்பட்டாலும், பாஹ்யமதம் -பாஹ்யமதத்தை, த்ருணாய - த்ருணமாக, மந்யே - எண்ணுகிறேன், அநாதரிக்கிறேனென்றபடி, அய - இப்படியிருக்க, வைதிகாநாம் வேஷதாரிணாம் வேஷம் - வைதிகத்வாரோபணத்தையுடையரான, குத்ருஷ்டீந் யெ

ஷாறெஷாம - ஶங்கராதி குத்ரிஷ்டிகளுடைய, வத்மி-மார்க்கத்தை, உநிதாமெஹகிமு-எண்ணப்போகிறேனோ? எண்ணமாட்டேன். உபே க்ஷிப்பேனென்றபடி.

(அ-கை.) கீழ் "உாநவைதீவஶிவகாரணிகொஷாதி" என்று சொன்ன, ப்ரமாணப்ரதாநந்தானெங்கனே? ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானபடிதா னெங்கனே? யென்ன, ப்ரளயகாலங்களிலே, அத்யேதாக்களான ப்ரம்ஹாதிகளி ல்லாமையாலே, வேதங்களை ஸம்ஸ்காரரூபங்களாக தேவரீடத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே, அந்த ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஸ்ம்ருதங்க ளான தேவாதிஸம்ஸ்த்தாநங்களையும், அதுகளுக்கு வாசகங்களான நாமங்க ளையும், அதுகளுக்கு யோக்யங்களான மஹதாதிப்ருதிவ்யந்தங்களான அசே தநங்களிலும் ப்ரம்ஹாதிஸ்தம்ப பர்யந்தங்களான சேதநங்களிலும், "ஸவாணி ரூபாணிவிசிதய தீரஃ நாமாநிக்ருத்வா-நாமஹஂதனு ஹஂதா நாமரூபெ ச பூதாநாஂ வைதிகை: | வெடஶஸ்ஸ ஏவாடௌ நிர்மமெ ஸ மஹெயர:" என்று, ச்ருதிஸ்மிருதிகள் சொல்லுகிறபடியே உ ண்டாக்கியும் நித்ரைபண்ணியெழுந்தாப்போலே யெழுந்திருந்துள்ள ப்ரம் ஹாதியை "யொபுஹாணஂவிடயாதிவவ்வஂயொவெவெடாஂஸ ஹிணொதிதஸ்மை" என்கிறபடியே, ஓதிவித்தும் அத்தாலே "ஸஃ ஸதிவஸிவெக்ஷ" என்கிறபடியே, விதிநிஷேதாதி ரூபமான ஹிதத்தை யநுசாஸநம்பண்ணியும், இப்படி யஜ்ஞாதகர்த்ருகங்களான, வேதங்களை தே வர்வஹிக்கிற தாகையாலே, வேதங்கள் ஸ்வதப்ரமாணங்களாகக் குறை யில்லையென்கிறார்.

கஎ. ஸஂஸாரஂவதிஸஂவரெஷ நிஃயஸ்ஸமெஷதஸ ஸாரிதஂரவஂநாஉ வதத்தஃஹ நிவஹெவாக்ருதரஂமாஸவ ஃ। ஸவெ ஊஷவிஶிஂவவவஜநதாஉயவதததீதஂஶா ஸஞஸுதகதஂகாநஹவஸியெஷாஃவஉாணஂதத:||

(வ்-ம்.) ஹெ ரஂஹாஸ! வதிஸஂவ ரெஷ - ப்ரளயங்களி லே, ஸஂஸாரம் - ததாகாரமாக, நிஃயஃ - நிதிபோலே வைத்து, ரக்ஷித்துக்கொண்டும், (வேதத்தையென் றத்யாஹார்யம்) (ஸம்ஸ்கா ராந், என்று பாடமாகில் ஸுகமம்) அன்றிக்கே, "கணெஶ வணஂக்ருத்வா" என்னுமாப்போலே, யேகவசநமாகவுமாம், ஸமெ ஷ-ஸ்ருஷ்டிகாலங்களிலே, தெநஸ்மாரிதமு-அந்த ஸம்ஸ்காரரூப வேதத்தாலே ஸ்மரிப்பிக்கப்பட்ட, ரவமு-தேவாதி ஸம்ஸ்த்தாநத் தையும், நாஉவ - தத்வாசக ஶப்தத்தையும், தஸ தஸாஹ

நிவஹெ - அந்தவந்த நாமரூபங்களுக்கு, யோக்யமான ஸமூகத்தில், வ்யாக்ருத்ய-வெளிப்படுத்தியும், ஸுப்த: - உத்தஸ:- விபோ: வசஸ்வெடாயஸ்ரஸா ஜநதாதாழ - தூங்கியெழுந்திருந்து ப்ரம்ஹா முதலான சேதநஸமூஹத்தை, சுராவ்ய - ஓதுவித்து, தஸ்ய தஸ்யஹிதழ-அவரவர்க்கு வேண்டிய ஹிதத்தை, பாஸஸ-தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டும், ஸ்ருத: கர்தா யெஷாஞ்ஜ நஹவஷீதிந ஸ்ருத கர்த்ருகாஸ்தாநு நசப்தஸமாஸம் - அறியப்பட்ட கர்த்தாவை யுடைத்தாகாதவெதங்களை, வஹவஸீதியஜ - வஹிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, தத:-அத்தாலே, வெதா:-அதுகள், ப்ரமாணழ-பரமாணங்கள், வாகவவநம் ப்ரமாண விஹாஜகொவாயியான ஸப்தத்வத்யத்துக்கைக்யத்தைப்பற்ற)

(அ-கை.) இப்படி ஸ்வதப்ரமாணமான வேதங்கள், "ஸம்ஸீ நிவெதாஸுக்வாரொரீரா௦ஸாநாயவிஸ்ரு: | வாராணம்பஹிஸாஸஜ்ஞுவிதாவெஹீதாஸ்ஸ்தாதஹீய" என்று, வேதோபப்ரம்ஹணங்களான, வித்யாஸ்த்தாநங்கள் பத்திலும், "ஶிக்ஷாகல்பௌவ்யாகரணநிருக்தம்ஜ்யோதிஷாம்மதி: | ஊஹோவிவிதிஷிதெஹஷஷபொவெதிடவ்யெ"என்றுசொன்ன ஷடங்கங்களோடும், ந்யாயமீமாம்ஸைகளோடும், ஸ்ம்ருதி புராணங்களோடும், கூடிக்கொண்டு தேவரையே விசாரித்து நிஷ்கர்ஷிக்கிறதென்று தத்ததுபயோகவிஶேஷகதநபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார்.

கஅ. ஶிக்ஷாயாம்வணாஹிஶிக்ஷாவஹஸஹிமவோவ்யாக்ரியாநிவஹொஹ்ராம்ஊஹஸ்ஸஹஸ்ஸிதளவ்யாஹயதிஸயஜ்ளதிஷம்ரங்மநாய | கல்பெநஷ்ரநஸம்ஹ்யிதமதியொநஹ்யரீரா௦ஸயொஸ்ராஹஸஹிவ்யக்தி:வாராணஸ்ரதிஷஹநமாஸ்ஸாம்விவிநதிவெதா:॥

(வ்-ம்.) ஹெரங்மநாய! ஶிக்ஷாயாழ - அதாகிற வேதாங்கத்தில்,வணாநாம்ஶிக்ஷா-அர்ச்சு ஹல் ரூபங்களான வர்ணங்களுடைய உச்சாரணக்ரமமும், ஸம்யோகக்ரமமும், (ஸாஹிதிபெஷ:) வ்யாக்ரியாவ நிவஹவஸ்தாஸ்யாழ - வ்யாகரண நிருக்தங்களாலே, வதாநாம்ஸஹிமஹ:-ஸஹிமஹ:-ஸஹிமஹ: - வ்யாகரணத்தாலே ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய ததர்த்தாதிகமமும்,நிருக்தத்தாலே,ததர்த்தவிஶேஷ ஸமதிகமமும், ஊஹஸ்ஸிதள - அதிலே, ஊஹ:-காயத்ரீ "உஷ்ணிகநுஷ்டுவ்" என்றுசொல்லப்பட்ட வ்ருத்தலக்ஷணம், ஸ்ராஜ-சொல்லப்ப

ட்டதாயிருக்கும், ஜ்யோதிஷம், அதானது, ஸமயம் - "ஸாவிதா ஜ்யோதிஷாயநம்" என்று சொன்னகாலத்தை, ஜ்ஞாபிக்கிறது, கல்பம் -ஆஶ்வலாயநாபஸ்தம்பாதி க்ருதகல்பஸூத்ரத்தில், அநுஷ்டாநம் - உபநயநாதி ஸகல கர்மாநுஷ்டாநக்ரமம், உக்தம் - சொல்லப்பட்டதன்றோ? ந்யாயமீமாம்ஸயோ:-ந்யாயத்திலும் மீமாம்ஸையிலும், உதிதா:-ஸத்தேதுக்களாலும், ஶ்ருதிலிங்காதிகளாலும் உசிதார்த்தநயநங்கள், ஸ்ம்ருதி-ப்ராணாதிஷு-அதுகளிலே, அநுஷ்டாநம் வ்ருத்தி:-தாத்பர்யார்த்த ப்ரகாஶம், ஸ்ம்ருதிப்ரமாணநிர்வாஹணே - அந்த ஶிக்ஷாதிகளாலே யநுஸரிக்கப்படாநின்ற, வேதா:-அதுகள், த்வாம்-தேவரை, விவ்ருண்வந்தி-தேடுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி உபகார விஶேஷக்ருத்துக்களான ஶிக்ஷாதிகளோடுகூடி வேதங்கள் ஸாமாந்யேந தேவரைப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லாநின்றது கீழ்! இதில் வேதங்கள் மூலப்ரமாணம், அதுகளுக்கு இதிஹாஸபுராணமீமாம்ஸாந்யாயங்களோடு கூடி ஸ்ம்ருதி உபகாரிகையாகிறது, அந்தவேதங்களில், கர்மப்ரதிபாதகமான பூர்வபாகம்; ஸ்ம்ருதி விஶேஷபூர்வ மீமாம்ஸைகளோடுகூடி தேவருடைய வாராதநவிதியில் பர்யவஸிக்கிறது, உத்தரபாகமான உபநிஷத்து, இதிஹாஸபுராண ப்ரம்ஹமீமாம்ஸைகளோடுகூடிதேவருடைய, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டைகளைத் தெரியப்படுத்தி தேவர்திருவடியில் சேர்க்கையில் பக்தியில் பர்யவஸிக்கிறது, இவ்வர்த்தத்தைபகவத்கீதையில் தேவரே "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" என்று வெளியிட்டருளித்தென்கிறார்.

கக. மூலே வேதா: ப்ரமாணம் ஸ்ம்ருதிரபி ஸஹிதா ஸேதிஹாஸை: புராணை: ந்யாயைஸ்ஸார்த்தம் த்வதர்ச்சா விதிமுபரிபரிக்ஷீயதே பூர்வபாக: ஊர்த்வோ பாகஸ்த்வதீஹா குணவிபவபரிஜ்ஞாபநைஸ்த்வத்பதாப்தௌ வேத்யோ வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமிதி பகவந் ஸ்வேந ச வ்யாஸ்த தாத்த॥

(வ்-ம்.) ஹே பகவந்!-வேதா: - வேதங்கள், மூலே-முதலடியிலே, வேறொன்றை யபேக்ஷியாமலென்றபடி, ப்ரமாணம் - ப்ரமாணமாகிறதுகள், ஸ்ம்ருதி: - மந்வாதி ஸ்ம்ருதியானது, இதிஹாஸை: ஸஹிதா - ராமாயணாதிகளோடு கூடின, புராணை:-ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிகளோடும், ந்யாயை

ஷாஜ-டு - பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளோடும், உபகாராதே - உபகரிக்கிறது, வூவஸ்ராஸளஹாமஸு - கர்மபாகமானது, தவா ஷூராநாம் வியிஷஜாவஸி - தேவருடைய வாராதநவிதியிலே, வஸி கூீயதெ-ஒன்றுவிடாமல் பர்யவஸிக்கிறது, உளஸு-டூ- மேலான ஸா ஶஃ, பரம்ஹபாகமானது, தவ - ஶாஹாஸு மாணாஸு விஹவாஸு தெஷாஂவஸிதொஜ்ஞாவநாநிதெஃ-தேவருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், தஉநஂமாணஜ்ஞாந-ஶக்த்யாதிகள், விபூதிகளிதுகளை நன்றாகத் தெரிவிக்கிறதுகளாலே யிவ்விடத்தில் ஸ்வரூபரூபங்களு முபலக்ஷ்யங்கள், தவவஉயொராஷிஷவ்ராடு - ப்ராப்தரான தேவ ருடைய திருவடிகளைச் சேருகிறத்தில், வஸிகூீயதெ-என்று கூட்ட வும்; ஸவெடுஸு-பூர்வோத்தரங்களாயுமான, வெஜெஃ - வேதங்க ளாலே, அஹஂ-நான், வெஉ்ரஃ-அறிவிக்கப்படுமவன், ஜதி - என்று, ஷெநவ-தேவர்முகமாகவும், (ஷெந-என்கிறவிடத்தில் ப்ரக்ருத்யா திபாடத்தாலே த்ருதீயையென்று கண்டுகொள்வது) வ்ராவகூயூ -இவ்வர்த்தத்தை, வெளியிட்டருளித்து.

(அ-கை.) இப்படி ஸோபப்ரம்ஹமணங்களான வேதங்கள், பூர்வோத்த ரபாகங்களாலே தேவருடைய, ஆராதநங்களையும் ஆராத்யரான தேவரையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லிநின்றது, இதில் பட்டனிப்படிகொள்ளா தே "ஜெ்யாதிஷெ்ாஜெநஸஸுகாஜொயஜெத" இத்யாதிவிதி பலத் தாலே, யாகாதிகளாவது அதுகளுடைய ஶக்தியாவது காலாந்தரபாவிஸ்வர் காதி ப்ரதங்களென்றும்,ப்ரபாகரன், யாகாதிகளால்பிறக்கும் அநிர்வசநீயமா னவோரபூர்வமே, அப்படிச்சொத்ததென்றும், நவீநமீமாம்ஸகர், பிதாக்களு டையவும், தேவதைகளுடையவும், ப்ரஸாதமே அப்படிக்கொத்ததென்றும், இவர்கள் ஆராதநாராத்ய ஸ்வரூபாநபிஜ்ஞதையாலே,சொல்லுகிறார்கள், ரிக் யஜுஸ்ஸாமங்கள்,கைவத்தவராய்"வஜஉதஉவஷ்தெ ஶாதிஷுதிஉ ஜெவாஜ்ஞ யொயொயாஂயாஂயஜாஹகூஶஜயாஷிஉதஂஷூதி| த ஸ்ஜதஸ்ராவஜாஂஶஜாஂதாஜெவிஉயாஉஹஂ || ஸதயாஶஜ யாயாகூஸஸ்ராஸாயநீஹதெ | ஷஹதெவதஃ காஜாநுஜெ வியிஹிதாநுஹிதாநு | வஸயஜஷிவிதானுஷெவாநுஷஹணாநுஸ ஹாதாஶதாநு|ஸவஹாதாஸராதாநஂவிஷணொஜெவயஜஷிதெ"|| என்று ப்ரமாணஶரணரானஜ்ஞாநவ்ருத்தர்ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களும், தடாகநிர்மாணாதி ரூபமாநகாதமும், தேவருடையவாராதநம், பலங்களும், தேவர்ப்ரஸாதாயத்தங்கள், யஜேதேத்யாதிவிதிகளும், தேவருடையநியமநங் களென்று சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

உ௦. க்ரியாதஷூவஷிகிஜவிதஉவவஂவிதஸாவஸா ஷொவர்கதடுஃஹஜஉஜதிரஂமெஶகாஉ்ஶஃ | கூஉவெடுஷாவ

[illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible]-யாகாதிக்ரியை, [illegible]-அந்த யாகாதிகர்மத்தினுடைய வதிஶயமானது, [illegible]-அநிர்வசநீயமான, [illegible]-அந்த க்ரியாஜந்யமான அபூர்வமானது, [illegible] -பித்ருக்களுடையவும் தேவர்களுடையவும், ப்ரஸாதமானது, [illegible]-அந்தவந்த கர்மாநுஷ்டாதாவுக்கு, [illegible] - பலன்களைத்தருமது, ([illegible]களில் [illegible]-லிங்கவ்யத்யயம் பண்ணிக்கொள்ளவும்) [illegible]-என்று, [illegible]-ஸம்யஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றுஶேஷம், [illegible]-யாகாதியும் தடாகாதி நிர்மாணமும், [illegible]-தேவருடைய ஆராதநமும், [illegible] - அந்த யிஷ்டாபூர்த்தபலமும், [illegible]-தேவருடைய ப்ரீதியாலுண்டானது, [illegible]-என்றும், [illegible] - அந்தவந்த விதியானது, [illegible]-தேவருடைய நியமநம், [illegible]-என்றும், [illegible]-வேதார்த்தஜ்ஞாநிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) "[illegible]" மென்று கீழ்ச்சொன்ன விதிகள் யெத்தனைவிதங்கள்? அதுகளுக்கு ப்ரயோஜநங்களென்? பந்தகங்களான ஸ்வர்காதிஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிகளும், நரகாதிஸாதநங்களான ஶத்ருவதஸாதநஶ்யேநாதிவிதிகளும், ஸர்வரக்ஷகனுக்குக் கூடினபடியெங்கனே? என்றுமபேக்ஷயிலே விதிதான் நித்யமென்றும் நைமித்திகமென்றும்,காம்யமென்றும் மூன்றுவகையாயிருக்கும்;அதில் நித்யம், ஸந்த்யாவந்தநாதிவிதிரூபமாய் ராஜாஜ்ஞைபோலேஅகரணேப்ரத்யவாயஜ்ஞாபகமாய், ப்ரத்யவாயப்ராகபாவபரிபாலநபலகமாயிருக்கும்.நைமித்திகம்,அயாஶ்சஹோமாதிவிதிரூபமாய் அகரணே ப்ரத்யவாயஸத்தி ஜ்ஞாபகமாய்க்கொண்டு தந்நிவர்த்திப்ரயோஜநமாயிருக்கும்,ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிகளும் ஸ்வர்ககாமாதிகளையும் விடமாட்டாதே க்ருபையாலே தத்ஸாதநத்தையறிவித்து பரம்பரயாமோக்ஷருசி பலகங்களாயிருக்கும், ஶ்யேநாதிவிதிகளும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமின்றிக்கே பரஹிம்ஸைபண்ணித்திரிவார்க்கும்அவரையும் விடமாட்டாதே தத்ஸாதநங்களைத் தெரிவித்து, ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஜநந ப்ரயோஜகங்களாயிருக்கும், ஆகையாலிப்படி ஸர்வர்க்கும் ஹிதபரராய் நியமிக்கிறதேவருடைய ரக்ஷணவிஶேஷரூப தாத்பர்யார்த்தங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டு வேதம், தேவருடைய நித்யசாஸநமாகிற தென்றருளிச்செய்து,இதுக்குஅதி

காரிதராதம்யம்பாராதே ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்தநத்துக்கு மூலமான நிர்ஹேதுகக்ருபையை யநுஸந்தித்து, எத்திறமென்கிருர்.

உக. ஆஜ்ஞாதைவ நிமித்த நித்யவிஷயஃ ஸ்வர்காதிகாம்யேஷ்வபி ஹ்யாநாஜ்ஞா ஶம்ஸிதஶாஸ்த்ரவஶ்யதோபாயோ விசாரஶ்ருதிஃ । ஸர்வேஷ்வம்ஹஸமாஸ்திகேஷு கரஹோ ஸ்ரீரங்கஸர்வம்ஸதேரக்ஷாகஸேத நிவேதிநீ ஶ்ருதிரஸௌ கஸ்ந்ய ஶாஸநஸ்திதஃ ॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கஸர்வஜ்ஞ-ஸ்ரீரங்கஸ்ஸர்வம் யஸ்யாஸ்தி வஹ்னிஷு- நிமித்தஸ்யோபந்தா உதிய நிமித்தா நிதா நிநித்யாநிவ தேஷாம் விஷயஃ - நைமித்திகங்கள், நித்யங்கள், இதுகளுடைய விதிகள்; அன்றிக்கே, நிமித்தஸப்தம் நைமித்திக பரமாயதுகளோடேகூடின நித்யங்களென்றுமாம்; தேவஸ்யவா அக்ஷர வ்யத்யாதிஸர்வ ப்ரஸாதிநக்ஷாரான தேவருடைய, ஆஜ்ஞா-அநதிலங்கநீயஶாஸநம், ஸ்ர-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான, ஸ்வர்காதி யஸ்ய கரஜ்ஞஸ்திதம் ஸ்வர்காதி காம்யேஷு தேஷாம் விதிஃ-ஸ்வர்க்கம்முதலானத்தை யாசைப்பட்டவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டாமாதிவிதியானது, அநாஜ்ஞா-அகரணே ப்ரத்யவாயமின்றிக்கே, காரணே-தத்தத்பலபோதகம், அபிசாரஸ்ய ஶ்ருதிஃ- ஶத்ருவதாதிஸாதநவிதாயக ஶ்ருதியானது, ஶம்ஸிதம் ஸஷாஞ்ஞஷாம் - ஶாஸ்த்ர வஶ்யஸ்யாபவஸ்ய உபாயஃ - ஶாஸ்த்ரத்திலப்ராமாண்யபுத்தியுடையவர்களுக்கு ப்ராமாண்யபுத்தியுண்டாய், தத்வஶமாக்கும் வழி, ததஃ-ஆகையாலே, ஸர்வேஷ்வம்ஹஸ்திகஸ்ய-எல்லாருக்கும்ஹிதபரராய், ஸர்வாநாம் ஶாஸிதாதஸ்ய-ஸமஸ்தாதிகாரிகளுக்கும், ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான, தே-தேவருடைய, ரக்ஷாவ தக ஆகஸேதஞ தஸ்ய நிவேதிநி - ரக்ஷணரூபமான தாத்பர்யத்தைத்தெரிவிக்கிற, அஸௌ-கீழ்ச்சொன்ன, ஶ்ருதிஃ - ஶ்ருதியானது, தவநித்யஶாஸிஃ-தேவருடைய நித்யமான, ஶாஸநமாகிறது, அஹோ -ஆச்சரியம்?

(அ-கை.) இப்படிப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநங்களான, "யஜேத" இத்யாதி" விதிவாக்யங்களுக்கு, "மாஹிம்ஸ்யாத்" இத்யாதி" வாச்யம்போலேகார்யபரதயாப்ராமாண்ய முண்டானாலும், ஸித்தவஸ்துபோதகங்களான, "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் - ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம - ரஸோவைஸஃ - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்

வஃயிக - வராஸ்ரக்திவிஃவியெவஸ், ஏயதெ - ஸதஸ்காஜஸ தஸ்ஸங்கஜு:- யஸஷொணுராசிதெ ஹிரண்யஃவாநிஷாசுர ஸதெ - ஹிரண்ஸ்ஸஹிரண்யேகஸ்ர்வஸணவாஸவஸ ஸவணஃதஸ - யஷாகவரஸஂவனிஸ்ரீகஃவேக்ஷிணீ வஜா வதிரகாஶ்யதவஜாஸஜெயெதி-தஸுஷ்ா தஃவாநாவா விஸக-'கஜாயஶாநாவஹாயர்விஜாயதெ' இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு ப்ராமாண்யமெங்ஙனே யென்று, ஸங்கிக்கவதுகளுமிங்கு நிதியுண்டு, உன்னுடையபிதா ஸுகமேயிருக்கிறன், உனக்குப் பிள்ளைபிறந்ததென்று முதலாய், ஸ்வரூபபரங்களான வாக்யங்கள்போலே, நிரதிஶயபுருஷார்த்த பூதரான தேவருடைய, ஸ்வரூபத்தையும்குணங்களையும்,விக்ரஹத்தையும், வ்யாபாரங்களையும், ப்ரதிபாதித்து, ஸித்தபரங்களானாலும்,தேவரிடத்தில் உபாஸநதத்பலவிதாயகவாக்யங்களோடு துல்யஶீலங்களாயதுகளுக்கு ஶேஷமன்றிக்கே, ப்ரமாணமாகிறதுகளென்கிறார்.

உஉ. கதாஷெ நியிஸிதிவஷ்கேஃஸஏதெவிஸாஸஃா கவிரஸணாஏவவஷுவாசா:| ஸஂமெஸகவியிஸகஜாஸநயஜெ நாவாஸாஹவியிஹிவிஃஶெஷவஷாழு||

(வ்-ம்) ஹெஸஂமெஸ! வஂஸாகேஃ: வ கேஃ: - ஸவா ஸஹஏதஸ்ு தஷாஹஏதெ - ஸர்வசேதநருக்கும் ப்ரார்த்தநீயராகவே ஸத்தைபெற்ற, கவியி-தேவரிடத்தில், ஸகஜா: - ஸமஸ்தங்களான, ஸணாஸ்ரஏவெவ வஷாநிவ தெஷாஂ வாசா:-(ரூபசப்தம் ஸ்வரூப விக்ரஹோபயபரம்) ஆகஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும், திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ஸ்ரிஷ்ட்யவதாராதி வ்யாபாரங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கிற, "ஞநஜொ ஸுஹொதா்ாஷி" வாக்யங்கள், விஸாசெஃா ஷஷாஂதஷாஹஏதாகவி - கார்யபரங்களன்றிக்கே ஸித்தபரங்களானாலும், கதாஷெ நியிஸிதிவக - இங்கு நிதியுண்டென்கிற வாக்யம் முதலானதுகள்போலே, ஸநயஜெ - நன்றாக வந்வயிக்கிறதுகள், "வாயவெஃக்ஷவிஷா ஜெவதெ தா்ாஷி"களான வர்த்தவாத வாக்யங்கள்,"வாயவஸ்ரீஜ்ுதஶாஷஹெ தெதி" விதிஶேஷங்களாகக்கொண்டே, ப்ரமாணங்களாகிறுப்போலன்றிக்கே, "ஞஹாவாரெஷுவஸ:" இத்யாதிகளான உபாஸந விதிஶேஷங்களன்றியிலேயே, ப்ரமாணங்களாய், தேவரிடத்தில் ஸம்மந்திக்கிறதுகளென்றபடி, ஷஷாழு - "ஞநஜொஸுஹொதா்ா

ஷி" ஸிஃபரவாக்யங்களுக்கு, உபா ஸாஶ்வஹஸ்ய தேஷாம்'விய யஃ தெதஃ-"ஞூத்வாவாறெ" இத்யாத்யுபாஸநவிதிகளோடும், "ஸுஹ்ருவி தாவ்நொதிவாஶ்" இத்யாதி பலவிதிகளோடும், விஶேஷ-வைலக்ஷி ண்யமானது, ந-இல்லை.

(அதுகளெப்படி ஸ்வதஃபரமாணங்களாகிறதுகளோ அப்படியே ஸித்த பரவாக்யங்களும், ஸ்வாதந்த்ரேணைவ ப்ரமாணங்களாகக் குறையில்லை யெ ன்று கருத்து.

(அ-கை.) "ஶாணாரவைவ்யுத்வாதாஷூநயதெ" யென்று ஸகு ணஶ்ருத்யாதிகளும், பகவத்விஷயத்தில், குணாதிகளைத்தெரிவித்து ஸமந்வித ங்களாகிறதென்றீர்; இப்படியாகில், "வனகமெவாவிதீயஶ்" என்று அத் விதீயஶ்ருதிர்வஹிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்று மபேக்ஷையிலே, தேவதத் தாதிசரீரம் சரீரியிடத்திலும், கடபடாதிவிகாரங்கள் காரணத்திலும், கோத் வாதி ஜாதியும், ஶுக்லாதிகுணங்களும், கமநாதிக்ரியையும், த்ரவ்யத்திலும், அப்ருதக்ஸித்தி ஸம்பந்தத்தாலே,பர்யவஸந்நங்களான. ஸ்வாக்ருதி மதிவ்யவ் யவ ஹ்ருதிகளையுடையதுகளோ ; அப்படியேயிந்த ஸர்வஜகத்தும், தேவரி டத்தில், அப்ருதக்ஸித்தமாய்க்கொண்டு, தேவருக்கு விஶேஷணமாகுகையா கிற வாகாரமும், தத்புத்தியும், தத்வ்யவஹாரமுமுடைய தாம்படி ஸங் கல்பித்தீராகையாலே, சேதநாசேதநாத்மகப்ரகாரங்களுக்கு, தேவரே ப்ர காரியாய், இப்படிப்பட்ட ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே, அத்விதீயமென் ஞேதப்பட்டது, ஆகையாலே, அத்விதீயஶ்ருதிநிர்வாஹார்த்தமாஹ ப்ரஹ்ம த்துக்கு, ஶங்கரபக்ஷத்தில் மாயாஸம்பந்தமும், பாஸ்கரபக்ஷத்தில்உபாதி ஸம்பந்தமும், யாதவப்ரகாஶபக்ஷத்தில், விகாரஸம்பந்தமும், சொல்லுகிற தேதுக்காகவென்கிறார்.

உகூ. தெஹொஹாதெஹிநிகாரணெவிக்ருதயொஜாதிமு ணாஃகஃவத்ர வெந்நிஷ்டித ரவைபஶிவவநாஷாஜஷ்ராஷயெ தஂஜமஜ | விஶ்வஂஃவ்ய ஹிஃந ஷெஜமஷிஷெதெ நாவிதீயஷுதா ஃயொவாயிவிகாரஸஂகரகயாகா நாஃரஂஶெஶ்வர ||

(வ்-ம்.) ஹெ ரஂஶெஶ்வர! தத் திஷ்டீதி- தஷஸ்ஸஹாவ ஸ்வாஜ் - அதிலே, நியசெந-இருக்கையாலே, தெஹஃ - ஶரீரமான து, தெஹொஸ்ராஷீதி தஸிநு-ஶரீரியிடத்தில், ரவைபஶு பஶி ஶு வவநஞுதாநி-நிஷ்டிதாநியஸ்ஸஃ- தனக்கு தேஹிவிஶேஷண த்வமே, ஆகாரமாகுகையைப்பற்றவும், ஸ்வபுத்தி தத்விஶேஷ்யகை யாகையாலும்,ஸ்வவ்யவஹாரம்தாத்ருஶபுத்திஜநகமாகையாலும்,ஶரீ ரியிடத்தில் நிஷ்டிதங்களான ரூபபுத்திவசநங்களை யுடையதென்கிற

து, "கயஂஷெவக-தூ:" என்றிறோ ஆகாரபுத்தி வ்யவஹாரங்கள்; விகா தயஃ-கடபடாதிகள், இங்கும், தாகஷு ாக-என்றநுவர்த்திக்கிறது, காரணெ - ம்ருத்தந்த்வாதிகாரணத்தில், நிஷ்தாறவெபவஃஜிவவ நாஃ-பூர்வவத், தஞஃவடிஃ - என்றிறேஆக்ருதிமதிவ்யவஹ் ருதிகள், ஜாதிஃ - கோத்வாதிஜாதியும், ஙுணாஃ- ஶுக்லாதிகுணங்க ளும், கஜவ-கமநாதிக்ரியையும், ஆவெ-கவாதித்ரவ்யத்தில், இங்கு ம், தாஷு ாக-என்றும், நிஷ்நெதத ாஷியு மநுஸந்தேயம், ஐயம ளஃ-ஶுக்ஃ வடிஃ - ரயொமஹூதி-என்றிறே ஆக்ருதிமதி வ்யவஹ் ருதிகள், தயா-அப்படியே, ஐஷு-விவிதசித்ரமான, விஶ்வு-ஸமஸ்த மான, ஜமக- "யஸ்ாத்மாஶரீரஂயஸ்வ்யிவீஶரீரு" இத்யாதி ஸ்ருதியாலே சரீரமாயும், "யதொவாஜஊாநிஷொதாநீத்ாஷி" யா லே, விக்ருதியாயும் "வணதவஸ்ா கக்ஷாரவெஸ்த ாஷியாலே" ஜாதி குண கர்மங்களோடு, துல்யயோக க்ஷேமமாயுமான ப்ரபஞ் சமானது, கூயி - சரீரியாயும், காரணமாயும் த்ரவ்யமாயுமிருக்கிற தேவரிடத்தில், கஹிஉநவெ - நிஷ்டிதரூப புத்திவசநமாம்படி ஸ ங்கல்பித்தது; தெந-அத்தாலே, கஷிதீயஃ-ஸஜாதீய த்விதீய ரஹித ராக, ஜமஷிஷெ - சொல்லப்பட்ட தேவர், தகஃ - ஆகையாலே, ஊா யொ வாஷிஷ்விகாரஷ்தெஷாஂஸஂகாஃதஸ்கயா- மாயையென் றும் உபாதியென்றும், பரிணமவிகார ஸம்பந்தமென்றும், ஶொல்லு கிற வார்த்தை, கா நாஉ - ஏது? அஸங்கதையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி. அத்விதீயஶ்ருதி நிர்வாஹமானலும், "ஸவஂவ ஷிஉஂஸ்ஹ-வெணதஷாத்ஷிஉஂஸவஂ - தகூஉஸி-ஶ்வதகெதா ஜதாஷி" ஶ்ருதிகளிலும், "ஸகஸஉிஉ உஹஂவவாஸஃ ஷெவஜதி" களான வுபப்ரம்ஹணங்களிலும், ப்ரம்ஹத்துக்கும், ப்ரபஞ்சத்துக்கும், ஸா மாநாதிகரண்ய நிர்தேஶங்களுக்கு நிர்வாஹமெப்படி யென்றுமபேக்ஷயி லே, ஸமஸ்தப்ரபஞ்சமும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களாலேதேவருக்குஶே ஷமாய்க்கொண்டு ஶரீரமாய், சரீரவாசகஶப்தம், ஶரீரிபர்யந்த போதகம், லோகஸித்தமாகையாலே, நியந்தாவாய் வ்யாபித்து ஆத்மாவான தேவனைச் சொல்லுகிற, ஶப்தத்தோடு ப்ரபஞ்சவாசி ஶப்தத்துக்கு ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேசம், உபபந்நமென்று பூர்வர்கள் நிர்வஹித்தார்களென்கிறர்.

உச. ஷிதஃதவிவவ்திஹாஸநியஉநவ்ாவவெநரா தூநஷெவெஷாஶெஷஃவவணொவஃஶிதிஹவதஸ்ா வா ஹெஷவாஷாஃ| ஸவஂவவெதஷாத்ஂஸகஉிஉஉஹஂதகூஉஷெ

வரோச ந்ராவ ந்ராவ ந்ரா தாரஸம்மயாரெ வநவண விஜயி ஹிலெவெடிதி லெகெ ஷாவடிஜளலெெ:॥

(வ்-ம்.) ஸம்மயாரெநிவநவண - கோயிலிலாதாரத்தையுடையவ்னே!, அன்றிக்கே, ஸம்மயாரெ வநவணம்யஸு - என்று பஹுவ்ரீஹீயாய், ப்ரவணஶப்தம், "வநாவீநவநவணெலெவெஷலெவெநயஜெத" என்கிறவிடத்தில்போலே, அவநதஸ்த்தலவாசியாய், கோயிலைப்பள்ளமடையாகவுடையவரோ! பள்ளத்திலேயிறே நீருக்கு ஸுலபப்ரவேஶமும், அங்யத்ர போக்கில்லாமையும், விஜய வஷாஜெஷ்திவா விஜயஞ ஐதிவாவிஜயிநஃ லெஷ:-பாஹ்யகுத்ரிஷ்டி நிரஸநத்தாலே வந்த வுத்கர்ஷத்தையுடையராய், ஸவடிஷ்ராஹ லெ ஸிலெலெதஃ - ஸகுண நிர்குண பேதாபேத கடககாரணஶ்ருதிகளான வெல்லாவிடத்துக்கும், வெகுஸஸு - ப்ரணயிகளான, வெஷாநு விஷஜிலெதவெடிதிலெகெ:-வேதார்த்தவித்துக்களாய் பகவத் வ்யாஸ பராஶராதி பரமர்ஷி ஹ்ருதயாநுஸாரிகளான,நாதயாமுந ராமாநுஜமுநிப்ரப்ருதிகளாலே, சுலெஷஷ்ராவஸளவநவெஞஷஸ:-சூதநஃ சுஜஃவநவிஶ்வ-நியந்தாவான, லெத-தேவருக்கு ஷிதிஶஉ தகிஶவவதிழஸநம்வ நியரெநம்வ வந்ராவநம்வலெதஃ - ரக்ஷணத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்கிறத்தாலும்,உசிதகார்யப்ரவர்த்தநத்தாலும்,லயிப்பிக்கிறத்தாலும், அந்தப்ரவிஶ்ய நியமநத்தாலும், வ்யாப்தியாலும், ஶேஷஃ-பரார்த்தத்தை கவேஷமாய்க்கொண்டு, வஸிதி-ஆதேயமாய், நியாம்ய த்ரவ்யமாகிறதென்று, ஸவதஃ-தேவருக்கும், தஸுவ- அந்த ப்ரபஞ்சத்துக்கும், ஸவடி ஶிதந்ரா லெ ந்வம் குச ந்ம் யெஷாஜெ-ஸர்வம் கல்விதயாதிகளான, சுஹெதஸுவாசாஃ - ஸாமாநாதி கரணத்தினுடைய நிர்தேஶங்கள்,வந்ராவந்ராதாஃ - நிர்வஹிக்கப்பட்டதுகள்.

(அ-கை) "ஸவடிம்வஷிதந்ராதி" ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தனமென்று சொல்லிநின்றது கீழ்; இதில், நையாயிகன், ஜகத்து நிமித்தகாரணமாத்ரமான வீச்வரவிஷ்டமென்றும்,பூர்வமீமாம்ஸகன், அது நிரீஶ்வரமென்றும், த்ருமூர்த்திஸாம்ய வாதிப்ரம்ஹ விஷ்ணு ருத்ரரூபர்களான வநேகேஶ்வரவிஶிஷ்டமென்றும், ஹைரண்யகர்ப்பபாசுபதர்தங்களுக் கபிமதரான ப்ரும்ஹ ருத்ரர்களாகிற வீச்வரனோடுகூடினதென்றும் சொல்லுகிறது,ச்ருதிஸ்வாரஸ்யாநபிஜ்ஞதையாலே 'வஷகொஹலெவெநாராயணகுஶீஜவநஹாலெநஶாநஃ" என்கிற ச்ருதி ஜகத்து ஸ்வதந்த்ரமாகில்; தேவமநுஷ்யாதி வைசித்ரயமும். ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி தாரதம்யமும்

கூடாதென்கிற தர்க்கத்தோடு கூடினதாய்க்கொண்டு சிதசித்ரூபமான ஜகத்து நித்யமாக தேவராகிறநல்லராஜாவை யுடையதென்று, ச்ரோதாக்களுக்கு செவிக்கினிதாகச் சொல்லுகிறதென்கிறார்.

உரு. ஸராஜகஶராஜகம் பு நர நெகராஜம் தயாயயா ஹிஶத ராஜகம் ஜமஹிஷம் ஜஜஃ ஜூஹாஃ | ஜமாவவஶ விசித்ரதா தாரதம்ய தஶகஷ்த கூரம்மிகாஶ்ருதிஸ்தித விதீகவயாவரஷ நித்யராஜநதீ||

(வ்-ம்.) ஹெ வரஷ! ஜஹாஃ-தெரியாதவர்கள், இஷம் ஜமக-விசித்ரமாயும் நிம்நோந்நதமாயும் காணப்பட்ட ஜகத்தை, ராஜகஸஹவத்த ஹதிஸராஜகம்-ஈஸ்வரனோடுகூடினதாகவும், நவிஷ்டொரா ஜாயஸ்த்தக-நிரீஸ்வரமாகவும், பு நஃ-பின்னும், கநெகொராஜா நஃயஸ்த்தக - ஸ்ருஷ்ட்யாதிக்குக் கடவரான வநேகேஸ்வர விஶிஷ்டமாகவும், கீழிரண்டிடத்திலும் மேலும் வந்த, வஹுவீஹளக வீவ்ருத்யம்-வெகுவ்ரீஹ் - ஆகையாலே யிங்கு வந்ததில்லை, தயா-அப்படியே, கஹிஶதஶநதிக்ருஶ் யயா ஹிஶதம்-ராஜாயஸ்த்தக - அபிமாநாநுகுணமாக கல்பிக்கப்பட்ட வீஸ்வரனையுடைத்தாகவும், ஜஜஃ -அநந்வித பாஷணம் பண்ணினார்கள், நவஶஷாயீநதா வஷாஜெ கவஶாஃ-விசித்ராணாம் ஹாவஸ்விசித்ரதாதரஸ்ததஶஸ்தளதயொஹவஷகஷ்-ஹாவதஷதெகவஶா நாஷெவதெதயொ ஷகஃ கஶம் யஸ்ரஷா-பரதந்த்ரங்களுக்கே யுண்டான, வைசித்ர்யமென்ன தாரதம்யமென்ன யிதுகளை விஷயீகரித்த, இது பரதந்த்ரமன்றாகில், விசித்ரமாகவும், நிம்நோந்நதமாகவும், கூடாதென்கிற தர்க்கத்தை பரிகரமாகவுடைய தரதஶக-என்கிறவிடத்தில் தாரதம்ரத்யயஸ்வரூபங்களானவிரண்டு ப்ராதிபதிகங்களுமுண்டாகையாலே, கவத்யம்;வந்ததென்றுகண்டுகொள்வது) ஶ்ருதிஃ-"ஹ கொஹ வெ" இத்யாதியான ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு பாதத்வநிஷேத பூர்வகம், பகவத் பரத்வ ப்ரதிபாதக ஶ்ருதியானது, விஷாவிஷவிஷவிதீ - சேதநாசேதநங்களை, ஶ்ருதிமணங்களான, கஷஷவஷாஷமணவரம் கல்பநத்தாலே, வநவஷஸககஷவருமாகையாலே, இங்கு நபும்ஸகமாகவும்; உவாஷெதெ என்கிற ஶ்லோகத்தில் புல்லிங்கமாகவும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது. கயா - நாராயணஶப்த வாச்யரான தேவராகிற, வ்ருக்ஷத்ராஷி கஷாஷாநெந்நய நவா - னென்றுமாப்போலே, கஹெஷெத்ரீயா- நித்யராஜாநயொரஸ்ஷீதிநித்யரா

[illegible] - என்றும், நல்லராஜாவை யுடைத்தானது களாக, [illegible] - ஶ்ராவ்யமாகச் சொல்லிற்று.

(அ-கை.) "[illegible]" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஹைரண்ய கர்ப்ப ஸைவர்க்கும், "[illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதிகளில்லையோவென்று மபேக்ஷையிலே ப்ரம்ஹாதிகள், "[illegible]" இத்யாதிகளில், ஸ்ருஜ்யகோடியில் பகவச்சாஸநாநுவர்த்திகளாக வெளியிடப்பட்டார்கள், அவதாரப்ரகரணங்களில், தேவரவதாரங்களாகவும் சொல்லப்படவில்லை, இப்படி தேவரவதாரங்க ளல்லாமையாலே, அவர்கள் தேவரன்று, ஸ்ருஜ்யராகையாலே, தேவரோ டொத்தவர்களுமல்லர். "[illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்மிருதி வசநங்களாலே ஶ்ரீயஃபதியான தேவரோ ஸர்வேஶ்வரனென்று சொல்லி ஜிதர்களாய் ப்ரேதப்ராயரான வாதிகளுக்கு உசிதமாக ஜலதர்ப்பணம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

உகூ. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - பெரியகோயிலுக்கு உத்வேல ஸம்ருத்தியைத்தருமவரோ! [illegible] - சதுர்முகாதிகள், [illegible] - ஸ்ருஜ்யஸமுதாயத்தில், [illegible] - நியாம்யராக, [illegible] - திறந்து சொல்லப்பட்டார்கள், [illegible] - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் சொல்லுமிடத்தில், ந-ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டார்களில்லை, [illegible] - அவதாரங்களிலெடாமையாலே, [illegible] ப்ரஹ்மாதிகள் தேவரன்று, [illegible] ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர் கோடியிலெடுத்தபடியாலே, [illegible] - தேவருக்கு, [illegible] - ஸமாநருமல்லர், [illegible] - ஶ்ரீயஃபதி

கள

யான, கவயா-தேவராலே, விஶ்வ-ஸமஸ்த ஜகத்தும், வஜகூரா தவத்ரம்-யஸ்ய தக- யேகசத்ரத்தையுடையது, ஒரு நியாமகனையுடையதென்றபடி, ஊதி இப்படி, கவம்வா: வஷாஜெை: - தேவரை ப்ரதாந ப்ரதிபாத்யராகவுடைய, ஶ்ருதீ நாஜ்ஞா நீநாஞு வவநாநிஜெை: - வேதவசநங்களாலும், பராஶராதி ரிஷிவசநங்களாலும், இந்த வசநங்களைச் சொல்லியென்றபடி, கூதஃ கூத ஊதி வ்யூஹதிகளதூஷக்தஃ - வாஜிநஶ்வதெ - தெஹ்யஃ - ஶ்ருத்யுக்தங்களைப் பரித்யஜித்து யுக்திமாத்ரங்களைக்கொண்டு வாதம் பண்ணுகிறவர் பொருட்டு, உவிதழ்-அவர்களக்கநுகுணமாக, ஜஒழ்-தர்ப்பணஜலத்தை, கவஞ்யாஃ-த்ருப்தியளவும் கொடுக்கிறோம்.

(அ-கை) இப்படி "ஹதூஞஃ" என்று தடங்கி, யிவ்வளவும், பாஹ்யகுத்ரிஷ்டிமத நிரஸநாநுகுணமாக ஸோபப்ரம்ஹண ஶ்ருதிப்ராமாண்யப்ரதிபாதநபூர்வகம், ஸ்ரீமானை பெரியபெருமாளுக்கே சிதசிதாத்மகமான ஜகத்தைக்குறித்து கரணத்வத்தையும், ஈஶ்வரத்வத்தையும், ஸமர்த்தித்து "ஶுகூநெநதூ" என்று த்வயோத்தரகண்ட ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தையு மநுஸந்தித்தாராய்நின்றது; இதில் காரணத்வ நிர்வாஹகத்வத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, நாரஶப்தார்த்தங்களாகையாலே, நிர்துஷ்டங்களாய் நிருபாதிகங்களாய் நிரவதிகங்களாய் நிஸ்ஸமாப்யதிகங்களாய் நிஸ்ஸங்க்யங்களாய் மங்களங்களாயிருக்கிற தயாதிகுணங்களுக்கு மூலங்களாய் பகவச்சப்தார்த்தங்களாக ப்ரஸித்தங்களான ஜ்ஞாநாதிஷட் குணங்களும், ரத்நத்தைக்காந்திகள்போலே தேவரை யலங்கரிக்கிறதுக ளென்கிருர்.

உஎ. ஜொஷொவயாவயிஸஉாதிஶயாநஸஜ்வ்ராநிஜெஞ்வஉஜூஜஹணளவஉூவாஷ்ஷஜெதாஃ | ஜ்ஞாநெஶ்வஶ்ரீஶகநவீர்யவஞாவிஞ்ஷஷ்வாஂரஂஜெஶஹாஸஜவரதூஉநவஞ்யதி||

(வ்-ம்) ஜொரஂஜெஶ-ஜொஷஶ்வஉவயாவாவயிஶ்வஸஉஶ்வகதிஶயாநஶ்வஸஂவ்ராவதாஹி: - நிஜஞ்ஜெதாஜெவொயெஹ்த்ஜெஷ - நிஜெஞ்வாஉஂஜஜூாஶ்வ ஜூணாஜெஷ்தஷாஂ ஓவஂஉூஹதிஜெத - தோஷாதிகளோடு, ஸம்பந்தியாதே கல்யாணங்களான தயாதிகுணங்களுடைய ஸமூகத்தைக் கறவாநின்றுள்ள, வஜதாஃ-ப்ரஸித்தங்களான, ஷஞ்ஞ-ஆறுகளான, ஜ்ஞாநஞு வெஶ்வரீவ ஶகநஞுவீயஞ்ஂவஸ்ஶஜொஷிஞ்ஶ்வதாஃ - ஜ்ஞாநாதி தேஜோந்தங்களானதுகள், ரதூழ - ரத்நத்தை, ஹாவஉவ-ஒளிகள்போல், கவாழ-தேவரை, உநவஞ்யதி-பெருவிலையனுக்குகிறதுகள்,

(அ-கை.) "ஜாநந்நஶேஷம்" என்று கீழருளிச்செய்த ஜ்ஞாநமாவதே தென்று மபேக்ஷையிலே, சக்ஷுராதீந்த்ரியத்வாராவாதல், தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலேயேயாதல், இந்த்ரியங்களிலும், தத்த திந்த்ரியங்களாலே, தத்தத் விஷயங்களையும், அந்யேந்த்ரியவிஷயங்களையும், இப்படி ஸர்வத்தையும் ஒருக்காலே, கரதலாமலகம்போலே நித்யமாக தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தை ஸ்வப்ரகாஶமாயும், ஆவரணரஹிதமாயும், யதார்த்தமாயுமிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமென்று, உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

உஅ. யுகபதநிஶமக்ஷைஸ்ஸ்வைர்விநா வாக்ஷகார்யே நியமநியமவ்யாப்த்யாம் ரங்கராஜ கரதலவதஶேஷம் பஶ்யஸி ஸ்வப்ரகாஶம் தநாவரணமேவம் ஜ்ஞாநமாம்நாஸிஷுஸ்தே॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! ஸ்வை: - தேவருடையதுகளான, அக்ஷை: - சக்ஷுராதிகளாலேயாதல், விநா வா - இந்த்ரியாபேக்ஷையின்றிக்கே தேவராலேயாதல், அக்ஷாணாம் கார்யத்ருஷ்டிஷு - சக்ஷுராதிஸாத்யமான ரூபாதி ஸாக்ஷாத்காரத்தில், நியமே - சக்ஷுஸ்ஸாலே ரூபத்தை, ஶ்ரோத்ரத்தால் ஶப்தத்தை, இத்யாதியான நியமநத்தை, அநியமம் வா - சக்ஷுஸ்ஸாலே சப்தத்தையும், ஶ்ரோத்ரத்தாலே ரூபத்தையு மிப்படி க்ராஹ்யா க்ராஹக நியமமில்லாமையை, வ்யாப்ய-அடைந்து, அஶேஷம்-ஸமஸ்த வஸ்துவையும், யுகபத் - ஏககாலத்தில், கரஸரஸிஜ ந்யஸ்தநீலரத்நவத் - கரதலத்தோடு துல்யமாக, அநிஶம்-நித்யமாக, பஶ்யஸி - தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறது, ஸ்வேநைவ ப்ரகாஶமாநம் தத் - ஜ்ஞாநாந்தர நிரபேக்ஷமான ப்ரகாஶத்தையுடைத்தாயும், நவித்யதேஆவரணம் யஸ்ய தத்-ஆவரணரஹிதமாயும், ஸோ வஸ்து ஸ்வரூபம் தத் யதார்த்தம் - யதார்த்தமாயு மிருந்துள்ள, தத்-அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை, ஜ்ஞாநம்-ஷாட்குண்யத்தில் முந்தர சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநமாக அடுத்தடுத்துச் சொல்லித்துக்கள்.

(அ-கை.) "அநியமம்வாவ்யாப்ய" என்று சொன்னவநியமநந்தா னெங்கனே? அது கடிக்கும்படி யெப்படியென்று மபேக்ஷையிலே, தேவர் திருச்செவியாலே பார்க்கிறது, திருக்கண்களாலே கேட்கிறது, இப்படி கரணங்களாலே யதேஷ்டகாரியான தேவர்க்கு "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்- விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுக: விஶ்வதஸ்பாத் - ஸர்வத: ஶ்ருதிமல்லோகே . பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ

ஶஸ்த்ரயோநித்வாத்" "ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" இத்யாதிகளில், லோகவில க்ஷணங்களான கரணஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிகள், ப்ரதிபாதிதங்களாகையாலேபோ னதெல்லாம் வழியான ஸாக்ஷாத்காரம், கடிக்கக்குறையென்னென்கிறார்,

உகூ. நயநஶ்ரவணஶ்ரீர்ஶ்ருணோஷிஹ்யதோ பவதோஹஸிதா: । கரணைரவிகாரகாரணைஸ்த்வதோஸாவ்யயநிக்ஷணம் ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கபதே! நயநஹவஸ்ரவணஶ்ரவஸ்:-திரு க்கண்மலராகா நின்றுள்ள திருச்செவியையுடையராய், த்ருஶா-திருக் கண்மலராலே, ஶ்ருணோஷி - கேளாநிற்கிறது, சுய - பின்னையும். கரணைரவி - அநுக்தகரணங்களாலேயும், காரகாணை: - கார்ய கரோதீதி தஸ்ய-யதேஷ்டமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவராய், ஈஶா ஶ்வரஸ்ஸ்ரீஶிதாவ தஸ்ய-ஈஶ்வராந்தரமின்றிக்கே, தாமேஈஶ்வராரா ய் லோகவிலக்ஷணரான, தே - தேவர்க்கு; ஸர்வேஷு வஸ்துஷு ஸர்வம் ஸாக்ஷாத்கரணம்-ஸர்வதோதிக்கமான, ப்ரத்யக்ஷணம்-ஸாக்ஷாத் காரமானது கடகமாகிறது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் மூலமே ஜகத்தென்று ஸித்தி த்தபடியாலே, அசேதநமான ப்ரதாந மூலீஜகத்தென்கிற ஸாங்க்யரும், நிர்விஶேஷமாகையாலே அஜ்ஞமான ப்ருஹ்மமூலமென்று சொல்லுகிற ஶாங்கராதிகளும் நிரஸ்தர், ஐஸ்வர்யமாகிறது ப்ரேரகாந்தரமின்றிக்கே ஸ்வ தந்த்ரராய், ப்ரதிஹதியில்லாமல் புண்யபாபரூபகர்ம வைசித்ர்யத்தாலே வி சித்ரமான ஸர்வஜகத்தையும், ஸங்கல்பலேஶத்தாலே யேககாலத்தில் ஒரு சாக்காக வெண்ணுமல், தேவர் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்கையாய், அந்த வைஶ்வ ர்யம் காரணபூதரான தேவரை, ஸாங்க்யஸித்தாந்தத்தில் ஸாக்ஷிமாத்ரனுன புருஷனிடத்தில் நின்றும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

ஙூ௦. ஸர்வஜ்ஞ நாஜ்ஞம் ஜகதோ வதந்தி தாஸாக்ஷிமாத்ராத்ரம் ஸ்வாதந்த்ர்யகாரணம் ஸ்வாமிநியதி ஹ்மரவ ஶ்ரீரங்கஶாயிந் । ஸர்வேஶ்வரே ஸத்யஸ்தஜ்ஞே வ்யாஹதிஸஹ ஸ்தவோத்ராவிவிக்தம் யதேஹாவேஸ்தஸ்ய யதைவசதண யநுவிஸ்வாவிஸ்வகஸ்ய ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கஶாயிந்! ஸர்வஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபாவஸா பூஜ்யே - தேந-கீழிரண்டு ஶ்லோகத்தால் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத் வத்தாலே, ஜகத்-ஜகத்தை, அஜ்ஞம் யஸ்ய தத்-அசேதநகாரண மாக, வதந்த:-சொல்லுகிறவர்கள், வாரிதா: - நிரஸிக்கப்பட்டா

ர்கள், வைஶ்வரீ-வக்ஷ்யமான ஸ்வரூபமான வைஶ்வர்யமானது; கா ரணஂ-உபாதாநகாரணமான, க்ஷாஂ-தேவரை, ஸாஂவெ்யாதா்ஃ- ஸாங்க்யராலே சொல்லப்பட்ட, ஸாக்ஷேவ - ஸாக்ஷிமாத்ரம், ஸா க்ஷாஜுஷ்டா ஸாக்ஷி தஸ்யாஃ - அப்ரம்ஹாத்மிகையான ப்ரக்ருதி மஹதாதிகளை யுண்டாக்கும் போது ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே உபகாரக னான புருஷனிடத்தில் நின்றும், வ்யஂகரோதி வ்யதி - வேறு படுத்துகிறது, (காரணாஃ-என்று பாடமுண்டு அப்போது, ஸாக்ஷி ணாஃ-என்றதுக்கு விஶேஷ்யமாகக்கடவது)யத் -யாதொரு ஐஶ் வர்யமுண்டாயிருக்க, கஸ்ய-வேரொருவராலே, நவெ்யெ்யா வெ்யஃ- நியமிக்கப்படாதவராய், ஸ்வதந்த்ரஃ-ஸ்வாதீநரான, க்ஷாஂ- தேவர், ஸ்வாஸ்வகா தயொஶ்சித்ரஸ்ஹாவஸ்யா - புண்யபாப ரூபகர்மங்களுடைய விசித்ரதையாலே, விவிதாஂ.- ததாவிதமான, விஸ்வஂ-ஸம்ஸ்தத்தையும்,ஊஹாயாமெஶஸ்ஸாஃ-ஸங்கல்ப லவத்தா லே,கமணயநு-ஒன்ருகவெண்ணுமல்,யுமவகஃ-ஏககாலத்தில், நவி ஹதி ஹதிஃயஸ்ஸிநக்ஷாணிதயா- ப்ரதிபந்தகமில்லாமல், ஆ விஷ்கஷ-ஆவிஷ்கரித்தது,(ஸ்ருஷ்ட்டித்ததென்றபடி)கநந்நியா ரதயா - ஸ்வதந்த்ரனானவனுக்கு ஸர்வவிஷயத்திலும் அப்ரதி ஹத ஸங்கல்பவத்வம் ஈஶ்வரத்வமென்று கருத்து.

(அ-கை.) கீழ்ச்சொன்ன ஶகஸப்தார்த்தமான ஶக்தியாவது, ஹேத் வந்தர நிரபேக்ஷமான தேவருடைய ஸங்கல்பமானது, இது சக்யம், இது அசக்யமென்கிற மர்யாதையைத்தாண்டி அவ்வளவு கார்யவிஷயமாக, எப் போதும் ப்ரஸரிக்கிறதோ அவ்வளவான ஸமஸ்த கார்யத்திலும், தேவரை சிதசிதாத்மகஸ்வசரீரத்வாரா உபாதாநமாக "தஜெக்ஷதவஹுஸ்ராஂ வஜாயெய-யதொவெத்ராஷி" ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகள், அப்படி யுபாதாந காரணமாம்படியாக, ஸுகரதுஷ்கர விபாகமற ஸங்கல்பவிஷயயா வத்கார்ய நிர்வஹண ஸாமர்த்யம், அந்த சக்தியே ஈச்வரனில்காட்டில் ஜக ந்நிர்மாண ரூபாதிஶயததைப் பண்ணத்தக்கது, அந்த சக்தி தன்சரீரத்தில், தந்து ஜாலத்தையுண்டாக்கி, திரும்பவும் க்ரஸிக்கிற ஊர்ணநாபி யென்கிற சலந்தையில் காணப்படுமென்கிருர்.

௩க. காரெ்நஜெஸதநூவதஸாவாஜாநாஹா ஸாதெஶக்திஸுகாரிதாரவெ்திவெஷாஂவிஷஂவ | ஊஹாயாவஹி ஹாதிஸஜாஂஜாராஜாநவெக்ஷாவெஸ வெஶாநாஜதிஶய கஷீ வொணநாஹளவிஹாவரா ||

'(வ்-ம்.)ஹேரங்கராஜ! நிரபேக்ஷாயஸ்ய-ஹேத்வந்தரா பேக்ஷையில்லாத,இச்சா-ஸங்கல்பமானது, ஸர்வே நிரங்குசம்சக்த்யம் தஸ-செய்யத்தகாதது,ஊதரங் -செய்யத்தகாததுஊதி-என்கிற, வெ ளாழ்-கரையை,விஞம்வய்-நன்றாகவதிக்ரமித்து,ஸதா-எப்போதும்,யா வக-எவ்வளவு, விஹரதி-விளையாடுகிறது, கநஜெ-அவதியில்லாத, கார்யே-அவ்வளவுகார்யத்திலும், ஸுரா-தேவரை,ஸ்வஸ்ய தநாரவ ஊவழ் தஷாக்-தேவருடைய சரீரத்வாரா, உவதாநழ் - உபாதாந மாக, ஆஹு:-சொல்லுகிறதுகள், ஸா-அப்படி யுபாதாநமாகும்படி யான, ஸாமர்த்யம், ஶக்தி:-சக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது, ஸைவ-அந்தசக்தியே, (ஸைவைஶாநக - என்று பாடமுண்டு, அ ப்போது, ஈஶாநஸம்பந்தியான வீச்ரத்வத்தில் காட்டில், ஶம்ஶாநா க-என்று பாடமாம்போது, ஹாவ வ்யாநழ்) கதிஶயம்கரோதீதி-கதிஶயகரீ-அதிசயாவஹை, ஸா-அந்தசக்தி, உளணாநாஹள-ஒரு சலந்தையில் விஹாவ்-காணத்தக்கது,"யஸ்யாணாநாவிஷ் ஜகேதஹ்ரூ ஹதெவ்" என்றிறே ஶ்ருதி.

(அ-கை.) ஜ்ஞாநசக்தி பலைஶ்வர்ய வென்கிறவிடத்தில், சக்திக்கு மேல் ச்சொன்ன பலமாவது, "ஸ்வாஹிநீவ்ருத்திஷ்த:" என்கிறபடியே, ஸ்வமா ஹாத்மயத்தாலேயே அநேகவ்யாபாரங்கள் பண்ணினாலும் ச்ரமமுண்டாகா தே ஸர்வஜகத்தையும் தேவர் திருமேனியைப்போலே பரிக்கிறதென்கிறவி து, அதற்கு பலம் அந்யாதிஷ்ட்டிதமாய்க்கொண்டு காரணமாநத்தை வ்யாவ ர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கஉ. ஸ்வாஹிஸ்திரீஶஹ்ருஶக்ய்யொவ்கவீதஶ்ரவணவ விஹதியக । வபுரிவஸ்வஶெஷவிஶ்வம்பயம்தவபராஶ்ரீதகா ரணவாரணழ்॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்க! ஸ்வாஹிநீவ்ருத்திய ஸ்ய:-தன் மாஹா ம்யத் திலிருப்பையுடைய தேவர், ஹ்ருஶக்யாயஸ்ய ஸெவி-பெ ரிதான ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரம் பண்ணினாலும், நகவீத ஶ்ரம ய ஸ்ய ஸ வை-அந்த வ்யாபாரங்களாலே உண்டாக்கப்படாத வாயாஸ த்தையுடையவராய்க்கொண்டே,கஶெஷழ் - ஸமஸ்த ஜகத்தையும், ஸ்வழ் - தேவருதான, வபுரிவ-திருமேனியைப்போலே, விஹஷீ திய்க-பரிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, ஊகழ் - இது, வரணாஶ்ரீ தம்காரணம் தஸ்ய வாரணாழ்- அந்யாதிஷ்ட்டிதகாரண வ்யாவர்த்

தகமான, தவ-தேவருடைய, ஜஸம்-பலஸப்தார்த்தம், ஸுஹுிஸி தஸமஸ்மாத்ருணுாதிகதஶ: -விஶவிநிவஹவஹநெவஸுாஜீகஸம் ஜ ஸம் தஜஸம் - தேவர்க்கு அந்யாதிஷ்ட்டிதாத் வைலக்ஷண்யமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் வீர்யமாகிறது, கஸ்தூரிகாகந்தமானது, ஸ்வஸந்நிதி மாத்ரத்தாலே, தான் அவிக்ருதமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதருடைய மநஸ்ஸுக்களை விகரிப்பிக்குமாப்போலே தேவருமப்படியே, ஸகல பதார்த்தங்களையும், விகரிப்பிக்கிறதென்று சொல்லுவர்கள், அத்தால் ஸவிகாரமான காரணம் வ்யாவ்ருத்தமாகிறதென்கிறுர்.

நுங. ஶ்ரீமநாஹிமஹஇவதஸகலாநநிஜஸநிமெராவிகூ தொவிகூணொஷி। விஶரும்ஹவீரஷிதிததூவஈணைஸவிகார காரணிெதாவிநிவாரஷ்॥

(வ்-ம்.) ஹெ வீரரும்ஹ! கூஷம்-தேவர், ஶ்ரீமநாஹெமூூம்ய ஜவ-கஸ்தூரிகாபரிமளம்போலே, நிஜஸநிதிஸஹாக-ஸ்வஸந்நிதாநத்தாலே, ஸகலாகஸலாஸஷு-ஸகல பதார்த்தங்களையும், நவிகூதஃ கவிகூதஃ-விகாரியாகாதே, விகூணொஷி-விகர்ப்பிக்கிறீர், ஜதிய க-என்கிற யாதொன்று, தக-அத்தை,வீயமிதி - வீர்யசப்தார்த்தமென்று, வஈணெ-ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறுர்கள், ஜதஃ-இந்த வீர்யத்தாலே, விகாரெண ஸஹவதத ஜதி ஸவிகாரஷிதவு தக காரணஂ - விகாரத்தை யுடையதாய்க்கொண்டு காரணமாகிற மிருத்தந்த் வாதிவஸ்துவானது, விநிவாயஷ்- வ்யாவர்த்திப்பிக்கத் தக்கது.

(அ-கை.) இதில் தேஜஸ்ஸாவது,ஸஹகாரிஸாபேக்ஷகாரணவ்யாவ்ருத்தமான ஸஹகாரி நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வரூபமென்று சொல்லப்பட்டதாய் ஆஸ்ரிதருடைய தாபத்ரயத்தையும் தத்விரோதிகளையும் அபிபவியா நின்றுகொண்டு யிந்த குணங்களில் உத்க்ருஷ்டமாகிறதென்கிறுர்.

நுச. ஸஹகாரவெகூஷிவிஹாதஶிஹதஈநவெகூக தஞூதா। ரஂமயநஜயதிதெஜஜதிவரணதாதிஜிதவு திஹூாஸி ஹாவகூ॥

(வ்-ம்.) ஹெரஂமயந! ஸஹகாரிணாஂ கவெகூாயஸமத ஸமதஈவி - ஸஹகாரிணஃ கவெகூத ஜதிவா-ஸஹகாரி காரணங்களுடைய அபேக்ஷையை யுடைத்தானதாயும், ஹாதூ - வ்யாவர்

திப்பிக்கைக்கி, தெஷா உவெக்ஷாயஸ்யஸ நஹவதீதிதர் நவெக்ஷ: ஸவாஸள கதூா வதஸ்ரஹாவஸ்தா- ஸஹகாரிகளை யபேக்ஷியாத கர்தாவாயிருக்கையானது, வ்ரணதா நாஉாதிபூஜயதீதிதக- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை அபிபவியாநின்றிருந்துள்ள, தெஜ ஊதி- தேஜஸ் ஸப்தார்த்தமென்று, ஊஹ-கீழ்ச்சொன்ன குணங்களில், ஜயதி-உத்க்ருஷ்டமாகிறது, (ஸர்வமும் பகவச்சரீரமாகையாலே ஸ்வதந்த்ரங்களான ஸஹ்கார்யந்தரங்களை அபேக்ஷியாத கர்த்ருத்வம் பகவானுக்கே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து.)

(அ-கை.) ஆக காரணத்வோபயுக்த ஜ்ஞாநாதி ஷட்குண ஸ்வரூபமும்-அத்தால் வாத்யந்தராப்யுபகத காரண வ்யாவ்ருத்தியும் அருளிச்செய்து நின்றது; இதில்ஆநந்தவல்லியானது அநுகூலவிஷயவிஷயக ஜ்ஞாநரூபமான வாநந்தமும் முதலான குணகணத்தை,மநுஷ்யன் துடங்கி,சதுர்முகபர்யந்தமாகவும், மேலும் "யதோவாசூ" இத்யாதியாக வுத்ப்ரேக்ஷித்து விசாரிக்க விழிந்து தனக்குத் தேஶ்யமான குணபரிச்சேத ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பெருதே, வழியிலேயே யிடறி மூகனைப்போலே, வாய்திறவாததாய்த்து, இப்படியிருக்க தேவருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களுடைய, பரிச்சேதத்திலும், ஸங்க்யையிலும், அந்யருடைய மநோவாக்குகளுக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோ? இதென்ன வாச்சரியமென்கிருர்.

௩௫. உதெபூ்ராஸாயம்விபிஞாவயிகஉவபிவொதெக்ஷர்
ஜீஉாம்ஸஉா நாமம்ஹெநூ்ா நநூவஜ்ரீ தவமணநிவஹம் யளவநா நநூ
வவெவபூ்ழ । நஸ்ாஸபூம்ஸ் ஷ்ஜீஷெ ஸ்மதிவயிவ்ஙம்உவகமாயம்
நிஸிவெர்ஹம்தெயம் தெமணாநாஉவயிமணநயொ: காகயா
விதவாவொ: ॥

(வ்-ம்.) ஹெரம்ஹெம்ஜ! ஆநநூவஜ்ரீ - ஆநந்தவல்லியென்று பெயர்பெற்ற"ஸெஷாநநூஸ்ஜீஉம்மி ஸாஹவதி-யவாஸர்ா ஸ்ா யயவாஸர்யக:" இத்யாதியான உபநிஷத் வாக்ய விசேஷமானது, தவ - தேவருடைய, யளவநெதூநூ: வவெவபூ: யஸ்ர தழ - யௌவநத்திலுண்டான ஆநந்தம் முதலான, மணாநா நிவஹஹழ-ஸ்த்தாலீபுலாக ந்யாயத்தாலே, ஆநந்தோபலக்ஷிதமான குணகணத்தை,உதபூ்ராஜஸாயஉதெபூ்ராஸாயழ-மநுஷ்யன் துடங்கியென்றபடி, விபிஞாவயிபூஸ்ர்தக-சதுர்முகபர்யந்தமாகவுந், உவரிவ சதுர்முகனுக்கு மேலும், உதெக்ஷர்-உப்க்ரமத்தில்,யுவாஸ்யாதி

த்யாதியாலும்,"வ்ரஜாவஹெதாரா நந:" என்கிறதுக்கு மேலே,"ஜெ யெஶதழ" என்கையாலும், அஸம்பாவிதார்த்தகதநத்தாலே அர்த் தாதுத்ப்ரேக்ஷித்து, ஶ்ரீரீஸஹாநா-விசாரிக்கவிழிந்ததாய்க்கொண்டு, ஸுஸ்ராகூஷ்ழ-தனக்கு விசார்யதயோத்தேஶ்யமான குணகணங்க ளுடைய இயத்தையை, ஷஷ்ழ-விஷயமாக்குகைக்கு, ஜெநஷெ- ஸமர்த்தமாய்த்ததில்லே, வயிவாரழ - மநுஷ்யாதிசதுர்முக பர்யந் தத்திலேயே,ஸுஜதி-"ஸுஜஸஜுஜெந" "உவாரவாரஜவஹாவ:" இத்யாதிப்படியே உழலுகிறது,' "ஶஸஹஜாயநிஜிஜெ" என்றது, ஶஸஹவநிஜிஜெ-என்றுய், இங்கு ஸ்வார்த்தமென்றத்தை ஸம்பம் யந்தமாக்கி "ஸவஹகொாஸஹணகூநந:" என்றதுக்கு மேலே, "யஜெதாவாவொாநிவதழஜெ- கவ்ராவஜஶநஹாஸஹ-கூநந௦ஸ ஹஜொாவிஶாநு" என்று மூகனைப்போலே, விசார்யதயாஸ்வோத் தேஶ்யமான வர்த்தவிஷயத்தில் பேசமாட்டாதே மறைந்துகொண்டு நின்றது; ஜெ-தேவருடைய, ஹவ௦ மஹாநாழ - இப்படி ஆநந்த வல்லியாலும், கணகாணவொண்ணுத திருக்கல்யாணகுணங்களுடை ய, கவயிஶுஹண நாவதயொ:-பரிச்சேதத்திலும் ஸங்க்யையிலும், ஷி௦வாகுதயொ: - அங்யருடைய மநோவாக்குக்களுக்கு, காகு யா-வார்த்தையேது? இல்லையென்றபடி, ஹஜெ-ஆச்சரியம்!

(அ-கை.) இப்படி வேதாந்தங்களாலும், பரிச்சேதிக்க வரிதாய், அதுக ளில் நிதிகள்போலே, பரமரஹஸ்யங்களான மார்தவாத்யாத்ம குணங்களும், ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹ குணங்களும், கோயிலிலே பண்டிதரோடு பாமர ரோடுவாசியற வெல்லார்க்கும்தாங்களும் ஸாக்ஷாத்கரித்து பிறர்க்குமுபதேசி க்கும்படி ப்ரகாசிக்கிறதுகளென்றுர்.

ருகூ. நஸ்யாயிஷதயெமஹாநியிநியாயஶாரண ஜெஷ- ஶ்ரீஶிஶோவாதஹரீவ்ரணதவாவஜகூா௦தய: | ஊயாவிஜயஸஜநஶ்ரீ வ்ரஹுதயொவிரநூளவவஜஹஷவ ஹாதிக்ஷோவாரஊா௦மாநூ வணெ॥

(வ்-ம்.) ஹெவாஊ! கூரணெ வா௦ஷ்ாஷெஷ-அதிக்ருதாதி காரங்களான உபநிஷத்துக்களிலே, ஜெ-யாஜெரு, மஹாணா:-மார்த வாதிகுணங்கள், நியிநியாய௦நஸ்யாயிஷத-(நியிவஷ ஸ்யாஊஷத வென்றுய்) நிதிகள்போலே மறைத்துவைக்கப்பட்டதுகள், கஶ்ரீ-இந் த, ஶ்ரீஶிரவவாதஹரீவவ்ர ஹஜெதஷ வாவஜ௦வ க்ஷா௦திஶதா:-

ஆஸ்ரித விஸ்லேஷா ஸஹத்வரூபமான மார்தவமென்ன அகடிதகட நாஸாமர்த்யரூபமான சாதுர்யமென்ன ஆஸ்ரிததோஷத்தில் குணபுத்தியாகிற ப்ரணத சாபலமென்ன அபராதஸஹிஷ்ணுத்வரூபக்ஷாந்தியென்ன யிதுகளும், உயாவவிஜயஸ்வஸளநூரீவதா: வ்யூஹயொ யெஷாஞெ - பரதுக்க ஸஹிஷ்ணுத்வமாகிற தயையென்ன பராபிபவநமாகிற விஜயமென்ன அவயவசோபையாகிற ஸௌந்தர்யமென்ன யிதுமுதலான ஸௌலப்ய ஸௌஸீல்யாதிகளும், ஈ௦ஹவெவா நாவ்ணவஸ்வநிது - கோயிலாகிற ரத்நக்கடையிலே, ஈதூாநாலோ வெநதாஹ்ரி-ரத்நஸமூகங்களோடொப்பாக, ஜமதஃ வ்யவஹாரெதஃ க்ஷமாஃ - எல்லாரும் வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறத்துக்கு அர்ஹங்களாகிறதுகள்.

(அ-கை.) எம்பெருமானுக்கு நித்யோதித தசையென்றும், ஸாந்தோதித தசையென்று மிரண்டு தசையுண்டு; இதிலொன்று பரத்வத்தில் ஒன்று வ்யூஹவாஸுதேவரிடத்தில், "கதிவதிதாவயிஷுஹிாநாஹவவ்யூஹ வகுஸ்வக்ரூதநிஷுஈ௦ஹஜஷியதநிதஹுஃஸ" என்ருழ்வா னருளிச்செய்கையாலே, இரண்டிலு மிரண்டு வ்யவஹாரமுண்டு; இதிலொன்று நிரவதிக கல்யாணகுண விஶிஷ்ட ஸ்வாநுபவத்தால் வந்த ஆநந்தத்தாலே நிஸ்தரங் கார்ணவத்தோ டொத்திருக்கை; மற்றையது விபூத்யநுபவத்தை இதில் பரத்வத்தில் நிஸ்தரங்கார்ணவ தஸையை ஸாந்தோதிததசையாக விவக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள், எந்த ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி "யெஹணாவஸத்ஜ்ஞாநவ்யூஹதய உதகுஷுதயாஸஹீஷயம் யாதாஃ" என்கிறபடியே, வயிர்தாரிகள் உதாரனைப் பெற்றுப்போலே நிறம்பெற்று வருகிறதுகள், அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய தேவரோ நிரவதிகமாய் ஸ்வ ஸம்வேத்யமாய் நிரந்தரமான ஜ்ஞாநாதி விசிஷ்ட ஸ்வாநுபவரூப ஸாந்தோதிததசையை யுடையராய்க்கொண்டு ஸ்வாநுபவவிஷயமாய் விபுவான ஸ்வஸ்வரூபத்தளவாய் அபரிச்சிந்நமான வாநந்தத்தாலே நிறம்பி நிஸ்தரங்கார்ணவம்போலிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கிறதென்கிருர்.

௩எ. யாஸீஶ்ரீதெஹ்வாதஂஹாயஉவதெவஷுணமணாஃ வ்யூயஞெவொநஞஷுவஸவநஸாஞொஷிதஉஸஃ । குவெவகூா௦ வெஸ்வஷிஹிதவித ஈ௦ஹ௦வாஉஹொஷுஸ௦ வெஉஹ்வாதஉயவ பஹஸாநூஹரிதஃ॥

(வ்-ம்.) ஹொவாஉ! தெ-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளான, ஸஜஃமணாவெஷுஷா௦மணாஃ-திருக்கல்யாணகுணகணங்கள், யஃ-யா

தொரு ஸ்வரூபத்தை. ஶ்ரிதவ-ஆஶ்ரயித்தே, ஶ்ருதாநாம்-ஶ்ரு ருதீதி ஶ்ருத்யந்தா இவ-ஸ்வப்ரயோஜநபரர்போலே, வ்ருஷ்ணே-உத் க்ருஷ்டங்களாகிறதுகள், ஸ: - அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடை ய, க்ஷவே-தேவரோ, அநந்யாவகாஶாநாவகாஶாநுதாஸாய ஸ்ய:-நிரவதிகையாய் ஸ்வஸம்வேத்யையாய் நிரந்தரையான ஶாந் தோதித தஶையை யுடையராய்க்கொண்டு, வ்யநஸம்வேத்ய: - ஸ்வ ஸ்யாத்மாவ்ருணஸ்யச பஹுமாநஶ்யாநந்தஸ்யாநஶிதம் -ஸ்வ மாத்ராநுபாவ்யமாய் ஸ்வஸத்ருஶ பரிமாணமாய் விபுலமானவானந்த த்தாலேபூர்ணமாய், விமத: தரம்ஶ:யஸ்ய:-ஸ்திமித:விதரம்ஶஸ்ய- நிஸ்தரங்கார்ணவ ஸத்ருஶரான, க்ஷம்-தேவரை,வேத்ய-அநுபவிக்கி றது, இப்படி தேவருடைய வாநந்தகுணம், அதிவிலக்ஷணமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படிஜ்ஞாநாதி விஶிஷ்டரான தேவருடைய வீஶ்வரத்வ லேஶமுடைய விந்த்ராதிகள் தங்களை யீஶ்வரராக வபிமானித்துக் கலங்குகி ருர்கள்,தேவர் நிரவதிகமான வதிஶயத்தையும் அநாதரித்துக் கலங்குகிறதில் லை; இந்த விஷயத்தில் நாங்க ளாச்சரியப்படுகிறோமில்லை; தேவரும் தேவர் மாஹாத்ம்யமும், பெருமையாலே, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶமாகையாலே தே வர்க்கெது தகாதென்கிருர்.

௫அ. ஐஶ்வர்யஶம்ஸ்மயஶேஷஸத்ருஶம் ந்யாஸவேத்ராத யோஹம் திக்ஷநாவிஶா நிரவயேஶ ஶ்ரியக்ஷணஹத்ருயக்ஷ| வித்ரியேஹிநாத்ராம்ஶாவிக்க்ஷம் க்ஷநஹிந: வஶோவேவ ஶ்ராநஹிதஸ்ஸஹாவஜ திவாகிஞாஶோதாத்ரஞாதா||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரம்ஶாவிக! ஐந்த்ராதய: - தவ - தேவருடைய, ஶம்ஸ்வஸ்ய ஐஶ்வர்யஸ்ய தவஸ்யஶ்யஸ்ய - ஈஶ்வரத்வவாஸனை யை(லேஶத்தையென்றபடி)ஶ்ரய-முகந்து,(அடைந்தென்றபடி) ஶம்ஶேந ஸத்ருஶாஸ்தநாத்ராநாத்ராநஜந்ஞ இதி ஸத்ருஶஜ ந்ய: - தங்களையீஶ்வரனோடொத்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு, ஶேஹம்தி - கலங்குகிருர்கள், க்ஷம் - தேவர், நிரவயே: - நிரவ திகமான, ஶ்ரீந: - பெருமையாலும், கணேஹத்ய - ஶ்ரத்தைபண் ணமல், "கணேநவிஶ்ராஸாவ்ருதிவாதே" யென்கிற, ஸூத்ர த்தாலே, கதிஸம்ஜ்ஞையாய், கதிஸமாஸனாய், ஶோவைநஞீவ வேமுக்ஷாஶ்வீ- என்றுஶ்ருஶீ வந்திருக்கிறது) ஶ்ரிவோநஹவதீ

திநாவிமு: - கலங்குகிறதில்லை, யத்- என்கிறயாதொன்று, அத்ர-இந்த்விஷயத்தில், நவிஸ்மயேமஹி- ஆச்சரியப்படக்கடவோமல்லோம், த்வம் - தேவர், விபுத்வஸ்வாமித்வாதிபி - த்வாத் - விபுவாகையாலே, த்வதீயேஸ்வரத்வாத் - தேவருடைய ஈஸ்வரத்வாதியில்காட்டில், மஹ: - பெருமையுடையவரென்றத்தாலே, ஸ்வபாவஸ்யஸ்ய உசிதா - விலக்ஷணஸ்வபாவத்தையுடையரென்றத்தாலேதான், தே - தேவர்க்கு, கிமதீவ - எதுதான், ஸ்வத்நாஸ்ஸ்வதந்த்ரதஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்ய - யதா - ஸ்வதநோநாநாஸ்வம்ஸாத்ம - ஸம்பத்தியில் அவ்யயீபாவஸமாஸன், "ஸாத்மேவ ஸாத்ம்யம்ஸ்வாத்மனிஷ்டம்" ஆத்மாநுரூபமென்றபடி, ந - ஸாத்மித்ததன்று, உசிதமென்றபடி, கலங்காமையுசிதமென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி ஸாங்தோதி தஸாவிஸ்ரிஷ்டமான பரத்வத்தை அநுபவித்த வநந்தரம், "ஷாட்குண்யாத்வாஸுதேவ: பர இதி ஸபவாந் முக்தபோக்யோ பலாட்யாத் போதாத்ஸங்கர்ஷணஸ்த்வம் ..." என்கிறபடியே, தேவர் ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூப சதுர்வித வ்யூஹரூபியாய் அவதரித்து அதில் வாஸுதேவரூபியான தேவர் பரத்வத்தோடொத்து ஷாட்குண்யபூர்ணராய், நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய் நின்று, ஸங்கர்ஷணராய் ஜ்ஞாநபலங்களோடுகூடி ஸாஸ்த்ர ப்ரதாந ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி, ப்ரத்யும்நராய், ஐஸ்வர்ய வீர்யங்களோடுகூடி ஸ்ருஷ்டியையும், தர்ம ப்ரவர்தநங்களையும்பண்ணி, அநிருத்தராய், ஸக்தி தேஜஸ்ஸுக்களோடுகூடி ரக்ஷணத்தையும் மோக்ஷஹேதுவான ஸத்வ ப்ரவர்த்தநத்தையும்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

௩௯. ஷாட்குண்யாத்வாஸுதேவ: பர இதி ஸபவாந் முக்தபோக்யோ பலாட்யாத் போதாத்ஸங்கர்ஷணஸ்த்வம் ஹரஸி விதநுஷே ஸாஸ்த்ரமைஸ்வர்யவீர்யாத் ப்ரத்யும்ந: ஸர்க்கதர்மௌ நயஸி ச பகவந் ஸக்திதேஜோநிருத்தோ பிப்ராண: பாஸி தத்வம் கமயஸி ச ததா வ்யூஹ்ய ரங்காதிராஜ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்காதிராஜ! ஸ: - அப்படிஸாங்தோதி தஸாவிஸிஷ்டரான, பவாந் - தேவர், வ்யூஹ்ய - வாஸுதேவாதிவ்யூஹரூபேண அவதரித்து, ஷாட்குண்யாத் - ஜ்ஞாநாதிகுண ஷட்கவிஸிஷ்டதையாலே, முக்தபோக்ய: - முக்தராலே அநுபவிக்கப்பட்டவராய், பர: - வாஸுதேவ:

தி - பரவாஸுதேவரென்று சொல்லப்பட்டப் பரதமதர மூர்த்தியுடைத்தானவராய், (ஸவதி - என்றுஶேஷமாய் ஆகிறது) தேவ - தேவர், ஸங்கர்ஷணராய் - பலஜ்ஞாநாப்யாம் - பலத்தோடுகூடின தான, ஜ்ஞாநேந - ஜ்ஞாநத்தாலே, ஸம்ஹரதி - ஸம்ஹரிக்கிறது, ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்த்ரத்தை, விதநுதே - நன்ருகவிஸ்தரிப்பிக்கிறது, தேவ-ப்ரத்யும்நஃ- ப்ரத்யும்நராய், ஐஶ்வர்யவீர்யயோஃ - ஐஶ்வர்யத்தாலும் வீர்யத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிம் - ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணுகிறது, தர்மத்தையும் ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கிறது, தேவ-ததா- அப்படி, அநிருத்தஃ - அநிருத்தராய், ஶக்திதேஜஸோஃ - ஶக்தியையும் தேஜஸ்ஸையும், விப்ராணஃ - பரியாநின்றுகொண்டு, பாதி-இரக்ஷிக்கிறது, ஸத்வம் - ஸத்வகுணத்தை, உந்நமயதி - உத்ரிக்தமாம்படி பண்ணுகிறதும், "ஸத்வம் ப்ரகாஶகம் ஸாத்விகம்" என்றுறியவர்மேலே; இப்படி வ்யவஸ்த்தைபண்ணுகிறது; தத்தத்கார்யாநுகுணத்வயா விஷ்காரத்தைப்பற்றபகவாநுக்கெல்லாவிடத்திலுமெல்லாகுணங்களுமுண்டு; ஆகையிறே, "வ்யவஸ்தாயா சேஷ்டா நநு ஸ்வவிஷயா ஸர்வேஷு தத்ஸ்வரூபேஷு ஸர்வகுணா" என்றுழ்வானருளிச்செய்தது.

(அ-கை.) இப்படி, வாஸுதேவா திவ்யூஹசதுஷ்டயரூபேணவவதரித்த தேவர் ஜாக்ரதாதி துரீயக்ரமசதுஷ்டய விசிஷ்ட தத்துபாஸகாநுகுணமாக, தத்தந்மூர்த்யநுகுணபரிகரவிசிஷ்டராய்க்கொண்டுப்ரத்யேகம் நான்கு வ்யூஹமாகிற தென்கிறுர்.

சo. ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாத்யஸுப்தாதுரீய ப்ராயப்ராதுர்பூதகர்மாஸ்ரீஃ । ஸாத்விகஸத்வஸ்ஸ்ரமாஸ்ரமஸ்ரீ ஸ்வஸ்மாஶ்ரிதாந்திஷ்டதாநு॥

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீமந்! ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தாதுரீய ப்ரோக்தாஸ்ரயாஃ ப்ராதுர்பூதாஃ - தத்ஸ்தாநாஶ்ரயாஃ - ஜாகரணம்போலும், ஸ்வப்நம்போலும், அத்யலஸபத வாச்யமான ஸுஷுப்திபோலும், துரீயமான மூர்ச்சைமரணங்கள்போலுமிருக்கிறஜ்ஞாந தாரதம்யாத்யதிகார ரூபங்களான உபாஸக க்ரமங்களையுடையவராலே உபாஸிக்கப்படுமவராய், (ஜாக்ரத்சப்தமும், அத்யலஸ ஶப்தமும், பாவப்ரதாநம்) வஹந்தஸ்ஸ்வஹஸ்தஸ்திதஸ

ஸபரிபர்ஹ:- தேஷாம் தேஷாம் ஸஹபரிபர்ஹ:- அதுகளுக்கநுகுணங்களான பரிகரங்களோடு கூடினவராய்க்கொண்டு, ஸ்வாநேவ ப்ரஹாய ஸ்வ: சதஸ்ரோ வ்யூஹாவஸ்தா:-நான்குவ்யூஹத்தையும், சதுர்தா-நான்குவிதமாக, வஹஸி-தேவர்வஹிக்கிறது.

(அ-கை.) கீழ், ஸர்க தர்மௌ, என்று, ப்ரஸ்துதமான ஸர்கத்தினுடைய க்ரமமெங்ஙனேயென்றபேக்ஷையிலே தேவர்ப்ரளயகாலத்தில் அசேதநதுல்யராய், போகமோக்ஷஶூந்யரான சேதநரை அநுஸந்தித்தையோ? வென்றிரங்கி அவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கு அநந்யாதீநராய் ஸங்கல்பித்து மூலப்க்ருதியை, மஹதஹங்காரதந்மாத்ரபூதபஞ்சக ஏகாதசேந்த்ரியங்களாக மொட்டுவிக்கிறதென்கிருர்.

சக. அசித்விஶேஷிதாந் ப்ரலயஸீமநி ஸம்ஸரத: கரணகளேபரைர்கடயிதும் தயமாநமநா: | வரத நிஜேச்சயைவ பரவாநகரோ: ப்ரக்ருதிம் மஹதபிமாநபூதகரணாவலிகோரகிணீம் ||

(வ்-ம்.) வரத! ப்ரலயஸீமநி-ப்ரளயமாகிறவிடத்தில், (ப்ரளயகாலத்திலென்றபடி) அசித்பிர்நவிஶேஷிதாந் - அசேதநங்களாலே வ்யாவர்த்திப்பிக்கப்படாததுகளான, யத்வா - விஶேஷணஷாம் ஸஞ்ஜாத இதி ததநவஞ்சித்ர விஶேஷிதா: - அசித்பிரவிஶேஷிதாந் - அசித்தைப்பற்றவைலக்ஷண்யஶூந்யங்களானவென்றுமாம், ஆகையிறே, அஶிஷ்டர், என்றது, ஸம்ஸரத: - ஸம்ஸரிக்கிற சேதநரை, தயமாநமநா: யஸ்ய ஸ: - இரங்கின நெஞ்சையுடையராய், கரணாநி களேபராணி ச தை: - ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களோடும் தேவாதிசரீரங்களோடும், கடயிதும்-ஸம்பத்திப்பிக்கைக்கு, நிஜேச்சயைவ - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலேயே, பரவாந் - பராதீநராய், ப்ரக்ருதிம் - மூலப்ராக்ருதியை, மஹாம்ஶ்சாபிமாநஶ்ச பூதாநி கரணாநி ச தேஷாமாவலி: ஸைவ கோரகா: அஸ்யா: ஸஞ்ஜாதா இதி தாம் - மஹதஹங்கார பூதகரணபங்க்தியாகிறமொட்டுக்களை யுடைத்தானதாம்படி, அகரோ:-தேவர் பண்ணியருளிற்று.

(அ-கை.) இதில் தயமாநமநா:, என்று, தயையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியென்றது, அப்படியாகில், ஜகத்தைதேவமநுஷ்ய திர்யக்ஸ்த்தாவராத்மகமாக விஷமமாயும், வ்யாத்யாத்யுபத்ருதமாய் தயநீயமாகவும், ஸ்ருஷ்டிக்கை "ஸா

ஹ்ரஸ்வமைவ தம் நாடி வாஸாரோஹ மைவ தம் நியந்தா" என்றருளிச்செய்தபக்ஷபாதித்வ வத்துக்கும், "வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் ததா ஹி தர்சயதி" என்றுசொன்ன பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதைக்கும் பேருமோவென்ன? சேதநகர்மாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே அவையிரண்டும் வாராதென்று வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் இத்யாதிசாரீரகந்யாயஸஹ க்ருதங்களான "ரமணீயசரணா ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரந் கபூயசரணா: கபூயாம் யோநிம்" இத்யாதி ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

சஉ. நிம்நோந்நதம் கருணயா ஸ்ருஜதோ ஜகத்தே கர்மவ்யபேக்ஷ்ய வரதாவிதராஸ்ரமைகஸிந்தோ | வைஷம்யநிர்க்ருணதயோர் நபவேத் ப்ரஸக்தி: ப்ரஹ்மஸூத்ரஸஹிதா: ஶ்ருதயோ க்ருணந்தி ||

(வ்-ம்.) ஹே வரதஸிந்தோ! விவிதம் - எண்ணிமுடியாத வைஷம்யமுடைய, கர்ம - புண்யபாபரூபமான, சேதநவ்யாபாரத்தை வ்யபேக்ஷ்ய - ஒன்றுபத்தாகக்கணக்கிட்டு, ஜகத் - ப்ரபஞ்சத்தை, நிம்நோந்நதம் - மேடுபள்ளமாகவும், கருணயா - தயநீயமாகவும், ஸ்ருஜத: - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தவ - தேவர்க்கு, விஷமஸ்ருஷ்டி வைஷம்ய நிர்தயத்வயோ: - வைஷம்யத்துக்கும் நிர்தயத்வத்துக்கும், ப்ரஸக்தி: - ப்ரஸங்கமானது, நபவேத் - இல்லையன்றோ; ப்ரஹ்மஸூத்ரஸஹிதா: - ப்ரம்ஹ விசாரரூபங்களான ஸூத்ரவிஶேஷங்களை ஸஹகாரிகளாகவுடைய, ஶ்ருதய: - ஶ்ருதிவிஶேஷங்கள், தத் - கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தை, (ப்ரஸக்தியில்லாமையையென்றபடி) க்ருணந்தி - சொல்லுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி, கர்மவ்யபேக்ஷயென்று, கர்மாநுகுணமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியென்றுகொள்ளில் நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வம்ஜீவிக்கும்படியெங்ஙனே? யென்றுமபேக்ஷியிலேஸ்வாதீநமான ம்ருத்தந்த்வாதிஸஹகாரிஸமவதாநத்தில்கடபடாதிகளைப்பண்ணுகிறவனுக்குஅந்த ஸஹகாரிஸமவதாநம்போலவும், ஸ்வஸ்தசரீரனுக்குவிஷயபோகத்தில் சரீரஸ்வாஸ்த்தியம்போலவும், நியாமகனான ராஜாவுக்கு, ப்ருத்யாதிக்ருதாபராதஸாபேக்ஷசிக்ஷாவிதாநங்கள் போலவும், உதாரனுக்கு, அர்த்திஜநவிஷயத்தில் ப்ரார்த்தநாஸாபேக்ஷமாக கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், தேவர் ஸ்வாதீநமான சேதநகர்மவிபாகஸாபேக்ஷமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியும், ஸ்வாதந்த்ர்யபஞ்ஜகமின்றிச்சேதநாநுகுணமாகக்குறையில்லை யென்கிறார்.

சரு. ஸதி ஸஹகாரிகாரணமண்டலே கர்த்து: அஶரீரே வா
ஹோது: யதா நியந்துர் வ்யவஹாரவிதௌ ஶாஸி
தா: | தாதுர் யாசகஜனகடாக்ஷணமிவ ஶ்ரீரங்கமங்கல தே
ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ருஜ்யஜனகர்மஸாபேக்ஷணமபி ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஆவஹதி॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கமங்கல! ஸஹகாரிகாரணமண்டலே ஸதி - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமான, ஸஹகாரீணி காரணானி தேஷாம் மண்டலே ஸதி - ஸஹகாரிகாரண கலாபமுண்டாயிருக்க, கர்த்து: - கார்யகர்தாவுக்கு, தஸ்ய - அந்த ஸஹகாரிகாரணகணத்தினுடைய, தஸ்ய அபேக்ஷணமிவ-யதா-என்றத்யாஹார்யம்- வ்யபேக்ஷணம்போலவும், அஶரீரே வா-அன்றிக்கே, ஶரீரே-ஸ்வாதீநெயென்றநுஷங்கிக்கவும், ஸ்வாதீநமான சரீரமிருக்க, ஹோது: - விஷயாநுபவம் பண்ணுகிறவனுக்கு இங்கு முன்புபோலே அத்யாஹார்யம், அந்த சரீரத்தினுடைய வ்யபேக்ஷணம்போலவும், ஶாஸிதா:-நியாமகனான, ராஜ:-ராஜாவுக்கு, வ்யவஹாரவிதௌ ஸ்வயம்வராயாஶேஷாவிதய: - யதா - தன்னை யநுவர்திக்குமளவில் வந்தகுற்றங்களுக்குத் தக்கசிக்ஷாவிதிகள் போலவும், யாசகஜனஸுதஸ்மின்- யாசகஜனவிஷயத்தில், தாது: - தானம்பண்ணுகிறவனுக்கு, கடாக்ஷணமிவ - அர்த்தித்வஸாபேக்ஷமாகக் கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், ஸ்ரஷ்டு: - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தே-தேவர்க்கு, ஸ்ருஜ்யானாம் கர்மஸாபேக்ஷணமபி - ஸ்ருஜ்யருடைய கர்மதரஸாபேக்ஷதையும், ஸ்வாதந்த்ர்யம் - பாரதந்த்ர்யமில்லாத ஸ்வாதந்த்ரத்தை, ஆவஹதி - பண்ணும். கர்மாநுகுணமாக பலம் தருகிறேனென்று தேவரே ஸங்கல்பித்து ததநுகுணமாகச் செய்கைகை தேவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவிரோதியன்றென்று நிஷ்கர்ஷம்.

(அ-கை.) கீழ். "நிஜேஷு ஜீவேஷு வ்யவஹாராநுகூலேஷு க்ருதிஜஹ உபஹாநகாரணாவஸ்தே கோரகிணி" என்றுசொன்னநிமித்தகாரணத்வமேயன்றிக்கே, 'ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி ஸோ காமயத - விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் - ஜகந்நாத் த்வம் ப்ரக்ருதிஸ்ஸ்வதந்த்ரோ நிஜேச்சயா'' ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரங்களாலே, உபாதாநகாரணத்வமுமுண்டாகையாலே ப்ரளயத்தில் நாமரூபவிபாக சூந்யமாய், சேதநாசேதநசப்தவாச்யனான தேவருடைய சரீரைகதேசத்தை தேவாஸ்வேச்சையாலேயே விஸ்திரிப்பியாநின்றுகொண்டு, மயிலானது தன்னுடைய தோகை

யைவிரித்துக்கொண்டு தன்பேடைமுன்னே க்ரீடிக்குமாப்போலே, தேவரும் பிராட்டிமுன்பே, அவள்முகமலர்த்திக்காக க்ரீடிக்கிறதென்கிருர்.

சச. வ்யஜயஸயஸாத்வம்ஸம்ஶரீரௌகதைஸம்வரத விசித்ராவர்ணஸ்வயாவிஸ்த்ருணாநஃ | வஹிதவிகஹாவம்ஹித்ரோத த்ரயமந்வஞநாஶிவிநிஶிவீவக்ரீடஸிஶ்ரீஸகேஷு ||

(வ்-ம்.) ஹேவரத! வ்யஜயஸ்வாஸளஸயஸ்தஸிநு ஸாத்வஸு- பிரளயகாலத்தில் நிர்வ்யாபாரமாய், விசித்ர விசித்ரவர்ணஸ்ரயஸ்ர தீ - சிதசித் ஶப்தவாச்யமான, ஸ்வம் - தேவருதான, ஶரீர ஸ்வணகொதைஸ்வ"யஸ்ராத்தாஶரீரம்யஸ்ரத்ஶரீரஸ்" என்றும், "கஸ்ராயாதாயாதஶதைக கஹாம்ஶகாம்ஶே" என்றும், சொல்லப்பட்ட சரீரைகதேசத்தை, ஸ்வஸ்ஜஸாதயா-பரேச்சையாலன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலேயே, விஸ்த்ருணாநஃ-ஜகத்ரூபேண பரிணமிப்பியா நின்றுக்கொண்டு, ஶிவீ. மயிலானது, விதத்ரு - நாநாவர்ணமான, கலாபம்-தோகயை, வெஹிதவிவ- ஆகாசத்தில் படுக்கப்பட்டதுபோல், விதத்ர - விஸ்தர்பித்து, யமந்து-சலிப்பியாநின்றுக்கொண்டு, ஶிவிநஸ்ரீவநாஶிவிநீவ - மயில்பேடின் ஸமீபத்தில்போலே, ஸ்ரீயஸகேஷு-பிராட்டி முன்பாக, க்ரீடஸி - தேவர் விளையாடுகிறது, சித்திரமென்றத்தால்; தாஷ்டாந்தகத்தில் ஸத்வாதி குணபேதமும், கஜவைவிஷ்யமும் ஸூசிதம்.

(அ-கை.) இதில் "கரணகலேவரைவடிதாம் தயநாநநாஃ" என்றும், "ஶாநம்வ்ருதீவவிகாரணிகொதாதி" என்றும், பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே கரணகளேபரப்ரதானத்தையும் சேதனருக்கு ஹிதமாகவடுத்தெடுத்துச் செய்யச்செய்தேயும், சேதனர் அதின்வழியொழுகாதே சாஸ்திரநிஷித்தங்களாய் தங்களுக்கு ஹிதங்களான சயலைச் செய்து போராநிற்க; அவர்கள் நல்வழிவருவர்களோவென்றும் துராசையாலே,தன்னுடையஸ்தனந்தயபிரஜை,ரோகபீடிதையாக தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே, தேவர் ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி அதுகளில், "யதா்ராவரதிஶ்ரேஷ்டதத்தைவெதரொஜநஃ - ஸயத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தநுவர்த்ததே - நமேவா ஸ்தாஸ்திகர்த்தவ்யம்த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந- நாநவாப்தவாப்தவ்யம்வர்த்த ஏவசகர்மணி-விதாவர்த்தந்தேஸ்ரஷ்ரமாக" இத்யாதிப்படியே அந்தவந்தவர்ணாஸ்ரமவிதிபரதந்திரராய் கிலேசிக்கிறதென்கிருர்.

சரு. பூயோ பூயஸ்த்வயி ஹிதபரே வ்யத்யயாநாத்மநீந
ஸ்ரோதோமக்நாநவிதி நயம்ஸ்த்வம் துராஶாவஶேந | ருக்ணே
தோகே ஸ்வஜநநீவ தத்கஷாயம் பிபந்தீ தத்தத்வர்ணாஶ்ரமவிதிவ
ஶஃ க்லிஶ்யஸே ரங்கராஜ ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! த்வம்-தேவர், பூயோபூய: - அடுத்தடுத்து, ஹிதபரேஸதி-ஹிதமேவாசரத்யபி-ஹிதத்தையே செய்து போரச்செய்தேயும், வ்யுத்க்ராந்தாநி க்ருத்யாநி அஹிதாநி ஆத்மநீநாநி தாநி நஸவஞ்சிதாநி வ்யத்யயாநாத்மநீநஸ்ரோதோமக்நாந் - ஶாஸ்த்ர நிஷித்தங்களாயும், தங்களுக்கு ஹிதமன்றிக்கே யிருக்கிற கர்மங்களாகிற ப்ரவாஹத்தில் முழுகினவராயும், துராஶாயாவஶத்வேந - அலப்யவிஷயத்திலுண்டான வாஶாபரவஶதையாலே, விதி-ஶாஸ்த்ரோக்தமான வழியில், நயந்-வரும்படி பண்ணப்புகுகிறவராய், த்வம்-தேவர், ஸ்வே - தன்னுடையதான, தோகே - சிசுவானது, ருக்ணே - வ்யாதிக்ரஸ்தமாக, தத்கஷாயம் - அந்த வ்யாதிஶமநமான குடிநீரை, பிபந்தீ-பாநம் பண்ணுநின்றுள்ள, ஜநநீவ-மாதாவைப்போலே, தத்தத்வர்ணாஶ்ரமோசிதேஷாம்விதய:-தேஷாம்வஶ:-அந்தவந்த வர்ணங்களுக்கு மாஶ்ரமங்களுக்கும் அநுகுணங்களான வாசார விதாயக ஶாஸ்த்ரபர தந்த்ரராய், க்லிஶ்யஸே-க்லேசிக்கிறது.

(அ-கை.) "துராஶாவஶேந தத்தத்வர்ணாஶ்ரமவிதிவஶ: க்லிஶ்யஸே' என்று அவதாரகாலத்தில் படும்க்லேசமேயன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸகலவ்யாபாரமும் சேதநோஜ்ஜீவநத்தில் துராசையாலேயென்று மத்தையபிவிக்கைக்காக "ஸ்வதோத்ர நிஸஞ்ஜாதம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மணி வர்த்ததே" என்று, தேவர்ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே தேவருடைய ஸர்வவ்யாபாரமும் யெப்போதும் துராஶையாலே யல்லவாகில் நாஸ்திகப்ரசுரமான ஜகத்தினுடையஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களில் வஸந்தாதி ருதுக்களுக்கடுத்த புஷ்பபலாதிலிங்கங்கள் ப்ரவாஹ ரூபேண உண்டாமாப்போலே, "சோம்பாதிப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த" என்கிறபடியே, சோம்பாதேநின்று எப்போதும் நியமேநப்ரவ்ருத்திக் கைகடியாதென்கிறார்.

சசூ. ஸாவஷ்டம்பம் ஸகலபுவநம் ரங்கராஜாநுஶாஸா
ஶஶ்வத்ஸ்ரஷ்டும் ப்ரஜநயிதாம் ஜாதவேதோ விதாரணாம் | நித்யம்
ஸ்ரோதோவந்நியதிநிரதம் வர்த்ததே ப்ராஹ்மஸ்ருஷ்டே:
ஸ்ருதிஷு ஸஹஜா ஜாமராஜாவபூதி ||

(வ்-ம்.) ஸர்வஸ்வாமிந் - ஸர்வஸ்வாமிந், என்றபடி, ஹே ரங்கராஜ! தவ இதம் க்ருத்யம் - தேவருடையதான, ஸகலம் விசேஷ்டிதம் - ஸர்வவ்யாபாரமும், ஸதா - எப்போதும், துராஶாபாஶபாஶை: - துராஶைகளாகிற கயிர்கள் நிமித்தமாக, ந ஸ்யாத் யதி - ஆகாவிட்டால், லோகாநாம் நாஸ்திகாநாம் - நாஸ்திகர் மேலிட்ட ஜகதாம் - லோகங்களுடைய, ஸர்கஸ்தித்யாதிஷு - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளில், தந்த்ராலஸ்யாபஸ்ரித தந்த்ராஸ்ய வ்யக்தி நிஸ்ஸங்கஸ்ய - சோம்பரில் வெளிப்பட்ட, தவ - தேவருடைய, நியதம் - நியதமாக, வஸந்தாதி ருதூநாம் புஷ்பாதி லிங்க ப்ரவாஹ ஸமப்ரவாஹ ஸ்ய - வஸந்தாதி ருதுக்களுடைய புஷ்பாதிலிங்கங்களுடைய ப்ரவாஹம்போலிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடைத்தான, ஸதா ஜாக்ரதா - எப்போது முண்டான ஸங்கல்பம், ந ஜாக்ரதி - எவ்வளவும் கடிக்கமாட்டாது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வவ்யாபாரமும் துராஶாகார்யமாகும்படி, ஸர்வஸுஹ்ருத்தாகில் சிலரைதண்டிக்கக் கூடுமோவென்று மபேக்ஷையிலே, லோகத்தில் ஸுஹ்ருத்தானவன், உன்மாதம்பிடித்தவனை விலங்குமுதலானதுகளாலே நிர்பந்தித்து, அவனையும் பிறரையும்பாதையின்றிக்கே ரக்ஷிக்குமாப்போலே, தேவரும் பரஹிம்ஸைப்பண்ணித்திரியுமவனை, நரகஶஸ்த்ராஸ்த்ராதிகளாலேதண்டித்து அவனையும், ஹிம்ஸாருசியின்றிக்கே யிருக்குமவனையும், பிறராலும்காதுகளாலும்வரும் ஹிம்ஸையில்நின்றும் ரக்ஷிக்கிறது ஸுஹ்ருத்கார்யமாகாநிற்க; போகமோக்ஷப்ரதாநமும் ஸுஹ்ருத்கார்யமாகிறதென்கை; அபூபபாக ஸாதநமானதண்டத்தை மூஷிகைபக்ஷித்ததென்றால், அபூபபக்ஷணம்போலே கைமுத்திகந்யாயஸித்தமென்கிறார்.

சஎ. ஸுஹ்ருதிவ நிகளாத்யைருந்மதிஷ்ணூந் ந்ருஶம்ஸம் ஸ்த்வமபி நிரயஶஸ்த்ரைர் த்விஷ்ணுயந் ரங்கநாத: । ததிதரமபி வாயாத்ரூயஸே போகமோக்ஷப்ரதிமவிதவஸ்ணாஸ்வமபிகா தஸ்ஸுஹ்ருத்க்ருத்யம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத: ஸுஷ்ஹ்ருதயம் யஸ்ய ஸ: - நல்ல மநஸ்ஸையுடையவன், நிகளை: க்ருத்யாத்யை: - விலங்கு முதலானதுகளாலே, உந்மதிஷ்ணுமிவ - சித்தவிப்ரமத்தையுடையவனைப்போல், த்வமபி - தேவரும், நிரய: ஶஸ்த்ராத்யை: - நரகம் முதலானதுகளாலே, ந்ருஶம்ஸம் - காதுகனை, த்விஷ்ணயந் - ஶிக்ஷி

யாநின்றுகொண்டு, அவனேயும், தஸாதிதாஸவி - அந்த காதுக னில் வேறான ஸாதுவையும், ஸாயாக - (பிறராலும், காதுகனுலும் வரும்) பாதையில் நின்றும், த்ராயஸெ-ரக்ஷிக்கிறது, தவ - தேவரு டைய, ஹொமஸ்ஹொக்ஷ - தயொஃ ப்ரதிரவி -ஐஸ்வர்யத்தை யும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கையானதும், உணாவவிகாதஃ - உணாவவிகாநூாயத்தாலே, (கைமுத்திக ந்யாயத்தாலேயென்ற படி,) ஸஹஜஃக-தக்ஷ-ஸஹ்ருத் கார்யமாகக் குறையில்லை.

(அ-கை.) "தத்வணாஸ்ரவியிஃ க்ஷூஸெ" என்கிறவிடத்தில் அப்ரஸக்தங்களான விபவாவதாரங்களினுடைய குணசேஷ்டிதங்களை பெரி யபெருமாளிடத்தில் அநுபவிக்கவிழிந்துயிதில் "ஹொயொஹயஸயிஹி தவெரவீதாஷி" ப்படியே, தேவர்தாரண நியமநஸங்கல்பங்களாலும் ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளேப்பார்த்து "கூஜெரவி ஸஹவயாதா" என்கிறபடியே, கர்மக்ருதமான பிறப்புமின்றிக்கே ப்ர காஶியாநிர்க்க ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதியராயவதரிக் கிற தென்கிறார்.

சஅ. யூதிநியமநரக்ஷாவீக்ஷணெஶாஸநாநவ்யஹூதிஷி ரவிகித்ராநுவ்ராணீநஃவெக்ஷ்யஹயஃ | ஸரநாஜதிரஸ்ராஂஶீ ஷூயாதவ்யஸ்ராக்ஷவதரவிஜெவொஜொவிஸஹவயாதா||

(வ்-ம்.) யூதிஶநியமநஞரக்ஷாவதாவஸாஂவீக்ஷணாநிஜெதஃ- "ஹதஸ்வாஶக்ஷரஸ ப்ரஶாஸநெமாதீஸயா ஹூ ஸளவியூதளதிஷூதஃ" என்று சொன்ன தாரணவிஷயத்திலும், "கூஷஃவிஷ்ணுஶாஸாரஜநாநாஷ" என்று சொன்ன நியமநவிஷ யத்திலும், "ஹநஜாதாநிஜீவதி" என்று சொன்ன ரக்ஷணவிஷ யத்திலுண்டான ஸங்கல்பங்களாலேயும், ஶாஸநாம் ப்ரஹ்ருதி யெஷாஜெணாவி - ப்ரம்ஹ மநவாதி முகேந, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ர வர்த்தநத்தாலும், மைத்ரேய பராஶரமுகேந ஶிஷ்யாசார்ய நிஷ்ட்டா ப்ரகாஶநாதிகளாலும், விகித்ரஹஜெநஹவதி தவிகித்ரா ஷாநு-திருத்தக்கூடாதவர்களான, ப்ராணிநஃ- ஸம்ஸாரிகளே, வெ க்ஷ்ய - விஶேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, ஹயஃ-திரும்பவும், ஷ-தே வர், நஜாயத ஜத ஜஃ-கர்மத்தால் பிறவாதவராயும், நவவயொய ஸஸ கூதாயஸஸநு - மரணமுமின்றிக்கே யிருந்துகொண்டு, ஜெவொவி-"கூஷிவாகஶீதி" என்கிறபடியே, விளங்காநிற்கச்செய்

தேயும், ஸ்வயா - இச்சையாலே, ஸுராஸு உநுஜாஸு திர்யக்ஷு - தேவமநுஷ்ய திர்யக்குகளுக்கு, தந்வேஷ்வஸ்ய தந்வேஷ்வஸ்ய ஸம்ஸ தந்வேஷ்வஸ்ய - ஸமாநமான தர்மத்தையுடையராய், "யசோ டிதிசி கேவலாஸ" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே, ஸமாஸாந்தமான, டிதிசி - ப்ரத்யயம் வந்தால், தந்வேஷ்வஸ்ய-என்று நகாராந்தமாகிறது; விஷ்ணுபேந்த்ரரூபராயும் ராமக்ருஷ்ணதிரூபராயும், மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹ நரஸிம்ஹஹம்ஸ ஹயக்ரீவரூபராயுமென்றபடி, அவதரஸி - அவதரிக்கிறது, "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" ... என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய வவதாரங்கள்தோறும், பெரியபிராட்டியாரும் "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்॥ ராகவத்வேऽபவத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி। அந்யேஷு சாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாநபாயிநீ" இத்யாதிப்படியே அந்தவந்தவவதாராநுகுணமான விக்ரஹ வ்யாபாரங்களை யுடையவளாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷியாவிடில் அந்தவவதாரலீலைரஸவத்தன்றிக்கே நிஶ்சிதமாக புருஷகாரமில்லாமையாலே ஆச்ரிதரக்ஷணஸித்தி ரூபாநிஷ்டஸாதிகையுமாமென்கிறார்.

சகூ. அநுஜநுரநுரூபரூபசேஷ்டா நயதிஸமாமபி ரங்கஸிந்து ஸுதே। ந ரஸயதி வாஸ்யம் அவதீர்ய ரங்கஸிந்தோர்ஹரிஜநுஷ்யதராமநிஷ்டம்॥

(வ்-ம்.) ஊதிரா-பெரியபிராட்டியாரானவர், ஜநுஷிஜநுஷி அநுஜநு - அவதாரம்தோறும், ரூபாணி சேஷ்டாஸ்ச அநுரூபாணி யஸ்யா - அநுரூபங்களான விக்ரஹவிலாஸங்களை யுடையளாய்க்கொண்டு, ஸமாகமம்-ஸம்ஶ்லேஷத்தை, நாகரிஷ்யத்-செய்திலராகில், ரங்கராஜஸ்ய ஜநு-பெரியபெருமாளுடைய வவதாரலீலையானது, ரஸோநரஸஹவதி தஸ்ய ஊதிரஸவதி தஸ்ய ரஸ - ரஸவத்தன்றிக்கே, அபவா - அன்றிக்கே, ஆஸ்யம்நபவதீதி - அநபவதீதிதஸ - அநிஷ்டாவஹமாகவும், ஸ்வயம் - நிஶ்சிதமாக, அகரிஷ்யத - பண்ணப்படும்.

(அ-கை.) இப்படி தேவருடைய அவதாரசேஷ்டிதங்களுக்கு "ஸ உ ச்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந:" என்கிற ச்ருதிஸித்தமான பெருமையை

"தஸ்யதீராஃபரிஜாநந்தியோநிம்" என்று "மயர்வறமதிநலம்" பெற்றபுத்திமதாக்ரேஸரர் அறிந்து ஈடுபடுகிறார்கள், ஸ்வகர்மத்தாலே ஸங்குசித ஜ்ஞாநர் மநுஷ்யத்வாதி லக்ஷணமான பரத்வஸ்வபாவத்தை யறியாமல்தேவருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தகங்களான அவதாரசேஷ்டிதங்களையிதரஸஜாதீயராக் குகிறுரென்கிருர்.

[illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - தீமதாமக்ரேஸரர், [illegible] - நிரதிஶயமானபெருமையை [illegible] - அறிந்தீடுபடுகிறார்கள், [illegible] - ஜ்ஞாநஸங்கோசமுடையவர், [illegible] - மநுஷ்யத்வதிர்யக்த்வாதிலக்ஷணமான, [illegible] - மேலான, [illegible] - ஸ்வபாவத்தை, [illegible] - அறியாதவராய்க்கொண்டு, [illegible] - தேவருடைய, [illegible] - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான, [illegible] - பிறப்பையும், [illegible] - சேஷ்டிதத்தையும், [illegible] - இதரஸஜாதீயமாக வெண்ணுகிறார்கள், இவ்விடத்தில், "[illegible]" என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், இப்படி தேவரவதரிக்குமிடத்தில், முந்தரப்ரம்ஹருத்ரர்கள் நடுவே அவதரித்து, அவர்களோடு ஸாம்யாபத்தியாலே "[illegible]" இத்யாதியில்சொன்ன பரத்வஸ்வரூபத்தைமறைக்கைக்காகில் தேவருடையபரத்வத்தை கோழ்ச்சொல்லவத்தான, "[illegible]" என்று சாஸ்திரோபதேசரூபமாயும் "[illegible]" இத்யாதியால் சொன்னயோகோபதேசாதிரூபமாயுமுள்ள "[illegible]" என்றுசொன்னஸத்வப்ரவர்தனத்தாலும்ப்ரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே "[illegible]" இத்யாதியால்" சொன்ன ரக்ஷணாதியாலும் தேவர்க்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு; ப்ரத்யுததவிரோதமன்றோ வென்கிறுர்.

ருக. [illegible]

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! தவ-தேவருடைய, விதிஶிவயோ: மத்யே-ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே, அவதாரஸ்ஸ:-முதலான அவதாரமானது, தாத்ருஶ ஸஜாதீயதயா - ப்ரம்ஹருத்ரர்களோடு, ஸத்ருசராயிருக்கையாலே, பரத்வம் - பரத்வஸ்ரூபத்தை, ஸமயிதும் - மறைக்கைக்காஹில், தே - தேவருக்கு, ப்ரஹ்மருத்ராதிஷு - ப்ரம்ஹருத்திராதிகளில் பரத்வஸூசகங்களான, ஸத்வஸத்வ தத்ஸம் க்ருபயா ரக்ஷணம் தே அமாநுஷசேஷ்டிதை: - ஸத்வகுணம் தலையெடுக்கப்பண்ணுகை கேவலகிருபையாலே ரக்ஷிக்கை அமானுஷசேஷ்டிதம் முதலானதுகளாலே, கிம் - என்ன? வியோஜநம்-ப்ரம்ஹருத்திராதிகளுடைய, ஆபத்விமோசநம் பண்ணுகிற தேவர்க்கு அவர்களோடு ஸாம்யம் பெறுவதென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் தேவர்ஶாஸ்த்ரோபதேசரூபமான, கீழ்ச்சொன்னஸத்வப்ரவர்த்தநம்பண்ண, அந்த வேதசாஸ்த்ராபஹாரிகளான மதுகைடபர்களை தேவர் ஒருவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி நிரஸித்து ஹயக்ரீவராயவதரித்து ஸ்ருஷ்டிக்கப்புகுகிற ப்ரஹ்மாவுக்கு, ரிக்யஜுஸ்ஸாமரூபவேதங்களாகிற நல்லகண்ணைத்தந்து, ஸமஸ்தமான ஜகத்தையும் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே உஜ்ஜீவிப்பித்து ஸ்மரிக்கிறதோவென்கிறார்.

ருஉ. மதுகைடபஸம்ஜ்ஞிதம் விரோதம் விநிஹத்ய த்ரயீதிவ்யசக்ஷு: விதாதுர்விதாய | ரங்கதாமந் துரங்கவக்த்ரதாமஸ்ஸம் ஜகஜ்ஜீவயிஷ்யஸ்யஹைதுக: ||

(வ்-ம்.) ரங்கதாமந் - ஹே ரங்கநாத! மதுகைடபஸம்ஜ்ஞிதம் - மதுவென்றும் கைடபனென்றும் சொல்லப்பட்ட, விரோதம்-விரோதத்தை, விநிஹத்ய-நிரஸித்து, துரங்கவக்த்ர: ஸந் - ஹயக்ரீவராயவதரித்து, விதாது: - ப்ரம்ஹாவுக்கு, த்ரயீ திவ்யசக்ஷு:- "ரிசஸ்ஸாமாநி யஜூம்ஷி த்ரயீ ஹி வேதா: ஸ தத் த்ரயீ" என்று சொன்ன, வேதமாகிற விலக்ஷணமான கண்ணை, விதாய-பண்ணி, (உண்டாக்கியென்றபடி), ஸமஸ்தம்-ப்ரம்ஹாமுதலான, எல்லாமான, ஜகத்-ப்ரபஞ்சத்தை, அஹைதுக:-நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, ஜீவயிஷ்யஸி- ரக்ஷித்தது, (அநிஜ்ஞாவவநேமே ஹவிதாயெஸ்ய) ஸ்மரஸி-ஸ்மரிக்கிறதா? (ஸ்மரஸி என்றதால், நாம்நினைப்பு மூட்டும்படி உத்தரோ

த்தர முபகாரகரணத்தில் அப்யபரதையால் பூர்வோபகார விஸ்ம்ருதி யாகிற ஔதார்யம் ஸூசிதமாய்த்து.)

(அ-கை.) சிலபுராணங்களிலும், "வசையில்நான்மறை" என்கிறபாட்டிலும், ப்ரம்ஹாவுக்கு ஹயக்ரீவாவதாரம்பண்ணி வேதப்ரதாநம்பண்ணின தாயிருக்கையாலே அத்தைக்கீழருளிச்செய்து, இதில் ஹம்ஸரூபியாய்ப்பண்ணினதாகச்சொன்னபுராணாநுகுணமாகவும் "முன்னிவ்வெழில்குணர்" என்கிற பாட்டில்படியேயும் தேவர் "ஜ்ஞாநயஜ்ஞநவாவப்ரோநவ்யஜஸோமோ-பரஹநோமெவஹவிஷாவ" இத்யாதியில்சொன்னஜ்ஞாநமயமானது, யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே அபிவ்ருத்தமாய்அந்தகார நிவர்த்தகமாய் குளிர்ந்து தெளிந்த ஹம்ஸரூபத்தையுடையராய் உதித்தசந்திரன்போலே, வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே வேதாபஹாரத்தாலார்தனாய் சேதந ஸமஷ்டிரூபனான ப்ரம்ஹாவை அநுக்ரஹித்ததென்கிறார்.

ருங. [illegible]

(வ-ம்.) [illegible] ஹே ரங்கமய- கோயிலுக்கு ஸம்ருத்திகரரே! ஜ்ஞாநரூபயஜ்ஞ: ஸவநவஸ்யாதவெவ- ஜ்ஞாநமய யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே, ஸம்ருத்த - ஸம்ருத்தரான, திமிராணா வஸ்ராஸீதா - [illegible] ஹம்ஸதநு:- "ஹம்ஸ: ஶுசிஷத்" என்று. அந்தகார நிவர்த்தகமாய், குளிர்ந்து தெளிந்தஹம்ஸரூபத்தையுடையரான தேவர், உதித- உதித்த, இந்துரிவ - சந்த்ரன்போல், ஆர்த்தம்-ஆர்த்தசேதநனை, வேதாவதாரைஸ்:-வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே, அந்வக்ரஹீ- அநுக்ரஹித்தது.

(அ-கை.) ஸத்வப்ரவர்தநாநுகுணவதாரத்வயத்தைக் கீழநுபவித்துக்ரு பாபரிபாலநாநுகூலாவதாரங்களை யநுபவிக்கவிழிந்து முதல்தேவர், ஒருஸமுத்ரசிசுபள்ளிகொண்டாப்போலே ஆலந்தளிரிலேபள்ளிகொண்டு திருவடித் தாமரையை தேவர் திருவாயிலேவைத்தருளித்து, உள்ளுக்கிடக்கிறஜகத்துக்களையும், அளக்கைக்கோஅன்றிக்கே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமானவாகாரத்தாலே, அத்தை லபிக்கையிலுண்டான வம்பகைக்ஷயாலேயோவென்கிறார்.

ருச. [illegible]

(வ்-ம்.) ஹேஸம்பயாநு! ஶயித: - பள்ளிகொண்ட, ஸுூவ ஸ்தணூக ஐவ-ஸமுத்ரக்குட்டிபோலே, வடவஸ்ஜெடி-ஆலந்த ளிரிலே, ஸயிஶய-பள்ளிகொண்டு, ஸஜீவவஜீ - தாமரைபோன்ற திருவடியை, ாவெ ஸயிவடி-திருவாயிலே, உஜெ - திருவயிற்றிலிருக்கிற, ஜமஷி - லோகங்களை, ாதா - அளக்கைக்கோ? வெஷ்ணவாநாம்வோமஸ்தஸ்வை ஶிஜாதயாவா - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமானத்தை லபிக்கையாலுண்டான வாஸையாலேயோ, ஙிஜயிப்-வைத்தருளிற்று.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸமுத்ரமதநவேளையில் மந்தரபர்வதத்தை வேர்பிடுங்கலாகப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து அத்தை பந்தநத்துக்கு யோக்யமான வாஸுகியாலேசுற்றி பந்தித்து அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான திருக்கைகளாலே மஹத்தத்வமான க்ஷீரஸமுத்ரத்தை தயிர்தாழியில் தயிரைக் கடையுமாப்போலே கடைந்து சந்த்ரனையும், கௌஸ்துபத்தையும், அம்ருதம்முதலானதுகளையும்,க்ரஹித்து, இப்படிப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகதேவர் வ்யாபரித்ததால் பட்டாச்ரமமெல்லாம் "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்கிற பிராட்டிஸ்வயம் வரத்தாலும், "வஶஸ்தாம்ஸவஷெவாநாம்யளவக்ஷஸ்யம்ஹரெ:" என்றும் விண்ணவரமுதுவைமுதில்வரும் பெண்ணமுதவர்களிருக்க தேவரையே யாச்ரயித்தத்தால் வந்து பரத்வத்தையறிந்து அந்யப்ரயோஜநரீபெறுகையாலும் ஸபலமாய்த்துதென்கிறார்.

ருரு. உதூஜெஸ்ாஹாரெஜாஷிஹிநாதம்ஸம்பம்யாநாவொஷிஶ்வஸ்ரிெகெ ஶ்ஜயிநிராயம் யாநாம்பயிழ |
ஸ்ரீரங்கெஶ்வரஜ ஸளஷஹஸயாவஞெஷ்ம் ஹாரணெகிகெ ஸவஹாணஸ்ஹஜெ ஹிஷிஷஸரவாஹெநவஸவஶஶ: ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கெஶ! ஜஶ்வதிஶதழ - மந்த்ர பர்வத்தை, உதூஜெஸ்-வேரோடே பிடுங்கி, ஞஹா - கொண்டுவருகையென்ன, ஸ-நா-பந்தநத்துக்கு யோக்யமான,ஸஹிநா-வாஸுகியாகிற ஸர்பத்தாலே, தழ-அந்த மந்தரத்தை, ஸம்பம்யாந-நன்றாகக் கட்டுகையென்ன, வஜாஶிகாயெஷாணை: - அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான,ஷாஹி:-திருக்கைகளாலே,ஸம்பயிழ-ஸமுத்ரத்தை, ஜயிநிராயழ-தயிரைக் கடைகிறாப்போலே, ாம்யாந-கடைகையென்ன,வஜஶ்ஸளஷஹஶ்வஸயாவதா:-வஞெஷ்ாபஸ்தக - சந்த்ர கௌஸ்துப அம்ருத பாரிஜாதாதியை, ஹாரண-க்ரஹிக்கையென்ன, உதிஹாரண-இப்படிப்பட்ட வ்யாபாரங்களைப் பண்

ணநின்றுள்ள, தே-தேவருடைய, ஸர்வஶ்ராஸஸூத்ர - எல்லா ஸ்ரமமும், கமலாயாலாலஸேந - பெரியபிராட்டியாருடைய லாபத்தாலே, ஸமைத்ரஹிஷி-ஸபலமன்றோ? "ஸ்ரீதேவஸ்யஸமைத்ரஹிஷிகோஸஃ" ஸூஸரேத்யாதிகளில், ஸமுத்ரமந்தநஸ்ர மென்று வொட்டி வந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "ஜலஸூகஷ்டுதேதீரோத்யாஸுகஷ்டுதேஜஸே" என்று துடங்கி, "ஸூதய தேவ்யதிஸதே க்ருத்யாக்ருத்யவிமர்ஶயீ:| வரமாவதமாவஜோமநஸாவிஜயஸிழ" "ஸ்தநாமவஸ்ரீமாநு" இத்யாதிப்படியே, எம்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளிலிடத் தாமரைப்பூக்களைத் தேடித்திரிந்து, ஒரு தாமரைமடுவிலிழிந்து அங்கு பலவத்தான வொரு நீர்ப்புழுவாலே யிழுப்புண்டு, ஆயிரம்வர்ஷம் அத்தோடு யுத்தம்பண்ணி ஸ்ராந்தியாலே ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி பிறந்து கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது, திருவடிகளைப் பிடியாநின்றுள்ள பிராட்டிமார் திருக்கைகள் நின்றும் அதுகளை பலாத்கரித்திழுத்தும் திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாகிற படுக்கையை யப்போதே விட்டும் திருக்கண்களை மலரவிழித்தும், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தில் குங்குமக்குழம்பில் நின்றும் திருமார்வைப்பேர்த்தும், இப்படி வ்யாகுலரான பெரியபெருமாள், ஆபந்நரான வெங்களுடைய முன்னே நித்யமாக விருக்கக்கடவதென்கிறார்.

௫௬. தேவீஸஸ்தாம்பஜேஸ்ரோணகிஸலயெஸம்வஹத்ராவஹ்ருத்ய த்யஸ்ரநந்தஜோமஞ்ஸடிதி வலவாபேவ கஷாவீவிஸ்ரணாநஃ। ஸூக்ஷிவேஸ்ரஸுக்ஷ்ராஸநகலஸகநக்தாகஸாவஸ்காதேவஸ்ரீரம்ஜயாமஜவதிவாஷிதே வ்ராகாலஸாத்வோரா நஃ||

(வ்-ம்.) ஜவதேவயுஷிதம்தஸிநு - கஜேந்த்ராழ்வானுடைய கூப்பிடில், ஸம்வஹஃ - பிடியாநின்றுள்ள, தேவீநாம் ஜாநிவஹாஸ்தஸேஸ்ய: - பிராட்டிமாருடைய தாமரைபோன்ற திருக்கைகள் நின்றும், கிஸலயெஜவசரணள - தளிர்போன்ற திருவடிகளை, ஆவஹ்ருத்ய - அபஹரித்து, அநஜஸ்ரோமஸ்ழ - திருவநந்தாழ்வானுடைய உடலை, ஸடிதி - அப்போதே, வ்யஸ்ய - விட்டு, வலவாடிளயயோஸே - சலியாநின்றுள்ள மயிரொழுங்குகளையுடைத்தான, வக்ஷாஷீ-திருக்கண்களை, விஸ்ரணாநஃ - மலர்த்தாநின்றவராய், லக்ஷ்ம்ராஃ - பெரியபிராட்டியாருடைய, கலாவிஸ்தநளதயோஃ கநதஃ காம்காமநாம்ஸோமஸ்ரவம்க

ஹஸ்தாக்ஷ-பாணைகள்போலிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களினுடைய குங்குமஸமூகத்தினுடைய சேற்றில் நின்றும், உரஃ - திருமார்பை, ஆக்ஷிப்ய-பேர்த்தும், வ்யாகுலஃ - இப்படி வ்யாகுலரான, ஸ்ரீரங்கஶயாந-தேவஃ-கோயிலிலே கண்வளர்ந்து ப்ரகாசியா நின்றுள்ள பெரியபெருமாளானவர், நஃ-எங்களுடைய, புரஃ-முன்னே, ஸ்தாஸ்ய-நித்யஸந்நிஹிதராகக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில் "நாராயணுவோ மணிவண்ணு நாகணையாய் வாராயென்னிடரை நீக்காய்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது வ்யாகுலராய் எழுந்தருளும்போது, ஸ்ரீஸேனைமுதலியார் கைகுடுக்க அத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளாமலும், அந்தஃபுரத்தி லந்தரங்கர் மணிமயமான திருவடிநிலைகளை ஸமர்ப்பிக்க அத்தை யங்கீகரியாமலும், அந்தஃபுரத்திலுள்ளார் இதென்ன வியாகுலதையென்று கைநெரிக்கி யிருந்தபடியே பெரிய திருவடிமேலேறி த்வரித்து எழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய த்வரைக்குத் தோற்றேமென்கிறார்.

௩௫. ஆதந்த்ரித ஶயைதிப்ரஹித ஹஸ்தஶ்வீக்ருதப்ரணீத மணிபாதுகம் கிமிதிவாகுலாந்தஃ புரம் | அவாஹந பரிஷ்க்ரியம் பதகராஜமாரோஹத: கரிப்ரவரப்ரும்ஹிதே பகவதஸ்த்வராயை நம: ||

(வ்-ம்.) கரீணாம்ப்ரவரஸ்ய ப்ரும்ஹிதம் தஸ்மிந் - "ராஹுவராமேவ நாயாஸ" என்கிறவிடத்தில்போலே, அதிகரண காலபரியந்தபரமாய்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோதென்றபடி, ஆதந்த்ரை: க்ருதை: ஶயைதிநா ப்ரஹிதோ ஹஸ்தோயஸ்மிந் அநங்கீக்ருதஸ் - அப்ரயோஜனமாகப் பண்ணப்பட்ட ஸேனை முதலியாராலே கொடுக்கப்பட்ட திருக்கையை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், நஸ்வீக்ருதே ப்ரணீதே மணிபாதுகே யஸ்மிந் அநங்கீக்ருதயா - சாத்தப்படாத வைக்கப்பட்டதிருவடிநிலைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், கிமிதி - என்னவென்று? ஆகுலாந்த: புரம் யஸ்மிந் அநங்கீக்ருதவ்-வ்யாகுலரான வந்தஃபுரத்திலுள்ளாரை யுடைத்தாம்படியும், நவாஹந பரிஷ்க்ரியா யஸ்ய தம் - வாஹநத்துக்கு வேண்டிய வலங்கார சூன்னியரான, பதகராஜம்-பெரியதிருவடியை, ஆரோஹத: - ஏராநின்றுள்ள, பகவத: - பெரியபெருமாளுடைய, த்வராயை - வேகத்துக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

(அ-கை.) இதில் பெரிய திருவடிவேகத்தை நிரூபித்து தேவர் ஸமஸ்த ஜகந்நிர்வாஹகமானஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தையும் மந்தகதியாகஅடுத்தடுத்து நிச்சயித்திருக்கச் செய்தேயும், கஜேந்திராழ்வானுடைய கூப்பிடு உயர்வுயற அப்படிப்பட்ட பெரியதிருவடிவேகமும் போருதே அவரையும் ஹுங்காரத்தாலும்திருக்கைகளாலும் திருவடிகளாலும்ஆஸ்பாலநம் முதலானதுகளாலேயும்ப்ரேரிப்பித்து, பின்னையும் அவரையும் இடிக்கிக்கொண்டு தேவரெழுந்தருளிற்று; இப்படி ஆஸ்ரிதஜனவிஷயத்தில் தேவர்க்குண்டான வவஸ்த்தை பயத்ருதன்படியாயன்றே யிருக்கிறதென்கிறார்.

௫௮. யம்வஸ்ரீநிஸ்யஸ்ய ஸ்யமயிமுக்கமுக்காரம் ஸ்ருஸ்ரா ஹுஹிஸ்வரஸ்வரப்யாக்ஷிப்ய க்ஷிப்த்வா | கிஞ்சாநந்ஜுஷாஸக்யஜவதேவஹிதே ஜீம்ஹாபி ஸ்ரீரங்கநாதநாதகாமிதி கீதஹ ஸாதே||

(வ்-ம்.) ஹேஸ்ரீரங்கபந்யோ! தேவ! யம்- "ஓடும்புள்" என்கிறபடியே, வேகத்வேன ப்ரமாணஸித்தரான பெரியதிருவடியை, வஸ்ருஹ - நிரூபியாநின்றுகொண்டு, அபி - பின்பு, விஸ்வாவஷ்ரம்பாரம்வஹதீதி - ஸமஸ்த ஜகத்தினுடையவும் பாரவாஹியான, மதிம் - ஸங்கல்பத்துக்கூத்தான மனஸ்ஸை, அநுக்ரம் - அடுத்தடுத்து, மந்தாம்-மிருதுகதியாக, நிநாய் - நிச்சயித்தவராகிறது; தவ - அப்படிப்பட்ட வேகத்தையுடைத்தானவராகச் செய்தேயும் தாக்ஷ்யம்- பெரிய திருவடியை, கஜவதே - கஜேந்த்ராழ்வானுடைய, வ்யாஹிதே - கூப்பாடு, ஜ்யாயஸி - உயர்ந்தகாலத்தில், த்வம்-தேவர், ஹுங்காரஸ்வரஸ்ய நஞ்சரணாக்ரஹஸ்தஹதிஸ்வதாடி:-ஹுங்காரமென்ன திருக்கைகளால் தட்டுதலென்ன திருவடிகளாலே உறைக்க வுதைத்தலென்ன விதுகளாலே, அக்ஷிப்ய:-அதிக்ஷேபித்தது, அபி-மேலும், கிஞ்ச - அதிக்ஷேபித்ததுமாத்திரமன்றிக்கே, தம் - அந்த பெரியதிருவடியை, உஹ்யாந் - இரண்டு திருவடிகளாலே இடிக்கிக்கொண்டு, உஹ்யா: - கிளம்பித்து, அநந்ய - அநந்யப்ரயோஜனமான, ஜநே - ஜனவிஷயத்தில், தே - தேவருடைய, தஸா - அவஸ்த்தையானது, காதிஸிகஹி - காதிஸீகஸ்ய பயம்-பயத்தால் ஓடுமவனுடையதுபோலன்றோ? "காதிஸீகோஸய ஸ்ருத:" காதிஸம்ஹூர்தீய ஆஹவ: காதிஸீக: பயத்ருதஸ்ய ஸ காதிவாரத்தாலே, ரங்கன் ப்ரத்தியமும் ஷீதீயடா அனுக்கும் வந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்ட வனந்தரம் பெருங் காற்றில் தாமரைத் தடாகம்போலே திருமாலை திருவாபரணம் திருப்பரியட்டங்களை க்ரமமாக தரித்து பிற்பாடனானேனென்று கர்ஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளின தேவரே யெனக்கும் ரக்ஷகமாகிறதென்கிறார்.

அகூ. ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணம் மமாஸி வாதாவதூதவ்ராதயாவ்ரோத்துங்க ஜடாகதூர்ணவேந | ஸ்ரக்பூஷணாம்பரசயம் ஸ்வயமக்ரமேண பிப்ரத் கஜேந்த்ரமவிதும் த்வமுபாஜிஹீதா: ||

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீரங்கேஶய! கஜேந்த்ரம்ஜுஹூ - கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபின்பு, வாதாநாம்ஸமீஹோவாத த்ராதயாவ்ரோத்துங்க ஸரோஜநாம்தடாகஸ்ய த்வார்ணவேந - பெருங்காற்றாலே மிகவு மலையானின்றுள்ள தாமரைப்பூதடாகத்தினுடையபோலுண்டான வலைத்தலோடு உபலக்ஷிதராய், ஸ்ரஜஸ்ரக்பூஷாஸ்ராம்பராணிவஸ்திஷாம் ஸமாஹாரஸ்ஸ - திருமாலைகள் திருவாபரணங்கள் திருப்பரியட்டங்கள் இவைகளுடைய ஸமூஹத்தை, அயதாயதாய ஸ்திதக்ஷணிதஸ - அக்ரமமாக, உபாத: - தரியாநின்றுகொண்டும், மாம் - என்னை, பிஹி - நிந்திக்கவேணுமென் றநுஸந்தித்துக்கொண்டு, ஸமுத்யய-எழுந்தருளிற்று, த்வம்-என்று ப்ரஸித்தம் இப்படிப்பட்ட, தேவர், மம - எனக்கு, ஶரணம்-உபாயமாக, அஸி-ஆகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம் மீனவதாரவிஷயமான விரண்டுஸ்லோகத்தில், முதல் ஸ்லோகத்தாலே தேவர் மத்ஸ்யாவதாரராய் ஒருவோடத்தில் மநுவையும் அவன்ஸமீபத்தில்ஸ்த்தாவர ஜங்கமரூபமான பரிச்சதத்தையும் ஸ்தாபித்து வேதங்களொத்த லீலாவசநங்களாலே ப்ரளய பயலேசமுமின்றிக்கே இந்த ஸ்த்தாவர ஜங்கமத்தை வஹித்ததென்கிறார்.

கூ௦. மீநதநுஸ்ஸந்நாவி நிதாய ஸ்திரசரபரிகரம் மநோர்மநோ ஹரவந் | வேதஸநாதிவ்ருத்திவிநோதைர்கமிதவாநஸி பயமுவமோவஹ: ||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கநாத! த்வம்-தேவர், மீநஸ்ய தநுரிவ தநுர்யஸ்ய ஸஸ்ஸந் - மீன்சரீரமாய்க்கொண்டு, நாவி-ஓடத்தில், மநோஸமீபே மநோ: - மநுவினுடைய ஸமீபத்தில், ஸ்திரஜங்கமாத்மக பரிகரஸ்ஸ - ஸ்த்தாவரஜங்கமாத்மகமான பரிச்சதத்தை, நிதாய - வைத்து, வேதாநாம்ஸநாதிவ்ருத்ஸ்ருதிவைவிநோதை: - வேதங்களுக்கு ஸத்ருசங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற போதுபோக்குக்களாலே, ஹமம் - இந்த பரிகரத்தை, நகமித: வ

[illegible] - பண்ணப்படாத ப்ரளயபயலேசத்தையுடைத்தானதாக, [illegible] - வஹித்தது, பகவான் மத்ஸ்யரூபியாய்பாவிஸ்ருஷ்டிபீஜபூதசராசரவர்கத்தோடேமநுவையும்ஓடத்தில் வைத்து தம்ஷ்ட்ராயாலே தரித்துக்கொண்டு வேதோபதேசம் பண்ணினனென்று பாகவதாதிகளில் பிரஸித்தம்.

(அ-கை.) இதில் மத்ஸ்யாவதாரவிசேஷத்தில் பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கண்மலர்போலே காந்தியுடைத்தாய்நீண்டு விசாலமாய்ஸுந்தரமாய் ஸ்வச்சமாய் குளிர்ந்த திருமேனியுடைய தேவர்ச்சிறகாலே புழுங்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தில் ஸ்தலத்திலும் கக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தில் ஜலத்திலும் விளையாடி லாஸக்தையான கதியையுடைத்தானவராய் ஸஞ்சரித்ததென்கிறார்.

கூக. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - என்று செஷம் - [illegible] - ஸஞ்சரித்தது, கீழ்ஶ்லோகத்தில் [illegible] - என்றத்தை இங்கு மநுஸந்திப்பது.

(அ-கை.) கூர்மாவதார விஷயமான விஶ்லோகத்தில்; தேவர் ஸகல ஜகத்துக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாய் தர்மங்களை யருளிச்செய்தது; பின்பு அம்ருதமதனத்தில் மந்தரபர்வதத்தை தரித்த கூர்மரூபியாய் மரதகக்கல்லுமயமான வோராஸநத்தோடொத்து ஸமுத்ரத்தில் அவதரித்த பெரியபிராட்டியாருடைய தளிர்போலிருக்கிற திருவடிஸ்பர்ஶத்தால் லபித்த வதிசயத்தையும் அடைந்ததென்கிறார்.

கூஉ. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - தேவர், [illegible] - ஸமஸ்த ஜகத்துக்களுக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாக, [illegible] - ஆகாநின்றுகொண்டு, [illegible] - தர்மங்களை, [illegible] - அருளிச்செய்தது, [illegible] - திரும்பவும், [illegible]

ஸ்தம்பாத்ரீதிவ: - அம்ருதங்கடைகைக்கு மத்தான மந்தராத்ரியை தரியாநின்ற, கமட: - கூர்மமாய்க்கொண்டு, மரகதகாசவாயாஶ்ரி ஶாஸ்த்ரநய வீம்வஸ்ரீத: - பச்சைக்கல்லுக்களால் பண்ணப்பட்டவாஸனம்போலே மநோஜ்ஞராய், ஜலாத் - ஸமுத்ரஜலத்தில்நின்றும், உத்ருத்ய ஶ்ரீபத்மஸ்தா: கிஸலயே ஜலஜே தயோர்ந்யாஸேந ஸாத்மஸ்பர்ஶம் யோக்யம் - அவதரித்த பிராட்டியாருடைய தளிர்போன்ற திருவடிகளினுடையவைப்பாலே ஸுகமாகலபிக்கத்தக்கதான, ஶ்ரேய:- உத்கர்ஷத்தை, ஜகாம - அடைந்தது, யத்ஸ்ய - என்றது, தயோ: - என்கிறதாதுவில், ஶ்ரீரங்கேஶ்வராஷ்டகு - ஜகாமஹ-மஹிமதளஶ்ரீரங்கேஶ்வராஷ்டகு.

(அ-கை.) ஆதிவராகவிஷயமான விஸ்லோகத்தில்; தேவர் ஆதிவராஹரூபியா யாஶ்ரித விரோதி பக்க லாக்கிரஹாதிக்யத்தாலே, கோரப்பல்லாலேபிளந்து பெரும்பள்ளமாகப்பண்ணப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனென்று சொல்லப்பட்ட் தேவசத்துருவினுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரளயார்ணவஜலத்தைப்பாச்சி; அவனுக்கு மஹாபயத்தை யுண்டாக்கி அவனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமக்குழம்பாலே; வீரபத்நியாகையலே பூமிப்பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடத்தை. யலங்கரியாநின்றுகொண்டு பிரம்ஹலோக பரியந்தமாக வளர்ந்த தேவருடைய பிடரிமயிருடைய வலைத்தலாலே பீதனுன பிரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திரத்திற் கபிமுகமாயநுநயரூபமான கர்ஜனத்தைப்பண்ணி இப்படி விரோதிநிரஸனமுமாஸ்ரிதரக்ஷணமும் பண்ணும் தேவர்; வேறுபுகலற்றவெனக்கும் அநிஷ்டநிவிர்த்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கும் கடவரென்கிறுர்.

கூங. ஹ்ருதி ஸாராரிபோர் தம்ஷ்ட்ரோத்காதே க்ஷிபந் ப்ரளயார்ணவம் ஸ்ம்க்ஷிதிகாவதடீமஶ்ரு தைத்யாஸ்ருக்காம்கம்ஶ்மஶ்ரயா ஸாடாதடாஹ்ருதப்ரஹ்மஸ்தவோந்நாத ப்ரம்ஹிதஸ்வரண விராஹம் ஸ்பூர்ஜந் க்ரோடதநுர்பவந்॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கிந்!- க்ரோட ஸ்ததநாஷிவதநாய ஹ்ருஸ்ய ஸ:- விராஹக்ரோடதநு: - ஆதிவராகரூபியாக, பவந் - ஆகாநிர்க்கிற, த்வம் - தேவர், ஸுராணாமிவாஸ்ய - தேவசத்ருவான ஹிரண்ணியாக்ஷனுடைய, தம்ஷ்ட்ரோத்காதே - கோரப்பல்லாலே பிளந்துபள்ளமாகபண்ணப்பட்ட, ஹ்ருதி - மார்விலே, ப்ரளயே அர்ணவம் - ப்ரளயத்தில் ஸமுத்திரஜலத்தை, க்ஷிபந் - தள்ளாநின்றும் க்ஷிதே: ஸ்தநதடீம் ஸ்தநதடீம் - பூமிப்பிராட்டியினுடைய திருமுலைத்

தடஸ்தை,ஹைதைத்யஸ்ய கஸ்ய ஹேமகாகாஞ்ஜஸ்யவக்ஷஸ்தயா-ஹிரண்யாக்ஷனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமச்சேருப்பூச்சாலே, கஷரு - அலங்கரியாநின்றும், ஸ்படாஸ்தாஸடாதயா ஹ்ரீவ்யைதா ஸ்ரூஹுணஃஸ்வ உத்தவம் ப்ருஹிதயஸ்யவஃ-வ்யக்தமாக உதரப்பட்ட பிடரிமயிராலே ப்ரமித்தப்ரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திராபிமுகமானகர்ஜனத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டும், ஹை-அடியேனுக்கும்; ஶரணம்-உபாயமாக, கஸி-ஆகிறது.

(அ-கை.) இனி அழகியசிங்கர்விஷயமான மூன்றுஸ்லோகத்தில்; முதல் ஸ்லோகத்தாலே, லோகத்தில் ஜனிதர்மார்க்களெல்லாரும் நரஸிம்மாவதாரத்தில் நரத்வஸிம்ஹத்வாவஸ்தைகளுடையஉத்பத்திஸித்தமானவிசித்திரமான ஸௌசட்யத்தை யனுபவித்து பிரத்தியேக நரனையும் ஸிம்ஹத்தையும் பார்த்து பயப்படுகவென்றுபோல பாலும் கண்டசர்க்கரையும் கலந்தாப்போலே சேர்க்கப்பட்ட அவயவங்களை யுடையராய் ஸ்பஷ்டங்களான பிடரிமயிரையும் பெரிதான கோரப்பல்லையும் உடையரான பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை யந்த வழகுக்குத் தோற்று எப்போது மனுபவிக்கிறோமென்கிறார்.

கஉச. ந்ருஹரிஶயோஃவஸ்தா தத்திகம்வடநாஹ்தம் நராஃதஹரிம்த்ருஷ்டை கைகம்ஸஹரிஜதாம்ஜநஃ | இதிகிலஸிதாக்ஷீரந்யாயேநஸம்ஶதாம கம்ஸ்படாவடஹாஃம்ஷ்ட்ரம் மேஞ்ஸிம்ஹஃபாஸஹே||

(வ்-ம்.) நாவஹரிஸ்வதயோஃஅஶதயோஃ - நரனுடையவும் ஸிம்ஹத்தினுடையவும் அவஸ்தைகளுடைய,உத்தத்தஸஹ்ம்-ஜந்மஸித்தமான, வடநாஃவஹ்ந்தம்-சேர்ந்த வாச்சரியத்தை,வஸ்து-பாராநின்றுள்ள, ஜநஃ-ஜனமானது, ஏகம் ஏகம் ஏகைகம்-ஒரொன்றான,நரம்-மனுஷியனையும்,உத-அன்றிக்கே,ஹரிம்-ஸிம்ஹத்தையும், த்ருஷ்டா-பார்த்து, ஸஃஜதாம்-பயத்தை யடையட்டும், இதிகில-என்றுபோல, ஸிதாவக்ஷீரம்வதயொ ந்யாயஸ்ய ந - கண்டசர்க்கரையும் சேர்ப்பாலும் சேர்ந்தாப்போலே, ஸம்ஶிதைகம்யைஸ்தம் - சேர்ப்பிக்கப்பட்ட வவயங்களையுடைத்தாயும், ஸ்படாஸடாயஸ்யஃ ஹேதீம்ஷ்ட்ராயஸ்யஃ ஸவாஸவஸவதம் -விஶேஷணாஹயவஃகஜயாரயஃ - நெரித்த பிடரிமயிரையுடைத்தானவராயும் பெரியதந்தத்தை யுடைத்தானவராயு மிருக்கிற, ரங்கேந்த்ரஸ்வாஸவஸிம்ஹஸ்தம் - பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை

உவாஸ்ஹெஹ- அனுபவிக்கிறேம், ஸசோஷிஜெதஜநஃ-என்று பாடமாயிருக்கிறது அப்போது அர்தம் ஸம்ப்ரதாயத்தாலறியவேண்டியது.

(அ-கை.) இதிலாஶ்ரிதனுன் பிரஹ்லாதவிஷயத்தில் த்வேஷியான ஹிரண்யனிடத்தில் த்வேஷத்தாலுண்டான மூன்று திருக்கண்மலரினுடைய வஹ்நியை சமிப்பிக்கையில் பறபறக்கையுடைத்தான பெரியபிராட்டியாருடைய திருப்பவளத்தாலே கொப்பளித்ததென்னும்படியாயாதல்; மத்யமென்னும்படியாயாதலான் கொப்பளித்தத்தினுடைய சிவந்த நிறத்தையுடைத்தான திருவுகிராலே பளக்கப்பட்ட சத்துருவான ஹிரண்யனுடைய ரக்தஸமூகங்களாலே ஈரித்தபிடரிமயிர்க்கத்தையை தோளிலுடைத்தான வழகிய சிங்கர் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் என்விரோதியான பாபத்தைத் தகையக்கடவரென்கிறார்.

சுரு. ஷிஷாணசெஷொஜ்ஞய நவநவஹ்ருஷ்யஸெநஹ ஜுஷ்டீவக்ஷ ஹிகயோணஷெஷஸோஷஜெஃ। நவக்ஷோணாபாதிக்ஷதஜவடியெராவ்ரதஸடாஸ்டாஸெஸோபோஸெஷோபிதஷெஹவோஸ்வஜுவஷநஃ॥

(வ்-ம்.) ஷிஷாணெசெஷிணோஜ்ஞுநயநாநெவநஜெஸஹ்ருஷ்யஸ்ஸ வ்யஸெநஹஜெ ஷாரக்ஷவக்ஷணவஹிதாநா ஜயோபவாணாம் ஸஷஷாணாம் ஸஷெவஸஷோயஷாஜெஃ - நவெநக்ஷணஸபாதெ: க்ஷதஜாநாம் வடிஜாநிதெ: - ஸ்வதாஸ்டாநாம்ஸடாஃஸஸ்ஸ்யஸ்ஸஃ - தாஸாம்ஸஸோவிஶாஜாயஸஸஜதிவா - வோஸாம்ஸ்ரவளவஜுவஷநஸ்ரவஃ-ந்ருஸிம்ஹரானவர், ஸிம்ஹொரஜ்ஜொஹ்ருஃவஜுரவஸ்ஃ-யென்று கோஶம்; உஹ-ஷபிதழ-பரெஸ இப்போதே தகையப்போகிறார், வத்ஜோநஸாஜீவெஷ்டிஃ.

(அ-கை.) இதில் மஹனீயரான தேவர்விஷயத்தில் ப்ரீதஞன ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் த்ரோஹித்து த்வேஷியான ஹிரண்யன் பிரஹ்லாதரக்ஷணருபகாரிய பரதையாலே விருத்தங்களான நரத்வசிம்ஹத்வங்களை யோரிடத்தில்பொருந்த சேர்ந்து தேவர்திருவுகிர் நுணியாலே பிளக்கப்பட்டாலும் ரோஷாதிசயத்தாலே வியாபகத்வ ரூபமான விஷ்ணுத்வத்தி லிரெட்டித்த வைசால்ய முண்டாகும்படிவளர்ந்த ருதிமேனி யுடையராய்க்கொண்டு ஜகத்தை நிரீஸ்வரமாகாமலும் ஸாரஜ்ஞயரீடுபெடும்படியாயும் நிர்வஹித்ததென்கிறார்.

சுசு. நவாஹ்ருஹ்ருஸெவிஷிஷதிநிஜஹக்ஷஹ்ருஹிரோஷஃவ்ரக்ஷஷ்டாஷிஷ்ணக்ஷவஷிமணவபிணாஹொக்ஷடிதநஃ। விரெஸ

வெயதீ ஸாவபி தஸா நாயிகாலெண நு ஸிஂஹகெவ்விஹ அ
ரஜவிஹாராவலியஜமக॥

(வ்-ம்.) ஹெவாரஜ! விர ஜெ - வ்யதிகரணங்களான, வஜ்ர
ஸாவெ வெயதீ தயாஸாஷாவபிதஂ ஸா ந யிகாரணஂய
யொஷெ - ஐதம்பர்யத்தாலே பொருந்த கடிப்பிக்கப்பட்ட வோர
திகரணத்தை யுடைத்தானதுகளான, நாவஸிஂஹஸ்தயொஹா
வள-நரத்வஸிம்ஹத்வங்களே, அஹாஜெஶுயமாண்மாகையாலே, கூ
வுத்யழ - கீழுமங்வயிக்கிறது; ஸிஹுக - பரியானின்றுகொண்
டிருக்கிற தேவர், நிஜொஹஸ்தஸஹொஷஜஹதீதிதஸ்நு-தேவர்
பக்தனுனவனுக்கு; ரோஹம்பண்ணுனின்ற, விஷதி - அவ்வாகாரத்
தாலே தேவர்க்கு த்வேஷியான ஹிரண்யனுனவன், நவஸா
ணெஹஸஸ்ஸிளுவி - உகிர்நுனியாலே ம்ருபாடுருவ வ்யாப்
தனுனும், ரஷஃ-க்ரோதத்தினுடைய, வுகஷாக - அதிசய
த்தாலே, விணொஹாவஸ்கூஂ தஸாஅளஹணளயவ ஸவரி
ணாஹொயஸ்நுகஜணி தயாஉக கடாத நயஹஸவஸ்நு-ந்ரு
ஸிம்ஹாநுபவத்தில், விஷ்ணுஶப்தவாச்ய வ்யாப்தியில் த்விகுணமா
ன வைசால்யமுண்டாம்படி வளர்ந்த திருமேனியுடையராய், ஜம
க - ஜகத்தை, விஹாராவலிய-நிர்வஹித்தது.

(அ-கை.) ஸ்ரீ வாமனவிஷயமான விஸ்லோகத்தில் மஹாபலி இந்திரனுடை
யராஜ்யத்தை அபகரித்து அஸ்வேஸ்வபுத்தி பண்ணினவனுனும் ஔதாரி
யமென்ருெரு குணமுண்டாகையாலே; அத்தையும் இந்திரனுடையவிரப்பை
யும்பார்த்து அதுகளையழிக்க ஒண்ணுதென்று அவிகாரியான தேவரையே
ழியமாறி அலம்புரிந்த நடுந்தடக்கையைக்கொண்டு மஹாபலிபக்கலிரப்பாள
ளுய்; அவனும்நீர்வார்த்துக்கொடுத்தவாறே; அந்தஹர்ஷத்தாலே இந்திரனிர
ந்தராஜ்யத்தளவில் பர்யவஸியாதே ப்ரம்ஹலோகத்தளவும் வளர்ந்ததிருவடி
யிலேகதேஶத்திலே மூன்றுலோகமும் பரமாணுஸமமாய், அந்த திருவடியை
ஆளீதூஸரிதமாக்கி லயித்துவிட; திருநாபீகமலமானது அளக்கைக்குயோ
க்யமான வேறுலோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கநினைத்தாப்போலிருக்கிறது; இப்படி
த்ருவிக்ரமாபதாநத்தில் “கஷொவெகவஜெநா யதொவிஷ
விவகஜெ” இத்யாதி வேதமானது, ஜய,ஜய,வென்று கோஷிக்கிற வாத்
யவிஶேஷமென்கிருர்.

கஎ. தைதஜளஜாரெஹுயாஹாவிஹதிவ நயநுவாஉநா
கஷிகூஉாவீவிகாஜெவாஜவஜைதிஜமஜணாஸஂவாஂஸாஜீ
கூதஜீஜெ॥ நாவீவஜஶூநக்ஷஉவஹாவநமாஉஉநூஂவிஸ
க்ஷஹஸ்ஸளஂஹெஜஹவுதெதவஜயஉவஜொவிஜுஉஹஸதுவெஜஃ॥

(வ்-ம்.) ஹெமளெ௫ு! - கூஂ-தேவர், ஜெசஂஸ ஔசா யஷிஂஜ ஸ்யா௩்தயொ விஷஹதிஸாஂ - திதிவம்ஶஜனான மஹாபலியினுடைய ஔதார்யத்துக்கு மிந்திரனுடைய யாசகைக்கும் ரோதத்தை, கவநயநு - பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, வாஜநஃ-கோடியைக் காணியாக்கினைப்போலே, குறளுருவான, கஸீஷி - இரப்பாளனாக, சூவஸீஃ-பத்தும் பத்தாகவாய்த்தது, விக்ராஜெ - விசேஷித்து தாண்டின, வஜ்ரவிவவாஜஸவிநு - தாமரைபோன்ற திருவடியில், த்ரயாணாஂஜமதாஂஸஜாஹாஸஃ-மூன்றுஜகத்தும், கணாநா ஸஜூ-பரமாணுஸத்ருஶமாக, வாஂஸாஸஸாஷிதிதஂ- கவாஂஸாஂவாஸாஂக்ஷவா-தூளியுடைத்தானதாகப்பண்ணி,வியெ-லீனமாய்த்தது; நாஹாஂவஜஸு-திருநாபீகமலமானதோ, வஸஃ - ஜாநவஸக்ஷஜஸு-அளக்குகைக்கு வேண்டிய, கநஂ-வேறான, ஷாவநாநாஂஹாஜஸஂ - லோகங்களினுடைய ஸமூஹத்தை, ஸஷாஜி ஹாஃ - ஸ்ருஷ்டிக்கை யிச்சையுடைத்தாக, தஸள - இருந்தது, தவ-தத்-அந்த விலக்ஷணமான, வெத்-தேவருடைய, த்ரிவிக்ரமாபதாநவிஷயத்தில், வெஜஃ-வேதமானது, ஜயெநஜாவாஃ - ஜயசப்தத்தாலே சப்தாயமானமான ஷிஂஷிஃ-வாத்தியவிசேஷமாகிறது.

(அ-கை.) ஸ்ரீபரசுராமவிஷயமான விஸ்லோகத்தில்; மாத்ருவதம்பண்ணியும்; அனேகராஜாக்களைக்கொன்ற தோஷமும், ஆச்ரிதர்குத்தமும்பார்க்கையாகிறதோஷமும்; தட்டாததேவர் ப்ருகுவம்சத்தில், வடிவாய்மழுவேபடையாகவென்றபடியே, மழுவாகிறவாயுதத்தாலே பரிஷ்க்ருதரான ஸ்ரீராமனாயவதரித்துஆஸுரப்ரக்ருதிகளானராஜாக்களைமூவேழுகாற்படியா ரஸுகளைக்கட்டவென்கிறபடியே, இருபத்தொருதலமுறைநிரஸித்துஅவர்களுடைய ரக்தத்தாலே,தேவவாய்மரமன்னர் குருதிகொண்டு திருக்குலத்திலிருந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து,என்கிறபடியே,பித்ருகுலத்துக்கு தர்பணம்செய்து பூபாரநிரஸனம்பண்ணி யிப்படி சத்துருக்களுக்கு பயங்கரனானாலும் ஆச்ரிதனானவென்னுடைய குற்றத்தை எண்ணுதிருக்கவேண்டியதென்கிறார்.

சுஅ. ஹவாநாஜொஹஜகூாவாஶாவாகஜஷிாஹூமாக ஔாஜஔர்வீஜவொஔா நிதூமணஜதாஸீஷிதஜஸஜா | ஹாவொஹாஶாக்ராஜஂஔவாதஔஜாவாவிஜவஜிதிஜிஷாஜாஹஂவஶெவாவ நவஜஜாஜீமணஜவஂ॥

(வ்-ம்.) நகவஂயவஹெகநவ-ஹவாநு - தேவர், ஹஜொஃ கூஔஂதஸாகஃ-ப்ரகுவினுடைய வம்சத்தில்நின்றும்,வாஶஃவஸிகஜஷியவ-மழுவை பரிஷ்காரமாகவுடைய, ராஜஃ-ஸ்ரீராமனாய், ஹ

அவதீர்ய - அவதரித்து, ஸர்வம்ஸஹாக்ஷிதிப்ராந்-ராஜாக்களை, ஆஹவே ச்சித்வா-சேதித்தது, தேஷாமஸ்ருக்பி: - அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே, பித்ருணாம் தர்ப்பணம்- பித்ருவம்ஶத்தை, அதர்ப்பய: - த்ருப்தமாக்கிற்று; இங்கு, த்ரிஸ்ஸப்தக்ருத்வ இதி-ஸாப்திகோக்தியாலும், பித்ருதர்ப்பணமிதி - ப்ரயோகத்தாலும் ஸகர்மகமுமுண்டு, ஸாகரேணாக்ராந்தம்-பாரத்தாலே யாக்ரமிக்கப்பட்ட, ஸர்வஸஹாம்-பூதலத்தை, லவசோ-லேசாக, உபாதிஷ்டா:-நன்றாகப்பண்ணிற்று, இதி-இப்படி, த்விஷாம் - சத்ருக்களுக்கு, உக்ரம்பயம் க்ருதவாநபி - பயங்கரனானாலும், மம-என்னுடைய, ஆகஸ்-குற்றத்தை, க்ஷமஸ்வ- எண்ணுதிருக்கவேணும், ஸ்ரீ ரங்கதீர்க்கநாயக ராமஸ்ராமே நமோ ஸ்து.

(அ-கை.) ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகன் விஷயமான விஶ்லோகத்தில் "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே" என்கிறபடியே மநுஷ்யஸஜாதீயரா யவதரிப்போமென்று ஸங்கல்பித்து பிராட்டியோடவதரித்தவிடத்திலவள் அசோகவநிகையிலே அந்தர்த்தாநலீலை கொண்டாடினளாகில்; தேவர்யேதுக்காக மாநுஷபாவாபிநயவிரோதியாக அமாநுஷவ்யாபாரமான ஸேதுபந்தநத்தைச் செய்து ப்ர்ம்ஹாவினிடத்தில் ஒருவராலும் சாவாமையும், ருத்திரனிடத்தில் அத்ததலை முளைக்கும்படியாயும் வரம்பெற்றத்தாலேகர்வித்து "ராவணோ லோக ராவண:" என்றத்தாலே விரோதியான ராவணனைகாக போஜனமாம்படியா யழியச்செய்தது; அது அருளிச்செய்யவேணு மென்கிறார்.

௭௧. ஆத்மாஜ்ஞாஸ்யம் க்ருத்வா நாயா தேவ்யாவதீர்ய தத்வநவி பிநேஸாகேவநேயந்தேத்ரேளிகே | கிமர்த்தமப்திம் பத்வா ராவணோ ராக்ஷஸ: ஸ்தம்பயித்வா ஸர்வகாமோ த்விஷ்டம் ஸர்வதந்திரம் த்ரவத்யய:॥

(வ்-ம்.) ஹே நாத ரங்கநாத! என்றபடி, ஆத்மாஜ்ஞாஸ்யம்-மநுஷ்யனாக வவதரிப்போமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞாரூப ஸங்கல்பத்தை, க்ருத்வா-பண்ணி, அநயா - பிராட்டியோடு, அவதீர்ய-தேவரவதரித்தது, ஸா-அந்த பிராட்டி, க்வசந-ஓரிடமான, விபிநே-காட்டிலே, அந்தர்தாநகேளிம் - அந்தர்த்தாநரூபமான விளையாட்டை, விதநுதேசேத்-பத்தும் பற்றாக வநுஷ்டித்தாளாகில், அஹம் - ப்ரஶ்நம் பண்ணுகிறேன், ஜலதிம்-ஸமுத்ரத்தை, பத்வா-அடைத்து விதிஸ்ரஷ்டாம்ஸ்ருஷ்டயோர்வரேண உத்தஸ்தம் - ப்ரம்ஹ ருத்ரர்களுடைய வரத்தாலே கர்விதநான, ரிபும்-ஶத்ருவான, ரக்ஷ: - ராக்ஷஸனான ராவணனை, பலிம்-! கேயேஷாம் ஜேஷாம் ஸ்ரீமஸ்ருஷ்டி

ஷ்டி-பலிபுக்குக்களான காகஸமூஹத்தினுடைய போஜனலேஶமாக, கிந்நிரவத்யஃ - எதழிசெய்தது, நிமித்தம்வத்யவ்யோர்த்தம்க ரோதிநிஷ்த்யதி - இங்கு பத்ரமாவது சாம். தஸ்யஶ்லோகஸ்ய வாஸஷ:- ஸயோஶ்ஶயா வாரா காலஸி ஸாதஸம்விஃஜத்ரோஃ.

(அ-கை.) ஸ்ரீநம்பிமூத்தபிரான் விஷயமானவிச்லோகத்தில்;யாதொத்தர் களிங்கதேசாதிபதியோடனேகமாவர்த்தி த்யூதமாடி ஜயித்தபின்பு ஓராவர்த்தியிலவன் சலத்தாலேதான் ஜயித்ததாகச்சொல்ல,கபோலதாடனத்தாலே அவன் தந்தங்களையுதிர்த்துதிர்த்து தந்தஸங்கையாலே; தாமவனை ஜயித்ததைக ணக்கிட்டார் யாதொருத்தருடைய வில்சேஷ லேசத்திலே "க்ருஷ்ணன் கடுவிடமுடிய" இத்யாதிப்படியே காளியன் பொய்கையிலேகுதிக்க;அபிமுகா கதனை காளியின்தலையிலே அவனிளைக்கும்படியாக விசித்ரநர்த்தனத்தால் களகளசப்தமுண்டாய்த்து, யாதொருத்தருடைய ஸாமவசனங்களாலே கோபஸ்த்ரீகள் கிருஷ்ணபராதங்களை மறந்தார்கள், அப்படியெல்லாருடையக்ஷேமத்துக்கு க்ருஷிபண்ணுநின்றுகொண்டு, ஒத்தக்குழையும் நாஞ்சிலு, மித்தியாதிப்படியே, கலப்பையை தரியாநின்றதேவனை ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞானவிஷயமாக்கப்புகுகிறேனென்கிறார்.

எ0. யத்ரூதவிஜயாவதாநமணநாகாஸிம்ஹதஞாம்கரோரதிஶ்லேஷவொவிகாஸியஹவெ கொலாஹலாயாஸவ ஸ|தத்ரநாவியஸ்ரொவநிதாஃ க்ருஷ்ணாமஸாம்வஸ்ஸரம் ஷ்ம க்ஷாம்க்ஷேக்ருஷீவலம்ஹலயரம்ரம்ஹெம்த்ரஹக்ஷாஸஹெ॥

(வ்-ம்.) ஹேரம்ஹெ! யஸ்ய த்ருதஜஸ்ஸு-யாதொரு தேவருடைய அக்ஷக்ரீடையில், விஜயஶ்ராஸாவவதாநஜுதஸ்யமணநா-விஜயரூபமான பூர்வவ்ருத்தத்தினுடைய எண்ணிக்கையானது, கலிம்மாநாம்ராஜாதஸ்யாகம்கரராஜவதஞாஸெ:-களிங்கதேசாதிபதியினுடைய முளைபோலிருக்கிற பற்களாலே,யஸ்யவிஶ்லேஷஸ்ய லவஸெவி-யாதொரு தேவருடைய விஶ்லேஷலேஶமும். காஸியாகஸவதீதிதஸெ - காளியன்நிமித்தமாகவுண்டான, கொலாஹலாய-களகளசப்தத்தின்பொருட்டு, கஸவக-ஆய்த்துது, யஸ்ய - யாதொரு தேவருடைய, தத்ரதஸ்யகதநாவிவ - த்யூதவ்யாபாரமான, சடுக்தயாதியாலேயும், ரொவாநாம்வநிதாஃ - கோபஸ்திரீகள், க்ருஷ்ணஸ்யாமாம்ஸிதஷாழ்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ப்ரணயாபராதங்களை, வஸ்ஸரந்-மரந்தார்கள், தழ்-அப்படிப்பட்ட, க்ஷேமஸ்யக்ருஷீவலஸ்ழ்-க்ஷேமார்த்தமாக க்ருஷிபண்ணுனின்றுள்ள, கத

ஸஹலம்யா தீதிதம் - கலப்பையை தரியாநின்ற நம்பிமூத்தபிரானை, த்வாம் - தேவரை, ஸஜ்ஜாமஹே - பஜிக்கப்புக்குரோம், "ஷஜ ஸேவாயாம் ஸவிஷ்யதி."

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிஷயமான இரண்டுஸ்லோகத்தில் முதல் ச்லோகத்தாலே, கழுத்தேகட்டளையாக நீருண்டமேகஸ்வபாவமாய் பரபாகமான பீதாம்பரத்தையும், குளிரநோக்குகைக்கு தாமரைபோன்றகடாக்ஷத்தையும் அநுபவவிரோதி நிரஸநபரிகரமான ஆழ்வார்களையுமுடைத்தாய்ஸ்ரூபகுணங்களால்நிரதிசய ப்ருஹத்தானதேவரை ஸ்ரீதேவகியார்தனக்கு, தேவகி சிறுவனென்றும்படி, புத்ரனாகவிருந்தாள்; இப்படி ஸர்வரக்ஷகனை பிள்ளையை ப்ரார்த்திப்பார் வேறொருவருமில்லையென்கிறார்.

எக. க்ருஷ்ணாம்புவாஹஸரஸாந்த்ரஸமேததேஹம் பீதாம்பரம் கமலலோசநபஞ்சஹேதி | ப்ரஹ்ம ஸ்தநந்தயமயாசத தேவகீ த்வாம் ஸ்ரீரங்கநாத ஸந்தாநார்த்திகா பரைவம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கநாத! தேவகீ - "க்ருஷ்ணாம்புவாஹ ஸரஸாந்த்ர ஸமேதநத்தம்" கழுத்தளவான ஜலபாரத்தால் மந்தகதியான மேகத்தோடு துல்யமாயும், பீதம்பரம்யஸ்ய தத் - சிவந்த வாடையுடையதாயும், கமலே இவ லோசநே யஸ்ய தத் பஞ்சஹேதயோ யஸ்ய தத் - தத்ததி விசேஷணஸமாஸ: - தாமரைகள்போன்ற திருக்கண்களையுடைத்தாயும், பஞ்சாயுதங்களையுடைத்தாயுமாய், ப்ரஹ்ம - நிரதிசய ப்ருஹத்தான, த்வாம் - தேவரை, ஸ்தநந்தயம் - முலைப்பால் குடிக்கிறதான பிள்ளையாகவென்றபடி, அயாசத - ப்ரார்த்தித்தாள், அபரா - வேறான, கா - எவள், ஏவம் - எப்படி, ஸந்தாநார்த்திநீ - தனக்குப் பிள்ளையாசைப்பட்டாள், "ஸந்தாநஸந்தந்யேதி வ்யுத்பத்தியமும், ஐஹா ஸ்நார்த்தீ ப்ரத்யயமும் வந்திருக்கிறது"

(அ-கை.) இதில் தேவர் வேணுகாநம்பண்ணி, சித்தவிப்ரமத்தையுண்டாக்கும்காலத்தில் கடினமான மலைத்ரவித்து, உஷ்ணமான வக்னி குளிர்ந்து, பகவத்விஷயத்திலே காக்ரசித்தரானரிஷிகள் அந்த வேகாக்ரத்தை தவிர்ந்தார்கள், ஜ்ஞானசூன்யங்களானமரங்களும் தத்ப்ராயரானவிடையரும் ப்ராஜ்ஞரென்றும்படியானர்; த்ருஷ்டிவிஷங்களான ஸர்பங்களும்,அம்ருதமயசந்திரன்போலே தர்சநீயங்களாய்த்துதுகள், பரஸ்பரவிருத்தங்களான கோவ்யாகராதிகள் விரோதமற்று உடன்பிறந்ததுகள்போலே யாய்த்தது "கிம்பஹுநா" சொல்லிச் சொல்லாததுகளும் வேணுகாந ரஸக்ரஹணத்துக்கு விரோதியான வாகாரத்தைப் பரித்யஜித்ததுகள், 'கிமுத' தேவருமவர்களிலே ஒருவராய்த்தென்கிறார்.

எஉ. ஶைலா வஹ்நயஶ்ச ஜலவத் ஸம்வ்ருத்தா நயோऽஜ்ஞவத் ஸம்வ்ருத்தா ஜ்ஞா: ப்ராஜ்ஞவதாஸந் த்ருமாஶ்ச கோபவத் ஸுதாவத் ஸர்ப்பாஶீவிஷா: | கோவ்யாக்ர்யாஶ்ச ஸஹஜாம் ஸம்வ்ருத்தவைரம் தத: ததா ஸம்வ்ருத்தம் ஸர்வம் தேவ த்வதவதாரே ஸம்வ்ருத்தவிரஹவ வேணுக்வணோந்நாதநே ||

(வ்-ம்.) ஹே தேவ! அஹவத:-வேணோ: க்வண உந்நாதநே - தேவருடைய குழலோசையாலே சித்தவிப்ரமோத்பாதநஸமயத்தில், ஶைலா:-மலையும், வஹ்நய:-நெருப்பும், ஜலவதா ஸம்வ்ருத்தா-இப்படி மேலும், விக்ரஹங் கண்டுகொள்வது; ஜலம்போலே யாசரித்தது, நய: - இவர்கள், அஜ்ஞவத் ஸம்வ்ருத்தா:- மூடனைப்போலே யாசரித்தார்கள், ஜ்ஞா: - அறிவிலிகளான, த்ருமா:- மரங்களும், ஸஹகோபாயஸ்தி கோபஸ்ணிதயா - இடையரோடே கூடினதாக, ப்ராஜ்ஞவதாஸந் - அறிவுடையர்போலே யாசரித்ததுகள், ஸர்ப்பாஶ்ச ஆஶீவிஷாஶ்ச - பெரும்பாம்புகள், ஸுதாவத் - அம்ருதம்போலே யாசரித்ததுகள், கோவ்யாக்ர்யாஶ்ச - பசுக்களும் புலிகளும் இங்கு விரோதமில்லாமையாலே, ஸஹஜம் விரோத:-என்று, ஸ்வபாவமில்லை, யதா-கோஸஹிதவ்யாக்ர்யா:-என்று, ஶப்தவைசித்ர்யமாதல், ஸஹஜாம்ஸம்வ்ருத்தா:-வைரஸம்ஸர்க்கத்தை யடைந்ததுகள், தத:-வேறும், ததா ஸம்வ்ருத்தா: - வேறுய்த்துதகள், ஸர்வம் - தேவரும், தேஷு-கீழ்சொன்னதுகளிலே, ததா ஸம்வ்ருத்தம்-ஒன்றுபோலே யாசரித்தது.

(அ-கை.) அநந்தரம், கல்க்யவதாரவிஷயமான விஸ்லோகத்தில் தேவர் யினிமேல் துஷ்டஜனங் வஹங்களை வஹிக்க க்ஷமயன்றிக்கே யிருக்கிற பூமியை பாரமின்றிக்கே லகுவாகப்பண்ணத் திருவுள்ளமாய் கல்க்யவதாரம் செய்துகலிதோஷ கலுஷிதனாபக்க வேறேட களையப்போகிறது; இப்போது மப்படிபராங்குஶாதி ஸம்பிரதாயவிரோதிகளைநிஸ்ஸேஷபாகச்சேதித்தருள வேணுமென்கிறார்.

எங. கல்கீ த்வம் யதுமணிம் பவிஷ்யஸி கலௌ க்ஷிப்யந் நிவர்த்ய நாகவீரம் | ரங்கநிகேதந நிஹிநிஷ்யஸி ஸஹிதம் ஶ்ரீவரதோஹந் தத்ராஹிதம் நிஹதம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநிகேத! கல்கீ நப்ரஸ்ஸ:-கல்கிவிக்ரஹத்தையுடைத்தான, த்வம்-தேவர், யதுமணிம்-பூமியை, லகீயஸீம்

ஷ்டு ஸமயவிஷ்டும் - லகுவாகப் பண்ணப்புகுகிறவராய்க்கொண்டு, கலிநாகலுஷாத்மநா - கலிதோஷத்தாலே கலங்கினவரா, விஜ்ஞாபயாமி-விசேஷேண சேதிக்கப்புகுகிறது. "மாமாவஸய கத்தாலே ஹவிஷ்ப்ரகுபிதஸ்" என்று-இப்போதும், மர்மஸ்ப்ருசம் - மர்மஸ்பர்சியான விரோதியை, அஜ்ஞாநஜநிதம் - அடிக்கடி நன்றாக, சேதித்தருளவேணும், இங்கு க்ரியாஸமபிஹாரமொழிந்த, இத்யாதியாலே, நொந்தாய விஜ்ஞாபயாமி-என்று அநுப்ரயோகமும் கண்டுகொள்வது, அநுப்ரயோகத்துக்கு வ்யவதாநமு முண்டு.

(அ-கை.) அர்ச்சாவதாரபரமான விஸ்லோகத்தில்; தேவருடையஜ்ஞாந ஸக்தியாதி கல்யாணகுணங்கள்போலே அதுகளுக்கு ப்ரகாசகங்களான வ்யூஹ விபவாவதாரங்களும், அஸங்க்யாதங்களாகையாலே பேசி முடியாது, அதிருக்கட்டும், தேவர் பூமியில் உண்டான கோயில்களிலும் மாளிகைகளிலும் ஆஸ்ரமங்களிலும் அஜ்ஞாபிஜ்ஞ வர்ணாஸ்ரம விபாகமற வெல்லாராலும் "வைதிகஸ்தாந்த்ரிகஸ்சைவ தயா வைதிகதாந்த்ரிகம்-த்ரிவிதம் கர்மஸம்ப்ராப்தம் ஸ்வாதிகாராநுரூபத:" என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர விதிப்படியே ஆராதநீயனாய், மத்யே ஸம்பாவிதங்களான வபராதங்களையும் பொறுத்து, ஆஸநபோஜன ஸயநாதிகள் அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்கள் யிட்டதுகொண்டு த்ருப்தராகிறது, அப்படிக்கொத்த வங்யாத்ருஸமான தேவர் சில குணத்தாலே ஸஹ்ருதயரெல்லாரு மீடுபடும்படியாய்த்தென்கிறார்.

எச. ஆஸ்தாம் தே குணராஸிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம் ஜந்மநாம் ஸங்க்யா பௌமநிகேதநேஷ்வபி குடீகுஞ்ஜேஷு ரங்கேஸ்வர| அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி: ப்ரீணீஷே ஹ்ருதயாலுபிஸ்தவ தத: ஸீலாஜ்ஜடீபூயதே||

(வ்-ம்.) ரங்கேஸ்வர! தே-தேவருடைய, குணராஸிவத் - குணகணத்தோடு ஸரியாக, குணபரீவாஹாத்மநாம்-குணங்களுடைய, ப்ரபாவரூபங்களான, ஜந்மநாம்-அவதாரங்களை, ஸங்க்யா - பரிச்சேதித்தனுபவிக்கையானது, ஆஸ்தாம்-இருக்கட்டும், துஸ்ஸகமென்றபடி, பௌமநிகேதநேஷு - பூமியிலுண்டான வாலயங்களிலே, குடீகுஞ்ஜேஷ்வபி-க்ரஹிகளுடைய க்ரஹங்களிலும் ருஷிகளுடைய உடஜங்களிலும், அர்ச்ய: - ஆராதிக்கத்தக்கப்படுமவராய், ஸ

வேஷாம் ஸஹிஷ்ணு: - ஸர்வாபராதங்களையும் பொருக்குமவராய்,
ஸ்வாராதகாநாம் வசிநா ஸ்வாயத்தஸ்திதிர்ஹ்ருதய: - ஆராத
காதீனமான தம்முடைய ஸ்த்திதியையுடையராய், ப்ரீணீஷே - தேவ
ர் ப்ரீதராகிறது, ஸ்ப்ருஹயாளுபி: - ஸஹ்ருதயராலே, தவ - தேவரு
டைய, தத: - அப்படிப்பட்ட, சீலாத் - பெரியவராய் தாழ்ந்தாரோ
டு பொறையறக்கலக்கையாலே, ஜடீ - ஜடராக, ஸம்யதே - ஆகு
கை, மற்றுறுகடவண்ணே யெத்திரமென்று விபவத்தி லீடுபட்டவர்
இது லீடுபடச் சொல்லவேணுமோவென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, அர்சாவதார ஸாமாந்யமான ஸௌசீல்யத்தைப் பெரியபெருமாளிடத்தில் உபஸம்ஹரியானின்றுகொண்டு தேவர்-"தத்க்ஷரே பரமேவ்யோமந்" என்று சொல்லப்பட்ட பரமாகாசமானது வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமாய் தேசவிப்ர க்ருஷ்டமாகையாலும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் காதாசித்கமாகையாலும் இது ஸர்வர்க்கும் ஹிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி கோயிலிலே ஸம்ஸாரதாபார்தராய் வந்தவரை நல்லவரவா? என்று கேழ்க்கிறுப்போலிருக்கிறதுகளாய், நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே குணகுண நிருபணம் பண்ணுததுகளான கடாக்ஷங்களாலே குளிரப்பண்ணு நின்றுகொண்டு, நித்ராவ்யாஜேன யெல்லாருடையவும் ரக்ஷணோபாயசிந்தை பண்ணுகிறதென்கிறார்.

எரு. ஸ்ரீமத்வ்யோமாநவதிகவ்யோம ஸம்போஸ்தவதாராஸ்ஸ்வ
ஸ்வகாலே விப்ரஜநீநதாதிதி ஸ்ரீரங்கதாமந்யபி ஸுதத்ஸ்வாம
திதே: ப்ரவாகாயுஷிதேதராமோகிதேஸாதப்ரத்யயஸ்வத்வா
ணவிஸ்வஜநஸ்வதாநிதப்ரவிஜாம்யா ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீமத்வ்யோம்நி - பூதாகாசத்தில் நிரதிசயமான வதிசயத்தையுடைத்தான, வ்யோம - ஆகாசமான பரமபதமானது, வாங்மநஸயோ: - அதுகளுக்கு, ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் - தத்புருஷமாகில் தீர்க்காந்தமாகவேணும், விசேஷம்ஸாவ வ்யாநரோய் வஸிஷ்டத்தையுடைத்தாகாதது, ஸர்வே - ஸமஸ்தங்களான, அவதாரா: - அவதாரங்கள், ஸ்வகாலே - ஒவ்வொருகாலத்திலே யுண்டானதுகள், அத்ய - ஸர்வ ஸ்மாஶ்ரயணீயதயா ப்ரஸ்துதமானவர் சாவதாரமானது, விஶ்வஜநஹிதஹிதோ - எல்லா ஜனங்களுக்கு ஹிதம், இதி யீயத்ருஷ்டஸ: - என்கிற திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவராய், அத - பின்பு, ஸ்ரீரங்கதாமநி - கோயிலிலே, ஸ்வாகதம் நாம ஸம்ஸ்ப்ருஹ்ருதிதே: - ஸ்வாகதமே - ஸுகமே வந்தீர்களா? என்று

கேழ்க்கிறதுகளாய், कृपयाकूणितानिमेषैः - அநுக்ரஹத்தாலே கலங்கினதுகளான, अपाङ्गैः - கடாக்ஷங்களாலே, अनुध्याय - நினைந்தவர்களாகப் பண்ணுகின்றுகொண்டு, विश्वेषां त्राण - ஸர்வவிஶேஷநநவ்ய(?)தயா - எல்லாருடையவும் ரக்ஷண சிந்தையோடுகூடின, जागर्यया - ஜாகரணரூபமாக, निद्रासि - தேவர் நித்திரைபண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஸ்லோகத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஸீல்யாதிஸயத்தை பிரகாசிப்பிக்கக்கோறி, முதல்ஸ்லோகத்தால் ஸத்யலோகத்தில் ப்ரம்ஹா தன்னுடைய குண்டிகையில் நின்றும் பெருகின கங்கையிலே ஸ்நாநம்பண்ணி அடுத்தடுத்து ஸ்ருஷ்டிக்கையால் வந்தவிகாஸத்தையுடைத்தான புத்தியாலே திருவனந்தாழ்வான்மேல் சாய்ந்தருளின தேவரை அனேககல்பங்களிலே உபாஸியாநின்றுகொண்டு; ஸஹதர்மசாரிணியான ஸரஸ்வதீபலயாலே ஸ்வாதீநமான புருஷஸூக்தாதிகளாலே ஸங்கீர்தனம்பண்ணி தேடிஸம்பாதித்த தாமரைகளாலேபோல் தன்னுடைய முகங்களாலும், அஞ்ஜலிகளாலும், கண்களாலும் ப்ரணமித்தும் கும்பிட்டும் அநுபவித்தும் தேவரை உகப்பித்தானென்கிறார்.

௭௩. सद्यःस्नानविकासया निजधिया जानन्ननन्तेशयं
सारस्वत्यसहधर्मचारतया स्वाधीनसंकीर्तनः । कल्पान्
बहून् कुण्डिकोद्गलज्जह्नुजाप्लुतो ब्रह्मा त्वां(?) देवं(?)
आननाञ्जलिदृग्भिः पद्मैरिवावर्जितैः ॥

(வ்-ம்.) कुण्डिकोद्गलज्जाह्नवीप्लुतः - கமண்டலுவில் நின்றும் பெருகாநின்ற கங்கையாலே ஸ்நானம்பண்ணின, ब्रह्मा - சதுர்முகனானவன், अनन्तशेशयं - திருவனந்தாழ்வான்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கிற, त्वां - தேவரை, बहून् - அனேகங்களாயேயிருக்கிற, कल्पान् - கல்பங்களிலே, सद्यःस्नानविकासतया - ஸ்ருஷ்டி(?)பண்ணுகையாலே விகஸிதையான, निजधिया - தன்னுடைய புத்தியாலே, जानन् - த்யானியாநின்றும், सहधर्मचारतया - கூடவே தர்மாசரணத்திலாஸக்தையான, सारस्वत्या - ஸரஸ்வதியாலே, स्वाधीनसंकीर्तनः - தன்னதீநமான குணகதநங்களை யுடையனாயும், आवर्जितैः - ஸம்பாதிக்கப்பட்டதுகளான, पद्मैरिव - தாமரைப்பூக்களாலேபோல, அதுகள்போ

யிருக்கிற வென்றுதல்; ௨ஃவா நி ஜொவ நா நி கஜுஷி வ ு டா ஜிவ
லெ தஃ-முகங்களாலும் கண்களாலும் அஞ்ஜலிபுடங்களாலும், கூவ ஸ
ஜபக-பூஜித்தான், இங்கு த்யானஸங்கீர்த்தன ப்ரணுமாதிகள் சொல்
லுகையாலே, கூாண த்ய வ ாவண ம், சொல்லிற்று.

(அ-கை) இதில், ஸத்யலோகத்தில் நின்றும் இக்ஷ்வாகு ப்ரார்த்தனையா
லே திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளி அங்கு தேவர்; மநுவம்சத்தில் ராஜாக்க
ளாலே ஸேவ்யமான சரணயுகளராய் பின்பு சக்கரவர்த்தித் திருமகனுய்
தேவரே யவதரித்து "ஸஹவ த்ரவிமாஷாக்ஷ்ரா" என்கிறபடியே அ
வராலே ஸாக்ஷாத்தாக கோயிலாழ்வாரிலே தேவர்க்குசிதமான வாராதநங்
களை அர்ச்சக பராதீநதையின்றிக்கே வேண்டின கண்டருளித்தென்கிருர்.

எஎ. ௨ நா கூ ஷ௨ஹீவாஷவ ா ந ௨ ளஷிவஶம்வராணி௨கூ
ரிகாரெளஷி நீ ராஜி தா வி ஸரொராஹஃ| ஷயயெவிஹொஷெ
நஶீ மயா௨நிரெ௨யிஷீரணவ வஷாஷாஹ ாண ா ராய
நா ந் ஷிஷம்ஷி தஃ||

(வ்-ம்.) ஹெவிஹொ! கூம்-தேவர், ௨லெ நாஃ-கூ ஷஜ ஷிநு-௨ஷீவா
ஷா நாம்வ ா ந ௨ ாயாம்ளஷீ நாம்வஶம்வராயாம்யாணி௨யெ ா௨கூ
ரிகாஷாஷாம்ரொஷி ஷிஃ-நீராஜிதெ ஸரொராஹெ ஜவாம்ஷீ ய
ஷ ஷஃ-மநுவம்ஶத்து ராஜாக்களுடைய வணங்கின வபிஷேகங்களி
னுடைய பரம்பரையிலிருக்கிற மணிமயங்களான மத்ஸ்ய ஸ்திரீரூ
பாபரண காந்திகளாலே ஆலத்திவிழிக்கப்பட்டு தாமரைபோன்ற தி
ருவடிகளையுடைத்தானவராய், கூஷ - பினபு, ரெ௨யிஷ ா ராணஷ
ஷ வவ ரிவவவ ஷெ ந-சக்கரவர்த்திருமகன் ஸ்வரூபரான, ஷெ
ந-தேவராலே, ஶ்ரீ மயா௨நி - கோயிலாழ்வாரில், ஷஷ ாஷ ா
ணி - தேவர்க்கநுரூபங்களான, ஷாராய நா நி - திருவாராதநங்களை,
ஷயழ - ஸாக்ஷாத்தாகவே, ஷம்ஷிரொஷி-ப்ராபிக்கப்படாநிற்கிறது,
(அதவென்கிறத்தை முதலிலே யநுஸந்தித்து ஸத்யலோகத்தில் தி
ருவாராதநங் கண்டருளினபின்புயென்று மர்த்தம்கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதிலிப்படி ஜ்ஞாநாதிகனுன ப்ரம்ஹாவும், அப்படிப்பட்ட ம
நுவம்சத்து ராஜாக்களும், தேவர் ப்ரத்யாஸக்தியாலே, தங்யரானபின்பு அந்
த ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரபௌத்ரனுயும், பெருமாளை சரணம் புகுந்தும், அவரா
லே "ஷவ்ா ஷி௨௨ம௨கூ நராக்ஷஸா நாம்வஷாவஷ" என் றிக்ஷ்வா
குவம்ச்யனுக வபிமானிக்கப்பட்டு மிருக்கையாலே தேவர் புரஸ்காரம்பெற்ற

ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்படியாக விரண்டாற்றிற்க்கும் நடுவே கண்வளர்ந்தருளி, "ஜந்துஜநவாந்யஸ்ய" இத்யாதியில் சொன்ன குணங்களிலொன்றுமின்றிக் கேயிருக்கிற வென்போல்வாரையும் ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலே திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவிப்பித்து, தேவர் தந்யராக்குகிறதென்கிறார்.

எ௮. ஐநநவாயெத, ஹிணெவயநெ விஷிஷணெநெ நவஹஸௌகெந | மஹெணை உரித்ரணஜநஜநஸ்யெஹரி ஹாயஸவாகரொஷி ||

(வ்-ம்.) ஹெநாய! த்ஹிணே-ப்ரம்ஹாவும், ஜநநவா யஸஷிஂஸ - மநுவம்ஸமும், யநெ - கிருதார்த்ததையை யடைந்தவளவில், வஹஸௌகெந-அபிமானித்து, த்வாரமாகப்பண்ணப் பட்ட, விஷிஷணெநெவ-விபீஷணாழ்வானாலேயே, ஸரிதொஜெ ஸெஜெஸரிக-திருக்காவேரிமத்யத்தில், மஹெணை-குணங்களாலே, உரித்ரண-சூன்யமான, ஜஇ-இந்த, ஜநஞ - ஜநத்தையும், (என்போல்வாரையுமென்றபடி) ஸவாகரொஷி-தேவர் நந்திப்பிக்கிறது. (இங்கு, சூரியவிதாந வ்ருத்தநரவாநரொஜெ௦ உஸவெஸ்யவாதெந, "ராஜாரஜஜவாஷிகா" என்று பகவதபிப்ராயத்தாலே உண்டாகையாலே, "ஸவவிர்யாநநொஜ" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே ஸவஸங்ஙாவஸ்தயம் வந்ததென்று கண்டுகொள்வது.)

(யோகிவர் யாக்ரகண்யரான ப்ரம்ஹாதிகளாலும் தேவரவதாரமான சக்கரவர்த்தித்திருமகனாலும் ஆராதிதரான தேவர்க்கு யிங்கு ஸம்ஸார்யக்ரகண்யரான வென்போல்வாராலே ஸேவ்யராகுகையும் அர்சநீயராகுகையும், ஸௌஸீல்யாதி ஸம்ப்ரயுக்தமென்றுகருத்து.)

(அ-கை.) அநந்தரம், காயத்ர்யாதி ஸ்ருதி ப்ரதிபாத்யர் பெரியபெருமாளாக அத்யவஸித்து, பெரியபெருமாள் விஷயத்தில் அந்தவந்த ஸ்ருதிவிஹிதாநுஷ்டாநங்களைக்காட்டுகிற நான்கு ஸ்லோகங்களில் முதல் ஸ்லோகத்தால் "நாராயணவரொஜெஜ்ாதிஃ" இத்யாதி ஸ்ருதியாலும், "ஜெயஸ உாஸவிதாஜெஜஸவதீநாராயணஃ" என்று உபப்ரம்ஹணத்தாலும், நிரவதிகதேஜோரூபத்வ ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தித்வத்யே யத்வங்கள்தேவர்க்கு ஸித்திக்கையாலே காயத்ரியில் "ஹஉஸவ" தேஜோவாசியாய், வரேண்யபத முபாஸ்யவாசியாயாக காயத்ரீபதங்கள், தேவரை ஸ்ருதிப்ரஸித்தமான தேஜோரூபமாயும் ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தியாயும் உபாஸ்யராயும்

சொல்லுகிறதுகள், அப்படி "யஷோஷைாஹாரிதெ ஹிரண்மயஃபுருஷோத்ருஶ்யதெ-ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு-ஹிரண்யகேஶ-ஆப்ரணகாத்ஸர்வஏவஸுவர்ணஃ- தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்யாதித்யவர்ணம் ஹாரிதஸ்யவிஷ்ணு" வசநங்களும் தேவரையே நிரதிஶய தேஜஸ்ஸாலே, ஆபாத சூடம் ஸுவர்ணமய விக்ரஹராகவும், புண்டரீகாக்ஷராகவும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், இப்படி காயத்ர்யாதி ப்ரதிபாத்யதயாபரபூதராயிருக்கவும், ஆஶ்ரித ஸுலபத்வாய கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரை யநந்யஸாதநதையாலே, காயத்ரியில் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யமாக வுபாஸிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

எகூ. தேஜஃபரம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்யாநாவரேணா ப்ரணகாத்ஸுவர்ணம் | ஸாம்புண்டரீகேக்ஷணமாநநதிஶ்ரீரங்க நாயம் தமுபாஸிஷீய ||

(வ்ய.) ஸாம்-தேவரை, தத்-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமாயும், பரம்-உத்க்ருஷ்டமாயும், ஸவிதுஃ - ஸூர்யஸம்பந்தியாயும், வரேண்யம்-உபாஸ்யமுமான, தேஜஃ-தேஜஸ்ஸாக, ஆநநதி - காயத்ரீபதங்கள், ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், ஸாம்வரேண - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, யாநா-தேஜஸ்ஸாலே, ப்ரணகாத்-விரல்நுனிபர்யந்தமாக, (இங்கு "ப்ரணகாத்" என்கிற ஶ்ருதியில்போலே, நாகாக்ராரூடமான, ப்ரணவஶப்தத்தில்,பூர்வபதார்த்தம், ஸம்ஜ்ஞாயாம் என்று வந்ததென்று கண்டுகொள்வது,) ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமாகவும், புண்டரீகேக்ஷணம் - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையராகவும், ஆநநதி-அந்தராதித்ய வித்யாவசநங்கள் சொல்லுகிறதுகள், தம்-அப்படி காயத்ரியாதியில் சொல்லப்பட்ட, ஶ்ரீரங்கநாயம்-பெரியபெருமாளை, உபாஸிஷீய - உபாஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) இதில் "ஸூர்யஆத்மாஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச" என்றும், "சக்ஷுர்மித்ரஸ்யவருணஸ்யாக்நேஃ" என்றும், "புருஷோதாரஶ்ச" மென்றும், ஓதுகிற ஶ்ருதிப்படியே, பரித்ருஶ்யமான ஸ்தாவரஜங்கமங்களுக் கந்தர்யாமியாயும், ஸூர்யாதிகளுக்குக் கண்ணுகவும் தேவராகிறது, ஆகையால் பெரியபிராட்டியாரோடு நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டரான தேவரை நாமுண்டு கோயிலிலே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

அ௦. ஶ்ருத்வாஸ்யமந்த்ரஃபிதஸ்துஷஶ்சாத்மாஸ்யசக்ஷுர்வருணஸ்யாக்நேஃ|லக்ஷ்ம்யாஸஹாத்தர்ஹமாஸ்யம்பஶ்யேமரங்கேஶ்வரம்ஸாம்|

(வ்.ம்.) சுவல-விசித்ரமான, மஜ ஜங்கமத்துக்கும், வஸிக ஷஷஸ-ஸ்த்தாவரத்துக்கும், ஆத்மா-ஆத்மாவாகவும், ஸூர்ய-ஸூர்யனுக்கும், வருணஸ்ய-வருணனுக்கும், அக்நெ-அக்நிக்கும், "சக்ஷுர்தேவாநாமுத மர்த்யாநாம்" என்று சொல்லுகையாலே, எல்லாருக்குமென்றபடி, சக்ஷு:-கண்ணுகவும், தேவ-தேவராகிறது. ஸ்ரீயா ஸஹ - பெரியபிராட்டியாரோடு, உதாத்தஸஹஜ ஸௌந்தர்யம் - ஸ்வாபாவிகமான த்ருடா. லிங்கநத்தையுடைத்தான, தேவம்-தேவனை, ரங்கே-கோயிலிலே, பஹ்வீ-அநேகங்களான, ஸமா:- வர்ஷங்களிலே, அக்ஷி-கண்ணாலே யநுபவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில், "யஸ்யாஸ்மி நதமந்தரேமி யோயஹமஸ்மி ஸோஹமயஜே" என்கிற ஸ்ருதிப்படியே, யாதொரு ஸ்வாமிக்கு நான் ஸ்வமாகிறேன், அப்படிப்பட்ட பெரியபெருமாளைத்தவிர வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யாதொத்தருக்கு நான் ஸ்வாபாவிக தாஸ்யமுடையன், அந்த பெரியபெருமாளையே ஜ்ஞாநயஜ்ஞங்களாலே யஜித்து அதிசயத்தை விளைவிக்கிறேனென்கிருர்.

அக. யஸ்யாஸ்மி யஸ்யாந்தரேமி ஸ்ரீரங்கதாமாயதநேஸயாநம் । ஸ்வாபாவிகாஸேஷயோஹமஸ்மி ஸதஞ்ஜயே ஜ்ஞாநமயைர்மகைஸ்தம்॥

(வ்-ம்.) யஸ்ய-யாதொரு, ஸ்வாமிக்கு-ஸ்வாமிக்கு, அஸ்மி-ஸ்வமாகிறேன், ஸ்ரீரங்கதாமாயதநம் ஸயாநம் - ஸ்ரீரங்கமாகிற பெரியகோயிலிலே, ஸயாநம்-பள்ளிகொண்டிருக்கிற, தம்-அந்த ஸ்வாமியை, அந்தரா-விட்டு, நைமி-வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யஸ்ய-யாதொரு சேஷிக்கு, ய:-யாதொரு, அஹம்-நான், ஸ்வாபாவிகாஸேஷதயா-ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தோடுகூடினவனுக, அஸ்மி-ஆகிறேன்; ஸஸ் - "தாஸஸ்தாஸ்யத்வஸ்ய தாஸ்யம்" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபமான தாஸ்யமுடையனைக்கொண்டு, தம்-அப்படிப்பட்ட சேஷிபூதரான பெரியபெருமாளை, ஜ்ஞாநமயை:-ஜ்ஞாநஸ்வரூபங்களான, மகை: - (ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில், ஸமஸ்தாஸ்ரிதாநந்தராநந்த ஸ்வரூபமய ஸ்வாமிநாமிதி"வருளிச்செய்த யஜ்ஞங்களாலே, யஜே-ஆராதிக்கிறேன். (பூர்வார்த்தமும் உபாயபரம், உத்தரார்த்தம் உபேயபரம்.)

(அ-கை.) இதில் "ஈஶ்ரூ தம்ஜெவாநோயஃ ப்ரஜாநா" மித்யாதி ஶ்ருதிப்படியேயும், "ப்ரஹ்மணே க்வாமஹஸ ஜிஞ்தர்ா த்தாநம்யாம்ஜீதா" என்கிற ஶ்ருதிப்படியேயும், ஜநி தர்மாக்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு முக்த்யுபாயபூதராயும், நிவர்த்தஸம்ஸாரர்க்கும் தத்ப்ராயர்க்கும் நிரதிஶயபோக்யபூதராயும், ஸௌலப்யராய் கோயிலுக்கு நியாமகராயுமிருக்கிற தேவனை ஶரணம்புகுகிறேன்; "நாராயணம்பரம்ப்ரஹ்ம நாராயணபரோஜ்யோதிஃ" என்று பரப்ரம்ஹஶப்தவாச்யராயும், ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யராயுமிருந்து கைங்கர்யோத்தேஶ்யத்வராய் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள்பொருட்டு, நானு னிந்த ப்ரத்யகாத்மாவை கிங்கரனாய் விநியோகிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௮௨. ஆயஃப்ரஜாநாஹ்ருத்யம்ஸூரீணாம்ரங்கேஶ்வரம்ஸ்வாமி ஶரணம்ப்ரபத்யே | மாம்ப்ரஹ்மணேஸ்மைமஹதேததீயம்ப்ரத்யம்சமேநம்யநிஜேபரஸ்மை ||

(வ்-ம்.) ப்ரஜாநாம்-அவர்களுக்கு, ஆயஃ - ஆயஸ்ஸுபோலே உபாயபூதனையும், ஸூரீணாம்- நித்யஸூரிகள்போல்வார்க்கு, ஹ்ருத்யம்-போக்யபூதராயும், ரங்கேஶ்வரம் - ஸ்வாமி - கோயிலுக்கு ஸ்வாமியான தேவனை, ஶரணம் ப்ரபத்யே-பரஸ்மை - ஸர்வோத்க்ருஷ்டராயும், ப்ரஹ்மணே - ஸ்வரூபகுணங்களால் அபரிச்சேத்யராயும், மஹதே-நிரவதிக தேஜோரூபராயுமிருக்கிற, அஸ்மை- பெரியபெருமாள்பொருட்டு, ப்ரதிக்ஷணதீதிதம்ப்ரத்யஞ்சம்-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, ஏநம் - இந்த, மாம்-என்னை, தஸ்ய்கைங்கர்யஸ்ய ஶேஷப்ராயஸ்த்தம்-அவர் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாம்படியாக, யநஜே-விநியோகிக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் பெரியபெருமாளுக்கு யேதேனும் ப்ரயோஜநமயைத் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளுகை யத்யந்தாபிமதமென்கைக்காக, "சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந | ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீச-உதாராஸ்ஸர்வஏவைதே" என்கிற கீதாவசநத்தில், ஐஶ்வர்ய ப்ரம்ஶத்தால் வந்தவார்த்தி தீரவேணுமென்று வாசையுடையவனும்; தனக்கு நநம் வேணுமென்று மாசையுடைய வபூர்வைஶ்வர்யகாமனும், ப்ரக்ருதி வியுக்தாத்ம ஸ்வரூபாவாப்தியி லிச்சையுடைய கேவலனும், ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமுடைய பகவச்சரணார்த்தியுமான விவரை அந்த வந்த ப்ரயோஜநத்துக்காகத் தம்மை யாஶ்ரியிக்கையே உபகாரமாக வநுஸந்தித்து, நிதிகொடுப்பாரை ப்ரதிக்ஹீதாக்கள்போலே அத்யுதாரராக வநுஸந்தித்ததென்கிறார்.

அந. க்ஷுத்பிபாஸே க்ரூரயாசம்பவதோ நாயஸ்ய கர்மஸாக்ஷி விவிக்ஷோ: பிஜநாஸ்யகாம்யந் । ஜ்ஞானிஸ்யோஸ்வஸ்யோ வஸ்மத் தாராஸ்ரீதாஸ்வதேவ நிஜஸம்ஶ்ரயணோபகாரான்॥

(வ்-ம்.) ஹேதேவ-ரங்கபதே! நிஜஸம்ஶ்ரயணமேவ உபகா ரோயேஷாஞ்தாநு-தம்மையாஸ்ரயித்ததேஉபகாரமாகவுடையரான, க்ஷுத்பிபாஸா-பீடையை, தரீதுமிச்சு: திதீர்ஷு:-தாண்ட வேண்டுமென்றிச்சையுடையவனும், ஶ்ரய-பின்னேயும், யநஷ்டஸ்ய ஐச்வர்யம் தனக்கு ஐஸ்வர்யத்தை யிச்சிக்கிறவனும், வேதிதுமிச்சு: விவிக்ஷு: - ஜ்ஞானாகாரனன வாத்மாவை தனக்கு வேணுமென்றிச்சிக்கிற, க்ஷுத்பிபாஸா ஸமிதி கர்மஸாக்ஷி: - தன் வயிற்றை நிறைத்துக் கொள்ளுகிற கேவலனும், நிஜஸேவாஸ்யம் ஐச்வர்யம் நிஜதாஸ்யகாம்யநு - ஸ்வஸ்ரூபமான ஶேஷவ்ருத்தியைதனக்கிச்சிக்கிற, ஜ்ஞானி-ஜ்ஞானத்தையுடையவனுமான, சதுர: - இவர்களை, கீதாஸு-கீதையில் (பஹுவசனம் பூஜையில்)அதர்ஶோதாராந்-மிகவு முதாரராக, வஸ்ய:-தேவர் திருவுள்ளம் பற்றிற்று, இப்படி திருவுள்ளமாயவர்களுக்கு யதாமனோரதம் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் கீழ், "நிஜதாஸ்யகாம்யாந்" என்று சொன்ன பகவச்சரணார்த்திகள் "உபாஸ்ய விஷ்ணுரூபாணி ஸந்த்யஸ்ய ஸர்வதேவதா। நிராஶீர்நிர்மமோ பூத்வா" என்று சொல்லுகிறபடியே பகவததீன ஸ்வகர்த்ருத் வாத்யத்யவஸாயங்களாலே நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவும் போக்தாவுமான தேவரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்வாதீன கர்த்ருத்வ புத்திரஹிதராயும், பலாபிஸந்திரஹிதராயும், "காயேந மனஸா புத்த்யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி" என்கிறபடியே, விஹிதமென்றநுஷ்டிக்கிறார்கள்; அவர்கள், "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறபடியே, கர்மங்களை விட்டவர்களுமாகிறுரென்கிறுர்.

அசு. நித்யம் காம்யம் வாஸதீதிக நிஷ்க்ருத்ய த்யாகஸஞ்ஜ்ஞிதா: । ந்யஸ்தஸம்பாவிதயதிவிஹிதம்ஶ்ரீரங்கநாதோவிதயதி நவதே॥

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீரங்கநாத! கதிசித்-கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகளில் சிலரான முமுக்ஷுக்கள், க்ருதநிக்ஷிப்தம் த்யஜந்து ஸாதே

யஜூாஹி:-ஆத்மவிஷயங்களான தம் ஜ்ஞாநங்களாலே, நித்யீ-அகரணே ப்ரத்யவாயகரமாயும், காம்யீ-நிஷித்தமன்றிக்கே அநுமதமாயும், வரிகிதி-இதுகளில் வேறான, நைமித்திகமாயுமான கர்மத்தை, கூயி-தேவரிடத்தில், நஸ்ய - வைத்து, நஊவாஷாஜெகாஊா: - மமகர்த்ருத்வமென்கிற புத்திரஹிதராயும், நஸஂமொவாஷாஜெ-பலத்தில் ஸங்கமில்லாதவராயும் கொண்டு, விஜயதி-அநுஷ்டிக்கிறார்கள், தெ-அந்த வநுஷ்டாதாக்கள், விஹிதழ-விஹிதத்தை, நவிஜயதிவ-அநுஷ்டிக்கவுமில்லை.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்னவிவிதிஷுவானகேவலனுக்கும்; ஜ்ஞாநிக்கும் ப்ரக்ருதி விவிக்தாத்ம ஸ்வரூபஜ்ஞாந மாவச்யகமென்கைச்சாக ஸ்வஸ்மைபாஸமான தன்னை ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார தந்மாத்ரபூதேந்த்ரியரூபங்களான விருபத்துநான்கு தத்வங்களுக்கு மேலே "வஞுவிஂஶாயகா" என்றிருபத்தைந்தாம் தத்வமாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, பரஸ்மைபாஸமாநங்களானவந்த தத்வங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணனாக வத்யவஸித்து அப்படியே உபாஸிக்கிற கேவலர் அந்த வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; இப்படி ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்து ததந்தர்யாமியான தேவரை யுபாஸிக்கிற ஜ்ஞாநிகள் தேவரை லபிக்கிறார்களென்கிறார்; அன்றிக்கே ப்ரக்ருதி விலக்ஷணரான வாத்மாவை பகவதாத்மகமாக வுபாஸிப்பார், பகவதாத்மகமான வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; ஆத்மஶரீரகமாக தேவரை வுபாஸிப்பார் அப்படி தேவரை லபிப்பரென்றாகவுமாம்.

அரு. வுதஂவஂஷூஂவஞுவிஂஶஂவராவஷூஂவக்ஷாணாஷூ கூவாஶெவிஸுவிவ | யாஂஜாநாஸூதஸுஂஹாயாஂஷூ஬ஊஷூஂ வாகூாஂவாஶஂமநாயாநூவஹி॥

(வ்-ம்.) ஹெஶஂமநாய! வுதஜுழ-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, ஸ்வம்-தன்னை, வஞுவிஂஶழ-இருபத்தைந்தாவனாக, ஸஜுக்ஷணா:-எல்லாரும் ஸம்மதிக்கும்படி சொல்லாநிற்பராய், வராவஃ-வரவெஸுஞுதீதிவராகூதஷூாக-தகூாநாஂஶஙிஷூாக-மஹதாதிதத்வஸமூஹத்தில் காட்டில், விவிவு-விலக்ஷணனாக வறிந்து, ஐதஂஸதஂ ஸிபதீஸுதிஸாதஸழ-ஸம்ஶய விபர்யயமன்றிக்கேயிருக்கிறவென்றபடி, ஐதஂஹாஶஂ வுஜூாவிஶேஷத்தில் ரூடமாகையாலே, "ஸஂஜூாயாஂஹு" இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே, ஐதஶஂஉவவெ ஹுயாதா:-வஶிமுமாகமமென்று கண்டுகொள்வது. "ஐதஂஹாஂவாஂவுாஹ:" என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரபர்யோகமுமுண்டு, ஷூஸவூஸிஷூஸழ-தன்னுடைய த்யாநரூபமான புத்தியில், ஷூழ-தன்னாத்மாவை பகவதாத்மகமான தன்னை என்றுமாம். யாஂஜா

நா:-விஷயமாக்காநிற்கிற கேவலர், ஸூ - வஸெவ-ுவக-ஞுவத்ி- அநுபவிக்கிறார்கள், க்வா°வா - தேவரையாவது, ய°ஜா நா:-விஷய மாக்காநிற்கிற ஜ்ஞாநிகள், க்வா°-ஞுவத்ி- வஸெவ-ுவக.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் பெரியபெருமாளுக்குண்டான வாதரத்தை யறிவிக்கைக்காக கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிசதுஷ்டயத்தில், சிலரான ஜ்ஞாநிகள் ஸாத்விகத்யாக யுக்தகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே "யஜெஉணவா வஉவ நூஉதி" "கவிஉஷயாஉஜதஷீக்வஷாவிஉஷயா-கஷாயெ கஉுவி:வஜெ" என்கிறபடியே பக்த்யுத் பத்திவிரோதி பாபம் நிவ்ருத்த மானவாறே "ஷாஸஹஸதாவஸதஃ" என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தில் த்வரையுண்டாக யப்போதே ப்ரமையாலே ஶிதிலாந்தஃகரணராய் "ஸதத°கீத-யஷ: நஉஸுஜுஉ° ஹக்ஷாநிதஷாயக்ஷாஉவாவிதெ" என்கிறபடியே கீர்தநத்யாந ப்ரணமங்களைப் பண்ணுகிற்பரா யப்படி பக்திபரவஶராய்க்கொண்டு "வெொயுநஃவாஉஉவெூதி" என்கிறபடியே ஸம்ஸாராத்வபாரபூதராய் பரமப்ராப்யரான தேவரை லபிக்கிறார்களன்றோ? அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநிகள், "உயிதெ" என்கிறபடியே, தேவராதீநமான ஸ்வரூப ஸ்த்தித்யாதிகளை யுடையராகையன்றோ "யக்ஷ°தெஷவாவஹ°- ஜநீக்வாலெஷவஉஉதஜ" என்று ஸ்வாதீநரான தேவர் தததீந ஸ்வரூபாதிகராகை; ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய கார்யமாய் அத்யாஶ்சர்யமென்கிறார்.

அகூ. கயஉஜிதகஷாயா:கெவிஉஜாநஉஸுக்வாஙிதஙி ஙிஷுவித்ா:கீதிுவிஙோநஉஸு்ா: । விஉயதிநஉவாஉ°ஹக்ஷநிவூா ஜஹ°தெக்வயிகிஜததஉக்வ°தெஷவஉ°மெஹ்-கி°தக॥

(வ்-ம்.) கய ஶப்தம் வாக்யாரம் பத்யோதகமாகிறது; ஹெஉ°மெஹ்!கெவிக- சிலர், ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, உஜிதஃகஷாயொயெஷா ஜெ - நசிப்பிக்கப்பட்ட பாபத்தையுடையராய், ஞூஜாந°உாஸு°த ஹுநுக்வாஙித°ஙியி ஜ°விதஂயெஷா°தெ-உத்பத்திஸித்தமான தாஸ்யத்தில் த்வரையையுடைத்தாய் ஶிதிலமான மநதை யுடையராய்க்கொண்டு, கீதிுஶுவிஙோவநஉஸுாவதா: - கீர்தநத்யாந ப்ரணமங்களை, விஉயதி-பண்ணுகிறார்கள், ஹக்ஷநிவூா:தெ - இப்படி பக்திவஶரான ஜ்ஞாநிகள், வாஉஜ - கரையாய் பரமப்ராப்யரான தேவரை, ஜஹஜெநந-"ஹக்ஷாக்வநநஷயாஶகஷ"இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே அடைகிறார்களன்றோ? ததஉதெ-என்றபடியாய் ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, க்வயிகிஜ-ஸர்வாந்தர்யாமித்வமன்றிக்கே உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக விக்ரஹ விஶிஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரிடத்திலேயன்றோ, க்வஜ - தேவர், தெஷ - அவர்களிடத்தில், தக-

அது, கிழ-எப்படிப்பட்டது, தேஷு என்கிறத்துக்குமேல், ஐதியசு- என்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) இதில், பக்த்யாதிரூப ஸாதநாந்தரத்தி லிழியுமவர்க்கு ப்ராப்யபூதராகுகைமாத்ரமன்றிக்கே "சுகிஜுநெநா நந்ரூமதிঃ" என்றிருக்கு மநந்யஸாதநர்க்கும் பெரியபெருமாள் உபாயோபேய மிரண்டுந் தாமேயாகிறபடியையும், தாமநந்யஸாதநனென்று மவைத்தையும் அறிவிக்கைக்காக "ஶ்ரீமதெதவுக்ஷீஶவதூள" என்கிறபடியே ஶ்ரியঃபதியானவன் சேதநாசேதநங்களை "யதொவாஐஊநிஹெதா நிஜாயஜெ- சுஜேঃவ விஷ்ஶாஸாஜநாநா" மித்யாதிப்படியே ஸத்தாஸ்த்திதி நியமந ஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளாலே "வதிංவிஶவஸ" என்று ஸர்வஶேஷியான தன்னை யுத்தேஶித்து உபாதாநம் பண்ணுகிறனென்று கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ருதி வாக்யம் சொல்லாநிற்கிறது; ஆகையால் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் தேவர்க்கு ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்போலே, ஸ்வரூபநிரூபகம்; ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்போலே, நிரூபிதஸ்வரூப வ்ருத்திகுண மல்லவாகையாலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துக்கொண்டு ஸூலபரான தேவரை யநந்ய ஸாதநப்ரயோஜநனாய் ஶரணம் புகுந்தேனென்கிறார்.

௮௭. உவாஊதெவஸதாஸிதிநியஉநாஜெரூஶீஉவிதளவஉஷிஶரூஶ்ரீஊநிதிவஊதிவாமளவநிஷதீ | உவாயொவெயெக்ஷதஹதவதக்ஷංநதூமூணாவதஸாංஶ்ரீரංஜெஶயஶரணஉவ்ராஜஉஹஜ்ழ॥

(வ்-ம்.) ஹெ ஶ்ரீரංஜெஶய! ஶ்ரீரஸரூஹஸிதிஶ்ரீஊநு ஶ்ரியதெ - என்றெல்லார்க்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமான பெரிய பிராட்டியாரை தனக்கென்னுவுடையவன், விஶ்வாவிஶ்வதள- ஸதாவஸிதிஶ்ரூநியஉநංவ ஞுஊரூංயெஷாංதெதঃ-ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி நியமங்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களாலே, ஶஷ்ழ-ஸர்வஶேஷியான தன்னை, உஷிஶரூ-பலபாக்காக வெண்ணி, உவாஊதெ-ஸ்வீகரிக்கிறான், ஐதி-என்று, உவநிஷஊঃ ஐயං ஒளவநிஷதீ - உபநிஷத்திலிருக்கிற, வாக்ஷ - "யதொவாஐஊநீ" த்யாதி வாக்யமானது, வஊதி - சொல்லுகிறது, தக-ஆகையால், ஐஹ - இந்த வகிஞ்சநவிஷயத்தில், உவாயஶ்ரூவெயஶ்ரூதயொஹரூவளதெ- உபாயத்வோபேயத்வங்கள், தவ்-தேவர்க்கு, தக்ஷழ-ஸ்வரூபம், நதூமூணள - குணங்களன்றவேயன்று ஆகையால், க்ஷாழ-தேவரை, நவரூாஜঃயஷிநு கஉருணிதயா-நிர்வ்யாஜமாக, ஶரணழ- உபாயமாக, சுஹஜழ-அடைந்தேன்.

(அ-கை.) இதில், எம்பெருமானுக்கு உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாகில் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கமாய்; லீலாவிபூத் யுச்சேதம்வாராதோ? என்கிற ஶங்கையில்

நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வாராதென்று பரிஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமர்த்தனாய் ஸ்வதந்த்ரனான வொரு ராஜா தன் ராஜ்யத்தில் ஒரு பலகாறையை ஸ்வல்பபரிமாண மானஸுவர்ண ஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி யத்தாலே சிலநாள் க்ரயவிக்ரிய ரூபகார்யம்செல்லாநிற்க;பின்பொருகாலத்தில் அத்தையே ஸுவர்ணகோடி ஸ்த்தாநத்திலே யாக்கிச்செலுத்துமாப்போலே யொரு சேதனனை தேவரும் ஸ்வதந்த்ரராய் “ஏஷஹ்யேவாஸாது கர்ம காரயதி தம்யமேப்யோ நிநீஷதி” என்கிறபடியே சிலநாள் ஸம்ஸரிப்பித்து பின்பொருக்கால் “ஏஷஹ்யேவஸாது கர்மகாரயதி-தம் யமுந்நிநீஷதி” என்கிறபடியே கர்ம ஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்யாசாபி மாநங்களாகிற வ்யாஜத்தையுண்டாக்கி முக்தனாம்படி பண்ணுகிறது, ஆகையால் அடியேனையும் தேவரோ ப்ரபத்திவ்யாஜத்தை யுண்டாக்கி “வ்ருஹஷ்டியிஷ்ட்ராயீயி ” அந்விதனாம்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அஅ. ஏடநேகவராடிகெவகிவாஸயொஃகாகணிகா ஸுவணகொடீ்ராஃ। ஹவமொக்ஷணயொஸ்வெவஜநஃக்ரிய தெரங்கநியெகவமெவவாஹி॥

(வ்-ம்.) ஹெரங்கநியெ! ஏகவராடிகா-ஒருபலகாரையானது, ஏடநா-ஸமர்த்தனனராஜாவாலே, காகணிகாவஸுவணநாம் கொடிஸ்தயொஃ-ஸ்வல்பபரிமாணமான ஸுவர்ணமென்ன ஸுவர்ணங்களுடைய கோடியென்ன யிதுகளுடைய, ஸ்வயொஃ-ஸ்த்தாநங்களிலே, க்ரிதெவ - பண்ணப்பட்டதுபோல், ஜநஃ-சேதநனவன், கவமெவ - ஸ்வதந்த்ரரான தேவராலேயே, ஹவமொக்ஷணயொஃ-ஸம்ஸாரத்திலும் முக்திஸ்த்தாநமான பரமபதத்திலும், க்ரியதெ-பண்ணப்படுகிறான், கவமெவ - தேவரோ, வாஹி - ரக்ஷித்தருளவேணும்.

(அ-கை) அநந்தரம் “கவமெவக்ரியதெ” என்று ஸ்வதந்த்ரனாகச் சொன்னீராகிலும் “கதாஸ்ராஸரவகாக”ஶாஸ்த்ரபலம்ப்ரயோக்தரியன்றோ? நீரும், இதம்குரு, என்றத்தைச்செய்து “ஊகாஷீஃ” என்றத்தைத்த விரவேணும்காணும்; அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமோக்ஷத்தைப் பெறும்போதைக்கென்று பெரியபெருமாளுக்கு திருவுள்ளமாக ‘.ஸவகஊராவிஷவாயஜ்ஞாநெ” என்றும், “கஊணெவஹிஸஂஸிஜி” என்றும், “ஹக்ராகநந்யா’ என்றும் தேவர் காட்டிக்கொடுத்த கர்மயோகாதிகளி லந்வயமில்லாமையே யன்றிக்கேமேலந்வயமுண்டாகைக்குவேண்டியதான முமுக்ஷுத்வம், குளித்தித்யாதியில், சொன்ன ப்ராம்ஹண்யாதிகள் அநுஷ்டாநௌபயிக ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுதாபம் இவை யொன்றுண்டென்று முதலிலே எனக்கு வ்யுத்பத்தியுமில்லை; இப்படி விஹிதங்களில் ஒன்றுமில்லாதாப்போலே நிஷித்தங்களி லெனக்கில்லாத தொன்றுமில்லை; இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகளுமின்றிக்கே அபாயபஹுளனாய் நெஞ்சம் விஷய

ப்ரவணமாயிருக்க, ஸ்வாதிகாரம் தெரியாதே "கடல்வண்ணு கதர்கின்றே" னெஸ்துமாப்போலே "ஶரணம்ஹவ" என்றுப்ரஸித்தமாக விடாதே சொல்லி யிவ்வளவாநுகூல்யமுடையானா ரக்ஷித்திலனென்று தேவர்க்கும் வத்ய கரனுய் கோயில் ஸந்நிதியையும் அகிஞ்சித்கரமாக்கினேனென்கிருர்.

அகூ. ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம் இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ: । ஆகஸ்ஸ்வகுண்டவ்ருஜிநஶ்ஶரணம்பவேதி ப்ருவந்வசஸாவிஷயாஸ்ஸ்வசேத ॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கதாம!- ஜ்ஞாநக்ரியாவபஜநஸம்பதகிஞ்சந: - ஜ்ஞாநயோக கர்மயோக பக்தியோகங்களி லொன்றுமில்லாதவனும், இச்சாவாயிகாரஶகநாநுஶயஸ்யாநபிஜ்ஞ: - மோக்ஷத்தி லிச்சையும் ப்ராஹ்மண்யாத்யதிகாரமும் ஶக்தியும் அநுதாபமுமான யிவைவி லறிவில்லாதவனும், அகுண்டவ்ருஜிநஸ்ய: - குறைவற்ற பாபத்தையுடையவனுமிருக்கிற, அஹம் - நான், விஷயேஷாஸக்தேந - துர்விஷயாஸக்தமான, சேதஸா - நெஞ்சோடே, அவிவேகஸ்ய - தெரியாமையாலே, "ஶரணம்பவேதி" தேவருபாயமாக வேணுமென்று, ப்ருவீமி - வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறேன், ப்ருஷ்டதாயாம்வாமி.

(அ-கை.) இதில் "சேதஸாவிஷயாக்ஷஸ்வசேந" என்று உம்முடைய மநஸ்ஸுக்கு விஷயப்ராவண்யம் விலக்ஷணமானஉபாயோபேய தௌர்லப்யத்தால் வந்தது; அதுவும் ஶிஷ்டரறியில் அவர்கள் கர்ஹித்து அச்சத்தை விளைத்தாதல் உபதேஶித்தாதல் நிவ்ருத்தமாய் விடுகிறதென்று பெரியபெருமாளுக்குத் திருவுள்ளமாக அதுவோ, "ஆதரம்பெருகவைத்த வழக" னென்றும் "அபாயப்பாடறுத்துத்தோன்று" மழகனென்றெனக்கு உபாயோபேயபூதரான தேவர் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கவன்றே வநாதரித்து விழுக்காட்டி லாத்மநாஶமாய் "யதூதெரு கவ" என்று முகப்பிலொன்றுபோலிருக்கிற துர்விஷயங்களை விரும்பினது, அதுவும் ப்ரச்சந்நமாகையாலே "ஶரணம்ஹவ" என்கிற முக்தியைக்கொண்டு பாமரரோபாதி. ஶிஷ்டரும் அஹங்காரியானவென்னை. "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" அநந்யா: என்று தேவரர்த்மாவோடு துல்யனுகவும், அபிந்நனுகவும் சொன்ன ஜ்ஞாநியாகவும் தன்னுபதேஶத்தாலே பிறனையும் ஜ்ஞாநியாக்கவல்லனுகவும் ப்ரமிக்கும்படி யிருக்கையே யாத்ரையா யிருக்கையாலே நானுபதேஶாதிகளுக்குமவிஷயனென்கிருர்.

கூ0. க்ஷயிஸதிவாஸாஷாயெ தவெவாஹரேத்க்ஷயகாரணஸஹநாயநுஶ்ரயஶ்ரம் । ஜநவிஶேஷஹ்யாவஹ்யா திவாதவ திஹவஜ நந ஜ்ஞாநிவஜெஶிக்ஷது ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! (ஸ்வாமின்) ஸகலசேதநப்ரார்த்தநீய - ஸகல சேதநர்க்கும் ப்ரார்த்தநீயராயும், ரக்ஷ்யகோடியில் என்னையே முக்யமாக உடையராயுமான, ப்ரபதி - தேவர் ஸந்நிஹிதராய் எழுந்தருளி இருக்க, ... - தோல்புரையே போமதன்றிக்கே ஸ்வரூபநாஸஹேதுக்களான க்ருத்ரிம புருஷார்த்தங்களை, ... - விரும்பாநின்றும், அஹம் - அதுக்கடியான தேஹாத்மப்ரமத்தை யுடையனான, அஹம் - நான், ... - தேவராத்மாவோடு ஸாம்யமுடையனாய் தேவரோடு அபிந்நனான ஜ்ஞாநியோடு துல்யனாயும், ... - ஸதாசார்யனையும்கொண்டு, ... - ஸமஸ்த ஜநத்தையும், ... - ப்ரமிப்பிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் ஸமர்த்தனான பிஷக்கின்பக்கல் ரோகியானவன்தன் னபத்யத்தை வெளியிடுமாப்போலே, இவரும்மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணனை, பெரியபெருமாள்பக்கல் கீழ் '...' என்றதைவிவரிக்கக்கோலி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபரமாய் "..." என்று தேவராஜ்ஞாரூபமான "..." இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதியை லஜ்ஜாபயங்களோடே பரித்யஜித்து ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான தேவர்பொருட்டும் மத்பக்தஜந வாத்ஸல்யமித்யாத்யஷ்டவிதபக்தி யுக்தனாய் ஸதாதர்சநத்துக்கு அவருக்கு போகவேண்டாதே "..." என்று ஸதாதர்ஸநாதி யோக்யனான பாகவதன் பொருட்டும் கரணத்ரயத்தாலும் புத்திபூர்வகமாயும் அபுத்திபூர்வகமாயும் காதாசித்கமன்றிக்கே ஸம்பந்தஸம்பந்திகளளவும் பயமில்லாமலும் த்ரோஹித்து ஸர்வஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்கும் அஸஹநீயமான வபராதத்திலும் ஸந்தோஷிக்கிறேன், இப்படி அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாரா ஸஹ்யாபசாரங்களைப் பண்ணிப் போருகிறநானும் "ஸஹிஷ்ணு:" என்ற ஸஹிஷ்ணுவத்தாலும் நிர்தோஷரக்ஷணமாகில் பரமபதத்திலிருந்து செய்யலாயிருக்கஸதோஷரக்ஷணார்த்தமாக கோயில் ப்ராவண்யத்தாலும் தேவர்க்கு துர்ப்பரனாகவொண்ணுதென்கிறார்.

கூக. ...

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கப்ரபோ! ... - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி விஷயையான, ... - க்ஷுத்ர ராஜாஜ்ஞை போலன்றிக்கே தேவர் ஶாஸநத்தை, ... - உல்லங்கியாநின்

றும், ஸவெ.தவ-தேவர்பொருட்டும், ஸக்தாயாவி - பாகவதன்பொருட்டும் (இங்கு "ஸவஜ்ஞ ஸக்தஂவகவ்யாஷயிதா ஜிதஂயெ·ந்கியாயெ·ராவவதவெஸ்ய்தாஜிநாவதாயீ· கநய்யாகர்யஜர்ஹொராவஸ்ரஷ்யொகஜ·" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே கர்மத்வாத்த்வி தீயை வரவேண்டிவரும். கயவா-நவிஜ்ஞெதஹீர ஷிநிதிக்ரியாவிஶேஷணமாகவுமாம்) வாக்வயிஶக்ரதயஶ்சாஸி:- வாசிகமாநஸிககாயிகஸததம்-எப்பொழுதும், கஜாநந்நா-தெரியாமலும், ஜாநந்நா-தெரிந்தும், கஹிஜர்ஹஷ்ந-நன்றாக த்ரோஹியாநின்றும், ஸவதாகஸஹநீயரொஷஸஷிநு-தேவராலும் பொருக்கப்போகாத வபராதத்தில், ரத:- ஸந்தோஷிக்கிற நானும், தவ-தேவர்க்கு, ஸஹிஷ்ணொஷாஸ-ர வஸஷாக - பொருக்கிற ஸ்வாபாவத்தாலே, ஸரோநஸவதீதஹ ர:-பரணீயனன்றிக்கே, ரஸவ - ஆகக்கடவேனல்லேன், ஸஶவஷ வவாராஜிஸரவெமிருக்கும்படி ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தத்தில் அநுஸந்திக்கத்தக்கது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "கவயிஸதிவாரஷாயெ·" என்கிறஸ்லோகத்தில்சொன்ன புருஷார்த்தத்தையும் குஹநார்த்தங்களையும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவிவரிக்கக்கொலி ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய "கர்ப்பகக்காவெனநறபலதோளென்றும் "வாஸரெவதராஷாயா-வாஹரஷாயாஜஷெவாயஸ்யொக:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிதரக்ஷயவர்கத்தளவன்றிக்கே விஞ்சினதாயும்; தாபார்தருக்கு தாபமாரும்படியாகவும் நிவ்ருத்ததாபர்க்கு நிரந்தராநுபாவ்யமாயும் பலவன்றிக்கேயேகமாயுமிருக்கிற திருக்கையாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய நிழலானது நாம்தேடிப்போகவேண்டாதே நாம் தாரகமாயும், நமக்குதாரகமாயும் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதமாயிருக்கவத்தையநாதரித்து; மிகவும் குபிதமான ஸர்பத்தின்படத்தின்நிழல்போலே அகவாய்மயிர்க்கத்தியாயிருக்க ஆபாதரமணீயதையாலே ஆகர்ஷகமாயும் உத்தரக்ஷணத்திலநர்தகரமாயும் ஒன்றன்றிக்கே பலவாயும் புறம்புபோகவொட்டாதே பந்தகமாயுமிருக்கிற விஷயாந்தரங்களினுடைய நிழலை அஸேவ்யமென்று பார்க்கவொட்டாத வாபத்தையுடைய நான் நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறேனென்கிறார்.

கூஉ. வ்ருகஷிதஹாஜஶஹணாநாஜிவவிஷயாணாஜஹஂஹாயாம் | ஸதிதவஹாஜஸாரவிடபிவ்ருஷாயெரஂஶஜீவிதஹஜாஜி॥

(வ்-ம்.) ரஂஶஂஜீவிதஂயஸ்ய ரஂஶஸ்யஜீவிதஂவாஹொரஂஶஜீவித! கோயிலை தாரகமாகவுடையராயும் கோயிலுக்கு தாரகராயுமிருக்கிற பெரியபெருமாளே! தவ-தேவருடைய, ஹாஜாவவஸார்விடபிந: தெஷாஂவ்ருக்ஷஷாயாவிடபிவ்ருஷாயஂதஸிநு "வ்ருதெஶஂவரிஜிவதி" என்கிறவிடத்தில் வரிஜாயஜிவதி என்கிறுப்

போலே சுஜ-ாவிதகிரியாகமாய் உபஸர்க ப்ரதிரூபகமான அவ்யயமென்று கண்டுகொள்வது, ஈயவாவ்ருக்ஷாஹாயாயவெத்தி வஹா வ்ரீஹியாதல், அப்போது, தவெ-என்று விஶேஷ்யம்அத்யாஹரித்துக்கொள்ளவும், திருக்கையாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய ப்ரக்ருஷ்டமான நிழலானது, வ-தி-உண்டாயிருக்க, ஈஹ - நான், வ்ருகஷெ-ணக-வி தாஃஹ-ஜமாஷெஷாஂஷணா நாகிவ- மிகவும் குபிதங்களான ஸர்பங்களினுடையபடங்களினுடைய,விஷயாணாம்-விஷயங்களினுடைய,"ஷிஞ்பஂயநெ"-ஊாயா-நிழலே,ஹஜாசி-ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில், என்தாள்ஞன ஸர்வஶக்தனன்றோ உம்விஷயப்ராவண்யத்தைத்தவிர்க்க வெனக்குப்ராப்திதானில்லையோவென்ன;நான்ஶக்தியில்லைஎன்றேனோ, நான்முதலான க்ஷத்ரஜந்துவினுடைய சக்திதேவருடைய ஸர்வஶக்திக்கும் மேலானது எப்படியென்னில்? தயைவந்தவிடத்திலன்றோ தேவர்சக்தி; அந்ததயைஸ்வவிஷயத்தில் வரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரிகள்து க்கத்தில் ஸுகத்வப்ராந்திபண்ணி கோசகாரமென்கிற ஒருக்ரமி தன்வாயினுண்டான நூல்களாலே தனக்குக் கூண்டுகட்டிவழியுமடைத்து நிர்கமிக்கமாட்டாதே உள்ளேகிடந்து நசிக்குமாப்போலே ஜீவித்துக்கொண்டேயிதுநசிக்கிறதாகையாலே இதென்ன படுகுலைஎன்கிறார்.

௬௯. கவுஷவ-ஶ்வெராயிகாஷஷாஷெஃகீடஸ்ஶக்திபஹ்தாஂ மஷெஞா । யக்ஷயாவெதிகொஶகாரந்ராயாஷஸாநஶதிஜீவநாஶஂ॥

(வ்-ம்., ஹெஂமஷெஂயொ! யயிரகிஸ் ஸ்தஸ் - நாங்கள் முதலான, கீடஸ்-புழுவினுடைய, ஶக்திஃ - ஸாமர்த்யமானது,. தவஸவ-ஶக்திஷஸ்ஃ-தேவர்க்குண்டான வகடிதங்களையும் கடிப்பிக்கும்படியான ஸாமர்த்யத்தில் காட்டில், ஜயிகா - விஞ்சினது, யஸ்-யாதொரு ஹேதுவாலே, ஈஸள-இந்த புழுவானது, தவஷயாதாஜ், வி-குணகுண கிரூபணம் பண்ணுத தேவருடைய க்ருபையையும் ஈதி - அதிக்ரமித்து, கொஶகாரவஸ்ந்ராயஷஷாஜ் அந்த புழுவின்படியே, ஜீவநாஶஂ நஶ்யதி ஜீவந்நேவநஶ்யதி-தன்னாலேயே நசிக்கிறதென்றபடி.

(அ-கை.) இதில்; தயாமாத்ரத்தையன்றோநீரதிக்ரமித்தது,எனக்கு வேறுக்ஷமாவாத்ஸல்யாத்யநந்த குணங்களுண்டேயென்ன?தேவருடையகுணங்கள் அநந்தங்களாகிறாப்போலே என்னுடைய தோஷங்களும் தேவராலும் பரிச்சோதிக்க வொண்ணாது; ஆகையாலே யிறேப்ரவாஹத்தில் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் ஸுமுதலானது தன்தாஹஶாந்திபண்ணிக்கொள்ளமாட்டாதாப்போலே,அடியேனும் மநோரதித்தார் மநோரதத்தளவும் வர்ஷிக்கிறதேவர் க்ஷமாதிகுணங்களுக்கு விஷயனாகுறேனல்லேனென்கிறார்.

கூச. ஸ்ரீரங்கேச த்வத்குணாநாமிவ மம ச தோஷாணாம் க: பாரத்ருச்வா யத்தாவத் ஸோஹம் । ஓகே மோகோதந்யவத் த்வத்குணாநாம் த்ருஷ்ணாபாத்ரம் வர்ஷதாம் நாஸ்மி பாத்ரம்॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேச!- த்வத்குணாநாமிவ- தேவருடைய குணங்களுக்குப்போல. மம ச தோஷாணாம் - ஆத்மநி பஹு வசநமா யடியேனுடைய தோஷங்களுக்கும், பாரத்ருச்வா- கரையறிந் தவன், க:-எவன்? யத:-யாதொன்றாலே, ஸோஹம்-நான், ஓகே - ப்ர வாஹத்தில், மோகோதந்யாயமாந:-வ்யர்த்தையான பிபாஸை யுடைத்தானதுபோல, த்ருஷ்ணாயா: பாத்ர: பாத்ரம் யஸ்மிந் கர்ம ணி ததா- த்ருஷ்ணாம் பாத்ரயிதவ்யா- இத்தால் வர்ஷமஹத்தை தொத் துகிறபடியால், "வர்ஷவ்ரோணஉளமோபஸ்தாத்ஸ்ராந்த்யதஸ்யாம்" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே ணமுல் என்று கண்டுகொள்வது. மநோ ரதம் பூர்ணமாம்படி, வர்ஷதாம்-வர்ஷிக்கிற, த்வத்குணாநாம்-தே வர் குணங்களுக்கு, பாத்ரம்-பாத்ரமாக, நாஸ்மி- ஆகிறேனல்லேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம்,"த்ருஷ்ணாபாத்ரம் வர்ஷதாம் நாஸ்மி பாத்ரம்" என்றுநீர்சொல்லும்படிஎன்னுடையதயாதிகுணங்கள்எங்கேப்ரஸரித்ததுஎன் னில்!ராமக்ருஷ்ணுதிருபேணவும்கோயில்களிலும்அவதரித்துகோஸலகோகுல சராசரத்தையும் ஆழ்வார்கள்முதலானாரையும்புண்யபாபங்களாலபிபவமன்றி க்கே"அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:" இத்யாதிப்ப டியே த்வத்ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷஸுகதுக்கராம்படிபண்ணவில்லையோ? அப் போதுநான்பாத்ரனுகாதபடியன்றோயென்தோஷபூயஸ்தை யிருப்பதென்று திருவுள்ளம்பற்றி; தேவர்மநுஷ்யாதிஜந்மங்களிலேஅவதரித்து,அந்தவந்தஜன் மத்துக்கடுத்த கர்மபலத்தையும்ஸாதுக்கள்பக்கல்அநுக்ரஹத்தாலேயனுபவித்த தாகில் நாங்கள் புண்யபாபங்களாலே திரும்பவும்எத்தாலே பரிபவிக்கப்படுகி றோமென்கிறார்.

கூரு. த்வம் தேவ நந்தேஷ்வாதிஷு ஜாயஸே நஸ்தத்கர்மவிபாகம் க்ருபயோபபுங்க்ஷே। ஸ்ரீரங்கசாயிந் ததோ ஹ்ராஸயோ விபிஸயேம்ஹி கஸ்ரோஹதா:॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கசாயிந்! த்வம்- அஜாயமானரானதேவர், தேவநரேஷ்வாதிஷு - மநுஷ்யாதிகளில், க்ருபயா- அநு க்ரஹத்தால், ஜாயஸே ந: - "ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடி யே, அடுத்தடுத்தவதரித்தவராய், தேஷாம் கர்மணாம் விபாகம்- அ ந்தஜந்மாநுரூபமான கர்மபலத்தை, உபபுங்க்ஷே ச - அநுபவி க்கிறதினால், பூய: - பின்பும் அதிகமாகவென்றுமாம்; கர்மணுஇ

தாவத்தாஹ்ராத் - ஸாகதுக்கங்களாலே, கஸ்ய-ஹேதோ:- எந்த, ஹேதுவாலே, க்லிஸ்யேமஹி - அபிபவிக்கப்படுவோம், பாபப்ராசுர்யத்தாலேயன்றோ அபிபவிக்கப்படுகிறதென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, பாபப்ராசுர்யமுண்டாய், "அநுஸயாநலிஜ:" என்று அநுதாபமுமின்றிக்கே யொழிந்தால் நாம்க்ஷமிக்கும்படி யெங்கனே? அநுதாபம்பிறந்தவிடத்திலேக்ஷமை யென்றொருவரம்பை நீர்தோன்றி யழிக்சப் போமோவென்று திருவுள்ளமாக;அப்படிவரம்பழியாமல் க்ஷமிக்குமிடத்தில் பரமபதத்திலிருக்கவமையாதோ? வரம்பழிந்துக்ஷமிக்கவன்றோகோயில்ஸந்நிதி; ஆகையாலே யென்நநுதாபஸூந்யதையும் க்ஷமித்தருளவேணுமென்கிறார்.

௯௬. க்ஷாந்தி:ஸாபராதே ஸாநுதாபிநி ப்ரவ்ருத்தியோக்யாஸாபராதேவிஷயஸ்வாத்ருஸ்யேஸாம்ரு | ததாபி ரங்கேந்த்ரமிந்துமயநுதாபவைதுர்யமாக்ஷேமுதி ஸமாக்ஷாந்தே ||

(வ்-ம்.) க்ஷாந்தி - க்ஷாந்தியானது, ஸாபராதே ஸஹவர்த்தமாநமபராதோயஸ்மிந் - அபராதத்தோடுகூடினவனையும், ஸாநுதாபிநி - அநுதாபத்தையுடையவனுமிருக்குமவனிடத்தில், உசிதா - லபிக்கத்தக்கதாய், ஸாபராதேபி - அபராதத்தோடுகூடினவனும், த்ருஸ்யே - அநுதாபமில்லாதவனை, மயி - என்னிடத்தில், கஸ்மாத் - எத்தாலே, ஸ்ரூதா-ப்ரஸரிக்கும், ததாபி - ஆனாலும், ரங்கேந்த்ர! வேலாதிக்ராந்தா - கரையைஅதிக்ரமித்த, தே-க்ஷாந்தி-தேவர்,க்ஷமையானது, அநுதாபவைதுர்யம் - அநுதாபமில்லாமையை, க்ஷமேத - க்ஷமிக்கக்கடவது, விஷயமாக்கக்கடவது, வாக்யம்வைசித்ரீயம்.

(அ-கை.) இப்போது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், குணமில்லாமையே நிரவதிகமஹிமாவான வெம்பெருமானுடைய க்ஷமைக்கு அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்திஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி "சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட" என்றும், "கேழ்ப்பார் செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளவையும்" என்றும், அந்தப்புரவிஷயத்திலும் ஸ்வவிஷயத்திலும், வாசாமகோசரமான அபராதத்தைப்பண்ணின காகவிஷயத்திலும்; ஸிஸுபாலவிஷயத்திலும், "தீநுமொகாநுஸம்வாதிக ப்ரதிவேமணமம:" என்று பித்ராதிபரித்யாகத்தால் வேறுபுகலற்றுவிழுகையும், வசவுதோறும்க்ருஷ்ணநாமோச்சாரணமுமாகிறகுணலேசமுண்டாகையாலேசங்குசிதப்ரவ்ருத்தையானஸ்வதஸ்ஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்ஷமை குணலேஸவ்ருத்தாந்த விசாரமின்றிக்கேயிருக்கிற வடியேனிடத்தில்யெப்போதும் நிரங்குஸமாகக்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

௯௭. பலிஹாஜிஸிஸுபாலதாத்ருமாதஸ்வரேவாமநமுவஸஹவாஸாத ஸ்வக்ஷாந்தம் | மயிமாணவஸ்ரோணஜ்ஞ: ஸ்ரீநாநலிஜ விஹரதாவஸரவாஸவர்ஷாஸாவஸ்ஹளதி ||

(வ்-ம்.) ஹெவாஉ! தாஉ்ரூஶிரூமாஂவஸீகவொாதீதிதஸ்ிநு- அப்படிப்பட்ட வபராதத்தைப்பண்ணின, வஶிஹ-ஜி-சிசுபாலேஷா, காகனிடத்தில்சிசுபாலனிடத்தில்தான், ம-ணவஸ்ு்வஸெநவஸஹவாவஸ ஸூவாஜ - குணலேசத்தோடு ஸஹவாஸத்தாலே, ஸஂகு-வஜ்-ஸங்கோசியாநிர்க்கிற, கவஸள-தவ-க்ஷாே - இந்த தேவர் க்ஷமையானது “க்ஷயாவஸளவ-ா-ஷஷ-ஹஃ” என்றுமாப்போலே, புத்திஸந்நிதானத்தாலே, கவஸள - என்றது, ம-ணவஸ் வரொண-தவஸ்உஉஞ ஸூவஸ்விஞாயா கஹிஜெ்ஞாநஹவதீதிதஸ்ிநு - குணலேசவார்தாவிசாரமும் தெரியாத, ஜயி-அடியேனிடத்தில், ஸவ-ஸ்ாஹஒெொ யிவாஸா - ஸர்வப்ரதேசத்தையுமாளுகிறதாய்க்கொண்டு, ஸவஹா - எப்போதும், விஹாரத- - க்ரீடிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில்; பெரியபெருமாளுடையக்ஷமைபோலேதயையும், உத்வேலையாய்க்கொண்டு, குணலேசமில்லாதவிஷயத்தில்; அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்திகையென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி, (தயையாவது:—பரனுடைய ப்ரதிகூல ஜ்ஞாநரூபதுக்கத்தைப்போக்குமது) எனக்குஸம்ஸாராநுபவம் ப்ரதிகூலஜ்ஞாநமாயிராதே அநுகூலஜ்ஞாநமாயிராநின்றது; ஆகையால் அடியேன்தேவர்தயையை அதிக்ரமித்தவன்; ஆகையாலே துக்கமென்று திருவுள்ளம்பற்றிஅடியேனையும் க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

கூஅ. உயாவாவஸ்நஹராஹவவ்யாஸ-வாயெதஉஉத உஹஂஉயாதிமஃ | தயாவஸ்ஸ-வயதிஉ-ஃவஉித்ஙதாஉய ஸூஉா௦ம-ணஉயா௦மஉஹ்ர ||

(வ்-ம்.) உயா - உயாவஉாஸஹ - வாஸவ்ஸநஂஹாதீதிஸா - பரனுடையதுக்கத்தைப் போக்குகிறதாயிருக்குமது, ஹவஸ் வயா - ஸம்ஸார துக்கமானது, உஉ - எனக்கு, ஸ-வவஉாவாதீதி ஸ-வாயெத - ஸ-கம்போலே யாசரிக்கிறது, தக - ஆகையாலே, கஹ - நான், உயாஉதிமதீதிஸஃ - தயையைதாண்டினவன், உயாகதிமாயஉிதிவஹ-வீஹிவஹா - தயையென்னைத்தாண்டித்தென்றப்படி, தயாவி-ஆகிலும், ஹெரா௦மஉஹ்ர! ம-ணஉய! கோயில்ஸந்நிதியாலே தயாப்ரசுரமானவரே! கவஸள-இவன், உ-ஃவஹ-ஸ-வயதிஉதிகதஃ - துக்கத்தை ஸ-கமாகப்ரமிக்கிறனென்கிறவநுஸந்தாநத்தாலே, உாஹ - என்னை, உயஸூ-க்ருபைபண்ணியருளவேணும்.

(அ-கை.) இதில், “ஹவவ்யா” என்றத்தையும், குணமயவென்றத்தையும்விவரித்தநுஸந்திக்குமிடத்தில் தாம்தயஸ்வயென்றதுஅபசாரகோடிப்ரவிஷ்டமென்றுதிருவுள்ளம்பற்றிகர்பம்ஜநநம்ஜராமரணம் அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶரூபங்களானபஞ்சக்லேசம், புண்யபாபரூபகர்மம், இதுக

ளாகிறவாறலேகளைப்ராப்தனுன நான் "ஶாவவொஹ-ிதிவெஷெஷி" என்று பெரியபிராட்டியாருக்கர்ஹரானதேவரை; தேவர்களுக்கென்று மந்த்ர பூதமானபுரோடாசத்தைநாய் ஆசைப்படுமாப்போலே ஆசைப்பட்டேனென்கிறார்.

கூகூ. மஹ-ிஜநஜாராத்-திக்லேஶகஉ-ிஷவ-ஏரி-ிமஃ। ஷெவஷெ வஷட்க்ரு-தம்ஸ்வாம்ஸ்ரீயொஹ-ிகோமெ॥

(வ்-ம்.) உஎரி-ிமஃ - என்றதுக்குமேலே, அஹம்யென்றுசேஷம், ஸ்ரீயொஹ-ிம்ஸ்வாஜ - ஷ்ஶா-ஷெவவஷட்-க்ருதமிவாகாமயென்றன்வயம், இந்த்ராதிதேவதோத் தேஶ்யகமாய், வஷட்-என்கிறமந்த்ரத்தால் ஸம்ஸ்க்ருதமான வென்றபடி, ஸ்பஷ்டோர்த்தஃ.

(அ-கை.) அநந்தரம், 'ஸ்வாம்ஸ்ரீயொஹ-ிகோமெ' என்று உத்துங்க விஷயத்தையாசைப்படுகையேயன்றிக்கே, "நீசனே"னித்யாதிரூபைகளானபூர்வபுருஷர்களுடைய விநயோக்திகளை, "ஜ்ஞாநக்ரியே"த்யாதிரூபேண அநுகரிக்கையும்அபராதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, பராங்குஶாதிகளானபூர்வபுருஷர்களை யநுகரித்து ஆந்தரமானவினையமன்றிக்கே யிருக்க, ஸர்வஜ்ஞரானதேவரையும் பகட்டும்படியாகவிந்தவிநயபாஷணங்களடியாக நல்கன்றுக்கிரங்குவதுபோல் தோல்கன்றுக்குயிரங்குமாப்போலே, தேவர்-"தம்மையேயொக்கவருள்செய்வா"ரென்கிறபடியே தருகிறபரமஸாம்யாபத்தியைப்பற்ற அத்யந்த ஹேயனுனவெனக்கு கர்மாநுரூபமாக தேவர்தந்தஸம்ருத்யநுபவமேயமைந்ததென்கிறார்.

க00. கநுக்ரு-த்வவ-ிவம்ஸொஶம்மநியெவிநயஸம்ஹ தொஷாக। ஶாநஜவஉவொஶ்லாவஹொமஸுவிதீண-ிா யாஃ॥

(வ்-ம்) ஹெஶம்மநியெ! வவெ-ிவாஉமஸூாநு-முற்பட்ட புருஷரை, கநுக்ரு-த்-அநுஸரித்து, கஉஷாக - கீழ்ச்சொன்ன படியான, விநயஸ்வஸம்ஹஸூாக - விநயமின்றிக்கே யிருக்க தத் ஸூசகமான வுக்தியால்வந்த பலோபபோகத்தில் காட்டில், ஶாநஜவ-அதுபோலே, வளத்தவனுக்கும், அஸ்ப்ருஶ்யமாய், அதிஹேயனுன, உ-எனக்கு, ஸ்யாவிதீண-ிாதஸ்ாஃ- தேவராலேகொடுக்கப்பட்ட, ஸூஃ - கர்மானுகுணமான ஸம்ருத்தியுடைய, உவஹொமஃ- அநுபவமானது, வாஜ-ஶ்ரேஷ்ட்டம்.

(அ-கை.) இப்படிஅபராதபூயெனக்குண்டென்றீர்; இதுகளுக்குபயப்பட வேண்டாதபடியன்றோநீர் "ஶரணஉஹவ்ராஜஉஹஜ" என்றுசரணம்புகுந்தது, நாம் "ஸக்ருதெவெத்ரா" இப்படியே ஒருக்கால் உனக்குநானடிமையென்கார்யத்துக்கு நீகடவையென்று துணிந்திருந்தவனுக்குஸகலபயாபரஹாரத்தில்தீக்ஷிதன் ஆயிருக்கக்குறையென்றென்று பெரியபெருமாளுக்குத்திருவு

ள்ளமாக, அழகிது தேவரிடத்தில்உபாயத்வாத்யவஸாயமும் ஶேஷித்வஜ்ஞா நமுமெனக்குண்டாகில் அதில்லாமையாலே ஸ்வரூபோபாயங்களில்ஸ்வதந்த்ரனுய்ப்படுகிறேனென்கிருர்.

கoக. ஸக்ருத் வஹாய தவாஹமஸ்மீதி ஷ்ராயாவதே தவாஹயத்தீக்ஷணாஸ்ய। க்வாஸெ ஷ்வாஸ ஷ்ரா ஹஹஹம்ஹவாமிஸாம்மெமஸவிஸ்யாம்ஹஷி வெகமொரகாக॥

(வ்-ம்.) ஹெறாம்மெம ! சஹஸ்-கீழ்ச்சொன்னபடி அபராதபூயிஷ்ட்டனனான், ஸக்ருக-ஒருக்கால், வ வஹாய-உபாயத்வாத்யவ்ஸாயயுக்தன்பொருட்டு, சஹஸ்-தேஹாதிரிக்தனனான், தவ-ஸர்வசேஷியான தேவர்க்கும், சஸ்மி-சேஷபூதனுகிறேன், உதி-என்றறிந்து,ஷ்யாவதெ தவ-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணுகிறவன்பொருட்டும், ஹயாநாஹவஸ்மஸிநு-தீக்ஷாணஸ்ய - அபயப்ரதாநத்தில்தீக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற, க்வாஸெ - இத்தலையில் நெத்தியைபபேக்ஷியாததேவரையும், விஸ்யாம்ஹஸ்-விவெகஸ்-தயொரொகஃ தஸாக-அத்யவஸாயமும் அறிவுமில்லாமையிலே, சவாஸ ஷ்ர - ஆஶ்ரயியாமல் சஹம்ஹவாமி-ஸ்வதந்த்ரனுகிறேன்.

(அ-கை.) இதிலிப்படியெனக்கத்யஸவஸாய ஜ்ஞாநமில்லையாகிலும் ஸ்வஸம்பந்திபர்யந்தோஜ்ஜீவநகாமரா யபரதார்மிகனன நம்மாசார்யர்களாலே தம்ப்ரபத்திபலத்தாலே அகிஞ்சநனய் அநந்யகதியுமானவடியேன் ஸர்வசரண்யரான தேவர்க்குபரணீயனுகப்பண்ணப்பட்டு அடியேனுமவர்கள் பாசுரமானசரணமென்றத்தை அநுகரிக்கையாலும், இத்தைப்ரமாணமாகக்கொண்டுஇப்போதுதேவரடியேனையும், பரணீயனுகவங்கீகரிக்கவேணுமென்கிருர்.

கoஉ. தவஹரொஹகாஷீஙஹி யாமிஙகெஸாரணமிதி வாவசெஷரயஸ் ! உதிஸஷாக்ஷிகய நிதஷ்ராம் கா ரா ஹர தவாம்மயாஸர॥

(வ்-ம்.) ஹெராம்மதராம்யார! யாமிஙகெஃ - பரோஜ்ஜீவநகாமதையாகிற பரமதர்மத்தில் நிஷ்ட்டரான பூர்வாசார்யர்களாலே, சஹஸ்-நான், தவ - தேவர்க்கு, ஹரஃ-பரணீயனுக, சகாஷிஙஹி - பண்ணப்பட்டேனென்றே? (காஷீங- என்கிறவிடத்தில், உஸாஹாவஸ்-ஆகமசாஸ்த்ரமநித்யமாகையால், சகாரிஷி-என்றும் சிலர்படிக்கிருர்கள்) ஶரணமென்கிற வுக்தியை, உசெஷரயஸி-சொல்லவும் சொன்னேன், உதஸ் - இந்தவிரண்டையும்,ஸாக்ஷிணாஸஹவத தஉதிஸஸாக்ஷிகஸ் - தயாகாவஙநு - ப்ரமாணமாகக்கொண்டு, மாஸ் என்னை, சத-இப்போதே, தவ - தேவர்க்கு, ஹரஸ் - பரணீயனுக, கா ரா-பண்ணவேணும்.

(அ-கை.) கீழ், "ஸ்ரீரங்கராஜ" என்று தாம்ப்ரார்த்தித்த ஸ்வர க்ஷகத்வோபயோகிகளானதயாக்ஷாந்த்யௌதார்யங்கள் "ஸர்வலோக ஸ்ரம் ..." என்று ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான சரீரித்வத்தோடும் "..." இத்யாதிப்ரமாண ஸித்தமானவபராதாதர்சநம்ஹ துஸ்நேஹவிசேஷரூப வாத்ஸல்யத்தோடும் "..." இத்யாதிஸித்தமானதம்முடைமை அர்த்திகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்தஸங்கல்பத்தோடும் கூடின தாயாஸ்ரிதவிஷயத்திலதிஸ்வரஸ வாஹிகளாகைய்யாலேலௌகிகருக்குண்டான தயாதிகள்போலன்றிக்கே அதிவிலக்ஷணங்களென்றுவெளியிடத்திருவுள்ளம்பற்றி அநந்யராகையாலே தயையில்லை சோஷாதர்சநத்தாலே க்ஷமையில்லை; ஆஸ்ரிதஸ்வத்தாசையாலே ஔதார்யமில்லையென்றுபுண்யவான்களோடு பாபிஷ்டரோடு வாசியறதன்னில் ஸ்நாநம்பண்ணும அவரைஸ்வர்கமேற்றிவைக்கிறகங்கையுடைய மாஹாத்ம்யத்தை வர்ணிக்கவிழிந்து "..." என்றுநிந்திக்குமாப்போலே நிந்தாஸ்துதிபண்ணுகிறார்.

கoக. ... | ... ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேந்த்ர! ... - தயாபதார்த்தமானது, ... - தன்னையொழிந்தவர்களுடைய ... - துக்கத்தைப்பொறுக்க மாட்டாமையாகிறது, ... - தேவர், ... - ஸகலபதார்த்தங்களோடும், இங்கு, "..." என்கிற ஸூத்ரத்தாலே வைசிஷ்டியார்த்தத்தில் த்ரிதீயை, "..." வரவேண்டிவரும், இப்படியே, "..." என்கிறவிடத்திலுமறியவும், ... - பேதமில்லாதவராக, ... - ஆகிறது, ... - ஆகையால், ... - தயாவாநன்றுசரீரசரீரிபாவத்தாலே அபேதமுண்டானாலும், "..." இத்யாதியாலே ஸ்வரூபபேதமுண்டாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து, ... - ஸாதநாந்தரஸப்தாதிபரித்யாகபூர்வகம்தேவரைஉபாயோபேயதயா பற்றினவர்களுடைய குற்றங்களைப்பாராத- ... - தேவருக்கு க்ஷமா-பொருமையானது, ... - ஸாதாமில்லை, அறிந்தன்றோ பொருத்தோமென்பதென்றுகருத்து; குற்றங்கா

ஞமைஜலத்துக்குசைத்யம்போலேஸ்வாபாவிகமாகையால்ஜலத்துக்குஔஷ்ண்யம்போலே கதாசித்காண்கையுண்டாய் சிற்றம் பிறந்தாலும்சீக்ரம்தந்நிவ்ருத்திக்கையுடலாகையாலே, க்ஷமோத்தம்பகமென்று நிகூடாபிப்ராயம், ஹே நாத! தவ - தேவர்க்கு, ஔதார்யம் - தாத்ருத்வமானது, நகதாசித் - ஸம்பவிக்குமதல்ல, யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தால், தவ-தேவருடைய, விபவம்-விபூதியை, யாசிதும்-ஸும்-இரந்தவர் ஸ்வம்ஆக, த்வயா:- தேவரெண்ணிற்று, பரஸ்வரூபத்தை தாம் கொடுக்கக்கூடாதென்று விரோதம், வஸ்துதஸ்வஸ்வாமிகமானத்தை இரந்தவனுக்குக் கொடுப்போமென்று ஸங்கல்பித்து இரந்தபோது கொடுக்கைஔதார்யத்துக்கேற்ற மாகையாலேவிரோதமில்லை;இவ்வர்த்தத்தைநிருபாதிகஸ்வாமித்வபோதகமான,நாத,வென்கிறத்தாலே ஸூசிப்பித்தருளுகிறார்,தயைபிறந்தவிடத்தில் க்ஷமையாய்,அதுபிறந்தவிடத்தில் ஔதார்யமாகையாலேதயைமுன்னாகவும் க்ஷாந்திநடுவாகவும், ஔதார்யமீறாகவுமருளிச்செய்ததுக்ரமம்யென்றதுகீழ்ச்சொன்னதயையில்லாமையும் தோஷதர்ஶநமில்லாமையுமாகிறஹேதுத்வயத்தாலேகதமாமென்றதுக்ஷாந்தியில்லாமையும்சேர்த்துஹேதுத்ரயத்தாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

(அ-கை.) இநிலிப்படி தயாதிகுணபூர்த்திக்கும்ஈஸ்வரதைக்கும் தேவருக்குமேலெல்லை யில்லாதாப்போலே குணஹீநதைக்கும் தயநீயதைக்குமெனக்குமேலில்லாமையாலே யிந்தவிதிநிர்மிதமான அந்வயத்தைவிட்டுக் கொடாதே அடியேனைரக்ஷித்துப்பரிபாலநம்பண்ணியருளவேணும்;லோகத்தில்தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு ஈஶ்வரத்வமாகிறது தயநீயனுடைய வபேக்ஷித பூரணம்பண்ணியன்றோவென்கிறார்.

க0ச. [illegible]

(வ்-ம்) ஹே ஶ்ரீமந்! தவ-தேவர்,[illegible] - தயாதிகுணோத்தராகையாலே, [illegible] - நி[illegible]-மிகவும் பள்ளமான, இதம்-இந்த, ஜநம்-ஜநமாத்ரமன்றிக்கே வேறுகுணத்தையிட்டு நிரூபிக்கவொண்ணாதவென்னை, உத்தர - உயரவேடுத்தருளவேண்டும், அபேக்ஷிதா:-அபேக்ஷிதாவுக்கு, யத்-யாதொன்று, அபேக்ஷ்யம்-அபேக்ஷிக்கத்தக்கது, அஸ்ய - இந்த அபேக்ஷிதாவுக்கு; தஸ்ய பரிபூரணம் - அந்த அபேக்ஷிதபதார்த்தத்தைப்பூர்ணமாகக் கொடுக்கை, ஶ்ரீமத:-தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு; ஶ்ரீமத்ஸ்வத்வாவஸ்தாஹி:-ஈஶ்வரத்வகார்யமன்றோ?

(அ-கை.) அநந்தரம்,தயாதிகுணபூர்ணரான தேவர்நித்ய ஸம்ஸாரியில் தலைவனாய் தயநீயனான வென்னைநித்யஸூரிகளோடொருகோர்வையாக்கி தனக்கேயாக வென்னைக்கொள்ளவேணு மென்றீர்! நாமதுசெய்யும்போது,ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக கர்மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்திகளிலேதேனு மொன்றுண்டாகவேண்டும்,அதொழியச்செய்யில்குற்றமாகாதோவென்ற,பெரியபெருமாளுக்குத்திருவுள்ளமாக,ஒன்றைவ்யாஜீகரித்துச்செய்யில்குற்றமாமொழியநிர்வ்யாஜமாக வுபகரிக்கைகுற்றமாகாதேகுணமேயாமென்றுமத்தை தேவர்கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திநிஷ்டரை,மீனுக்குத்தண்ணீர் வார்க்குமாப்போலே, ரக்ஷித்தருளுகிறது, கோயிலிலேநித்யஸந்நிதிபண்ணிகைமுதலில்லாதவடியேனை ரக்ஷித்தருளுமது, ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் தண்ணீர்ச்சாலை வைக்குமோபாதியென்றருளிச்செய்து, த்வயார்த்தமான விப்ரபந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார்.

கoரு. ஸ்வம் ஸ்நவா நீய நயெ நகஉ-ுயீஹக்தி வொஈாம ஸ்ஜ்ஜா ஷொஸிஹவிஃ । ஈம்ஹெஸோம் வாஸிஹி-தம்வ வம்யத்ஷா நீயஸாஜம் ஈாஹ் எஷா த்ஷ்ஷ ஸ்ரா ஈ॥

(வ்-ம்.) ஹெஈம்மெஸ! ஸ்வ-ஏதேனுமொருவ்யாஜத்தையபேக்ஷிக்கிற தேவர், கஉ-ுவயிஸ்ஹக்திஸ்விஈாமஸ ஹாவொஷொஈா ம ஸ்ம்வ-தாநிஜாஷ ஷீ திதாநு- கர்மஜ்ஞாநபக்திகளையாவது ப்ரபத்தியையாவது ஸேவித்தவர்களை, “ஜாஷிஸீ திஷெவ நயொ:” இறே, இங்கு வைராக்யஸப்தம்ஆகிஞ்சந்யைகவேஷமான ப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிறது,ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே, ஹீ நஸ்வா நீயஷஸ் நயஷெஸ்ந மீனுக்குத்தண்ணீர்வார்க்கிற ந்யாயத்தாலே, ஸிஹவிஃ- பரிக்கிறது. ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி, ஹி-தம்வ வதீதி ஹிதம்வவ - கர்மாத்யுபாயங்களாலே தரித்ரனான, “கஉயெ- கருவணக்ஷாஉ : கிம்வ வா நஹி தம் வவாஜ-த ஸ்ஈ:” ஈா-என்னை, வாஸீதிய-ரக்ஷிக்கிறதென்கிறயாதொன்று,தக-அந்தரக்ஷணமானது,ஈாஹாஷா-ஜலமில்லாதப்ரதேசங்களிலே,வா நீயஸ்ஸாஜாவா நீயஸாஜ-தண்ணீர்ச்சாலைவைக்கிறதாக,ஸஸ்ரா-விஹாஷாவெ நாஸாஈாஉாயாஸாஜா நிஸா நா-என்று சாலாந்தமான தத்புருஷன், விகல்பேநபும்ஸ கலிங்கமாகிறது.

இதிஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உணிவ்வாஉவ்ராவ்ராயா உத்தாஈஸதகம் வஸிஸாத்ஷ.

